LUCRĂRILE CONCURSULUI INTERJUDEŢEAN CU PARTICIPARE INTERNAŢIONALĂ

„Datini şi obiceiuri multiculturale de Crăciun şi Anul Nou”
Nr.1/2023, ARAD

Editura „Școala Vremii”

ISSN 3008 - 2153
ISSN-L 3008 - 2153

COLECTIVUL DE REDACȚIE

COORDONATORI:

BIȚ LAVINIA
FLUERAȘ LAVINIA
GEORGESCU DANIEL
KISS ENIKO
LIXANDRU FLORIN
MOȚIU ALINA
PĂDUREAN ALINA
PETCOVICIU OANA
PUTNIC LAURA
VAIDA MARGARETA

REDACTORI:

Petcoviciu Oana
Vaida Margareta
Biț Lavinia
Kiss Eniko

Colectivul de redacție și coordonatorii proiectului nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul lucrărilor, aceasta revenind exclusiv autorilor.

ÎN LOC DE PREFAȚĂ...

Obiceiurile şi tradiţiile sunt „modele categoriale concretizate comportamental", înfăptuiri culturale ale popoarelor de-a lungul istoriei, adevăr ce l-a determinat pe Hegel să afirme că de fiecare dată „comunităţile omeneşti au rămas, în patrimoniul valorilor universale, prin înfăptuirile lor". Funcţional, obiceiurile însoţeau constant momentele vieţii. Arnold von Gennep distingea în opera Le rites de passage (Paris ,1909) pentru comportamentul tuturor comunităţilor umane, un grup de reguli tradiţionale cu ajutorul căruia omul intra sau ieşea din existenţă. Ritualul trecerii existenţiale dinspre „entropic" spre ordine nu este doar o adecvare, la scara omenescului, a ciclităţii naturalului, ci şi un acord al psihicului, cu „legităţile bio-socialului". Credinţele au avut un rol cu atât mai mare în viaţa obiceiului, în comportarea oamenilor, cu cât colectivităţile folclorice s-au găsit pe o treaptă „mai înapoiată a dezvoltării sociale". „De cele mai multe ori, sunt greu de diferenţiat în mentalitatea oamenilor primitivi şi a altora ce se găsesc pe treptele puţin dezvoltate ale evoluţiei, elementele care îşi au originea în practica primitivă a muncii, de cele ce reprezintă credinţele magice" . ***Lixandru Florin***

Privit în lumina teoriei comunicaţiilor, vedem în această revistă că fiecare obicei este un act de comunicare, un mesaj care se realizează cu ajutorul unui cod, presupus a fi cunoscut celor dinlăuntrul unei culturi. În sistemul general al vieţii socio-culturale, obiceiurile sunt structurate după o lege proprie. Ele formează un sistem în cadrul căruia fiecare obicei este un semn a cărui semnificaţie nu se poate descifra decât prin corelarea lui cu celelalte semne şi cu sistemul în general.

Fiecare obicei tradiţional se fundamentează şi se dezvoltă pe o credinţă sau un grup de credinţe păgâne. Aşa se explică de ce biserica a trebuit să lupte mai bine de zece veacuri împotriva fluxului continuu al elementelor de credinţă şi practici populare şi rezultatul acestei lupte a fost mai degrabă modest, în special în sudul şi sud-estul Europei, unde folclorul şi practicile rituale ale populaţiilor rurale păstrează încă reprezentări, mituri şi rituri de mare vechime. Caracterul tradiţional al obiceiurilor trebuie înţeles diferenţiat. Popoarele au elaborat pe parcursul evoluţiei lor culturale, modele noi, iar varietatea lor a fost accentuată prin interferenţe zonale. Pe lângă informaţiile pe care le transmit, se concretizează şi o importantă cantitate de acţiune. Astfel, structurarea ipostazelor existenţiale prin ceremonial determină un sens precis desfăşurărilor evenimenţiale „îmblânzindu-le" agresivitatea şi echilibrând relaţia dintre individ şi semeni, dintre om şi lumea exterioară. Integrarea în spaţiul obiceiurilor înţelese ca limbaje ceremonializate, presupune, în consecinţă, armonizarea vieţii psihice şi mentale a vlăstarului comunităţii cu ansamblul de înţelesuri ale culturii tradiţionale. ***Georgescu Daniel***

Din nevoia de a se cunoaşte pe sine, omul caută mereu apropierea de celălalt şi de aici derivă obiceiurile, tradiţiile. Astfel tradiţiile sunt cele care – i impun anumite valori individului, iar acesta din urmă îşi pune amprenta asupra lor, alegând fie să le transmită nealterate, fie să le imprime un caracter inovator. ***Pădurean Alina***

Sub denumirea de folclor au fost cuprinse numeroase cunoştinţe pe care poporul le-a dobândit în procesul muncii. Unele dintre acestea au primit cu timpul forme artistice, dar au continuat să-şi păstreze caracterul sincretic de ştiinţă şi artă. În ceea ce ne priveşte, reţinem pentru expunerea noastră acele obiceiuri care se mai practică şi azi pe teritoriul folcloric românesc şi prezintă forme interesante de integrare în cultura contemporană.

Astfel, obiceiurile calendaristice alcătuiesc o clasă extrem de cuprinzătoare de manifestări spirituale, în care intră creaţii legate de solstiţiul de iarnă şi înnoirea anului – colindele, pluguşorul urările de Moş Ajun, sorcova, vasilica, teatrul popular cu măşti, cu tematică religioasă, haiducească, sau istorică, irozii, vicleimul, turca/bouriţa /cerbul, brezaia, capra/cămila/cerbutul. .

Am insistat în revista pe care-o editäm asupra structurii, funcţiilor obiceiurilor comunitare, încercând să demonstrăm permanenta lor deschidere spre aspectele, mereu altele, ale existenţei. Obiceiurile calendaristice au un caracter social, sunt legate intim de aspectele economice ale existenţei – privesc activitatea productivă -, iar în măsura în care se referă la individ, acesta este văzut din perspectiva destinului său social. ***Lavinia Biţ***

Obiceiul calendaristic prefigurat de discursul colindătorului şi întregit cu unele jocuri mimice, „Turca" („Bouriţa" în zona Sibiului, sau „Cerbul" în unele zone ale Transilvaniei), „Brezaia" (în Muntenia), „Buhaiul" (în sudul Moldovei), contribuie hotărât la intrarea prin datină a comunităţilor sociale în timpul trepidant şi important al muncilor de primăvară. Pătrunderea omului în teritoriul aşteptat şi dorit al unei primăveri magice, este aşteptată, străjuită şi asistată de cei doi „stâlpi" ai vieţii cosmice: pământul-mamă şi soarele-tată. Omul, ca membru al unui grup social, trebuia să se poarte în spiritul comportamentului neamului, deci a colectivităţii unde s-a născut şi în totală dependenţă de rigorile ethosului. ***Vaida Margareta***

„Poartă-te cum ţi-e vorba şi vorbeşte cum ţi-e portul" indică simbolic o alcătuire proverbială românească şi conţine în semantică un indiciu preţios, conform căruia în ipostaza sa culturală, acesta trebuie să se poarte în consens cu valorile etniei de unde face parte, eliminând duplicitatea. Fiecare spaţiu geografic distinct, fiecare colectivitate umană constituită în cadrele aceluiaşi teritoriu şi în sunetele aceleiaşi limbi-mamă şi-a făcut de-a lungul anilor un comportament specific un „modus vivendi" particularizator.

Am încercat să arătăm că obiceiul, prin actualizare, pe lângă multiplele funcţii rituale şi sociale, menţine una fundamentală, aceea de limbaj complex, prin mesajele căruia se comunică înţelesurile vieţii. ***Petcoviciu Oana***

Tradiţia înseamnă transmiterea continuă a unui conţinut cultural de-a lungul istoriei de la un eveniment generator sau un trecut imemorabil. Acest patrimoniu intangibil poate fi vectorul identităţii unei comunităţi umane. În sensul său absolut, tradiţia este o memorie şi o idee, o conştiinţă colectivă, alături de datoria de a da mai departe şi a îmbogăţi. Cu articolul nedefinit, o tradiţie poate însemna, totodată, o mişcare religioasă sau, mai degrabă, o anumită practică simbolică, cum ar fi, spre exemplu, tradiţiile populare.

Tradiţiile de Crăciun variază de la ţară la ţară. Elemente comune multor popoare includ instalarea şi iluminarea brazilor de Crăciun, agăţarea de coroniţe de flori, şosete de Crăciun, bastoanaşe din bomboane şi crearea unor scene cu Naşterea Domnului care descriu naşterea lui Iisus Hristos. ***Kiss Eniko***

Tradiţiile reprezintă ceea ce defineşte un popor şi fiecare individ ar trebui să le cunoască, să le respecte şi să contribuie la transmiterea lor, astfel încât şi alţii să se adape din această sursă inepuizabilă de creaţie. ***Flueraş Lavinia***

A vorbi de obiceiuri şi tradiţii, în ziua de astăzi, înseamnă atât a reflecta asupra vieţii spirituale şi morale a poporului nostru, cât şi a încerca o revigorare spirituală a tinerei generaţii.

Pentru că noi, dascălii, ne dorim din tot sufletul ca tot ce e frumos să nu moară, încercăm să reînviem în sufletele elevilor noştri dorinţa de a cunoaşte trecutul strămoşesc şi datinile şi obiceiurile acestui popor. ***Putnic Laura***

Nu pot decât să felicit iniţiatorii acestui proiect care oferă elevilor şansa integrării într-o societate pusă în slujba progresului spiritual şi moral de care are atâta nevoie omenirea.

Acest proiect încearcă, şi chiar reuşeste, să reînvie aceste datini şi obiceiuri, să scoată la lumină din sfânta noastră "ladă de zestre" tezaurul păstrat cu multa grijă de poporul nostru.

Moţiu Alina

SECȚIUNEA I

- ***Ardelean Bogdan și Stoian Denis – „Crăciunul în jurul lumii”***
- ***Balint Roxana Anamaria – Obiceiul „Mersul cu măturatul”***
- ***Baricz Dorottya – „Cadoul mult așteptat”***
- ***Băban Ionela – „Vestitorul”***
- ***Bîrle David Nicușor și Ghiraș-Dănuț Damian – „Maramureș – Obiceiuri și datini de iarnă”***
- ***Blaga Andreea – „Suflet de aur”***
- ***Blaju Maria și Dragomir Maria – „Tradiții și obiceiuri de crăciun la români”***
- ***Bobiș Răzvan George – „Crăciunul în Europa”***
- ***Briciu Alexandra Diana – „Legenda lui Moș Crăciun”***
- ***Bulai Francesca – „Magia sărbătorilor de iarnă”***
- ***Călin Laura – „Magia Crăciunului”***
- ***Câmpan Valentin și Suhanski Ștefan – „Tradiții de Crăciun în Nădlac”***
- ***Cercelaru Ana Maria – „Legenda lui Moș Crăciun”***
- ***Cioacă Bianca – „Bucurii de iarnă”***
- ***Cirimbei Bianca Andreea – „Bucuria Crăciunului”***
- ***Colceru Ruben – „Crăciunul în SUA”***
- ***Coșerea Ghica Elisabeta – „Crăciunul în familia mea”***
- ***Crnaci Andreea – „Legendarul Moș Crăciun”***
- ***Dalcă Steliana – „Rețetele bunicii…”***
- ***Danciu Ana Maria – „Pagini de iarnă”***
- ***David Gheorghe și Cioban Răzvan – „Umblatul cu steaua”***
- ***Doncean Luca și Radu Dănilă – „Sărbătorile de iarnă”***
- ***Dumitrovici Ana Maria Alexandra – „Tradiții și obiceiuri de iarnă”***
- ***Erdösi Bianka – „Crăciunul în Brazilia”***

- *Făcîlă Valentina – „Magia iernii”*
- *Frîncu Alexia Georgiana – „Magia obiceiurilor străvechi în decorul fabulos al iernii”*
- *Furdui Nicolae Cătălin – „Așteptând iarna” poezie*
- *Gagea Răzvan – „Tradiții și obiceiuri de Crăciun”*
- *Gál Nora – „Crăciunul animalelor”*
- *Georgescu Liana – „Sufletul iernii”*
- *Ghineț Ruxandra – „Tradiții și obiceiuri la sărbătorile de iarnă”*
- *Gurgui Elena Bianca – „Iarna”*
- *Ienea Răzvan Mihai – „Datini și obiceiuri de iarnă în comuna Berzasca”*
- *Ieremi Mihai – „Nașterea lui Iisus”*
- *Iescău Adelina, Tîntaș Sofian, Vidra Daniel și Somoșan Georgiana – „Christmas around Europe”*
- *Ilinca Alexandra – „Povestea Crăciunului”*
- *Ille Roma– „Crăciunul în Europa: România vs Italia”*
- *Lucaci Michela – „Crăciun în familie”*
- *Lupu Andreea Mădălina – „Sărbătorile de iarnă”*
- *Malatescu Rareș – „Crăciunul”*
- *Mariș Anda – „Tradiții de Crăciun”*
- *Matei Andra Maria – „De Crăciun”*
- *Mălăncaș Miriam – „The legend of the Christmas Tree”*
- *Mălăncaș Miriam și Feceu Dariana – „Obiceiuri și tradiții de iarnă în spațiul românesc”*
- *Meszaros Csilla – „Steaua Nordului”*
- *Meszaros Dora – „Povestea Crăciunului”*
- *Mirianu Ioana Miruna – „Zestrea tradițiilor românești”*
- *Mișca Andrei Elisei – „Obiceiuri și tradiții de iarnă”*
- *Moldovan Traian Bogdan și Rostaș Claudiu – „Tradiții și obiceiuri de Crăciun și Anul Nou în Maramureș”*
- *Morar Valentina – „Crăciunul în jurul lumii”*
- *Nagy Dora – „Povestea Crăciunului”*
- *Neagotă Denis – Poem „De Crăciun”*
- *Nicoraș Sara – „A fost odată”*

- *Nistor Darius – „Magia Crăciunului”*
- *Oltean Dassius, Pintilie Lucas Ioan, Boldor Patrik Nicolae și Crainic Decebal Chris – „Poveste de Crăciun”*
- *Olteanu Sara – „Rânduri pentru Moș Crăciun”*
- *Onea Ana Maria – „O noapte stranie de Crăciun”*
- *Palade Elvis Andrei – „Iarna copilăriei mele”*
- *Pelnaș Marek Eduard – „Obiceiuri de iarnă în Bigăr”*
- *Petricele Roxana – „Tradiții și obiceiuri de iarnă”*
- *Porubski Paul – „Tradițiile și obiceiuri de iarnă ale slovacilor din Nădlac”*
- *Sandu Patricia Adelina – „Magia sărbătorilor”*
- *Sima Andrei – „Tradiții și obiceiuri de Crăciun și Anul Nou în zona noastră”*
- *Simion Anca – „Frântură de psalm”*
- *Slobodă Denisa – „Amintiri despre iernile de altădată”*
- *Smolean Cristian – „Croația, identitate spirituală și tradiții de Crăciun”*
- *Solingher Briana – „Legenda lui Moș Crăciun”*
- *Stoicovici Eduard Marcel – „Alte sărbători la noi”*
- *Suhansky Ștefan – „Bradul”*
- *Szel Emese – „Datini, tradiții și obiceiuri românești”*
- *Szücs Regina – „Crăciunul în Portugalia”*
- *Șimonca Luca și Pop Alexandru – „Crăciun în Maramureș”*
- *Taheri Aida – „Crăciunul în Maramureș și Transilvania”*
- *Todoruț Elina – „Crăciunul în Europa”*
- *Truțu Casiana – „Tradițiile de Crăciun a slovacilor din Nădlac”*
- *Turcu Oana – „Crăciunul în Europa”*
- *Ursuța Rhianna – „Început de decembrie, sfârșit de noiembrie”*
- *Uțiu David – „Tradiții și obiceiuri de Crăciun”*
- *Vakon Dora – „Crăciunul în Franța”*
- *Vidican Alexandra – „Crăciun pentru toți”*
- *Vladu Calisa – „Bucuria nașterii Domnului”*

LEGENDARUL MOȘ CRĂCIUN

Crnaci Andreea

Clasa a XII- a C

Liceul Teoretic Jozef Gregor Tajovsky, Nădlac

Coordonator: Prof. dr. Filipaș Ionela

Fulgii se joacă de-a prinselea prin aer, cad din cer ca nişte mărgăritare, satul se îmbracă într-un cojoc de omăt, iar casele şi-au pus căciuli de blană alba de când iarna a pictat flori de gheaţă pe geamuri. E liniște, copacii amorțiți dorm sub plapuma albă de argint, ulița e albă ca spuma laptelui proaspăt muls.

La marginea satului, la o răspântie de drumuri nu prea umblată, în colțul uliței cu case tupilate acoperite cu stuf, o casa bătrânească, dreptunghiulară, compusă din două odăi, una mică şi altă mai mare, împrejmuită de-a lungul faţadei de prispă cu stâlpi de lemn, cu obloane de scândură la cele două ferestre, răsare de după un nuc. De cum se înserează, becul spânzurat de tavanul văruit, prinde a pâlpâi sub abajurul îngălbenit de vreme, împrăștiind sclipiri de rubin. În căsuță trăia un bătrân, singur, doar cu un câine credincios, a cărui bătătură nu mai fu păşită de copii, de când aceștia plecaseră în lume. Era un bătrân care făcea jucării, cu care făcea bucurii copiilor din sat. Îi plăcea atât de mult acest lucru, încât le făcea pe tot parcursul anului, iar pe data de 25 decembrie el le vindea la un târg, le vindea foarte ieftin, pentru că oamenii nu erau prea înstăriți. Într-o zi, de Crăciun, pe drumul de întoarcere de la târg spre casă, bătrânul zărește la o fereastră trei copii, care nu primiseră nimic în acea zi specială. Bătrânul vede tristețea de pe chipurile lor. Se întâmplase pentru prima dată, când nu mai avea nicio jucărie la el, pentru că era întâia oară când le vânduse pe toate. Dorința de a oferi era atât de mare, încât, printr-o minune, pe fundul sacului a apărut una, pe care le-a dăruit-o, bucuria fiind nemărginită. Mergând el prin noapte, alături de cățelul credincios, vede o stea extrem de frumoasă pe cer și hotărăște să o urmeze.

Zăpada cade puzderie măruntă şi deasă ca făina la cernut, satul doarme liniștit. Străjuită de copacii ca nişte soldaţi muţi şi reci, cu zale de gheaţă, se chinuie, cu brațele asupra

pântecului, Maica Domnului în chinurile facerii. De statură mijlocie, cu pielea de culoarea grâului și ochii frumoşi de culoarea alunii, aurii, sprâncene negre, nasul drept, mâinile, degetele şi faţa lungi cu haine nevopsite. Aceasta i-a cerut adăpost unui moș, pe nume Ajun. Motivând că este sărac, el o refuză și o trimite la fratele lui mai mic și mai bogat, moș Crăciun. Ajunsă la casa lui Crăciun, tânăra o găsește acasă doar pe soția acestuia, pe Crăciuneasa, și îi cere acesteia adăpost. Femeia nu stă mult pe gânduri, însă știindu-și soţul rău și necredincios, nu o primește în casă, ci o trimite să nască în grajdul vitelor. Apoi, fără să-i spună soțului ei, Crăciuneasa o ajută pe Maica Domnului să-și aducă minunea pe lume, pe Isus, cu părul de culoarea castanei coapte, cu pielea albă, cu ochii ca razele soarelui și chip angelic.

Urmând steau, la un moment dat, într-un pustiu, bătrânul dă de un grajd în care se afla chiar Maica Domnului și Pruncul Isus, care se încălzeau la respirația vitelor și a oilor. Văzând acestea, bătrânul învelește femeia și copilul cu blana de oaie pe care o avea pe el. Crăciun află între timp ce se întâmplase în grajdul vitelor. Acesta, plin de furie îți pedepsește soția prin tăierea mâinilor. Maica Domnului o luă în brațe pe Crăciuneasă, iar lacrimile îi picurară de pe obraji, pe chipul Crăciunesei. Maica Domnului prinse o aură, o aură atât de puternică, încât îi orbi aproape pe cei aflați în grajd, iar mâinile ei primiseră binecuvântarea de a face bine, lipindu-i Crăciunesei mâinile, mâinile cu care Pruncul Isus fusese pus la pieptul mamei, vindecând-o pe vecie. Bătrânul este înconjurat de o lumină albă și strălucitoare, la rândul său. Acesta își dă seama că a venit sfârșitul și ieși din grajd, unde întâlni un pui de căprioară rănit. Cu ultimele puteri, își rupse din haina de pe el o bucată de material, cu care înveli piciorul rănit al puiului. Îl luă în brațe, să nu înghețe de frig. Bătrânul ajunge în fața lui Dumnezeu, având o rugăminte: să-l ierte pe Moș Crăciun de fapta săvârșită. Dumnezeu ascultă rugămintea și o îndeplini. Văzând această minune și aflând că în grajdul său S-a născut Domnul Iisus, Crăciun se căiește și îi cere iertare lui Dumnezeu. El află că Dumnezeu fusese rugat de către bunul bătrân milostiv, să fie iertat. Auzind acestea, Moș Crăciun se căi atât de puternic, încât a doua zi își împărți întreaga avere copiilor săraci și cu ajutorul bătrânului, care continua să facă ce știa el mai bine, să facă bucurie copiilor din toate colțurile lumii, prin jucării. Moș Crăciun se deplasează nu oricum, ci cu ajutorul celor mai viteji reni, cu nume aparte. Rudolph, al cărui nas a fost atins de Magia Crăciunului, si din acea zi nasul său a devenit roșu strălucitor. Blitzen, renul electric lovit de mai multe ori de fulger, căpătându-și astfel numele Comet, cel mai viteaz ren, acesta fiind renul, care a condus în prima seară sania lui Moș Crăciun, reușind să evite un accident teribil.

Observând o cometă care se apropia de Pământ, a lovit-o cu coarnele şi i-a schimbat orbita, căpătând super puterea de a vedea stele chiar şi pe timpul zilei. Cupid, romanticul ren care se ocupa de poveștile de dragoste ale renilor. Gemenii Prancer și Dancer, cei mai buni dansatori de la serbările lui Moș Crăciun. Dasher, renul sofisticat, cel mai bun zburător în slujba lui Moș Crăciun. Și ultimul, dar nu cel din urmă, Donder cel mai conștiințos ren, care se ocupa de academia renilor, pe care îi antrenează pe tot parcursul anului, ca în noaptea de Crăciun, să fie viteji și rapizi, ca toți copiii să primească cadourile mult dorite cât mai repede.

De atunci, în fiecare an, în Ajunul Nașterii Domnului, Moș Crăciun vine cu sania trasă de cei nouă reni, în frunte cu căprioara pe care bătrânul o salvase, când o găsi rănită.

CRĂCIUNUL ÎN JURUL LUMII

Realizat de: Ardelean Bogdan și Stoian Denis

Profesor coordonator Marcu Larisa

1. CRĂCIUNUL

- Crăciunul este sărbătorit de creştini ca ziua naşterii lui Iisus, însă pentru multe popoare reprezintă şi o sărbătoarea a familiei, când împodobesc bradul, cântă colinde şi petrec timp cu cei dragi.

2. China

- În timp ce în multe țări din întreaga lume bomboanele și produsele de patiserie sunt preferate atunci când vine vorba de ceva dulce de Crăciun, în China, merele sunt o tradiție. Se crede că obiceiul provine din similitudinea cuvântului chinezesc pentru măr – „ping guo” – cu cuvântul chinezesc pentru Ajunul Crăciunului – „ping’an ye”

3.Cehia

- În Cehia, marea sărbătoare este în ajunul Crăciunului, când se servește un adevărat festin ce include crap prăjit. Multe familii cumpără peștele viu în săptămânile dinaintea Crăciunului și îl păstrează în cadă până să îl gătească. Totuși, în zilele noastre multe familii vor elibera crapul într-un râu în Ajunul Crăciunului, mai degrabă decât să-l mănânce.

*4.*Italia

- În Italia, Crăciunul începe cu opt zile înainte şi este cunoscut sub denumirea de ‘„Novena’”, scrie. Copiii merg din casă în casă să recite poezii şi să cânte, însă darurile le primesc de-abia pe 6 ianuarie. Conform tradiţiei, cadourile sunt aduse de o vrăjitoare urâtă, dar bună, numită Befana. Ea aduce darurile pe coşul casei sau pe geam.

5. Norvegia

- Pentru unii Norvegieni, tradiţii creştine de Crăciun mai noi se combină cu cele păgân. O tradiţie din ajunul Crăciunului este aceea de a ascunde toate măturile înainte de a merge la culcare. Se spune că vrăjitoarele şi spiritele rele care ies în noaptea de 24 decembrie va fura măturile pentru a zboare pe ele.

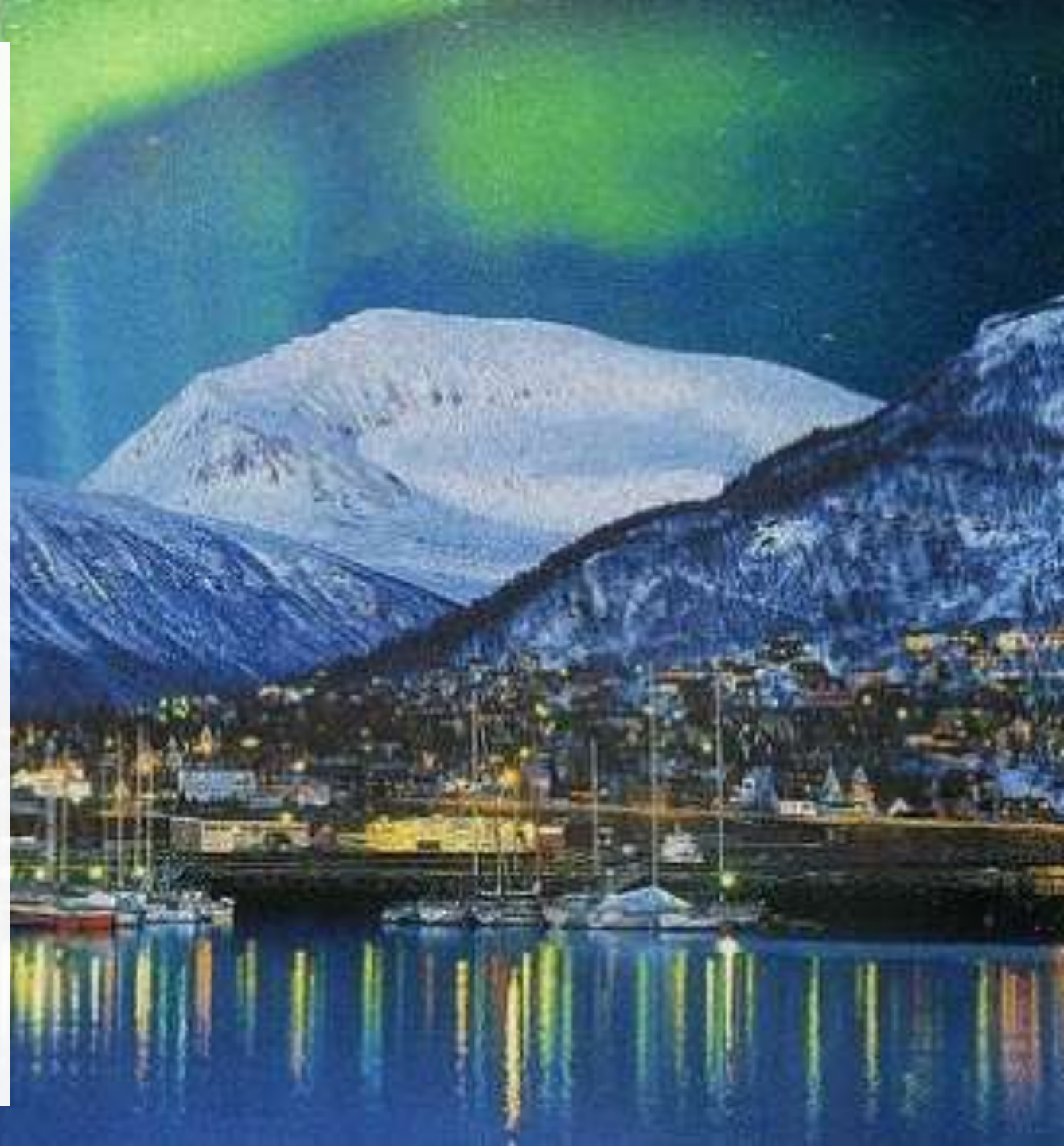

6.OLANDA

Olandezii îl aşteaptă pe „Sinter Klaas” care vine pe un cal alb şi lasă daruri în saboţii de lemn.

7.Islanda

- Islanda sărbătorește 13 zile de Crăciun. În fiecare noapte înainte de Crăciun, copiii lasă cizmulițele la geam pentru a primi cadouri. Dacă au fost cuminți primesc dulciuri, dacă nu, primesc un cartof.

8.Finlanda

- În dimineața zilei de Crăciun familiile din Finlanda mănâncă orez cu lapte acoperit cu scorțișoară sau unt. Cine găsește o migdală ascunse în desert „câștigă”.

9.Danemarca

- Înainte să apară creştinismul în Danemarca, danezii sărbătoreau Zilele mai luminoase – jól. În prezent, casele sunt decorate cu personaje care oferă protecţie. În seara zilei de 24 decembrie, familiile daneze îşi pun bradul de Crăciun în mijlocul camerei şi dansează în jurul lui în timp ce cântă colinde.

10.SUA

- În Statele Unite, cu cinci săptămâni înainte de Crăciun, în fiecare duminică, americanii aprind câte o lumânare. În seara Crăciunului, toate acestea sunt reaprinse pentru a sărbători Naşterea Domnului. Masa tradiţională a americanilor conţine curcan.

*11.*Rusia

- În Rusia, Moş Crăciun, „Babuşka”, este însoţit de Albă-ca-Zăpada. Copiii primesc prăjituri şi jucării, printre care celebrul set de păpuşi Matrioşka.

*12.*Polonia

- În Ajunul Crăciunului, familiile din Polonia împart oplatek, o napolitană nedospită. Fiecare persoană rupe o bucată în timp ce urează „Crăciun fericit”. Cina nu va începe până când nu apare prima stea pe cer. În mod tradițional, se lasă o un loc liber la masă, dacă cineva apare neinvitat.

13. Elveția

- Familiile elveţiene îşi fac propriile calendare de advent pentru sezonul de sărbători. Aceste calendare sunt fie oferite copiilor ca surpriză, fie realizate împreună ca o activitate distractivă.

*14.*Mexic

- În Mexic, membrii bisericii pun în scenă „Pastorelas” pentru a relata povestea de Crăciun. Sezonul Crăciunul începe pe 1 decembrie cu Las Posadas, un marş religios care readuce în scenă călătoria Mariei şi a lui Iosif.

*15.*România

- Crăciunul la Români este pregătit încă din perioada postului Crăciunului care începe de pe 14 Octombrie. Românii au un obicei unic în lumea creştină, acela al tăierii porcului de Ignat. Pe 20 Decembrie de Ignatul porcilor se taie porcii. Gospodinele încep pregătirea bucatelor pentru masă de Crăciun. Casă este împodobită cu crenguţe de brad şi cu coroniţe din brad şi copii fac repetiţii pentru colindat din Ajunul Crăciunului.

AICI PORCUL ESTE
ARS CU
PAIE CĂ SĂ PRINDĂ
AROMĂ
http://camarasdelumini.wordpress.com

BIBLIOGRAFIE

- 1.
  poza: https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fdoer.ro%2Ftraditiile-de-craciun-din-jurul-lumii%2F&psig=AOvVaw1l7gYxVOJgeIM1Kq8iGuPU&ust=1671736487280000&source=images&cd=vfe&ved=0CA0QjRxqFwoTCIiY_O21i_wCFQAAAAAdAAAAABAE
- 2. poza de la un stand chinezesc
- 3. poza
  https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fwww.ofertelitoralgrecia.ro%2Fdestinatii%2Fcehia%2Fpraga%2Fpiata-de-craciun-praga-hotel-clarion-congress-4praga-cehia-O2486&psig=AOvVaw2Wx2rwE2cQRQubH6aohshv&ust=1671736552195000&source=images&cd=vfe&ved=0CA0QjRxqFwoTCKjN64y2i_wCFQAAAAAdAAAAABAD
- 4
  poza https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fwww.wantedinrome.com%2Fnews%2Fla-befana-an-italian-christmas-tradition.html&psig=AOvVaw2wTGCQwz4ncnMinRtC6Y3N&ust=1671736652833000&source=images&cd=vfe&ved=0CA0QjRxqFwoTCNCq-7y2i_wCFQAAAAAdAAAAABAD

Bibliografie

- 5.
  poza https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fwww.directmm.ro%2Fcomunitate%2Ftraditii-inedite-copiii-din-norvegia-primesc-cadourile-de-craciun-in-sosete-adultii-ascund-maturile-motivul-este-incredibil%2F&psig=AOvVaw20Pk6UdFDQvJxcQ51CzdHX&ust=1671736724753000&source=images&cd=vfe&ved=0CA0QjRxqFwoTCPiahd-2i_wCFQAAAAAdAAAAABAD
- 6. poze de pe un bulevard din Olanda
- 7.
  poza https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fpuzzlegarage.com%2Fpuzzle%2F8831%2F%3Flang%3Dro&psig=AOvVaw17MBmU3hegPOz36I10qPWM&ust=1671736814039000&source=images&cd=vfe&ved=0CA0QjRxqFwoTCNjphoq3i_wCFQAAAAAdAAAAABAE
- 8. poza orez cu lapte, scorțișoară si stafide
- 9.Necunoscut
- 10.
  Poza https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Falba24.ro%2Fcraciunul-sarbatorit-in-mai-multe-tari-ale-lumii-traditii-si-obiceiuri-din-rusia-sua-mexic-filipine-si-altele-689190.html&psig=AOvVaw3i0DJVGykJ9Vr_see1r3S3&ust=1671736949683000&source=images&cd=vfe&ved=0CA0QjRxqFwoTCKi7q8q3i_wCFQAAAAAdAAAAABAD

Bibliografie

- 11. Papusi Matrioşka
- 12. Polonia
- 13.
  Poza https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fastelus.com%2Fro%2FObiceiuri-de-vre%25C8%259Biene%2Fs%25C4%2583rb%25C4%2583toarea-Cr%25C4%2583ciunului%25C3%25AEn-Elve%25C8%259Bia%2F&psig=AOvVaw0VPoUdzcnxAf45EPXUmt4L&ust=1671737026312000&source=images&cd=vfe&ved=0CA0QjRxqFwoTCJiB3-63i_wCFQAAAAAdAAAAABAD
- 14. Poza https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fdestepti.ro%2Ftraditii-de-craciun-in-mexic&psig=AOvVaw0VuCR0IPIV4KytcKJKq2aG&ust=1671737127335000&source=images&cd=vfe&ved=0CA0QjRxqFwoTCMjn-J64i_wCFQAAAAAdAAAAABAD
- 15.pozele https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fwww.mediafax.ro%2Flife-inedit%2Fcraciunul-in-romania-traditii-superstitii-si-obiceiuri-transmise-din-generatie-in-generatie-14931130&psig=AOvVaw2Zl6yZlbUYHS324v5AA0HY&ust=1671735607784000&source=images&cd=vfe&ved=0CA0QjRxqFwoTCPCT2524i_wCFQAAAAAdAAAAABAD
- https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fmesagerulneamt.ro%2F2021%2F12%2Fajunul-anului-2%2F&psig=AOvVaw3IPrj4GHDNqvhYD4D6rzUw&ust=1671735654543000&source=images&cd=vfe&ved=0CA0QjRxqFwoTCNDHhr64i_wCFQAAAAAdAAAAABAE

Obiceiuri de Crăciun

♫♪ *Mersul cu măturatul* ♪♫

Elev: Balint Roxana Anamaria
Prof. coord. Rașca Maria Raluca
Liceul „Sever Bocu”, Lipova

Obiceiul reprezintă o manifestare folclorică, menită să sugereze mai multe tipuri de relații: **relația om-lumea înconjurătoare, om-natură, relații interumane**. Obiceiurile sunt adevărate acte de comunicare, în cadrul acestora contribuind mai multe modalități de expresie. În acest sens, pot aminti **exprimarea verbală, cu cea muzicală, coregrafică, gestică și mimică.**

Obiceiurile pot fi grupate în două categorii:**obiceiuri de peste an** și **obiceiuri legate de evenimente importante din viața omului**. În cadrul acestei prezentări voi redacta câteva cuvinte despre o subcategorie a obiceiurilor de peste an, **obiceiurile de iarnă**.

Obiceiurile de iarnă sunt legate de sărbători religioase. Printre obiceiurule de iarnă se enumeră: colindatul propriu-zis, **mersul cu măturatul**, pițărăii, urarea cu plugușorul, urarea cu sorcova, cântecul de stea, iordanul.

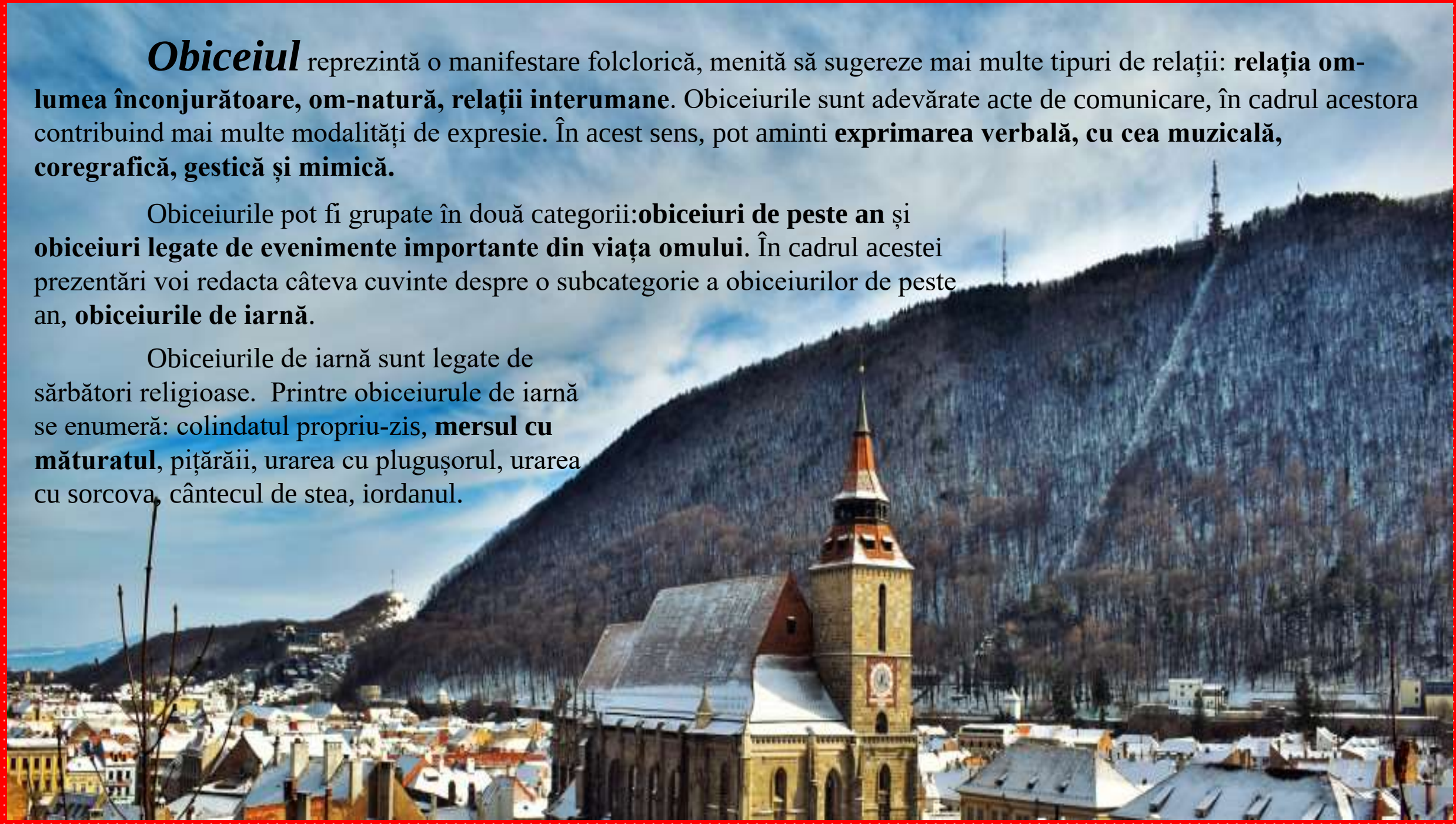

Încă din cele mai vechi timpuri, oamenii au manifestat o deosebită preocupare pentru **obiceiurile folclorice.** Județul Arad este unul dintre zonele care adăpostesc o bogată ladă de „nestemate folclorice”. Pătrunzând în inima județului, ajungem în

Podgoria Aradului.

Podgoria Aradului se întinde de la Valea Mureșului până în Valea Crișului Alb și este o subzonă folclorică cu oameni buni, ***gospodari***, ***îndeletnicițicu muncile agricole***, în special cu realizarea vinului, având o inimă mare și încăpătoare pentru o întreagă tradiție folclorică.

Obiceiul „Mersul cu măturatul”

Pe lângă colindul propriu-zis și colindul copiilor din Ajunul Crăciunului (24 Decembrie), în Podgoria Aradului a mai existat și acest obicei de a „merge cu măturatul”. Practicat doar în satul **Sâmbăteni,** în a doua zi de Crăciun (**26 Decembrie**) de către feciorii **neînsurați**, acest obicei avea un rol de purificare a casei. Întrucât în prima zi de Crăciun oamenii **nu aveau voie să mănture în casă**, ziua următoare se practica acest obicei cu caracter comic de a veni o ceată de flăcăi care „măturau” casa.

Feciorii neînsurați ai satului se adunau la unul dintre ei acasă și se stabileau doi dintre ei care să joace rolurile principale. Un băiat înalt se îmbrăca în **mireasă**, iar un băiat scund în **mire**, ambii purtând haine vechi de nuntă, intenționat mai uzate. „Mireasa”, îmbrăcată într-o rochie albă, veche, se ruja pe toată fața, depășind cu mult conturul buzelor, se machia foarte colorat în jurul ochilor și purta foarte multe bijuterii, cât mai colorate. „Mirele”, purtând și el un costum vechi, se dădea pe față cu funingine și cremă de pantofi pentru a contura barba, amândoi actorii trebuind să fie cât mai comici.

Nuntași
Mirele
Nuntaș
Mireasa

Băieții din alai umpleau un sac cu **pleavă**, care va fi dus de mire, mireasa având în mână o mătură confecționată din **tuleu de porumb**. Astfel, porneau alături de ceilalți băieți („nuntașii”) și de muzicanți prin sat, poposind la casele fetelor nemăritate, care erau intrate în joc la hora duminicală a satului. Când se ajunge la poarta gospodarului, tânărul din alai care „făcea curte” fetei acestuia întreba: „Primiți a mătura?” . La invitația gospodarului (tatăl fetei), tânărul intră în curte, iar feciorii însoțiți de muzicanții tarafului Vâtca (Ioți Nicolae), încep să cânte.

Dicționar:

Pleavă- resturi de spice sau de păstăi rezultate din treieratul cerealelor sau a leguminoaselor

Tuleu- tulpina unei plante (mai ales a porumbului); partea rămasă din tulpina unor plante după recoltare.

În curtea fetelor se intra cu **marșul**. Mirele începe să arunce cu pleavă prin curte și casă, iar mireasa o împrăștie cu mătura pe sub pat, dulap și sub masă, în loc să o adune. După ce se încheia marșul, muzicanții începeau să cânte de joc, iar găzdărița principală, **fata tânără nemăritată**, era jucată de ceilalți băieți din **„alai”.** În acest timp **mirele** lua la joc **femeile mai bătrâne** din casă care asistau și le „pupa”, adică le **mânjea** pe față cu cremă de pantofi și cu funingine, iar **mireasa mânjea bărbații** din casă.

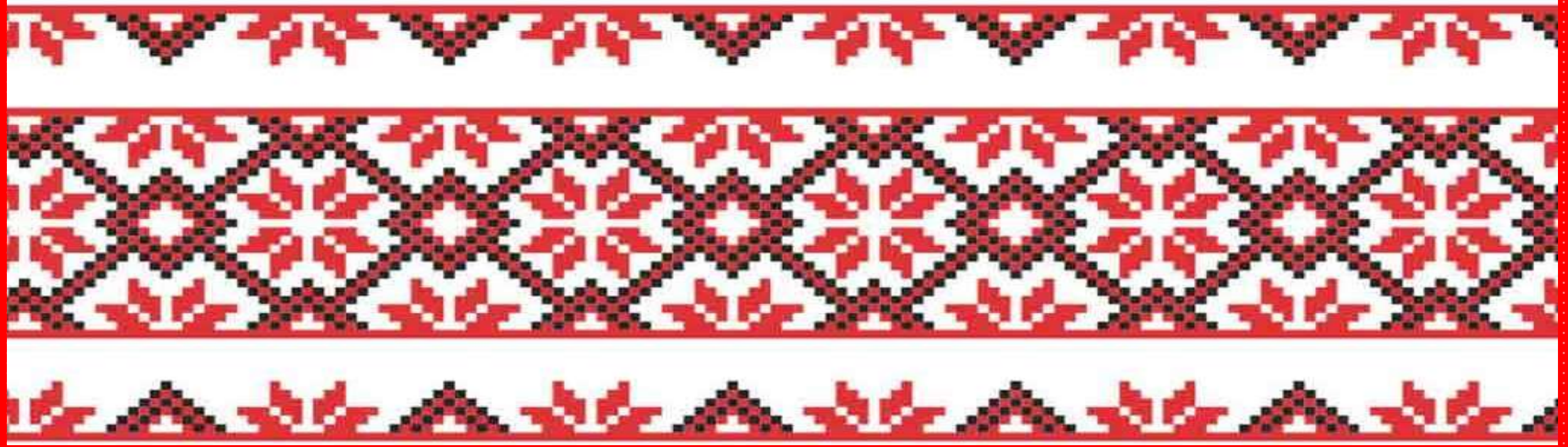

Hazul este produs de „jocul miresei”, care în timp ce joacă, sărută fetele și pe cei aflați în casă, având obrajii și buzele pline cu ruj. Nevestele care au venit cu bărbații la casa gospodarului se fereau de sărut pentru a nu crea probleme în familie.

După ce găzdărița răsplătea cu bani muzicanții, iar alaiul cu colaci și mâncare, băieții urau de bine fetei și familiei sale. După aceasta, pe melodia marșului, se ieșea din casă. În continuare, băieții străbăteau toate ulițele satului și poposeau la toate casele unde erau fete tinere.

Acest obicei este o **datină strămoșească**, un **ritual de purificare**, păstrat și practicat cu sfințenie în trecut. **Pleava** însemna **prosperitate**, iar împrăștierea ei prin toată casa se considera că va aduce familiei **belșug** și **prosperitate** în noul an.

Cei doi „**miri**”, ei făcând parte din categoria „**mascaților**”, au rolul de **a alunga spiritele rele** dimprejurul caselor gospodarilor. Melodiile de joc cântate la casa acestora au rolul de a asigura **fericirea, voioșia și buna dispoziție** și în anul următor.

Mai pe scurt, acest obicei:

-este o datină strămoșească tradițională;
-are loc seara, în a doua zi de Crăciun;
-este un ritual de purificare făcut numai de feciori juni (necăsătoriți);
-avea loc în casele fetelor nemăritate;
-cel mai înalt băiat și cel mai scund primesc rolurile principale;

Mai pe scurt, acest obicei:

-cel mai înalt băiat era numit și costumat în „mireasă”, în timp ce acel băiat care este cel mai scund era numit și costumat în mire;

- aceștia doi trebuiau să fie cât mai hazlii;

-aceștia trebuiau să danseze și să sărute oamenii din casa fetei;

-deși a fost îndrăgit de persoane de toate vârstele, obiceiul din localitatea Sâmbăteni, nu se mai practică azi. Acest obicei este filmat integral și se păstrează la arhiva Institutului de Cercetări Folclorice de la Timișoara.

Bibliografie

Informațiile despre acest obicei le-am cules de la Mircu Stoia, 77 ani, localnic din Sâmbăteni, în urma unui interviu pe care i l-am luat.

1. Mircu Stoia, 77 ani, Sâmbăteni, 2022,
2. Comișel Emilia, *Folclor muzical*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1967, pag. 181,
3. Consiliul Județean Arad, f.an., Prezentarea Județului Arad, http://www.cjarad.ro/judetul-arad/, accesat la 28.12.2022,
4. Petru Nicoară, Tatiana Tudur, Cornelia Foster, *Monografia comunei Păuliș*, Arad, Editura Mirador, 2010, pag. 232.

CADOU MULT AȘTEPTAT

Baricz Dorrotya – Clasa a X-a
Prof. Coord. Vașloban Claudia

Într-o zi frumoasă de iarnă, când zăpada cădea atât de frumos, Anna ieșea să se joace cu prietenii ei. Anna era o fetiță de 8 ani, cu părul șaten, auriu, creț și ochii verzi. Fața ei era roșie de frig, era mică de statură. Copiii se jucau fără griji, în timp ce părinții lor erau acasă, agitându-se, pe măsură ce se apropia Crăciunul.

Mama Annei facea prăjiturile preferate ale Anei, deoarece fericirea fiicei sale era pe primul loc. Tatăl ei era în curte.

Anna aștepta cu nerăbdare Crăciunul, deoarece spera să obțină cadoul pe care îl râvnea cu atâta credință în ultima vreme. Acest cadou nu era altceva decât un set de pictură "profesional", deoarece iubea foarte mult și, de asemenea, picta foarte frumos. A câștigat primul loc la mai multe concursuri de desen la vârsta de 8 ani. Ea și-a scris scrisoarea către Isus cu mult timp în urmă, cu dorințele sale.

Pentru că a doua zi era Crăciunul, era foarte emoționată, așa că și-a ajutat părinții și s-a culcat devreme.

A doua zi dimineață, s-a trezit devreme și s-a îndreptat direct spre sufragerie. Când a intrat în sufragerie, s-a așezat la micul dejun, puțin dezamăgită, dar nu fără speranță. Ea a sperat că îngerul a adus deja pomul de Crăciun și darurile sale. După micul dejun, a citit un basm. Dimineața a trecut repede. Prânzul de Crăciun a fost mâncat în compania bunicilor săi. Prânzul a fost urmat de o mare conversație în familie.

Seara, toți membrii familiei au mers și au participat împreună la Liturghie. După Liturghie, Ana a fost foarte curioasă de piesa păstorului viu din Betleem. Uitase de darul său. Ceea ce a văzut acolo a fost uimitor, în special animalele vii, a fost uimitor pentru ea, deoarece era foarte îndrăgostită de animale. Ea s-a gândit că o să facă parte din ea, atunci când ea va deveni mai mare.

Când a ajuns acasă, Anna s-a bucurat să vadă că sub bradul de Crăciun era o mulțime de cadouri împachetate.

- Mama e ceva minunat! a spus Anna.

- Cred că este, comoara mea! a confirmat mama sa.

- Îmi pot deschide cadourile? a întrebat Anna.

- Sigur, nu ezita! A spus mama ei.

Când a început să-și desfacă darurile, a fost puțin descurajată, pentru că nu părea să fii primit darul mult așteptat. Când a desfăcut toate darurile, le-a spus părinților că este obosită și că merge la culcare. Părinții săi au întrebat-o dacă totul este în regulă, iar ea a răspuns că da. Părinții săi știau că este dezamăgită și arătau spre o cutie mare din spatele bradului. Ochii Annei s-au aprins și ea a deschis-o imediat. Era foarte fericită. În cutie se afla tabloul și țipa de bucurie.

Prima pictură a Annei a fost o scenă din piesa ciobanului și a continuat să picteze multe imagini frumoase.

Odată cu trecerea timpului, Anna a pictat din ce în ce mai multe tablouri. De asemenea, părinții și profesorii săi au încurajat-o și au ajutat-o să realizeze cât mai multe în viitor. A câștigat primul loc în multe competiții, dar, la fel ca în cazul tuturor altor artiști, Anna a fost lovită de o criză artistică minoră și a devenit foarte descurajată. Acum, la vârsta de 18 ani, ea trebuia să se concentreze pe studiu, deoarece era pe cale să aleagă o carieră. Părinții săi și-au dorit foarte mult ca ea să devină medic, ei deja credeau că pictura nu este o profesie reală și nu poți să-ți câștigi existența din ea, dar Anna a fost foarte atrasă de artă, așa cum se aștepta de când era mică.

Părinții ei nu au vrut să o lase, dar Anna a fost abordată de una dintre cele mai bune și mai reputate universități de artă din țară. Anna a început să plângă de bucurie, în timp ce citea scrisoarea, părinții ei nu știau ce să creadă despre bucuria fiicei lor, dar când Anna le-a arătat scrisoarea, au înțeles imediat. Anna a fost implicată în desen și pictură toată viața, iar cel mai mare vis al ei a fost să studieze la această universitate și, eventual, chiar să își câștige faima cu una dintre cele două lucrări remarcabile ale sale și acum poate că totul ar putea fi îndeplinit dacă părinții ei i-ar permite acest lucru. Prin munca sa depusă la un concurs național de către universitate, a fermecat complet jurații și a fost imediat admisă. Dorea să expună la o expoziție internațională care va întări reputația Annei. Anna a acceptat clar oferta, a participat la expoziție și a întâlnit pictori celebri.

Anna a fost invitată acum la toate expozițiile cu picturile ei și într-un timp scurt a devenit una dintre cele mai renumite pictorițe din țară.

Odată cu trecerea timpului, ea a reușit să petreacă din ce în ce mai puțin timp cu familia sa, deoarece a continuat să călătorească pentru expoziții. De Crăciun, însă, ea a vrut să fie alături de familia sa, dar se părea că acest lucru nu va fi posibil din cauza traficului uriaș de pe aeroport. A făcut tot posibilul să ajungă acasă și toate acestea în secret, deoarece le-a spus familiei sale că nu poate zbura acasă de sărbători din cauza volumului de muncă.

În cele din urmă, a găsit un loc liber și a reușit să decoleze. Imediat ce a aterizat avionul său, s-a urcat într-un taxi și a plecat spre casă. Când a bătut la ușă părinții săi nu știau cine este în Ajunul Crăciunului și când au deschis ușa nu le venea să creadă ochilor. Ei au fost foarte fericiți că familia ar putea fi din nou împreună după o lungă perioadă de timp, fie

și numai pentru puțin timp. Iar pentru părinții săi, ea a fost cel mai frumos cadou pentru Crăciun.

Apoi au petrecut fiecare Crăciun împreună pentru că știau că familia este cel mai mare dar din viață.

CHRISTMAS

Coordinatig Teacher:

Batrana Patricia

Tantas Sofian Antonio
Iescau Adelina Teodora
Somosan Georgiana
Gulie Fiorel
Vidra Daniel Alejandro

WHAT IS CHRISTMAS?

Christmas is an annual festival commemorating the birth of Jesus Christ, observed primarily on December 25 as a religious and cultural celebration among billions of people around the world. A feast central to the Christian liturgical year, it is preceded by the season of Advent or the Nativity Fast and initiates the season of Christmastide, which historically in the West lasts twelve days and culminates on the Twelfth Night.

Christmas Day is a public holiday in many countries, it is celebrated religiously by the majority of Christians, as well as culturally by many non-Christians, and forms an integral part of the holiday season organized around it.

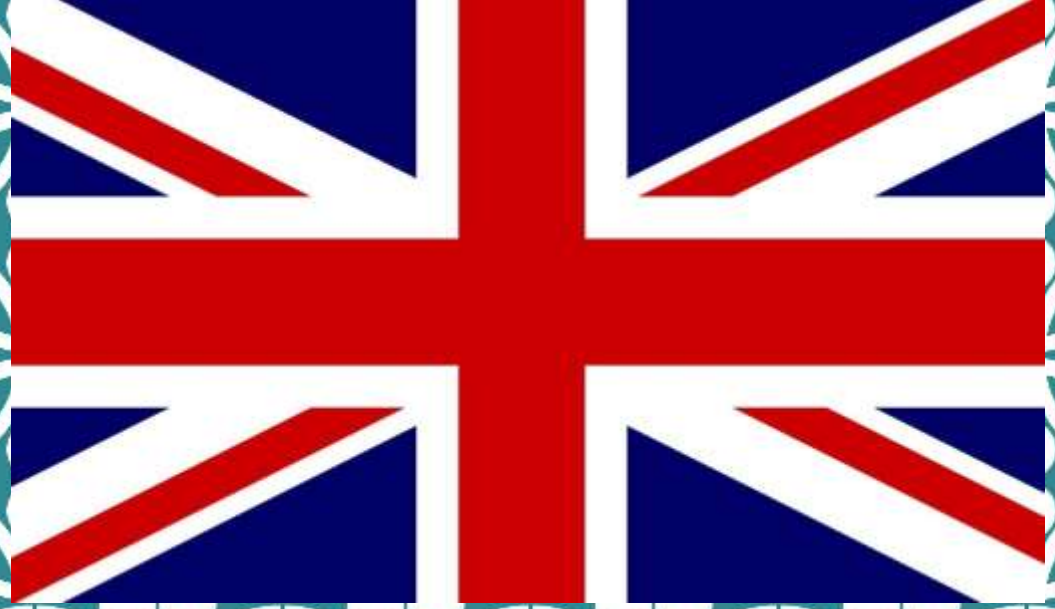

CHRISTMAS IN THE UNITED KINGDOM

Țântaș Sofian Antonio

CHRISTMAS FOOD TRADITIONS IN UNITED KINGDOM

Christmas lunch: Turkey is the most common meat you'll find plated up on Christmas Day. King Henry VIII was the first English monarch to tuck into turkey over the holiday.

Christmas crackers: The tradition of pulling crackers with your loved ones before diving into the festive feast was inspired by the French practice of 'bon bons' – sweet almonds in twists of paper, for decoration. London confectionery maker Tom adopted the practice in the mid-1800s and included riddles in the package.

OTHER UNITED CHRISTMAS TRADITIONS

- **Christmas trees:** The practice of using trees for decoration dates back to the ancient Romans who would decorate their temples with fir trees during Saturnalia. This festival was held in honour of the god of agriculture.

- **Pantomime:** Predominantly catering to children, the Christmas pantomime is a traditional opportunity for the whole family to go to the theatre and see a comedy performance of a well-known fairytale.

CHRISTMAS IN NORWAY

Gulie Fiorel

CHRISTMAS FOOD TRADITIONS IN NORWAY

Ribbe **Christmas pork ribs**

Multekrem Cloudberry cream

CHRISTMAS IN NORWAY

- Christmas celebration in Norway is a true feast of lights, full of events, preparations, and traditions that last a whole season. White snow and decorations add to the magic.

- As in many European countries, most Norwegian towns and cities also have Christmas fairs and markets.
- Most decorate the streets with lights and garnish, and some take it even further. In Bergen, kindergartens, schools, businesses, and thousands of individuals have contributed to a gingerbread town every year since the Christmas of 1991.
- A visit to the wooden town of Røros will probably put you in the right mood, whilst Tregaarden's Christmas House in Drøbak is Scandinavia's only permanent Christmas shop. Not far from Oslo, you'll find Hadeland Glassverk where you can purchase handmade glass from local artisans.

BEFORE CHRISTMAS

- In the end of November, Oslo is decorated for Christmas, and the city buzzes with people doing their Christmas shopping. Christmas trees are lit and streets decorated in the city center during the first weekend of Advent. During these weeks you have plenty of opportunities to catch a Christmas concert or Christmas market.

- During Advent it is common for companies, organisations and groups of friends to have pre-Christmas parties, in Norwegian called julebord. The julebord crowd fills up the city's restaurants and clubs, making the weekend nightlife quite busy in this period.

CHRISTMAS IN AUSTRIA

Iescău Adelina Teodora

CHRISTMAS IN AUSTRIA

- On each of the four Sundays of Advent, a candle is lit and a carol or two can be sung!

- The most famous carol is Stille Nacht, which was written in 1818.

- The tree is brought and decorated on Christmas Eve. For children, other important decorations are sweets, such as small chocolate bottles filled with liquor, different kinds of chocolate, jelly rings and 'Windbäckerei' marshmallows

CHRISTMAS FOOD TRADITIONS IN AUSTRIA

The main Christmas meal is also eaten on Christmas Eve, preferably:

- "Gebackener Karpfen" (fried carp), because Catholics consider Christmas Eve a "fasting" day.
- Also the "Weihnachtsgans" roast goose

OTHER CHRISTMAS TRADITIONS IN AUSTRIA

- Every year, the Austrian capital, Vienna, holds a world famous classical music concert "NeuJahrsKonzert", which takes place on the morning of New Year's Day. The concert is performed by the Vienna Philharmonic Orchestra and always includes music from the Strauss family: Johann Strauss I, Johann Strauss II, Josef Strauss and Eduard Strauss.
- Some children believe that Christkind decorates the tree, brings children gifts on Christmas Eve and leaves them under the tree.

CHRISTMAS IN SPAIN

Somosan Georgiana

CHRISTMAS IN SPAIN

Christmas is perhaps the most traditional, family-oriented celebration in the whole world, and in Spain it lasts until 6th January.

1.“El Gordo” Christmas lottery: The Christmas time festivities kick-start in Spain on 22nd December with the National Christmas Lottery. The first prize is popularly known as “El Gordo”. Participation is massive and the draw is closely followed throughout the morning. It has a peculiarity that makes it very special, the winning numbers are sung by children in an unmistakable chant.

2.The 12 most festive grapes of the year: This tradition promises luck and an original way to see in the New Year. It consists of eating 12 grapes as the clock strikes 12 on New Year’s Eve. The idea is to eat one grape for each chime to welcome in the New Year.

CHRISTMAS IN SPAIN #2

3. A magical night full of excitement On the night of 6th January the Three Wise Men arrive from the East and bring presents to all the children. It is traditional for every child to write a letter to the Wise Men beforehand telling them how they have behaved all year and requesting gifts. Special mailboxes are placed in shopping centres and leisure spaces for posting these letters and the 'royal pages' make frequent appearances to collect them by hand. Finally, on the afternoon of 5th January, the Wise Men arrive in all the cities in fun processions and parades through the streets to the delight of all the children. Then, after an early night and waiting excitedly for the morning to arrive, they finally get to open their presents. Their names are Melchior, Caspar and Balthazar and they magically enter all the houses through the windows, balconies and chimneys during the night.

CHRISTMAS FOOD TRADITIONS IN SPAIN

The meals normally include several starters, for example, Ibérico ham, seafood and delicious cheeses, followed by dishes such as soups, roast meat, fish or stuffed turkey. And to finish, sweet treats and desserts, the true stars of the Christmas dinner table. Turron, marzipan, Spanish sweets, shortbread and naturally, Epiphany cake are all delicacies not to be missed

BUT DO NOT FORGET:

CHRIST IS THE REASON FOR THE SEASON!

DATINI ȘI OBICEIURI MULTICULTURALE DE CRĂCIUN ȘI ANUL NOU

Secțiunea I – Pagini de iarnă, ppt
a) Tradiții și obiceiuri de iarnă

Realizatori:
BÎRLE DAVID NICUȘOR
GHIRAS-DĂNUȚ DAMIAN
Clasa a VI-a A
Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Baia Mare

Cuprins

Steaua

Herdetişurile

Viflaimul

Brondoşii

Jocul moşilor

Capra

Steaua

http://www.emaramures.ro/wp-content/uploads/UserFiles/Image/Foto%20Maramures/Traditii_Obiceiuri/Craciun%20in%20Maramures/umblatul-cu-steaua-c-andreea-achim.jpg

Obiceiul „umblatului cu Steaua" amintește de steaua care a vestit nașterea lui Iisus și care i-a călăuzit pe cei trei magi. Cei care merg astfel din casa în casă poartă cu ei o stea mare din lemn, care este împodobită cu hârtie colorată și crenguțe de brad.

Cu Steaua merg in special copiii, iar corul cântă versuri religioase despre nașterea lui Iisus cat si despre drumul parcurs de cei trei magi pana in locul in care s-a născut Mântuitorul.

Copiii și tinerii care umblau cu Steaua erau, în vechime, îmbrăcați în costume orientale, imitând portul celor trei crai de la Răsărit.

https://www.emaramures.ro/obiceiuri-craciun-umblatul-cu-steaua-prin-satele-maramuresului-video/

https://www.youtube.com/watch?v=WNdeIRSfvmg

Herdetișurile

http://www.emaramures.ro/wp-content/uploads/UserFiles/Image/Foto%20Maramures/Traditii_Obiceiuri/Craciun%20in%20Maramures/herdetisuri-00.jpg

Reprezintă un obicei întâlnit în satul maramureșean Văleni. Acesta are loc în ziua de Crăciun și presupune ca localnicii care au avut un comportament nepotrivit de-a lungul anului să fie „mustrați" în public de câțiva tineri mascați.

Astfel, după slujba de Crăciun, tot satul se adună într-un singur loc și ascultă glumele care se fac pe seama celor care nu au trăit în anul respectiv după regulile nescrise ale vieții la țară.

La final, toată lumea se întoarce spre case zâmbind și glumind pe seama celor auzite de la tinerii mascați.

https://bunadimineata.ro/de-dimineata/travel-calatorii/festivaluri-si-obiceiuri-de-iarna-maramures/

Viflaimul

https://www.maramuresumeu.ro/wp-content/uploads/2020/12/Viflaimul-din-Viseu-de-Sus.jpg

Viflaimul reprezintă o scenetă de teatru popular în care apar mai multe personaje biblice care au legătură cu momentul Nașterii Domnului.
Astfel, în Viflaim apar Iosif, Maria, Irod, vestitorul, hangiul, îngerul, doi păstori, cei trei crai de la răsărit, doi ostași, moartea, dracul, moșul și străjerul.

Sceneta este prezentată din ce în ce mai rar, astfel că doar în câteva dintre zonele Maramureșului mai poate fi întâlnit acest obicei. În Ieud, dar și în alte localități de pe Valea Izei tradiția s-a mai păstrat, cu toate că uneori Viflaimul nu mai este prezentat în Ajunul Crăciunului, așa cum se obișnuia în trecut.

https://youtu.be/RfnQcclbMjg

http://turismmaramures.ro/craciun-maramures-obiceiuri-traditii-superstitii/

Brondoșii

https://i.ytimg.com/vi/z3l0wdNaOso/hqdefault.jpg

Brondoșii sunt tineri îmbrăcați în costume tradiționale – cămașă și pantaloni de culoare albă – iar pe cap poartă măști confecționate din piei de oaie sau de capră. Cel mai important element din vestimentația acestora este brâul cu numeroase clopote de alamă, cu care aleargă de-a lungul străzilor și sperie trecătorii. Obiceiul are semnificații străvechi, având rolul de purificare a spațiului și de alungare a spiritelor rele.

Obiceiul este întâlnit doar în orașul Cavnic, între Crăciun și Anul Nou, fiind unic în Maramureș. Acesta se practică din cele mai vechi timpuri și, an de an, atrage numeroși turiști din țară și din străinătate. Atât turiștii, cât și localnicii se bucură în momentul în care se întâlnesc cu brondoșii, pentru că astfel oamenii cred că în noul an le va merge mai bine.

Crăciun în Maramureș – obiceiuri, tradiții, superstiții - TurismMaramures.ro

https://youtu.be/nKQ3GLIMMIs

Vergelul

https://www.cultura-traditionala.ro/wp-content/uploads/2015/11/vergel-din-suciu.jpg

În câteva localități din Maramureș, printre care Bozânta Mare, Bozânta Mică, Arieșu de Câmp, Ardusat, Bârgău, Merișor, petrecerea cea mai așteptată cu ocazia sărbătorilor de iarnă este Vergelul (dans la șură, iar mai nou în căminul cultural). În forma tradițională, cu momente rituale, acest obicei a existat până la sfârșitul secolului al XIX-lea, păstrându-se într-o formă nealterată la Coruia.

Vergelul are la origine un ritual premarital, prin care fetele ghicesc șirul nunților din anul respectiv, cu ajutorul inelelor și al vergelelor din războiul de țesut. Acesta este un mod de a petrece și a se distra pentru tinerii căsătoriți, fetele de măritat și feciorii din sat în perioada sărbătorilor de iarnă.

Crăciun în Maramureș – obiceiuri, tradiții, superstiții - TurismMaramures.ro

https://youtu.be/Vi1JpexRKS0

Jocul moșilor

https://www.stiriutile.ro/wp-content/uploads/2017/12/jocul-mosilor.jpg

Jocul Moșilor este unul dintre cele mai vechi jocuri, fiind un dans arhaic care se dansează în casele în care sunt fete de măritat. Acesta este practicat numai de tineri cu vârste cuprinse între 16 și 20 de ani. Dansatorii poartă măști confecționate din lemn, viu colorate, piei de animale pe cap și sunt îmbrăcați cu piei de oaie neprelucrate pentru a nu fi recunoscuți.

Costumul este astfel alcătuit încât să sugereze prezența moșilor, a strămoșilor chemați, conform tradiției, să îndrume tinerii care se află la începutul vieții de adult.

https://learningapps.org/28396088

Jocul Moșilor este un ritual special care se desfășoară în perioada dintre Crăciun și Revelion și care se remarcă prin ingeniozitatea costumelor pe care le îmbracă participanții care bat la ușa gazdelor pentru a le speria și pentru a le ura fericire și sănătate.

Crăciun în Maramureș – obiceiuri, tradiții, superstiții - TurismMaramures.ro

Jocul caprei

https://agrointel.ro/wp-content/uploads/2015/12/jocul-caprei-2015.jpg

Jocul „caprei" este la origine un ceremonial grav, care, conform etnologilor, își are originea în Grecia antică. Jocul a devenit un ritual menit să aducă rodnicie anului care urmează, spor la animalele din turmele păstorilor și recolte bogate.

În prezent, în satele din Maramureș se practică jocul caprei cu acompaniament muzical sau jocul caprei inclus într-un spectacol popular complex. La fel ca și la alte jocuri cu măști practicate în timpul sărbătorilor de iarnă, și la jocul „caprei" apar, pe lângă măștile clasice (capra, ciobanul, țiganul), măștile de „draci" sau „moși" care strigă, chiuiesc și fac spectacol prin mișcările lor caraghioase.

http://turismmaramures.ro/craciun-maramures-obiceiuri-traditii-superstitii/

https://www.facebook.com/watch/?v=589511141512827

Bibliografie

Sursa informațiilor

http://turismmaramures.ro/craciun-maramures-obiceiuri-traditii-superstitii/

Crăciun în Maramureș – obiceiuri, tradiții, superstiții - TurismMaramures.ro

https://bunadimineata.ro/de-dimineata/travel-calatorii/festivaluri-si-obiceiuri-de-iarna-maramures/

https://www.emaramures.ro/obiceiuri-craciun-umblatul-cu-steaua-prin-satele-maramuresului-video/

Surse video

https://www.youtube.com/watch?v=WNdeIRSfvmg

https://youtu.be/RfnQcclbMjg

https://youtu.be/nKQ3GLIMMIs

https://youtu.be/Vi1JpexRKS0

https://learningapps.org/28396088

https://www.facebook.com/watch/?v=589511141512827

Tradiții și obiceiuri de Crăciun la români

Blaju Maria, Dragomir Maria, clasa a X-a D,

Colegiul Național „Elena Ghiba Birta” Arad

Coordonator: prof. Mateuț Mădălina

Crăciunul

Crăciunul este o sărbătoare creștină celebrată pe 25 decembrie în calendarul gregorian sau pe 7 ianuarie în calendarul iulian, simbolizând Nașterea Domnului. În anumite țări, unde creștinii sunt majoritari, Crăciunul este sărbătoare legală, iar aceasta se prelungește până în ziua următoare, 26 decembrie: a doua zi de Crăciun. Crăciunul este, de asemenea, o sărbătoare vastă care se caracterizează prin prezența unor tradiții și obiceiuri specifice.

1. Colindul

Una dintre cele mai importante tradiții de Crăciun este bucuria adusă oamenilor cu acele cântece frumoase ce vestesc Nașterea Domnului, numite colinde.

În unele zone, în Suceava mai ales, dimineaţa, copiii pornesc la colindat înainte să se lumineze pentru că Naşterea Domnului s-a petrecut în taina nopţii, în prezenţa animalelor, a stelelor, a păstorilor şi îngerilor.

În alte părţi, copiii merg la colindat seara. Există multe sate în care, dimineaţa, copiii mici vestesc naşterea lui Iisus, iar seara, misiunea este preluată de flăcăi de 17-18 ani sau de adulţi. În Gorj, sunt sate unde, seara, se adună colindătorii indiferent de vârstă şi toţi pornesc la colindat ca un singur grup.

În Ardeal, colindul începe după Sfânta Liturghie, din prima zi de Crăciun, şi se desfăşoară pe parcursul celor trei zile de sărbătoare.

Se colindă la poartă, în curte sau la fereastră. Prin unele locuri este primit în casă să colinde oricine ar veni. Copiii din Sălaj şi Hunedoara colindă la fereastră, iar tinerii şi perechile căsătorite în casă. În Liteni, Suceava, se colindă la fereastră, iar identitatea colindătorilor este dezvăluită abia după terminarea colindului.

Colindătorii primesc diferite daruri, numite şi colindeţe – colaci, mere, nuci, turtă dulce şi bani -, ca răsplată pentru vestirea Naşterii.

2. Mersul cu capra

Coborât din vechime, parcă de când e lumea lume, mersul cu capra ţine de la Crăciun până la Anul Nou. Persoana care poartă masca este însoțită de o ceată zgomotoasă, cu nelipsiții lăutari ce acompaniază dansul caprei. Capra saltă și se smucește, se rotește și se apleacă, clămpănind ritmic din fălcile de lemn. Un spectacol autentic trezește în asistență fiori de spaimă. Cercetătorii presupun că dansul caprei, precum și alte manifestări ale măștilor zoomorfe (căiuții – feciorii travestiți în cai, turca – masca de taur) întâlnite în satele românești la vremea Crăciunului provin din ceremoniile sacre arhaice închinate morții și renașterii divinității. Capra se alcătuiește dintr-un lemn scurt, cioplit în formă de cap de capră, care se învelește cu hârtie roșie. Peste această hârtie se pune o altă hârtie neagră, mărunt tăiată și încrețită în forma părului. În loc de aceasta se poate lipi și o piele subțire cu păr pe ea. În dreptul ochilor se fac în lemn două scobituri unde se pun două boabe de fasole mari, albe, cu pete negre, peste care se lipește hârtia neagră cu încrețituri sau pielea cu păr. În loc de urechi, capra are înțepenite în scăfârlie două găvane de lingură. Pe ceafă are patru cornițe, frumos împodobite cu hârtie colorată, pe care se află înșirate șiraguri de mărgele sau hurmuzi. În dosul coarnelor se află înțepenită o oglindă care răsfrânge foarte mândru lumina de pe la casele unde intră capra noaptea. În cele două fălci de sus ale scăfârliei, se pune falca de jos, care se mișcă în jurul unui cui care nu se vede. Această falcă este îmbrăcată la fel ca scăfârlia. Sub ceafă este o gaură în care se înțepenește un băț lung de un cot, de care se ține capra. De partea de dinaintea fălcii de jos se află atârnat un clopoțel, iar de partea de dinapoi se află legată o sârmă. Dacă această sârmă se lasă slobodă, partea de dinaintea fălcii de jos atârnă și astfel gura caprei se deschide. Dacă s-ar trage scurt de sârmă, gura caprei s-ar închide printr-o clămpăneală seacă, de lemn. Firește, clopoțelul sună.

3.Steaua

Un obicei vechi ce poate fi întâlnit, la toate popoarele creștine, este mersul cu steaua de la Crăciun și până la Bobotează. Semnificația acestui obicei este amintirea stelei care a călăuzit pe cei trei magi și a vestit nașterea lui Iisus. Cântecele provin din literatura bizantină ortodoxă, literatura latină medievală a Bisericii Catolice, tradiții locale și câteva din literatura Calvină. Cel mai cunoscut cântec este Steaua sus răsare.

4. Postul Crăciunului și masa dintre 23-24 decembrie

Postul Crăciunului începe la data de 15 noiembrie și se sfârșește la data de 24 decembrie, în ajun de Crăciun fiind ultima zi de postire. Acest post al Crăciunului durează 40 de zile, timp în care creștinii se abțin de la carne și lactate, având o dietă bazată pe leguminoase. Totuși, postul nu înseamnă doar ținerea unei diete. Postul semnifică o perioadă de abținere și purificare a sufletlui, astfel că la finalul postului se obișnuiește ca oamenii să meargă la spovedanie, unde își mărturisesc păcatele.

Masa dintre 23 și 24 decembrie, seara, este o masă de post care se face în unele zone pentru pacea sufletelor morților. De asemenea, preotul este chemat să le binecuvânteze.

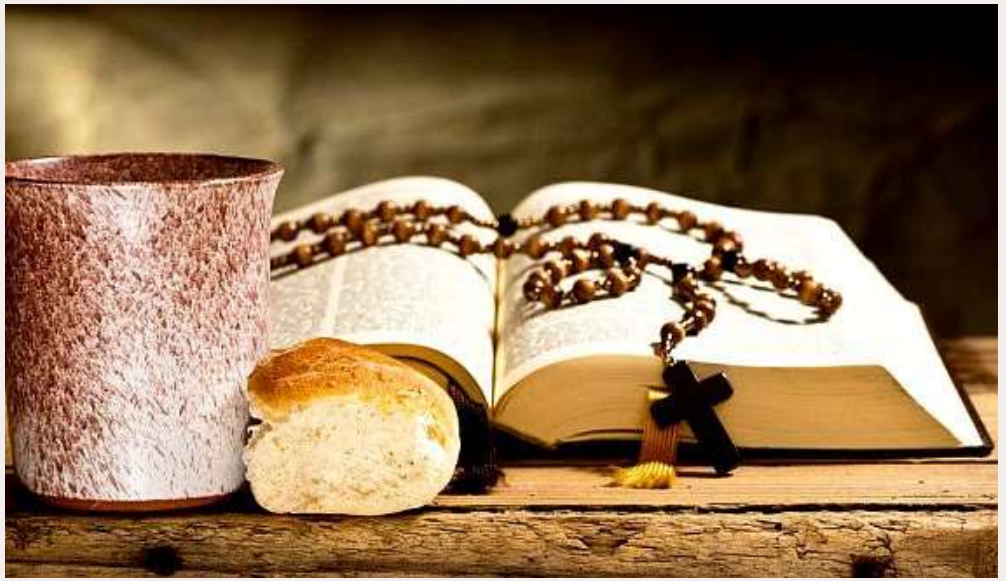

5.Tăiatul porcului

Tăiatul porcului sau Ignatul, este o tradiție pe care mulți români o practică în 20 decembrie sau în alte zile înainte de Crăciun. Oamenii se scoală de dimineață și își pregătesc cele necesare pentru tăiatul porcului. Se obișnuiește ca micuții să fie urcați pe porcul pârlit și curățat pentru a fi veseli tot anul. De asemenea, se obișnuiește ca înainte de a fi sacrificat, să i se facă o cruce pe față și pe spate cu cuțitul.

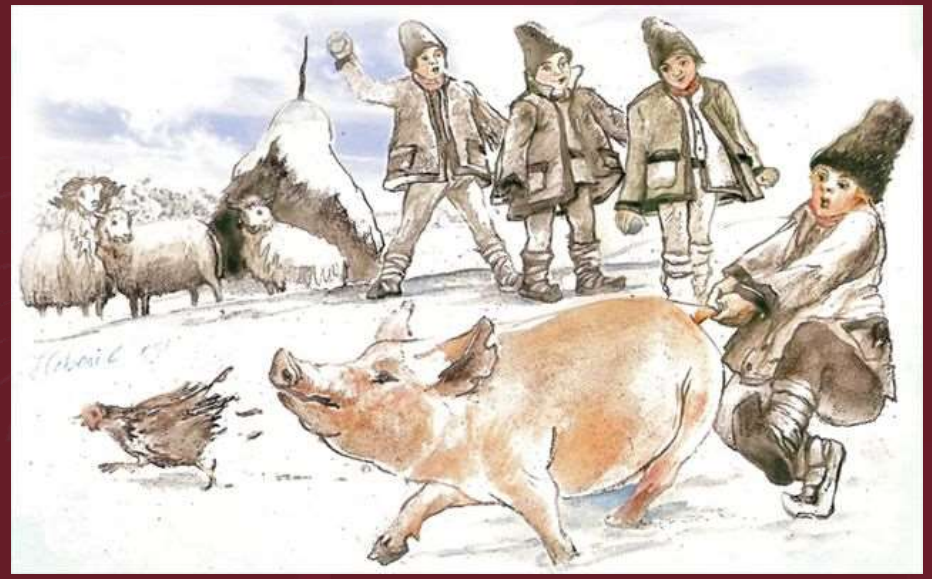

6. Împodobirea bradului

Bradul în sine simbolizează pomul vieții, deoarece acesta rămâne verde pe tot parcursul anului, fiind veșnic viu, la fel ca Iisus Hristos.

Nu se știe exact de unde a pornit obiceiul împodobirii bradului de Crăciun, însă este bănuit că acest obicei își are începutul în popoarele germanice.

În România bradul de Crăciun a fost împodobit pentru prima dată în palatul regelui Carol I de Hohenzollern, în anul 1866, iar de atunci românii au preluat această tradiție. La început acesta era împodobit cu flori de hârtie, fructe sau biscuiți. În timp lucrurile s-au mai schimbat astfel acesta este împodobit în zilele noastre cu: globuri, betele, saloane, luminițe. De asemenea în vârful bradului se pune o stea, steaua simbolizând călăuzirea magilor. Pe lângă bradul de Crăciun, creștinii ornează și așa numitele coronițe de Crăciun, agățate pe ușile de la intrare simbolizează sănătate și noroc, iar forma rotundă a acestora reprezintă veșnicia dragostei care nu piere niciodată. O altă plantă folosită la decorarea caselor în preajma Crăciunului și a Anului Nou este vâscul. Se spune despre vâsc că este o plantă tămăduitoare, simbolizând, la unele popoare, armonia și pacea. De asemenea, sărutul sub vâsc face mai trainică și mai puternică iubirea într-un cuplu.

7. Mâncăruri specifice de Crăciun

Din carnea porcului care a fost tăiat se prepară slănină, tochitură, salată de boeuf, cârnați, lebăr, caltaboși, tobă, sarmale, piftie, jambon, pastramă, pârjoală, dar și jumări. Ca și dulciuri, cozonacul preparat în casă și saloanele vor fi nelipsite de pe masa românului indiferent de regiune.

8. Darurile de Crăciun

Cadourile de Crăciun își au rădăcina din obiceiurile păgâne. Cu ocazia solstițiului de iarnă din 21-22 decembrie care semnifica și sfârșitul anului, romanii se închinau Sorelui, zeului Saturn și altor zeități, iar copiii primeau mici cadouri și păpuși de ceară pe care le aruncau în foc și adulții dulciuri, fructe, lumânări și vin.

Pe la sfârșitul secolului al XVIII-lea, darurile de Crăciun au început să fie un obicei creștin.Darurile ne amintesc de gestul magilor care au adus la nașterea pruncului Iisus cele mai de preț lucruri din vremurile lor: aur, tămâie și smirnă. Legenda darurilor aduse de magi se contopește și cu legenda Sf. Nicolae, despre care tradiția creștină spune că este ocrotitorul copiilor.

Dincolo de pretențiile copiilor de a primi cele mai noi și mai scumpe jucării, dincolo de profitul pe care le generează și de reclamele pe care le fac, darurile de Crăciun poartă cu ele magia sărbătorilor.

Cadourile pe care le pregătim pe ascuns pentru familie și pentru prieteni sunt încărcate de iubire și generozitate. Fiecare dar trebuie ales cu suflet și pus sub brad cu gândurile cele mai senine și bune.

9.Tradiții și obiceiuri regionale

1. Ardeal

Obiceiurile străvechi sunt încă respectate în multe sate din Transilvania. În seara de 23 spre 24 decembrie, până după miezul nopţii şi în unele locuri până la ziua, cete de copii merg din casă în casă cu colinda În unele părţi din Ardeal, copiii care merg cu colindatul se numesc pițerei sau pizerei. După credinţa populară, ei sunt purtători de noroc şi fericire. Colindele copiilor sunt scurte şi au menirea de a ura belşug gazdelor care îi aşteaptă cu mesele întinse, şi de a le vesti sărbătoarea Naşterii Mântuitorului. Tot în Transilvania se obişnuieşte ca în noaptea de Crăciun, la un semn al diacului, mirenii să arunce cu boabe de porumb strigând: „Rod în cucuruzi!”.

2. Moldova

În Moldova, grupuri de băieţi şi fete sau familii întregi merg cu colinda la rude, prieteni și vecini, toți jucând rolul îngerilor care au vestit naşterea Domnului deasupra peşterii din Betleem. În general, colindătorii se duc în curtea gazdei pe care o întreabă dacă sunt primiţi, cântă și recită, apoi sunt răsplătiţi cu colaci, mere sau alte bunătăți. În seara de Ajun, moldovencele coc colaci în forma cifrei 8, pe care îi agață apoi lângă icoane. Crăciuneii, căci așa se numesc ei, se dau jos abia pe 21 martie, la echinocțiul de primăvară, când sătenii ies la arat. Pe 21 martie bărbații iau colacii și îi împart în mai multe bucăți pe care le pun sub brazdele arate si le dau boilor sau cailor. Acest obicei atrage belșug pe tot parcursul anului.

3. Oltenia

În toată zona Olteniei există numeroase colinde specifice, dar cele mai cunoscute și răspândite sunt Steaua și Plugul cel Mare. Tot în Oltenia, în ziua de Crăciun are loc „Adunatul gunoaielor“. Oamenii merg prin curte și adună toată resturile, în credința că gospodăria va avea pui mulți, iar femeile se așază pe vine, așa cum vor sta cloștile pe ouă în anul care va veni. Moșii de Crăciun, sau pomana de mână, este un obicei vechi de sute de ani, care se practică atât în ziua de Ajun, cât și în cea de Crăciun. Dimineața, femeile pleacă la cimitir, unde tămâiază mormintele, după care se întorc acasă, scot colacii care stau la copt și îi pun pe masă. Pe fiecare colac se pune câte un ou și câte o lumânare, produsele fiind apoi trimise prin vecini.

10.Superstiții

1. Cei care s-au născut în 25 decembrie vor avea noroc în viață.

2. Dacă în Ajunul Crăciunului nu ai făcut un cadou cuiva, nu vei avea un an prosper.

3. Colindele nu se cântă în altă perioadă a anului decât de Crăciun, altfel atragi spirite rele.

4. Un cer senin de Crăciun anunță un an roditor.

5. Zăpada de Crăciun, indică un Paște înverzit.

6. Primește măcar un colindător pentru a avea noroc tot anul.

7. În noaptea de Crăciun nu deschide nimănui ușa ca să nu zboare norocul din casă.

8. Dacă bate vântul de Crăciun se anunţă ghinion.

9. Lumânările aprinse în noaptea de Crăciun trebuie să fie lăsate să se stingă singure, pentru a avea un an bun.

Bibliografie

- https://alba24.ro/superstitii-de-craciun-ce-trebuie-sa-faci-pentru-a-avea-un-an-prosper-si-norocos-622454.html
- https://limarom.ro/traditii-si-obiceiuri-inedite-de-craciun-cele-mai-populare-credinte-si-superstitii-romanesti/
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Cr%C4%83ciun
- https://www.libertatea.ro/lifestyle/traditii-si-obiceiuri-de-craciun-ce-se-face-in-ajun-2484612

Vă mulțumim pentru atenția acordată!

Sărbători fericite!

CRĂCIUNUL ÎN EUROPA

,,Tradiții și obiceiuri de CRĂCIUN”

,,Liceul cu Program Sportiv” Arad

COORDONATORI : Prof. Szobolai Mihaela

Elev : Bobiș Răzvan George

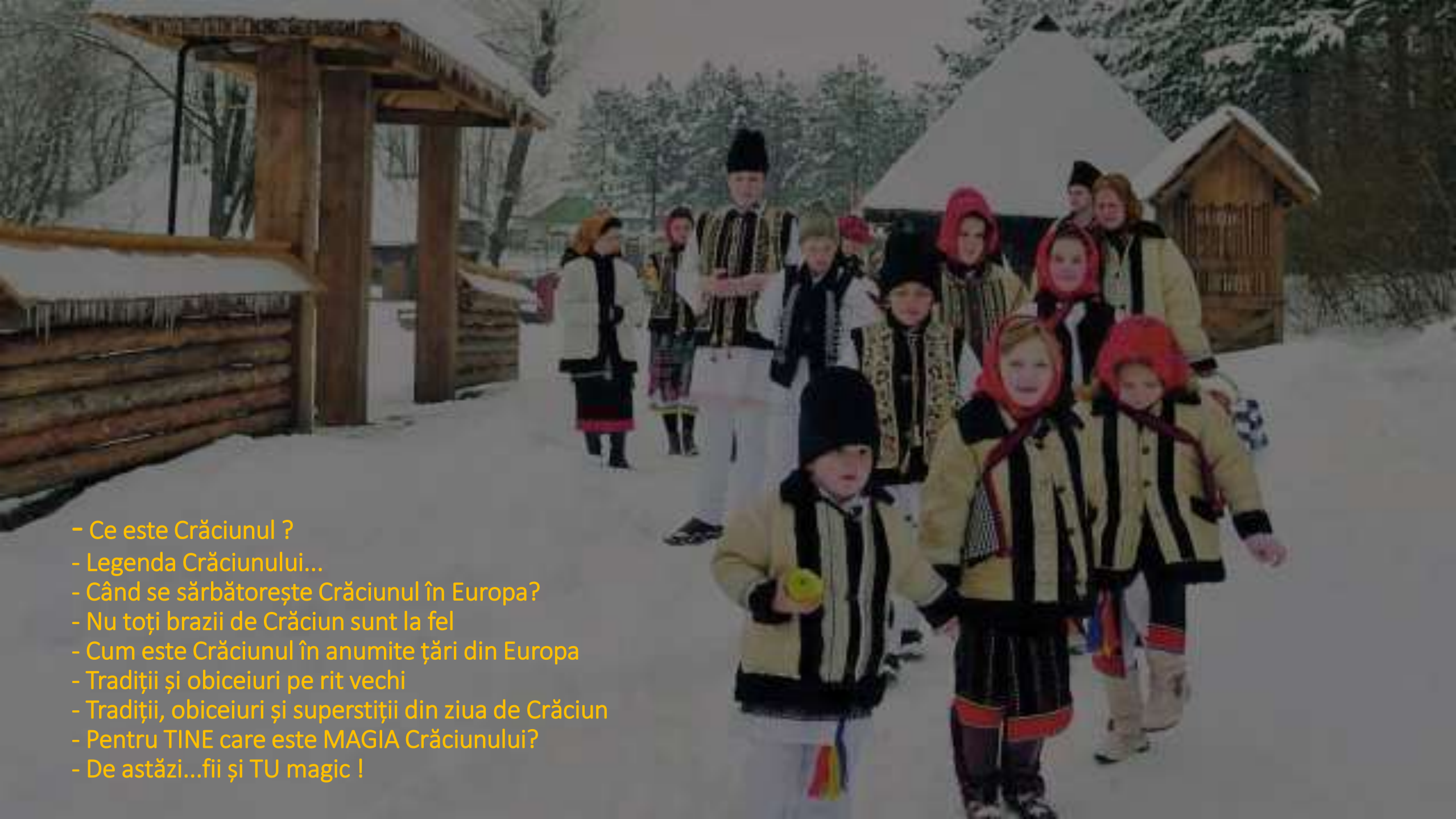

- Ce este Crăciunul ?
- Legenda Crăciunului...
- Când se sărbătorește Crăciunul în Europa?
- Nu toți brazii de Crăciun sunt la fel
- Cum este Crăciunul în anumite țări din Europa
- Tradiții și obiceiuri pe rit vechi
- Tradiții, obiceiuri și superstiții din ziua de Crăciun
- Pentru TINE care este MAGIA Crăciunului?
- De astăzi...fii și TU magic !

….Ce este Crăciunul?

și care este semnificația Crăciunului...

Crăciunul...

… ne aduce de fiecare dată multe bucurii, multă pace, iubire şi atenție din partea celor din jur. Aşadar, când simți mirosul dulce de portocale şi de scorțişoară, când apare bradul verde şi proaspat în casă, când guşti din toate bucatele, cele mai alese, de pe masă, când zâmbetele şi dragostea celor dragi îți încălzesc inima, când trăieşti toate aceste clipe cu spirit de sărbatoare poți spune că eşti un om împlinit, că cei din jurul tău şi tot ce te înconjoară este un cadou pentru sufletul tău.

Sărbătoarea de Crăciun este una foarte importantă pentru toată lumea, iar pe teritoriul românesc ea se leagă strâns de spiritul creştin al acestui popor.

Legenda Crăciunului

O poveste din folclor spune că Fecioara Maria umbla din casă în casă, în perioada apropiată naşterii Fiului lui Dumnezeu, însoțită de dreptul Iosif, rugând pe oameni să le ofere un adăpost pentru a naște.

Ajunşi la casa unor bătrâni, Crăciun și Crăciunoaia, sunt refuzați, spre a nu le spurca locul prin nașterea unui prunc zămislit din greșeală. Însă, Maria a intrat în ieslea vitelor, din cauza durerilor nașterii.

Astfel,Crăciunoaia, auzind şi ştiind ce înseamnă nașterea unui copil, i s-a făcut milă de dânsa şi a îndeplinit rolul de moașă. Crăciun, când a aflat, s-a supărat și a tăiat mâinile babei, urmând ca acesta să fugă de acasă înfricoşat de toate cele întamplate. Baba a umplut un ceaun cu apă, l-a încălzit, și l-a dus să scalde copilul, aşa cum a putut. Maria i-a cerut să încerce apa, iar in momentul când cioturile mâinilor au atins apa, acestea au crescut la loc, mai frumoase decât erau înainte. Aşadar, de la această minune se crede că moașele au mâini binecuvântate.

Într-o altă variantă a poveștii, Maria suflă peste mâinile Crăciunoaiei și acestea cresc la loc.

Când se sărbătorește Crăciunul în Europa?

Crăciunul este sărbătorit diferit în Europa...

...așadar...

....nu toți sărbătorim Crăciunul la aceeași dată în Europa. Pentru majoritatea dintre noi, Crăciunul este pe 25 decembrie, conform calendarului gregorian, folosit de bisericile catolice și de unele biserici ortodoxe.

Cu toate acestea, țări precum : Rusia, Armenia, Georgia, Macedonia de Nord, Muntenegru, Serbia și Kosovo, sărbătoresc **Crăciunul pe 7 ianuarie,** conform calendarului **iulian**, folosit de multe biserici ortodoxe.

și NU uitați...

...există de asemenea, țări care sărbătoresc Crăciunul în ambele zile, cum ar fi: Belarus, Ucraina, Republica Moldova și Bosnia și Herțegovina.

Toți brazii de Crăciun sunt la fel în toată Europa?
ei bine află că...

nu toți brazii sunt la fel...

-Cei mai mulți dintre noi avem brazi, pe care îi decoram cu ghirlande de luminițe electrice, globuri strălucitoare, ornamente de diferite forme și o stea în vârf. Dacă familia are copii, vor fi și dulciuri în copac, ca un deliciu pentru cei mici (și nu numai!).

-Georgienii au Chichilaki, un alt tip de pom de Crăciun.

-Nu este un brad ca al nostru, ci din lemn uscat transformat în fâșii ondulate, astfel încât să semene cu un copac mic. Chichilaki este decorat cu fructe și dulciuri mici.

Cum este Crăciunul în anumite țări din Europa...

VEZI cum este sărbătorit Crăciunul în :

- **Grecia;**
- **Franța;**
- **Germania;**
- **Finlanda;**

CRĂCIUNUL ÎN GRECIA...

- Grecii obișnuiesc să pună în casă un vas din lemn umplut cu apă sfințită și deasupra căruia se află o cruce împodobită cu busuioc proaspăt cu care grecii stropesc casa în fiecare cameră cu scopul de a speria kallikantzaroi (spiritele rele);
- Grecii au obiceiul de a face un foc mare cu care se spune că alungă spiritele rele, care conform tradiției lor se crede că spiritele rele se strecoară pe horn. Focul este menținut să ardă mereu timp de 12 zile;
- Grecii obișnuiesc să împodobească bradul de Crăciun însoțit de o barcă. Acest lucru se datorează unei povești din anul 1833, cînd a fost menționat pentru prima dată în Grecia, bradul de Crăciun, iar regele Otto a fost cel care a așezat alături de brad o barcă. Barca are o semnificație aparte acestui popor elen, dat fiind faptul că este un popor maritim;
- Crăciunul la greci este în strânsă legătură cu Moș Nicolae, patronul marinarilor și astfel este onorat și el prin decorarea frumoaselor bărcuțe, atât de cei mici, cât și de cei mari;
- De Crăciun, porturile din Grecia sunt un adevărat spectacol de lumini.

CRĂCIUNUL ÎN FRANȚA...

- Cu câteva zile înainte de Crăciun, orașele și satele din Franța,îmbracă atmosfera de sărbătoare. Primăriile, vitrinele magazinelor , fațadele caselor toate sunt decorate strălucitor.
- Brazii sunt imenși și împodobiți cu mii de luminițe, iar copacii sunt acoperiți și ei cu ghirlande luminoase.
- Masa de Crăciun a francezilor presupune mâncăruri savuroase și gustoase : stridii și așa numitul foie gras (o delicatesă recunoscută ce se prepară din ficat gras de gâscă sau rață);
- De pe masa francezilor mai ales de Crăciun nu lipsește vinul care este renumit în această țară;
- Moș Crăciun lasă sub brad cadourile pe care copiii conform tradiției acestei țări le găsesc în dimineața de Crăciun;
- Ziua de Crăciun adună în jurul mesei toți membrii familiei care servesc curcan sau friptură de cocoș și prăjitură specifică în formă de buturugă.

CRĂCIUNUL ÎN GERMANIA...

- De obicei Crăciunul în Germania începe în Ajun,
  când oamenii oferă cadouri, merg la slujbă și aprind pentru prima dată luminile din brad;
- În Germania un vechi obicei este cel al calendarului de Advent care ia forme diferite și reprezintă o mare bucurie pentru copii;
- În Germania este o tradiție ca mesele de Crăciun să fie pline și foarte variate în funcție de doleanțele fiecărei familii. Unele familii preferă pe masa de Crăciun să fie gâsca friptă cu găluște sau crap, sau salată de cartofi cu cârnați;
- O tradiție foarte populară înainte de Crăciun în Germania este așa-numitul ,,Wichteln” sau oferirea de cadouri în perioada premergătoare Crăciunului;
- Un obicei extrem de bine păstrat este ca în piețele destinate Crăciunului , în jurul brazilor sau în casele nemților cu toții să cânte un cântec popular devenit un colind: ,,Tannenbaum”

CRĂCIUNUL ÎN FINLANDA...

- În fața catedralelor, an de an se ridică un brad, de Crăciun înalt de 30-40 de metri, împodobit cu mai toate podoabele posibile;
- În 24 decembrie, exact la ora 12 de pe balconul Primăriei un reprezentant al orașului proclamă ,,pacea de Crăciun", iar până la Bobotează cine nu respectă acest obicei va suporta consecințe severe;
- Acest obicei există de aproape 600 de ani li cine poate și vrea se grăbește să asculte rostirea și să cânte imnul național, îmbrăcat în straie de sărbătoare,
- Un alt obicei este ca după-masa să se aprindă lumânări în cimitire. Seara, în familiile cu copii sosește Moș Crăciun care aduce multe cadouri;
- Tradiția spune că de Crăciun printre mâncărurile servite se numără: șunca sau curcanul, cartofii, morcovii, pateul de ficat și orezul care conține o singură migdală, iar conform tradiției se spune că cine mănâncă migdala se va căsători în anul ce urmează.

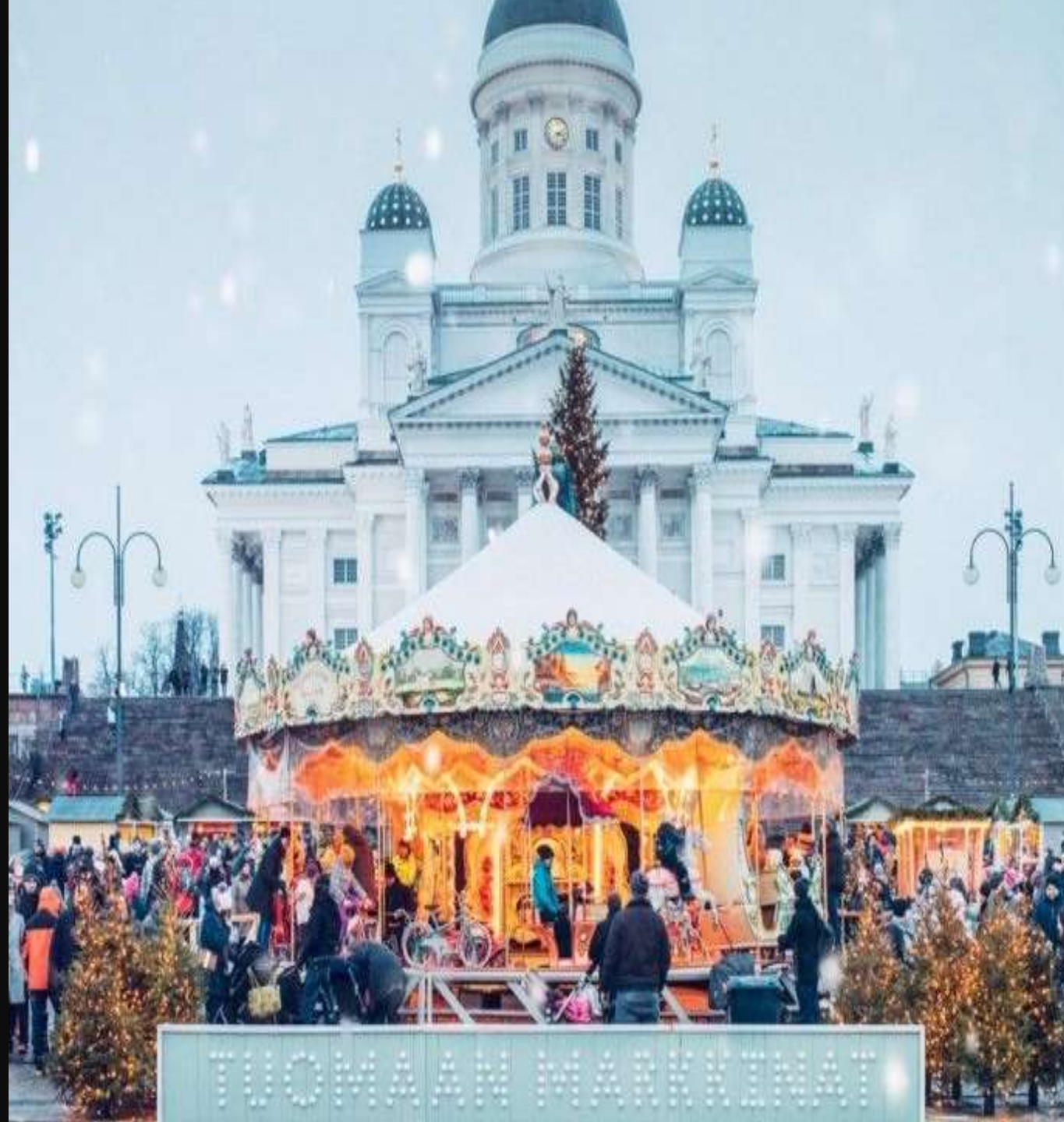

Tradiții și obiceiuri de Crăciun- pe rit vechi-

-În Arad, comunitatea de sârbi păstrează un obicei moștenit de la străbuni, și anume aprinderea badnjak-ului sau a stejarului.

-Potrivit tradiției, în ajun de Crăciun pe rit vechi, după terminarea slujbei, credincioșii se adună în curtea bisericii și dau foc la un lemn de stejar. Tradiţia spune că focul îi purifică pe cei prezenţi şi le dă putere, iar răul de peste an dispare.

-Potrivit tradiţiei, cu cât flăcările care cuprind stejarul sunt mai mari şi ies mai multe scântei, cu atât noul an va fi mai bogat.

-După ce dau foc lemnului de stejar, oamenii mănâncă o porție de fasole bătută și se încălzesc cu țuică fiartă. Iar după ce lemnul a ars complet, credincioșii merg la colindat.

-După ce se întorc de la colindat, membrii familiei se așează la masă și, după ce răsare prima stea pe cer, iau „Cina Sfântă”. În Biblie, prima stea care a apărut pe cer i-a călăuzit pe magi către locul nașterii lui Iisus.

Tradiții, obiceiuri și superstiții din ziua de Crăciun

- Crăciunul este o perioadă magică, încărcată de tradiții, obiceiuri și nelipsitele superstiții. Cu toții încercăm să fim mai buni, să dăruim și să petrecem timpul cu familia.

- **Obiceiul darurilor de Crăciun**
- După nașterea pruncului Iisus, acesta a fost așezat sub un măr și Moș Crăciun a început să culeagă fructe pe care ulterior să le arunce cu bucurie copiilor care treceau pe acolo. De aici vine obiceiul ca Moș Crăciun să aducă daruri copiilor. Totodată, obiceiul darurilor este legat și de cadourile oferite de magi (aur, smirnă și tămâie) Pruncului Sfânt.
- **Obiceiul împodobirii bradului de Crăciun**
- Simbol al Crăciunului, bradul este elementul principal din casele oamenilor din țările europene, iar în perioada Crăciunului, acesta este împodobit cât mai frumos,iar sub brad, conform obiceiului sunt așezate în noaptea de Crăciun toate darurile aduse de Moș Crăciun.
- **Obiceiul sărutului sub vâsc**
- Cuplurile de îndrăgostiți au grijă ca, de Crăciun, să se sărute sub vâscul pus deasupra ușii de la intrarea în casă pentru a le aduce noroc și prosperitate anul ce vine.

Colindele de Crăciun

- Se spune că la masa de Crăciun este bine să ascultăm colinde, care aduc armonie în relațiile dintre oameni și belșug în case și pe ogoare.
- **Mersul la Sfânta Biserică**
- Creștinii ortodocși merg de dimineață la biserică, la Liturghie. Cei ce s-au spovedit se împărtășesc și abia apoi se așază la masa cu familia.

Dar totuși, pentru
TINE,
care este magia
Crăciunului?

Se spune că de Crăciun...MAGIA există ! Dar ADEVĂRATA magie este...

..Naşterea Mântuitorului Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu care s-a născut în iesle şi a primit daruri de la magi, asemeni unui rege : aur, smirnă şi tămâie.

Sărbătoarea de Crăciun înseamnă bucurie, bunătate, dăruire şi iubire !

De Crăciun oamenii ca prin magie devin mai buni, mai înţelegători, mai darnici...mai empatici !

Bucuria de a face bine şi iubirea faţă de aroapele nostru
este ADEVĂRATA MAGIE !

DE ASTĂZI...FII şi TU magic !

-FINAL -

LEGENDA LUI MOȘ CRĂCIUN

Briciu Alexandra Diana, clasa a VII-a A
Școala Gimnazială CÂMPENI
Profesor, Sicoe Lenuța

ÎNCEPUTUL LUI MOȘ CRĂCIUN

Povestea lui Moș Crăciun începe cu un băiețel cu o poziție financiară mai negativă decât cei din satul său. Familia sa era foarte dificilă, tatăl său era un om căruia îi plăcea mult băutura, iar mama sa, săraca, era singura care mai aducea bani, dar îi cheltuia bărbatul pe băutură. Numele real a lui Moș Crăciun era Nicolae. Nicolae era un băiețel cuminte si respectuos cu toți cei din jur. Îi plăcea să ajute oamenii la nevoie și să dăruiască tot ce avea mai bun copiilor cu poziție financiară mai scăzută decât el.

EXILAREA LUI DIN SAT

-Într-una dintre zile tatăl său de la atâta băutură a făcut o infracțiune care a decurs la retragerea familiei sale din sat. Mama de la atâta scandal și bătăile luate de la bărbatul său a cedat și a decedat. Prin urmare acest lucru a căzut crunt pentru Nicolae. După două zile el și tatăl său au fost nevoiți să plece din sat.

CONFORTUL LUI MOȘ CRĂCIUN ÎN PĂDURE

-Nicolae și tatăl său au străbătut drum lung printre zăpadă și păduri cu animale sălbatice până la o pajiște înconjurată de brazi. Tatăl său a realizat cât de mult a greșit și a lăsat băutura deoparte. Împreună, Nicolae și tatăl au început să construiască o căsuță pentru a se proteja de gerul de afară. Așa Nicolae și-a descoperit talentul de sculptat în lemn.

ÎNCEPUTUL CARIEREI SALE

-După zile întregi de construit pe noua locuință, Nicolae și-a dat seama că lui îi place să sculpteze în lemn diferite forme. Școala pentru Ncolae era și atunci importantă, tatăl său l-a înscris la o școală dintr-un sat mai apropiat. Avea de mers aproximativ 3 km pe jos pe o cărare îngustă și cu gropi multe și adânci. După câțiva ani, el s-a făcut bărbat în toată firea. Apoi după câteva zile tatăl său a decedat din cauza bătrâneții. Nicolae a fost foarte trist pentru că tatăl său l-a lăsat singur în toată casa cea mare pe care au construit-o impreună.

În continuare Nicolae a sculptat în lemn diferite chestii cum ar fi: ceasuri cu cuc, animale, prințese, prinți etc. El știa că în satul din care a făcut exilat alături de familia sa erau copii săraci care își doreau multe, dar multe jucării. Iar Nicolae s-a gândit să dăruiască jucăriile făcute de el. După ce a făcut multe jucării din lemn pentru tot felul de fete și băieți, pe data de 25 decembrie, o zi normală pe atunci, a început să livreze pe la case, pe timp de noapte pentru a nu-l recunoaște oamenii. Nicolae nu știa pe unde să intre pentru a lăsa jucăriile până când i-a venit ideea de a se urca pe horn și să coboare încetișor. Când a terminat de livrat toate jucăriile a început să răsare soarele cu niște raze fierbinți și a plecat către casa lui. Toți copiii când s-au trezit au avut o surpriză foarte frumoasă.

CĂUTAREA AJUTOARELOR

După atâtea drumuri mergând pe jos și-a dat seama că nu mai poate merge atâta drum pe jos așa că s-a gândit pentru construcția unei sănii. Lui Nicolae i-a luat o săptămână pentru a construi sania, dar apoi s-a încurcat cu gândul că, cine va trage sania. Înainte cu două zile de data de 25 decembrie, hoinărind prin padure căutând o idee i-a sărit în față o ceată de reni. Nicolae și-a dat seama de ce are nevoie și a început să alerge după reni. Prinzând unul câte unul a avut în total șase reni. A legat renii de sanie cu o sfoară găsită, rătăcită prin pădure, iar în seara de 25 decembrie a folosit-o pentru a ajunge la casele oamenilor. În dimineața următoare oamenii au început să îi spună pe drept MOȘ CRĂCIUN.

După acest nume, Moș CRĂCIUN, oamenii au început că în acea zi de 25 decembrie să fie o sărbătoare alături de Nașterea Domnului, o zi care bucură copiii. Până la urmă zisul Moș Crăciun a avut prea multe comenzi de finalizat încât trebuia să-și angajeze niște ajutoare. Mintea lui Moș Crăciun era întreruptă total. Din mintea lui i-a venit ideea de a inventa niște ființe mici cu urechi lungi și ascuțite pe care i-a numit ELFI.

FAMILIA ȘI SFÂRȘITUL LUI MOȘ CRĂCIUN

Moș Crăciun chiar și cu prietenii elfi se simțea destul de singur și după o zi de livrat jucării, s-a întâlnit din greșeală cu o doamnă atrăgătoare, frumoasă care i-a intrat în minte. A atras-o și au ajuns împreună după care s-au căsătorit, iar doamna și-a primit numele de Crăciunița. Pe urmă au făcut și un copil căruia i-au pus numele de Nicolae care acum este Moș Nicolae. Moș Crăciun a îmbătrânit și după atâta muncă s-a pus la pat, i-ar după un timp a decedat. Copilul lor a rămas să livreze toate jucăriile pentru copii.

BIBLIOGRAFIE

- INSPIRAȚIA DIN POVESTE
- https://ziarulunirea.ro/povestea-sau-legenda-lui-mos-craciun-300952/

- INSPIRAȚIA DIN IMAGINI
- https://pixabay.com/ro/images/search/mos%20craciun/

Magia sărbătorilor de iarnă

Proiect realizat de
Bulai Andreea - Francesca
a X - a A Economic, CNAE Tecuci
Prof. Coord. Filimon Alina

Ce este Crăciunul?

Crăciunul este o sărbătoare creștină sacră anuală care comemorează nașterea lui Iisus Hristos, liderul spiritual și fondatorul creștinismului. În timp ce mulți oameni sărbătoresc Crăciunul pentru a onora nașterea lui Iisus, acesta este, de asemenea, celebrat ca o sărbătoare culturală pe tot globul.

Când este Crăciunul?

Crăciunul este sărbătorit întotdeauna pe 25, 26 și 27 decembrie, iar ajunul pe 24.

De unde provine denumirea de Crăciun?

Cuvântul „Crăciun" vine din latinescul incarnatio (incarnație), prin care se înțelege „încarnare", „întrupare" (venirea în trup a Domnului nostru Iisus Hristos). În vechime, la creștinii romani, numele nașterii Mântuitorului se numea „dies incarnationis" – ziua încărnării, întrupării lui Hristos.

Cum a început Crăciunul?

Astăzi, Crăciunul este atât o sărbătoare religioasă, cât și culturală, centrată în jurul nașterii lui Iisus și sărbătorită în întreaga lume. Sărbătorile din mijlocul iernii, de obicei în jurul solstițiului de iarnă, au fost un element de bază al multor culturi diferite. După moartea lui Iisus, sărbătorile creștine timpurii s-au concentrat în principal pe răstignirea și învierea lui, așa că Paștele a fost marea sărbătoare creștină inițială.

Cu toate acestea, aproximativ trei secole mai târziu, când biserica creștină a devenit mult mai mare și mai influentă, liderii religioși și politici au dorit o modalitate de a face sărbătorile creștine mai populare, permițând în același timp sărbătorile tradiționale de care oamenii deja se bucurau. Combinarea Crăciunului cu solstițiul de iarnă – chiar dacă însemna să-i dai lui Iisus o dată arbitrară de naștere, așa cum am menționat mai sus – a fost soluția.

Pe măsură ce creștinismul s-a răspândit pe tot globul, la fel s-au răspândit și sărbătorile creștine, inclusiv Crăciunul. De atunci, a fost sărbătorit într-o mare varietate de moduri, pe măsură ce diferite culturi l-au adaptat la nevoile lor specifice.

Crăciunul ca sărbătoare creștină

În fiecare an, pe 25 decembrie, creștinii sărbătoresc Nașterea Mântuitorului Iisus Hristos. El a venit pe lume într-un sat liniștit, acolo unde Fecioara Maria căuta din poartă în poartă un adăpost pentru a putea naște. Așa a ajuns la casa lui Moș Ajun, care i-a spus că este om sărac și care a trimis-o la fratele său mai mare și mai bogat, Moș Crăciun, potrivit volumului "Cartea de Crăciun" de Sorin Lavric, Editura Humanitas, 1997, citată de Agerpres.

Crăciuneasa - soţia lui Moş Crăciun - era o femeie miloasă şi bună la suflet, aşa că i-a oferit adăpost Maicii Domnului, dar fiindu-i frică de mânia lui Moş Crăciun, a ascuns-o în grajdul pentru animale. Când Moş Crăciun a aflat cele petrecute, s-a mâniat şi a tăiat mâinile soţiei sale. Atunci, Fecioara Maria a făcut o minune - a pus mâinile Crăciunesei la loc, a suflat peste ele şi mâinile s-au lipit. Uimit, Moş Crăciun a văzut şi a înţeles minunea, aflând, la venirea magilor, că în grajdul său s-a născut Domnul Iisus. El s-a căit şi a cerut iertare lui Dumnezeu.

Crăciunul este numit şi sărbătoarea familiei, fiind ocazia când toţi se reunesc - părinţi, copii, nepoţi -, îşi fac daruri, se bucură de clipele petrecute împreună în jurul mesei, cu credinţa că prin cinstirea cum se cuvine a sărbătorilor vor avea un an mai bogat.

Legenda lui Moș Crăciun

Tradiţia legată de Moş Crăciun, care împarte daruri copiilor cuminţi în noaptea de 24 spre 25 decembrie, a apărut în secolul al IX-lea. Imaginea lui este cea a unui bătrân îmbrăcat într-un costum roşu cu blăniţă albă pe margini, cizme negre şi o căciulă roşie, având o barbă mare şi albă ca zăpada.

Tradiţia legată de Moş Crăciun, care împarte daruri copiilor cuminţi în noaptea de 24 spre 25 decembrie, a apărut în secolul al IX-lea. Imaginea lui este cea a unui bătrân îmbrăcat într-un costum roşu cu blăniţă albă pe margini, cizme negre şi o căciulă roşie, având o barbă mare şi albă ca zăpada.

Santa Claus
România

Colindatul

Una dintre cele mai îndrăgite tradiții de Crăciun este mersul cu colindul. În prima zi de Crăciun, colindătorii merg din casă în casă cu steaua în mână și le vestesc oamenilor nașterea lui Iisus prin cântece și poezii. Se spune că acela care nu le deschide poarta colindătorilor va avea parte de un an neroditor și de ghinioane în casă, cauzate de zgârcenia de care a dat dovadă.

În Maramureș, la colindat merg și adulții, nu numai copiii. Ei sunt primiți de gazde și cinstiți cu cozonac, sărmăluțe, preparate din carne de porc, colaci și vin. Colindătorii umblă din casă în casă cu "Steaua" și cu "Capra", reprezentaţii răspândite în numeroase zone din România, potrivit cărții "Tradiții de Crăciun" realizate de Centrul de Creație, Artă și Tradiție București.

Ceva mai aparte şi consacrat în zona Maramureşului este "Jocul Moşilor", la originea căruia se crede că au stat ceremoniile cu măşti din nopţile de priveghi, un ritual străvechi de cinstire a morţilor. După ce au colindat toată noaptea, copiii şi tinerii îşi iau bicele şi ies pe uliţele satului. Cine le iese în cale este "croit" de biciul "moşilor". "Moşii" maramureşeni poartă, în general, o mască făcută din blană de cornute și bat la uşile oamenilor pentru a-i speria şi pentru a le ura un an mai bun.

În unele zone din Moldova, pe lângă colindători ies pe ulițele satului cetele de mascaţi - "babe şi moşnegi" care prin joc, gesturi şi dialog transmit urări pentru anul care vine.

În Oltenia, văile răsună de Colinde în fiecare Ajun. Cel mai răspândit este "Steaua", care se cântă, în general, în cete de câte patru. Fiecare membru are un rol: unul ţine Steaua, altul este responsabil cu strânsul banilor, al nucilor şi al covrigilor promişi, în vreme ce alţi doi ţin sacul şi un ciomag, pentru a se apăra de câini.

În Banat, în localităţile de pe Valea Almăjului, colindătorii iau cu ei un băţ din lemn de alun încrustat în coajă sau afumat la lumânare. Băţul este lovit de podeaua casei pentru a alunga duhurile rele. Alunul fiind naşul, în folclorul românesc, cu el se alungă şerpii, norii, spre a feri gospodăria de diavoli şi a-i aduce prosperitate. Bătrânii aruncă în faţa colindătorilor boabe de grâu şi porumb. Oamenii cred că dacă vor amesteca boabele peste care au trecut colindătorii cu sămânţa pe care o vor pune în brazdă vor avea parte de o recoltă bună în anul care vine.

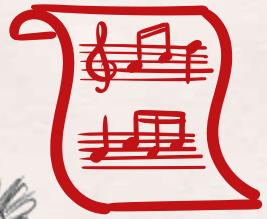

În zona Dobrogei se găsesc şi aşa-numiţii "moşoi". Aceşti colindători cu măşti colorate au devenit o emblemă pentru Luncaviţa, singura comună din România în care se mai practică obiceiul. Colindătorii poartă măşti pentru a simboliza prezenţa spiritelor strămoşeşti care alungă răul din calea naşterii lui Iisus şi vestesc un an mai îmbelşugat, cu linişte şi bucurii. Moşoii se costumează într-un cojoc lung până în pământ, întors pe dos, din blană de vulpe sau de iepure, măşti făcute din tărtăcuţe, coarne de berbec, panglici colorate, flori şi mărgele colorate.

Masa de Crăciun în familie

O altă tradiție importantă este chiar masa de Crăciun. În data de 25 decembrie ia sfârșit postul Crăciunului, care durează aproximativ șase săptămâni. În această zi, oamenii se pot desfăta cu bucatele tradiționale de Crăciun: tobă, lebăr, sarmale, caltaboși, colaci, cozonaci, pită, prăjituri, salate, cârnați sau friptură. Carnea folosită pentru prepararea bucatelor de Craciun este proaspătă, întrucât de Ignat, în data de 20 decembrie, are loc un alt obicei: tăierea porcului.

Împodobirea bradului

Deși tradițiile Crăciunului au fost îmbogățite de la an la an, împodobirea bradului a rămas una dintre cele mai iubite dintre ele, atât în mediul urban, cât şi în mediul rural. Cei mici îl așteaptă an de an pe Moș Crăciun cu plete dalbe, care vine cu tolba încărcată de cadouri pentru copiii cuminți, iar cu câteva zile înainte de Crăciun se împodobește bradul cu ornamente de culoare roșie sau verde.

Obiceiul bradului de Crăciun ar fi apărut în Germania, unde legenda spune că Sfântul Bonifaciu a ordonat tăierea stejarilor, veneraţi de păgâni. În cădere, stejarii au distrus toți copacii din preajmă, mai puțin bradul, care a devenit de atunci un simbol al acestei sărbători și este împodobit în seara de Ajun.

În ţara noastră, primul brad împodobit de Crăciun a fost la palatul lui Carol I, potrivit Agerpres. În Palatul Regal de pe Calea Victoriei, în noaptea de Crăciun, invitaţii de seamă sosiţi la palat împodobeau bradul cântând colinde.

Vâscul, simbol al dragostei şi protector al familiei

Pe lângă bradul împodobit de sărbătoare, vâscul e prezent în orice casă în perioada Crăciunului şi a Anului Nou. În ajunul Crăciunului, oamenii îşi împodobesc casele cu vâsc ca simbol al bucuriei şi pentru pacea sufletească. Sărutul sub vâsc este asociat pentru prima oară cu festivităţile organizate de greci cu ocazia Saturnaliilor, iar, mai târziu, cu tradiţiile legate de căsătorie. De Crăciun, fiecare fată care stătea sub coroniţa de vâsc nu putea refuza sărutul. Acesta putea însemna iubire, prietenie sau noroc.

"Crăciuniţa", floarea Crăciunului

Pe lângă brad, un simbol al Crăciunului este Crăciuniţa. Există cel puţin două plante de apartament numite ''Crăciuniţă'' sau ''Crăciunel'', care înfloresc în această perioadă şi sunt oferite cu prilejul sărbătorii Crăciunului.

Anul Nou

Ajunul Anului Nou este marcat în fiecare an de obiceiuri și tradiții atât în țara noastră, cât și în toată lumea. În România, trecerea într-un nou an este însoțită de ceremoniale cu datini din moși-strămoși, cu precădere în zonele rurale, precum Plugușorul ori umblatul cu Capra sau cu Ursul. Românii au și câteva superstiții în noaptea dintre ani, nu duc gunoiul și pun pe masa de Revelion preparate din pește.

Tradiții, obiceiuri și superstiții de Anul Nou în România

În ajunul Anului Nou, pe înserat, tinerii "mascaţi" pornesc în cete prin satele din nordul Moldovei, purtând costume ale unor personaje - ursul, capra, căiuţii, cerbii etc - şi merg din poartă în poartă, până în zorii zilei.

Umblatul cu Capra ţine, de regulă, de la Crăciun până la Anul Nou. Măştile care evocă la Vicleim personaje biblice sunt înlocuite aici de masca unui singur animal, al cărui nume variază de la o regiune la alta: cerb în Hunedoara, capră sau ţurcă în Moldova şi Ardeal, boriţă (de la bour) în Transilvania de sud. În Muntenia şi Oltenia, capra este denumită „brezaia” (din cauza înfăţişării pestriţe a măştii), şi obiceiul se practică mai ales de Anul Nou. Capra se alcătuieşte dintr-un lemn scurt, cioplit în formă de cap de capră, care se înveleşte cu hârtie roşie, peste care se pune o altă hârtie, neagră, mărunt tăiată şi încreţită, sau se lipeşte o piele subţire cu păr pe ea.

Probabil cel mai cunoscut obicei legat de Ajunul Anului Nou este "Plugușorul". Întotdeauna însoțit de strigături, pocnete de bici și sunete de clopoței, este menit să alunge cea a fost rău și să aducă ceea ce este fast pentru agricultură. La sate, Plugușorul obișnuia să fie extrem de complex, iar alaiurile care mergeau din casă în casă duceau cu ele chiar un plug adevărat. Plugul adevărat, tras de boi, a fost înlocuit cu timpul de un plug miniatural, mai ușor de purtat, sau de buhaiul care imită mugetul boilor.

Străvechi obicei agrar derivat dintr-o practică primitivă, trecut printr-un rit de fertilitate, Plugușorul a ajuns o urare obișnuită de recolte bogate în anul care abia începe. Textul este în excelență o narație privind muncile agricole, recurgând la elemente fabuloase. Începe cu aratul, fiind urmat de semănat, îngrijirea plantelor, recoltat și adusul boabelor în hambare.

Semănatul este un obicei agrar, structurat după modelul colindelor și practicat de copii în dimineața zilei de Anul Nou, după încheierea Plugușorului. Colindătorii purtând traiste de gât încărcate cu semințe de grâu, secară, orz, ovăz, mai rar cu porumb, intră în case, aruncă boabe cu mâna, imitând semănatul pe ogor, și urează gazdelor sănătate și roade bogate. Ei sunt răsplătiți cu mere, colaci sau bani. După plecarea lor, gospodinele adună semințele și le duc în grajdul vitelor, pentru a fi sănătoase peste an.

Superstiții în prima zi din Noul An

Există și superstiții în prima zi din Noul An pe care le au atât românii, cât și străinii. În mai multe ţări, printre care şi România, oamenii nu împrumută bani, bijuterii sau alte obiecte de preţ în prima zi din an şi nici nu plătesc datorii sau taxe, nu duc gunoiul şi nu oferă daruri, toate acestea fiind semne de sărăcie în anul ce abia începe. Unii merg chiar mai departe cu superstiţia şi, dacă sunt nevoiţi să scoată ceva din casă, cheamă pe altcineva în acest sens.

Tradiţii şi obiceiuri ale altor popoare

Austria - La salonul imperial s-a păstrat tradiţia balului de pe vremea habsburgilor, astfel încât la miezul nopţii se aud acordurile "Dunării albastre" şi ale operetei "Liliacul" de Johann Strauss. Pe masa festivă se află carne de purcel - semn de noroc - iar mesele se decorează cu purceluşi din ciocolată.

Belgia - De 1 ianuarie, în Liege, se păstrează obiceiul de a mânca, în familie, choucroute (un fel de varză murată cu cârnaţi), fiecare persoană având sub farfurie, în mână sau în buzunar o monedă.

Danemarca - Cel mai cunoscut obicei este acela de a sparge farfurii în uşa vecinilor, existând convingerea că familia care are cele mai multe cioburi în faţa uşii va avea parte şi de cel mai mult noroc în noul an.

Franţa - Trecerea în Anul Nou - numită "le Réveillon" - este marcată în mod festiv, cu ţinute elegante, cu preparate fine, cu şampanie şi cadouri.

Grecia - Preparatul tradiţional este "Vasilopita" - o pâine în interiorul căreia a fost ascuns un bănuţ înainte de a o băga la cuptor. Pâinea se taie exact la miezul nopţii şi cine primeşte bucata cu bănuţul va avea noroc în noul an.

Italia - În noaptea de Anul Nou, numită "Capodanno", se pun pe masă mâncăruri speciale, despre care se spune că aduc bogăţie şi abundenţă. La Napoli există obiceiul de a arunca pe fereastră obiecte vechi, simboluri ale anului care a trecut.

Olanda - "Oudejaarsdag" ("ziua anului trecut" - 31 decembrie) este sărbătorită prin multe focuri de artificii, care încep în zori şi ţin până târziu în noapte.

Portugalia - În noaptea dintre ani există obiceiul (mai ales în insula Madeira) să se mănânce 12 smochine, care simbolizează 12 dorinţe pentru anul care vine.

Spania - Oamenii mănâncă 12 boabe de strugure la miezul nopţii dintre ani, fiecare boabă reprezentând o lună din anul ce urmează. În funcţie de cât de dulce este, aşa va fi şi luna respectivă: mai bună sau mai dificilă.

Turcia - Trecerea în noul an este marcată printr-o sărbătoare a alimentelor tradiţionale turceşti, iar participanţii fac schimb de cadouri.

Brazilia - Pe bulevardul Paulista din oraşul Sao Paulo sunt aprinse focuri în aer liber la miezul nopţii.

Japonia - Anul Nou reprezintă un simbol al înnoirii. Sunt organizate "petreceri de uitat anul" sau "Bonenkai", prin care oamenii lasă în urmă problemele şi grijile anului care se încheie şi se pregătesc pentru un nou început. Copiii primesc otoshidamas - mici cadouri cu bani înăuntru, iar în ziua de 1 ianuarie oamenii scriu pe o hârtie dorinţele pentru noul an.

Rusia - Se deschid uşile şi ferestrele pentru ca noul an să intre în casă. Pe masă se pune o băutură făcută din votcă, suc de lămâie şi apă de la robinet numită "apă murdară", care se bea pentru a înlătura ghinionul în noul an.

SUA - Anul Nou este aşteptat pe străzile oraşelor, iar la miezul nopţii se aud clopote şi sirene, cerul este plin de artificii şi oamenii strigă "Happy New Year!".

Tradiții de Crăciun în Nădlac

Realizatori: Câmpan Valentin
Suhanski Ștefan

Profesor coordonator: Ponta Daciana

Unitatea de învățământ: Liceul Teoretic Jozef Gregor Tajovsky

01

Tradiții și obiceiuri

02

01

- În micul nostru orășel, Nădlac, toate sărbătorile sunt așteptate cu nerăbdare, mai ales cele de iarnă, pe care le trăim cu multă bucurie în inimile noastre.

02

01

02

- Odată cu sărbătorile, vin și numeroasele tradiții, care, sunt iubite și păstrate până astăzi de către locuitorii orașului, mai ales de către cei tineri.

03

„Dorota”

03

- Este una dintre cele mai iubite tradiții de Crăciun, practicată de către membri bisericii Romano-Catolice. Aceasta a fost preluată din Bihor.
- De Crăciun în 1991, tradiția „Dorota” a prins viață în orașul Nădlac, și de atunci se ține în fiecare an.
- Dorota este un grup de 5 băieți, care au fiecare rolul său: Sf. Dorota, Domnul Rege, Dofil, Călăul și Diavolul.

03

- Aceștia se costumează, și pleacă în seara de Crăciun la casele oamenilor, pentru a le aduce zâmbete dar și puține daune.

03

De ce daune?

- Deoarece în timp ce patru participanți își spun fiecare replicile și colindă, Diavolul este însărcinat să facă diverse pagube.

- Cum ar fi mutarea diverselor obiecte sau scoaterea acestora în fața casei. Dacă diavolul este mai curajos sparge vaze, rupe flori și multe altele.

04

Aceștia sunt primii Dorotași din orășelul Nădlac, în anul 1991

Îmbrăcăminte și accesorii

05

Costumele sunt făcute de către participanți

- Îmbrăcămintea:
- Sf. Dorota (mireasa): rochie albă și încălțăminte albă.
- Domnul Rege: pantaloni negri, cămașă albă, cravată neagră, sacou verde și două panglici: una albă, una mov.
- Dofil (soldat): pantaloni negri, cămașă albă, cravată verde, sacou verde și două cravate, una albă, una mov.
- Kat (soldat): pantaloni negri, cămașă albă, cravată verde, sacou verde și 2 panglici roșii.
- Diavolul (dracul): poartă o salopetă cu cârpe tăiate cusute pe ea, cu o mulțime de ace ascunse.

Arme, pălării și accesorii pe care le poartă Dorotașii

- Sf. Dorota: floare și perucă.
- Domnule Rege: poartă coroana de aur.
- Dofil: pălărie albastră cu o singură cruce și sabie.
- Călăul: sabie (care are sânge pe vârf) pălărie albastră cu două cruci.
- Diavolul (dracul): furcă și coadă ghimpată (aceasta este realizată manual din piele naturală și blană de iepure pe lateral).
- are 2 coarne țepoase pe cap.

- Tinerii participanți se pregătesc încă cu o lună înainte de Crăciun umblând foarte des la repetiții.
- De asemenea, aceștia împodobesc biserica, pregătesc bradul în ultima săptămână înaintea Crăciunului.

- Colinda începe în amiaza zilei de 24 Decembrie. La miezul nopții grupul merge la biserică, iar apoi își continuă colinda mai departe, până ce aceștia hotărăsc să se odihnească acasă la unul dintre Dorotași.
- Dimineața își reiau activitatea până în seara zilei de 25 Decembrie.

„Betlehemci”

Este o grupă în care participă copii.

Ei vestesc nașterea Domnului Isus, umblând din casă în casă cu cruciulițe și o bisericuță din lem numită „Betlehem”

Aceștia încep pregătirea cu o lună înainte de Crăciun, de asemenea ajută la împodobirea bisericii.

Această tradiție a apărut în 1990.

Mulțumim pentru atenție!

Bibliografie

Organizator al grupului ,,Betlehem” si ,,Dorotha”: Harazin Andrei

https://slovakia.travel/co-vidiet-a-robit/tradicie/tradicie

https://www.aradon.ro/aradon-stirile-judetului-arad/traditii-si-obiceiuri-la-nadlac-953299/

Magia Crăciunului

Călin Laura
Clasa a XI-a TAE
CNAE Tecuci
Prof. coord. Filimon Alina

Crăciun… Când spui Crăciun, te gândești la bunătate, bucurie, zăpadă, timp de calitate petrecut cu familia. Când spui Crăciun, nu te gândești numai la sărbătoare în sine, ci și la întâmplările petrecute peste an. Magia sărbătorilor ne face să fim mai buni, mai darnici, mai toleranți cu cei din jur. Mirosul cozonacilor făcuți de mama se îmbină perfect cu mirosul portocalelor, al mandarinelor și al bucatelor pregătite cu atâta bunătate și cu atât suflet. Însă unul din cel mai așteptat moment din an este împodobirea bradului în Ajun, momentul în care toată familia se strânge în jurul bradului și îl împodobesc cu diferite ornamente, globuri, beteală și luminițe colorate, iar cel mai mic membru al familiei este ajutat să pună ultimul element important, steaua.

Încă un lucru ce te duce cu gândul la Crăciun este prin numele său, chiar Moș Crăciun. Moș Crăciun, așa cum toată lumea îl știe din povești, este omul cu barbă albă, ochi albaștri și foarte bătrân, dar și cel care ne aduce cadouri în fiecare an.

Un alt moment mult așteptat este scrisoarea către Moșu` pe care fiecare copil o face și o pune sub bradul împodobit, împreună cu un pahar mare cu lapte și fursecuri alături.

Timpul petrecut cu familia este cel mai important în aceste zile deoarece sărbătorile ne unesc și mai mult, ne face să fim și mai îngăduitori, mai înțelepți. Crăciunul este sărbătoarea care ne apropie de casă, de familie. Oricât de duri am încerca să fim sau să părem în viața de zi cu zi, cu toții ne dorim un Crăciun perfect, în familie. Suntem mai buni de Crăciun pentru că cei mai mulți dintre noi găsesc abia atunci un răgaz să-și arate afecțiunea față de părinți, frați, surori. Crăciunul, față de alte sărbători, reușește să scoată la iveală copilul din noi. Deși ne dorim sănătate, armonie, pace, iubire, orice cadou, oricât de mic ar fi el ne încântă foarte mult. Cum să nu te simți mai bun, când părinții, cu care nu ai mai reușit să petreci de mult acel timp de calitate, încep sa iti povestească boacănele pe care le făceai când erai mic?

Dimineața primei zile de Crăciun este una magică în adevăratul sens al cuvântului, deoarece sufletele copiilor sunt încărcate de bucurie, emoție și suspans cu privire la cadoul mult așteptat. Nu numai pentru copii e o adevărată bucurie, ci și pentru părinții care își privesc copiii cum mulțumesc Moșului și bucurându-se de daruri.

Colindele sunt o parte importantă a spiritului Crăciunului. Grupuri de copii, fete şi băieţi, merg din casă în casă să colinde, toată ziua de Ajun. Se spune că e bine să primeşti colindători, pentru că urarea lor aduce noroc, iar dacă nu primeşti colindul vei fi urmărit de ghinion. După ce colindătorii termină de cântat, gazda îi invită în casă şi le oferă mere, nuci, dulciuri şi colaci. Nucul simbolizează belşugul şi longevitatea, iar merele semnifică bunăstare şi bogăţie.

BUCURII DE IARNĂ

Cioacă Bianca, clasa a IX-a, Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez, Buc.
Prof. coordonator: Florea Mihaela Antoneta

Iarnă grea, plină de ger,
Ai tăi fulgi veniți din cer,
Bucură întreg pământul
Dacă nu-i alungă vântul.

Frumusețea ta măiastră
Si mireasma înghețată
Minunează orice față,
Chiar de era bosumflată.

Drum de gând și drum de stea
Se deschid parcă aievea,
Căi pe raze argintii
Și de umbre străvezii,
Se cern norii de zăpadă
Pe orașe și pe sate, pe câmpii.

Brad, colinde, Moș Crăciun,
Fiecare e mai bun,
Cadouri și bucurii...
Cu toți putem fi, măcar și pentr-o clipă, doar copii
Inocenți și buni și blânzi,
Dar în inimi tot profunzi.

Capra, Țurca sau *Brezaia*
Ii animă pe copii.
Și cei mari fac ghidușii,
Urând gazdelor sănătate, fericire și noian de bucurii.

Costumat, mascat, dansez frenetic,
Și reprezint, prin animalul ritualic,
Regenerarea și continuitatea vieții,
La care meditează și poeții
Trecuți de vârsta exuberant-a tinereții.

Bucuria Crăciunului

Elev: Cirimbei Bianca Andreea

Clasa a XII-a A T.A.E.

Colegiul Național de Agricultură și Economie Tecuci, jud. Galați

Profesor coordonator: STANCIU NICOLETA

Nașterea Domnului este o sărbătoare
De o însemnătate uimitoare
Căci în aceasta zi
Iisus pe acest pământ va domni.

Crăciunul înseamnă bucurie,
Înseamnă pace și armonie,
Viață și rugăciune,
Dragoste și înțelepciune.

Omul mereu va vedea,
Bucuria pe care Crăciunul o poate da
Pentru ca în aceasta zi,
Lumea mai bogata va fi
Familia se va uni
Și împreună vor sărbători.

CRĂCIUNUL ÎN SUA

Tradiţiile, obiceiurile şi legendele de Crăciun din America reprezintă asemenea altor numeroase aspecte ale moştenirii spirituale din Statele Unite, o împletire inedită a diverse influenţe culturale ale lumii. Se spune că, în America, Crăciunul este sărbătorit în toate felurile posibile. Asta nu înseamnă însă, că americanii nu au pus bazele unor noi tradiţii legate de sărbătorile de iarnă. Personaje precum renii Rudolph şi Frosty au devenit la fel de celebre,precum Santa Claus-Moş Crăciun. Nu lipsită de interes este infuzia în cultura americană a unor imagini simbol din publicitate, precum urşii polari specifici mărcii Coca Cola.

Americanii se laudă cu faptul că actualul Moş Crăciun, numit de ei Santa Claus, s-ar fi "născut" în Statele Unite, datorită unei miriade de artişti, scriitori şi, bineînțeles,legende. Se spune că numele de Santa Claus ar proveni din cuvântul olandez ce îl desemnează pe Sfântul Nicolae, adică Sinterklaas. Deşi olandezii au adus aceste personaj în America, în secolul al XVII-lea, el nu a devenit un simbol al Crăciunului până când, în anul 1809, scriitorul Washington Irving a scris o carte despre el.

Acest prim Moş Crăciun american era cunoscut tot sub numele de Sfântul Nicolae, fuma din pipă, şi zbura într-o sanie autopropulsată (ce nu era trasă de reni), nu era îmbrăcat în roşu şi nu trăia la Polul Nord, aşa cum este cunoscut de copii în prezent. În anul 1863, Moş Crăciunul "made în America" a primit numele de Santa Claus şi a fost înzestrat cu îmbrăcăminte de culoare roşie şi o sanie cu reni.

În America, Moş Crăciun/Santa Claus este cunoscut a avea, de fapt, două locuinţe. Una din ele se află la Tirrington, Connecticut, unde Santa şi ajutoarele sale dăruiesc cadourile. O a doua se găseşte la Wilmington, New York, loc în care se află un sat ce îl găzduieşte pe Moş Crăciun, împreună cu renii săi.

Casele americanilor sunt împodobite cu ramuri de ilice, vâsc şi brazi, celor mai multe nelipsindu-le un pom de Crăciun ornat cu luminiţe, beteală, globuri, ghirlande cu popcorn şi acadele multicolore sub formă unor bastonaşe. În Bethlehem, Pennsylvania, există obiceiul de a se aprinde o mare stea, încă de la începutul lunii decembrie.

Masa tradiţională de Crăciun din America este constituită dintr-o friptură de curcan, însoţită de legume şi sosuri. Alte mâncăruri specifice sunt friptura de gâscă, cea de raţă sau şuncă, servite cu sos de coacăze. Pentru desert, se pregăteşte o budincă din fructe, cu o zeamă de brandy sau plăcintă de dovleac. Alte dulciuri tradiţionale sunt plăcintele cu carne tocată şi pateurile umplute cu un amestec de fructe uscate.

În zilele noastre, sărbătorirea Crăciunului are loc în feluri diferite în diversele regiuni ale Statelor Unite, din pricina varietăţii naţionalităţilor ce s-au stabilit pe tot cuprinsul Americii.

Europenii stabiliţi timpuriu în sudul Statelor Unite au transmis obiceiul de a-i felicita de Crăciun pe vecinii lor îndepărtaţi prin focuri de armă şi artificii. În Hawai, această practică continuă şi în prezent. Santa Claus ajunge pe aceste însorite meleaguri pe un vas, iar masa de Crăciun are loc în aer liber.

În Alaska, o stea este dusă de la o casă la altă, urmată de aşa-zişii oameni ai lui Irod, ce încearcă să o captureze. Uşile locuinţelor din această zona sunt adeseori împodobite cu fructe de ananas, un simbol al ospitalităţii.

În Washington D.C., luminile unui enorm şi spectaculos brad de Crăciun sunt aprinse în fiecare an în cadrul unui ceremonial în care personalul principal este însuşi preşedintele S.U.A.

În Pennsylvania, moravii îşi continuă tradiţia de a construi un peisaj de iarnă sub brad, purtând de numirea de "putz", în acelaşi stat, copii emigranţilor germani fiind obişnuiţi să primească cadouri de la Belsnickle (un Moş Crăciun neamţ), care îi bate uneori cu un băţ pe cei ce au fost obraznici în decursul anului.

În Arizona, se desfăşoară ritualul mexican numit Las Posadas, în cadrul căruia are loc o procesiune şi o piesă de teatru înfăţişându-i pe Maria şi Iosif în căutarea unui loc de găzduire. De fapt, această punere în scenă se petrece şi printre membrii familiilor, fiecare din aceştia interpretând un rol aparte, mai ales cu ocazia vizitelor între rude. De asemenea, în fiecare casă se găseşte un mic decor, în care, cu ajutorul unor figurine şi a altor piese de detaliu, este reconstituită naşterea Domnului.

În Boston, sunt vestite festivităţile colindelor, cântăreţii fiind acompaniaţi de tobe de mână

În California, Moş Crăciun soseşte în ultima vreme pe o placă de surfboarding.

În Ajunul Crăciunului, americanii de origine poloneză împrăştie fân pe podeaua din bucătărie şi sub faţa de masă, ca o comemorare a grajdului şi ieslelor în care s-a născut Iisus

Hristos. Atunci când pregătesc masă festivă, ei aşeza două scaune în plus, rezervate pentru Sfânta Fecioara Maria şi Copilul Iisus, în cazul când aceştia ar bate la uşă pentru a cere adăpost.În Philadelphia, o procesiune numită "Parada pantomimilor" durează întreagă zi, fiind condimentată de prezenţa a numeroase formaţii muzicale, dansatori şi participanţi îmbrăcaţi în costume.

Ruben Colceru
Ș.G. „Sabin Manuilă”, Sâmbăteni
Clasa a VII-a
Prof. coord.: Marcu Larisa-Daniela

Crăciunul în familia mea

Coșerea Ghica Elisabeta

Clasa a VII-a

Prof. Schiha Emilia-Dana

Toate sărbătorile sunt frumoase, dar parcă Crăciunul are ceva deosebit. Îmi amintesc fiecare Crăciun petrecut cu drag în mijlocul familiei.

Pregătirea pentru sărbătorile de iarnă începe cu câteva săptămâni înainte. Prima oară primenim casa cu mare grijă și drag și aerisim bine camerele, să intre gerul aspru și proaspăt.

.Împreună cu surorile mele și cu mama mergem apoi să facem cumpărături, pentru a pregăti tot felul de bunătăți. Nu uităm să cumpărăm și să confecționăm decorațiuni și să împodobim toată casă, să fie gătită de marea sărbătoare.

Bradul îl împodpbim cu câteva zile înainte de Ajun. În timp ce împodobim brăduțul întotdeauna ascultăm colinde și cîntăm și noi, pentru a intra în spiritul sărbătorii.

De fiecare dată cand mama începe să pregătească bucatele pentru Crăciun, eu, împreună cu surorile mele nu uităm să o ajutăm la prepararea mâncărurilor tradiționale: sarmale gustoase, salată beof, preferata mea, răcituri și tot felul de prăjituri și alte bunătăți. Mama râde când spun că miroase a Crăciun în casă, adică mirorul sarmalelor ce fierb pe cuptor și de prăjituri în rern.

În ajunul Crăciunului toți copiii mergem la colindat. Mama pregătește dulciuri, fructe, nuci și bănuți pentru a aștepta colindătorii . Crede cu tărie că nimic nu e mai bun decât urările inocente ale copiilor de bine, speranță, credința în mântuitorul nostri Isus Hristos, să ne apere de boli, război, tristețe și griji.

Eu, împreună cu prietenele mele am mers, ca în fiecare an, la colindat. Am cântat la fiecare casă tot felul de colinde: ”Deschide ușa creștine”, ”Am plecat să colindăm ”, ” Steaua sus răsare” și altele. Îmi place mult colinda învățată de la doamna dirigintă !”Deschide ușa creștine” și zâmbetul gazdelor când ne deschid ușile și ne poftesc în casă. Cei mai bătrâni ne întreabă ai cui suntem, dacă suntem cuminți , în ce clasă suntem și multe alte întrebări. La finalul fiecărui cântec le-am urat gazdelor un Crăciun fericit, un an mai bun, cu multe împliniri și sănătate. Am primit multe dulciuri, bani și alte bunătăți.

În dimineața Crăciunului, în casă este o atmosferă plăcută, o stare de bine, de sărbătoare, de miros de brad și de bucate alese. Când se trezește toată lumea din casă, ne strângem toți în jurul bradului, îmbrățisându-ne și urându-ne Crăciun fericit și deschidem cu nerăbdare cadourile. Fiecare dintre noi ne bucurăm de cadourile primite, indiferent cât de scump sau ieftin este, tot ceea ce este dăruit cu iubire este bine primit și apreciat la noi. Nu este uitat nici cățelul, nici pisicul, și ei primesc câte o jucărie și mâncare bună.

Apoi ne punem la masă, spunând o rugăciune înainte și împărțind ”moșii de pomană”celor ce nu mai sunt printre noi și de care ne amintim cu drag.

După ce am mâncat ne adunăm toți să ne uităm la un film de Crăciun împreună.

Pentru mine Crăciunul este una dintre cele mai frumoase sărbători, deoarece este o sărbătoare care mereu îmi aduce o stare de bine, de veselie, de împlinire, o sărbătoare care ne aduce parcă pe toți acasă.

Crăciunul este și va fi mereu sărbătoarea mea preferată.

,

REȚETELE BUNICII...

E iarnă, miroase a sărbători. Cum intri în sat dai de o liniște deplină. Cad fulgi grei care se aștern cuminți peste grămezile de zăpadă deja formate pe marginea drumului. Unii fulgi mai puțin norocoși cad pe acoperișurile caselor, lângă horn. Se topesc repede fără a mai putea vedea cetele de colindători care vor veni mai târziu. Dar, cu fiecare minut, frigul se întețește, iar fulgii reușesc să acopere fiecare colț al țiglelor. În fața și în spatele casei bunicilor e o pădure albă, ca de poveste, pudrată cu zahăr.

Privesc gânditoare acest peisaj după care iau de pe birou o foaie, un creion și o radieră. Merg în sufragerie, mă întind pe covorul din mijlocul camerei, lângă șemineu. Bunicul stă pe un fotoliu, învelit într-o pătură moale și citește o carte cu coperta ruptă la lumina șemineului și a veiozei de pe noptiera de stejar din partea dreaptă a fotoliului. Bunica stă oarecum cu spatele la noi, în bucătărie. Cele două camere sunt despărțite de un zid care seamănă mai degrabă cu o tejghea. Pe acel zid se află două vaze în care obișnuiește bunica să pună florile pe care le rup pisicile din grădină.

Îmi întorc privirea spre bunica și zăresc un pui de zâmbet pe fața.ei Știe că mă uit la ea. Se întoarce și îmi face semn să vin în bucătărie. Mă ridic de pe covor lăsând creionul să cadă pe foaie, peste desenul început și sar repede peste blatul de la bucătărie. Voi fi inițiată în taina plăcinților bătrânești.

Bunica pregătește cele trebuincioase pentru plăcinta cu brânză. O face după o rețetă specială, așa mi-a zis ea. Poate e specială pentru că o face alături de mine, unica ei nepoată. Să vă zic un pic cum e rețeta: într-un bol mare pune făină, apă, ouă, drojdie, zahăr și-un praf de sare. Nu știu cât pune exact. După ochi! Adaugă apoi trei săruturi pe frunte, o îmbrățișare, și zâmbete cât cuprinde. Pune aluatul la dospit, acoperit cu un prosop. Pe când aluatul e destul de crescut, ia alt bol mai mic în care pune brânză dulce ca privirea oricărei bunici, un ou, o esență de vanilie, zahăr și rade multă coajă de lămâie. Întinde aluatul, peste aluat pune brânza, îl rulează, așează plăcinta pe tavă și o bagă la cuptor. Bunica zice că „bagă tava în duba șpohertului”. Face toate astea cu multă grijă și atenție.

Până e coaptă plăcinta ne întoarcem în sufragerie. Bunica, sau „buna” cum îmi place mie să-i zic, se așază pe canapea, iar eu din nou pe covor. Ia o carte din bibliotecă și citește. Când îi văd pe amândoi prinși cu privirea între paginile cărților, mi-o prind și eu pe a mea de chipul lor fin. Nu par a fi atât de bătrâni, deși buletinul spune contrariul. Văd în ochii bunicii o sclipire aparte. Știe cum să-ți atragă atenția de la vreo boacănă fără să se încrunte sau să te

înțepe cu privirea. Are vorba caldă și moale. E o ființă atât de simplă, dar înțeleaptă! Nu are facultate și nu a mers la nu știu ce cursuri ca să se cultive. S-a cultivat în bătătură! Nu are nici un titlu de Master Chef, dar gătește cum nu-ți poți imagina. Părinții ei, adică străbunicii mei, nu au luat lecții de parenting ca să facă om din ea. A bătut împrejurimile în lung și-n lat, dar nu a umblat niciodată doar ca să aibă ce pune la story. Fiecare pas l-a făcut cu un rost, urmând o rânduială! A crescut copii, a avut grijă de soțul ei, crește nepoții, și… peste câteva luni sărbătorește Nunta de Aur!

Astăzi, în Ajun de Crăciun, facem plăcintă! Anii trecuți făceam prăjituri cu mama, dar parcă nu erau atât de bune ca bucatele pregătite de bunica după rețetele ei numai de ea știute.

Până o analizam eu pe bunica, plăcinta s-a copt. Mergem să verificăm și, într-adevăr, așa era! Bunica o taie repede felii și o așază pe tavă. Eu vin repede cu zahărul pudră și îl cern deasupra feliilor. Mirosul de plăcintă abia scoasă din cuptor se răspândește imediat în toată casa și în toată curtea. Ni se alătură și bunicul și savurăm plăcinta împreună.

Aburul feliilor de plăcintă a încețoșat geamurile și nu se zărește nimic în afară de luminițele bradului de Crăciun din cealaltă parte a curții. Bunicul o strânge în brațe pe bunica, care la rândul ei mă strânge în brațe pe mine!

Mulțumim celui Sfânt pentru bucate și mergem cu toții să ascultăm colinde la televizor până ce vor sosi colindătorii cu ale lor colinde, târziu în noapte.

Elev: Dalcă Steliana Mariana

Colegiul Național „Elena Ghiba Birta” Arad

Clasa a X-a E

Prof. coordonator: Surcel Răzvan

PAGINI DE IARNĂ

Nume elev: Danciu Ana Maria

Școala Gimnazială Câmpeni

Profesor coordonator: Lenuța Sicoe

CRĂCIUNUL ÎN EUROPA

Crăciunul sau Nașterea Domnului este o sărbătoare creștină celebrată în 25 decembrie.

Ea face parte din cele 12 praznice împărătești ale bisericilor de rit bizantin. La anumite țări, unde creștinii sunt majoritari, Crăciunul e de asemenea sărbătoare legală, iar sărbătoarea se prelungește în ziua următoare, 26 decembrie: a doua zi de Crăciun.

NAȘTEREA DOMNULUI

- Evanghelia canonică a lui Luca, cât și cea a lui Matei descriu pe Iisus ca fiind născut în Betleem (din Iudeea controlată de romani), din mamă fecioară. În relatarea din Evanghelia după Luca, Iosif și Maria călătoresc de la Nazaret la Betleem pentru recensământ, iar Iisus este născut acolo și pus într-o iesle. Îngeri apar și declară că Iisus este un salvator al întregii omeniri și păstorii vin ca să-L adore. În relatarea lui Matei, cei trei magi urmează o stea până la Betleem pentru a aduce daruri lui Iisus, născut ca regele iudeilor. Regele Irod ordonă masacrul tuturor băieților din Betleem care au mai puțin de doi ani, dar familia lui Iisus fuge la timp în Egipt, iar mai târziu se restabilește în Nazaret.

Istoria sărbătorii

- Crăciunul a început să fie serbat de către creștini pe 25 decembrie, după cel puțin trei secole de la începerea misiunii de evanghelizare a apostolilor, anume începând cu secolul al IV-lea în Vest și începând cu cel de-al V-lea secol în Est. Inițial, sărbătoarea nașterii lui Hristos era ținută pe 6 ianuarie, istoricii știind azi că ea se celebra deja la Roma. În Est, „Bobotează”, serbată la data de 6 ianuarie începând cu secolul al IV-lea, celebra pe atunci nașterea, botezul și primul miracol al lui Iisus, în timp ce gnosticii (sectă creștină, considerată eretică de către creștinismul canonic) serbau aceeași „Epifanie” în Egipt, încă din secolul al II-lea, tot la data de 6 ianuarie, când, în viziunea lor, „Iisus S-a arătat ca Fiul lui Dumnezeu la botez”. Sextus Julius Africanus, un creștin din secolul al III-lea, este primul care alege această dată pentru nașterea lui Iisus, care însă nu va fi celebrată încă multă vreme de către ceilalți creștini, care preferau 6 ianuarie.

- În primele două secole creștine, a existat o puternică opoziție la celebrarea zilelor de naștere a martirilor și a lui Iisus. Numeroși Părinți ai Bisericii au emis comentarii sarcastice privitoare la obiceiul păgân de a celebra zile de naștere, când, de fapt, sfinții și martirii trebuiau, în viziunea lor, să fie celebrați la data matiriului lor, adică la data „adevăratei lor nașteri” din perspectiva bisericii.[9] Mulți creștini ai primelor secole erau scandalizați și de veselia și festivismul celebrării, pe care îl vedeau ca fiind o reminiscență a păgânismului, în special al Saturnaliilor romane.

- Ei aveau dreptate să afirme asta: plasarea sărbătorii nașterii lui Isus Hristos din momentul în care aceasta a început să fie celebrată de creștini, exact la finele lui decembrie sau începutul lui ianuarie (adică 25 decembrie sau 6 ianuarie), se datora copierii tradițiilor păgâne, căci Evanghelia nu dă nici un detaliu despre data nașterii lui Isus.
- Factorul pentru care primii creștini au ales datele de 25 decembrie sau 6 ianuarie ca moment al nașterii Fiului lui Dumnezeu a fost deci că la aceste date, în lumea romană, germanică și orientală se celebrau diverse date de naștere ale zeilor păgâni. Povestea unui zeu salvator născut din fecioară pe 6 ianuarie sau 25 decembrie, nu era deloc nouă, cele mai multe culte păgâne ale vremii adorând câte un astfel de zeu. Astfel, pe 6 ianuarie, data solstițiului egiptean, era celebrată revărsarea apelor Nilului și în „cultele misterelor” locale nașterea „eonului” din fecioară. Epifaniu, scriitor creștin, redă în lucrarea sa ritul celebrărilor din 6 ianuarie și semnificația acestuia la egipteni și la arabii din „Petra” (Eleusa, unde se serba nașterea pruncului-zeu Dusares din fecioară.

Tradiții și obiceiuri de Crăciun

- Ce se face în Ajunul Crăciunului

Înainte de ajun, în noaptea de 23 spre 24 decembrie, în unele zone ale țării se face masa de ajun, pentru sufletele morților, cu alimente de post la care este invitat și preotul ca să le guste și să le binecuvânteze.

Tot în această perioadă încep și colindele de Crăciun, care anunță Nașterea Domnului. Tradiția spune că Dumnezeu a lăsat colindele pe pământ special ca să ne mai scape de păcate, iar când acestea nu se vor mai auzi, vor ieși diavolii pe pământ.

Colindătorii sunt răsplătiți cu covrigi, mere, nuci și turte specifice, numite „scutecele lui Hristos”, dar mai nou lumea oferă și bani. Chiar și la masa de Crăciun este bine să ascultăm colinde, pentru că aduc armonie în relațiile dintre oameni și belșug în case și pe ogoare.

Tradiția spune că în ajunul Crăciunului nu se dă gunoiul afară din casă și nu se împrumută lucruri. Fetele nemăritate își pot vedea ursiții în vis, dacă pun noaptea la fereastră bucăți mici din toate preparatele pregătite pentru sărbătoarea Crăciunului.

- Mersul cu colindul

Colindele sunt cântece tradiționale românești, anume felicitări (urări) de tip epico-liric, având în general între 20 și 60 de versuri. Colindele sunt legate de obiceiul colindatului, datină perpetuată din perioada precreștină . Colindele nu trebuie confundate cu cântecele de stea, specifice sărbătorilor creștine de iarnă, și nici colindatul cu umblatul cu steaua. Colindele se cântă în preajma Crăciunului și Anului Nou. Unele dintre ele au o sumedenie de variante și versiuni, potrivit diferitelor regiuni și graiuri.

Obiceiuri și tradiții de Anul Nou: Capra, Plugușorul, Sorcova

MERSUL CU CAPRA

Mersul cu Capra ţine, de regulă, de la Crăciun până la Anul Nou. Măştile care evocă la Vicleim personaje biblice sunt înlocuite aici de masca unui singur animal, al cărui nume variază de la o regiune la alta: cerb în Hunedoara, colind cu capra sau ţurca în Moldova şi Ardeal, boriţă (de la bour) în Transilvania de sud. În Muntenia şi Oltenia, capra este denumită „brezaia” (din cauza înfăţişării pestriţe a măştii), şi obiceiul se practică mai ales de Anul Nou.

- ## Mersul cu plugușorul

Plugușorul este un obicei pe care toți românii îl practică pentru a sărbători Anul Nou. Precum ii spune si numele, plugul, împodobit cu hârtie colorată, flori, panglici este o prezență constantă în cadrul colindei. De asemenea, acesta este chiar și mai mult, o prezență simbolică pe când urătorii merg sa colinde.

În seara Ajunului de An Nou Plugușorul se recită din casă in casă până când razele soarelui îi dezmiardă dimineața pe micii colindători. Conform tradiției, acesta era practicat doar de copii sau adolescenți. Totuși, conform tradiției populare, în trecut plugușorul era practicat doar de bărbații in puterea vârstei.

- Mersul cu sorcova

Sorcova face parte din rândul tradițiilor românești care se desfășoară la fiecare început de an, mai exact pe 1 ianuarie. Umblatul cu sorcova face parte din rândul tradițiilor de sărbătoare, fiind o bucurie pentru copiii din întreaga țară care merg de dimineața pentru a aduce bucurie si belșug în casele vecinilor lor.

Copiii, care reprezintă un simbol al purității, merg cu sorcova pe la casele din apropierea lor si aduc cu ei semnul noului an si al belșugului ce va urma. Denumirea acesti tradiții provine de la un cuvânt bulgar, și anume Sorcov, care se traduce prin verde fraged și care face referire la ramurile îmobobocite rupte din arbori care in timpul iernii se usucă.

Sorcovele reprezintă în esență crenguțe înmugurite sau uscate ori sorcove făcute din bețe în jurul cărora se pun flori, busuioc, flori de hârtie sau sclipici. Copiii sunt cei care își creează propria sorcovă, după care pornesc la colindat de dimineața.

LEGENDA LUI MOȘ CRĂCIUN

La marginea unui oraș, cu mult timp în urmă, trăia un meșter bătrân care făcea jucării. Tot anul meșterea la ele cu dragoste si răbdare. Erau minunate si nu semănau una cu alta. Oamenii din acel oraș nu erau prea bogați. Meșterul le vindea jucăriile pe mai nimic. Acesta vindea toate jucăriile și se întorcea spre casă. La marginea orașului s-a oprit să privească o fereastră. Știa că acolo locuiește o familie săracă și se întreba ce jucării or fi primit copiii din acea casă.

Trei copii visau cu voce tare:

-Dacă Moș Crăciun avea un soldățel de plumb, numai unul, ne-ar fi de ajuns…

-Ne-am juca împreună și nu ne-am certa niciodată pentru el. Bătrânul știa că nu mai avea nici o jucărie și tare ar vrea sa le dăruiască măcar una. Dar ce minune! Tocmai un soldățel de plumb răsărise, nu se știe de unde, în fundul sacului. Și, astfel, dorința celor trei frați sărmani s-a îndeplinit.

În drum spre casă, bătrânul gândea: „Aș vrea să fac atât de multe jucării, încât sa dăruiesc câte una fiecărui copil din lume dar mai ales celor sărmani, cărora n-are cine să le cumpere”. Și acum mergând așa, pe gânduri, văzu in zăpadă un pui de căprioară care-l privea cu ochi triști.

-Sărmană făptură, ce te doare?

Se pare că puiul de căprioară se rănise la un picior. Cum a știut si cu ce a avut la îndemână, bătrânul i-a legat rana si l-a ajutat să se ridice. Atunci făptura aceea gingașă i-a vorbit cu glas limpede ca de copil:

-Acum văd că ai o inimă bună. Dorința ți se va îndeplini.

Ca din pământ a apărut o sanie fermecată purtată în zbor de niște reni minunați. Și bătrânul s-a înălțat cu ei și slava cerului înstelat, spre o lume de basme. Chiar și hainele lui sărăcăcioase se preschimbaseră în niște haine neobișnuite de culoare roșie.

N-ar fi putut spune cât și pe unde l-a purtat sania fermecată. Într-un târziu, a simțit cum coboară lin într-un ținut înzăpezit, unde îl aștepta o căsuță cu ferește luminate. O mulțime de pitici ca și cei din povești l-au întâmpinat bucuroși. Piticii erau îndemânatici, gata să se apuce de treabă. Materialele se găseau din belșug, căci, nu se știe cum, se înmulțeau mereu și nu se terminau niciodată. Iar bătrânul meșter priceput îi îndruma pe pitici si împreuna făceau jucării, mereu mai multe și mai frumoase. Pentru fiecare copil din lume, jucăria pe care și-o dorește.

În seara de Ajun sosesc colindătorii. La fiecare casă, ei aduc vestea minunată a Nașterii Domnului și urează un an bun si îmbelșugat. Târziu, când noaptea se lasă, copiii se culcă în pătucurile lor. În urechi le mai sună încă zvonul de colinde: „O ce veste minunată’’. Apoi dorm și visează…

Este noaptea în care visele copiilor se împlinesc. A doua zi, în dimineața de Crăciun în jurul bradului împodobit, bucuria nu mai are margini. Nici unul dintre ei n-a fost uitat. Iar după numele sărbătorii, copiii i-au pus numele Moș Crăciun si așa a rămas până astăzi.

De aceea, în zilele acestei Sfinte sărbători, când stăm cu toții în jurul mesei încărcate cu bunătăți, nu trebuie să-i uităm pe cei sărmani. Moșul are grijă de ei o data pe an. Noi trebuie să ne gândim la ei mereu!

Bibliografie

- https://ro.m.wikipedia.org/wiki/Cr%C4%83ciun
- https://ziarulunirea.ro/povestea-sau-legenda-lui-mos-craciun-300952/
- https://www.libertatea.ro/lifestyle/traditii-si-obiceiuri-de-craciun-ce-se-face-in-ajun-2484612/amp

Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr. 1 Oradea

Umblatul cu Steaua

prof. coordonatori:
Teodora Pantazi
&
Carmen Ilisie

elevi:
David Gheorghre - clasa a II-a B;
Cioban Răzvan - clasa a V-a A

În satele creștinilor ortodocși români, umblatul cu steaua e un obicei care începe în Ajunul Crăciunului și ține până la Bobotează sau chiar până la Sfântul Ion.
Copiii care umblă pe uliță sau pe străzi cu Steaua se numesc “stelari” și îi reprezintă, practic, pe Magii care au vestit Nașterea Domnului și care și-au purtat pașii spre ieslea în care s-a nascut Iisus mergând după o stea.

In România, obiceiul umblatului cu Steaua este practicat in toate zonele fara deosebiri semnificative. Steaua este reprezentată fizic printr-o stea, făcută pe schelet de lemn. Aceasta are 4,6 sau 8 colțuri, iar între colțuri stau întinse lanțuri de hârtie colorată. În centrul stelei stă o icoană de hârtie cu Nașterea Domnului, Fecioara cu Pruncul sau numai Iisus.

Steaua sus răsare

Steaua sus răsare
Ca o taină mare
Steaua strălucește
Și lumii vestește
Și lumii vestește

Ca astăzi Curata
Preanevinovata
Fecioara Maria
Naște pe Mesia
Naște pe Mesia

Magii cum zăriră
Steaua și porniră
Mergând după rază
Pe Hristos sa-l vază
Pe Hristos sa-l vază

Și dacă porniră
Îndată-L găsiră
La Dansul intrară
Și se închinară
Și se închinară

Cu daruri gătite
Lui Hristos menite
Ducând fiecare
Bucurie mare
Bucurie mare

Care bucurie
Și aici sa fie
De la tinerețe
Pan-la bătrânețe
Pan-la bătrânețe

Bibliografie:

*Colinde și cântece de Crăciun (2005), Editura Donaris, Sibiu

*Colinde și poezii de Crăciun, Editura Erc Press, București

*Sărbătorile iernii, Editura Erc Press, București

CLASA A VI-B

SCOALA: SEVER BOCU LIPOVA

DOAMNA PROFESOARA:

De romana: Larisa Marcu

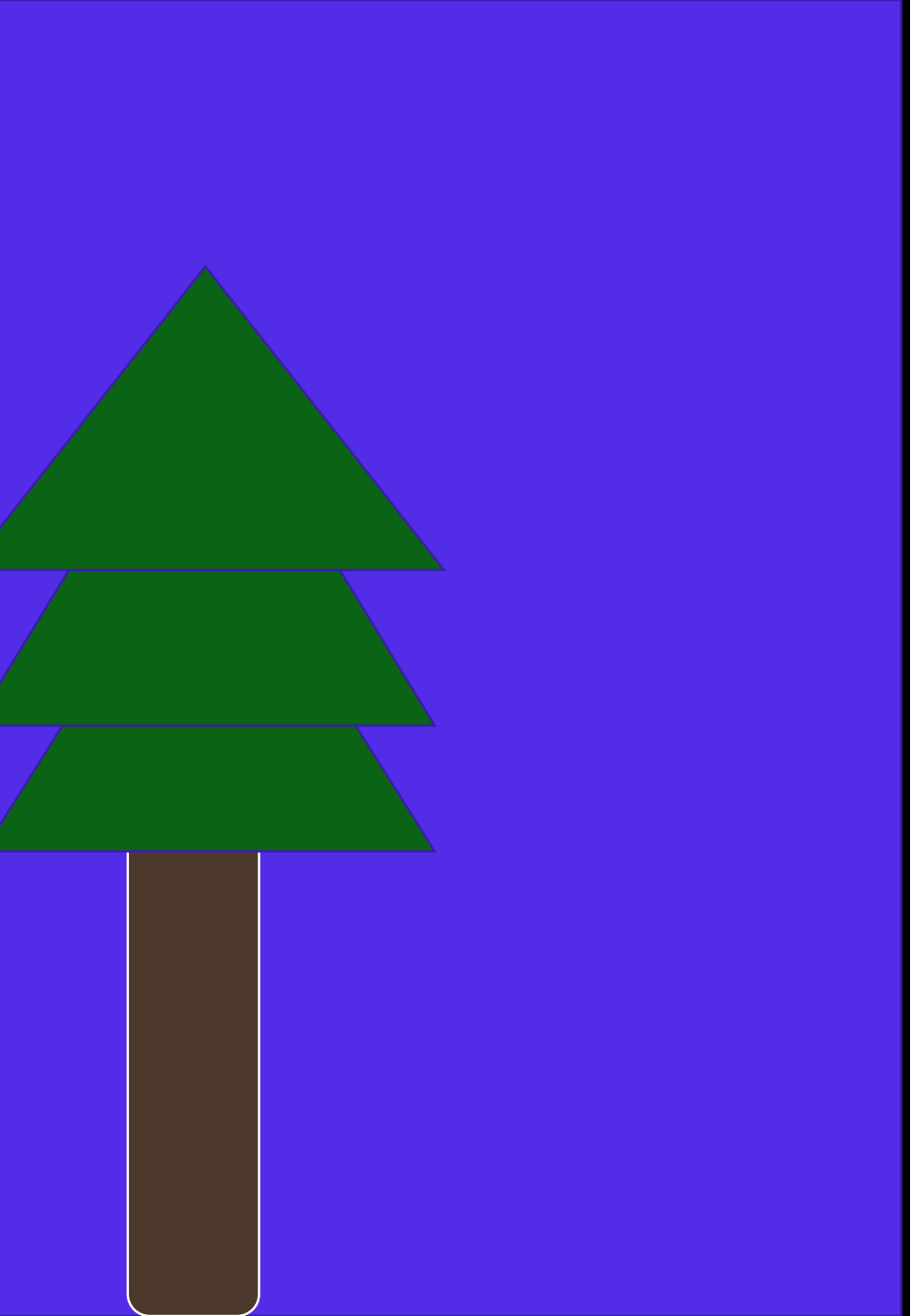

LUCA DONCEAN SI RADU DANILA

Sarbatoriile dintr-o tara vs din alta tara

Desenat de
Doncean Luca

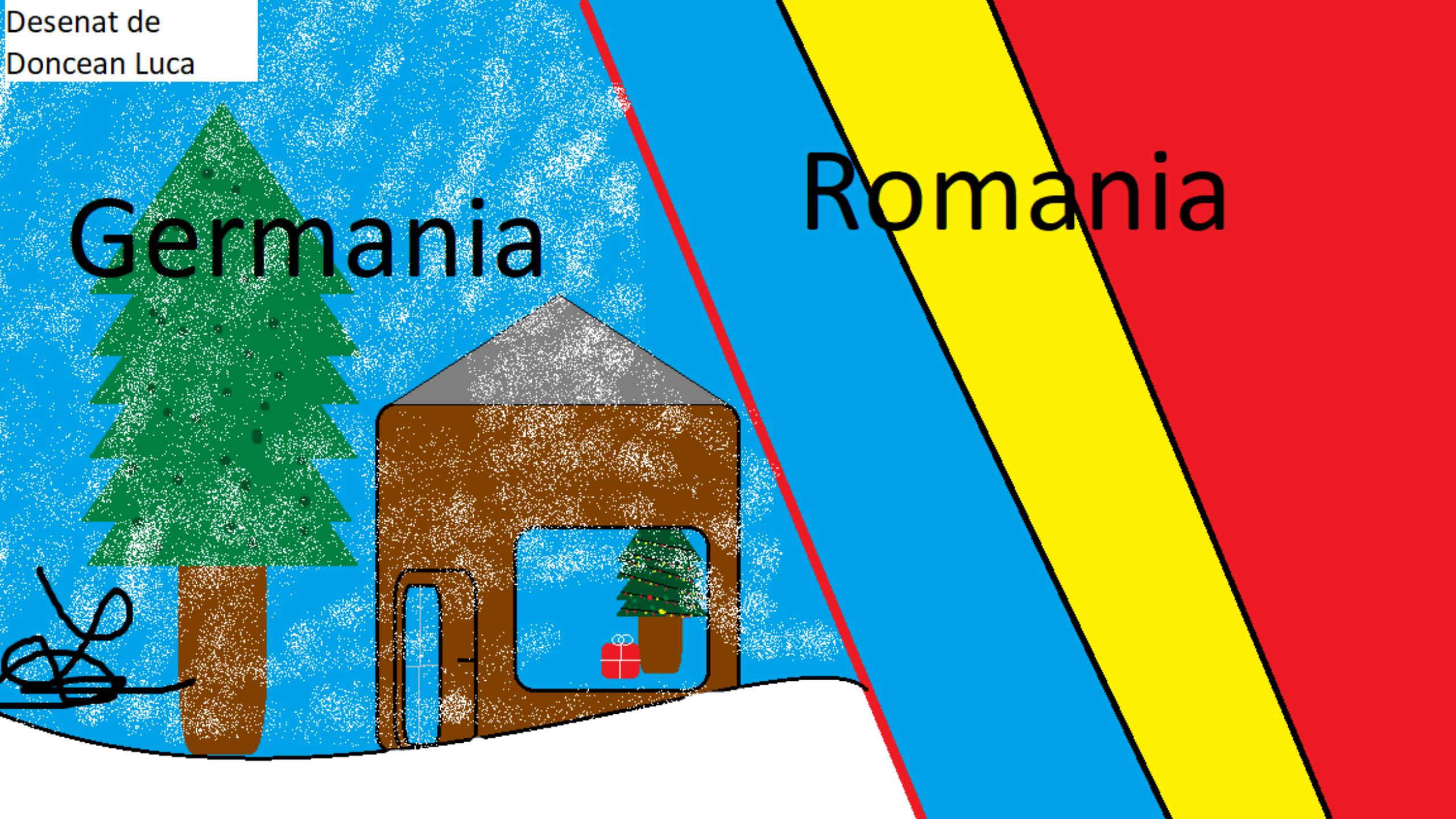

GERMANIA

Crăciunul în Germania

Weihnachten este denumirea germană a Crăciunului.

Weihnachten este denumirea germană a Crăciunului.

În întâmpinarea Crăciunului mulți germani țin Postul Crăciunului (germană Advent). Acesta este un timp de pregătiri religioase în vederea întâmpinării Copilului Hristos (germană das Christkind).

În întâmpinarea Crăciunului mulți germani țin Postul Crăciunul...

Link-ul paginii: https://prezi.com/p/kbwg0dbrihn-/craciunul-in-romania-si-in-germania/

GERMANIA

Adventskranz

Postul tradițional include activități ca Adventskranz (Coroniță de Advent), o coroană din ramuri de brad, prevăzută cu patru lumânări, care sunt aprinse succesiv în cele patru duminici din timpul postului.

Colinde

Cântece de Crăciun cunoscute, precum “O Tannenbaum” se fac auzite în timpul acestei sărbători ce produce bucurie în sufletele tuturor.

Link-ul paginii: https://prezi.com/p/kbwg0dbrihn-/craciunul-in-romania-si-in-germania/

GERMANIA

In această perioadă toți încep să coacă și prăjitura tradițională -"Weihnachtsplaetzch...

In această perioadă toți încep să coacă și prăjitura tradițională -"Weihnachtsplaetzchen", pentru masa de Crăciun, care deseori au formă de animale ce erau sacrificate de strămoșii germani.

Aceste patiserii figurative, a căror rețete diferă de la regiune la regiune, iau deseori și forma de stele, ca moștenire a credinței în puterea magică a acestora. În timpul de față, copturile se adaptează la diferite forme mai moderne, cum ar fi locomotive, Mickeys, diverse obiecte ce ar provoca interes și admirație.

De asemenea, înainte de Crăciun, părinții sau bunicii împodobesc bradul de Crăciun. Fără ca cei mici sa fie de față. Dupa ce s-a împodobit bradul și cadourile au fost așezate, clopoțelul sună, semn că pruncușorul Iisus a venit, a împodobit bradul și a lăsat cadouri dedesubt.

Link-ul paginii: https://prezi.com/p/kbwg0dbrihn-/craciunul-in-romania-si-in-germania/

ROMANIA

Ignatul

Obiceiul sacrificarii porcului de Ignat înca se mai practică prin satele noastre românesti, pe acolo unde gospodarii cresc porci în propriile curți, pentru ca la sărbatorile să aibă carne proaspată din care să-și prepare tradiționalele mâncăruri romanești: toba, răcitura, tochitura și cârnații.

Ignatul

Colindele

Cea mai importantă sărbătoare a iernii, Nașterea Domnului sau Crăciunul, aduce cu ea un obicei extraordinar de frumos și solemn – colindul.

Începând cu prima zi de Crăciun şi până la Bobotează, copiii umblă cu steaua, ei numindu-se colindători sau crai, pe cap având coroane de hârtie colorată.

Link-ul paginii: https://prezi.com/p/kbwg0dbrihn-/craciunul-in-romania-si-in-germania/

ROMANIA

Împodobirea bradului

Se spune despre brad că este un pom al vieții datorită faptului că el rămâne verde tot timpul, simbolizându-l, astfel, pe Hristos, veșnic viu. Bradul de Crăciun era împodobit, la început, cu fructe, flori de hârtie sau biscuiți. În timp, s-a trecut la ornarea acestuia cu fel si fel de minunății, printre care: globulețele de sticlă, beteala, bomboanele de ciocolată și instalațiile luminoase.

Există, de asemenea, obiceiul ca în vârful bradului de Crăciun să se așeze o stea, simbol al stelei care i-a călăuzit pe magi până la Betleem. Despre această stea se spune că aduce noroc și duce la îndeplinire dorințele.

Există, de asemenea, obiceiul ca în vârful bradului ...

Link-ul paginii: https://prezi.com/p/kbwg0dbrihn-/craciunul-in-romania-si-in-germania/

GERMANIA

Germania iarna

GERMANIA

GERMANIA

GERMANIA

ROMANIA ,ARAD

ROMANIA ,ARAD

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE IARNĂ

DUMITROVICI ANA-MARIA ALEXANDRA

CLASA A-VIII-A
ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA
PROF. IANCOVICI OLIVERA

Locuiesc în localitatea Liubcova , un sat de origine sârbească, în comuna Berzasca, cu tradiții și obiceiuri vechi și noi, păstrate și transmise din generație în generație de multe secole. Comuna Berzasca este așezată pe malul stâng al Dunării, în județul Caraș-Severin. Cu timpul, localitatea a devenit multietnică și astfel fiecare etnie își sărbătorește tradițiile și obiceiurile după cum au moștenit de la familiile lor și după credința pe care o are fiecare.

În timpul anului au loc tot felul de tradiții si obiceiuri, dar cele mai multe și frumoase au loc pe perioada sărbătorilor de iarnă . Un lucru plăcut este că familiile sunt multietnice și sărbătorim atât tradițiile și obiceiurile pe rit nou cât și pe cele de rit vechi, cu aceeași plăcere și respect, iar noi copiii suntem cei mai norocoși și bucuroși căci la noi vine și Moș Crăciun și Deda Boĵić .

În dimineaţa de Badnidan (Ajun), Liubcovenii se duc în pădure după crengi de stejar, care poate să fie ceron sau alun. Cu crengile acestea se aţâţă focul înainte de a se aduna familia la cină. La foc spun:”Câte scântei de la gorun, atâtea: oi, vaci, boi, cai, gâşte, hoare, copii şi de toate în casă să fie”.
Pentru cină se serveşte doar mâncare de post: fasole prebranaţ, peşte, sarma de post şi duleşniţă, o plăcintă cu dovreac, cu foi subțiri.
Pentru fiecare gloată din casă şi fiecare animal se face câte o pogace numită **zaconi**.
Seara, cea mai bătrână femeie din casă ia un sac cu paie, umblă prin toate camerele şi împrăştie paiele, iar copiii se ţin după ea şi strigă: „Piu Coţ, Piu Coţ”. Paiele împrăştiate rămân trei zile, cât durează Crăciunul, în acest timp nu se mătură. Ele reprezintă, după credinţa populară, iesla unde s-a născut Izbăvitorul. În a treia zi de Crăciun ”gospodina casei” pune câte puțin din gunoiul adunat la rădăcina pomilor fructiferi din gradină, pentru a avea rod bogat în anul ce urmează.

Când se întunecă pleacă colindătorii, care merg pe sub geam şi strigă poezii de colindă.
Seara cina se serveşte jos la pământ, pe un sac întins se aşează faţa de masă şi mâncarea. Cina e săracă, la fel ca felurile de mâncare. Înainte se roagă şi se mănâncă nişte pogace stropite cu

vin. Este un obicei care seamănă cu ceea ce vor primi când merg a doua zi la biserică pentru a se cumineca. Copiii îl aşteaptă pe *Deda Boĵić* cu daruri.

Cea mai importantă tradiție de Ajun este împodobitul casei și al bradului unde participă toată familia. Bradul împodobit se păstrează până după ce trece preotul satului să sfințească casa.

În ziua de Ajun pe rit vechi copii și junii satului merg la colindat. Colindătorii sunt primiți în casă deoarece se spune că ei aduc sănătate , un an prosper și sunt recompensați cu dulciuri , mere si mai nou cu bani .

După colindat se merge în curtea bisericii unde se aprind ramuri de stejar, o tradiție specifică sârbilor ce reprezintă arderea păcatelor , curățarea de rău și pregătirea noului an.

În perioada Crăciunului pe rit nou tinerii din sat merg în alte localități învecinate unde participă la baluri mascate .

De Crăciun majoritatea sătenilor se duc la sfânta liturghie şi să se cuminece. Unii oferă bisericii bani pentru fericirea şi sănătatea celor din casă, să li se ierte păcatele şi să-i pomenească pe cei morţi. Acasă rămâne doar găzdăriţa să pregătească mâncarea, dar nu de post. Face o pogace (sau o prăjitură simplă) în care ascunde un bănuţ, apoi împarte pogacea în atâtea părţi, câte persoane sunt în casă. Fiecare îşi alege o bucată şi cine nimereşte banul va fi fericit în anul care vine.

În zilele de Crăciun servim prânzul în familie după care mergem în vizită la cei dragi pentru a împărții cadouri și pentru a pregătii sărbatorile de ,,Anul Nou,,.

Cu trecerea în noul an se sărbătorește ,,Sfântul Vasile" , ocazie cu care lăutarii satului merg la fiecare persoană care serbează acest nume. Prin tradiție se spune că la ziua de nume nu se invită ci poate să vină oricine să te felicite.

O alta tradiție importantă este ,,Boboteaza,, pe rit vechi atunci când preotul satului merge din casă în casă pentru a sfinții și a ura sănătate familiilor .

Sfârșitul sărbătorilor de iarna se încheie undeva în luna martie cand se organizează ,,Fășancul,,un obicei care se desfasoară pe o perioada de 4 zile , de duminică până miercuri . În această perioadă copii cât și adulții se îmbracă în cojoace , își pun măști pe față și parodiază evenimente din viața omul: nunta, preotul și înmormantarea.

La acest obicei participă oameni din sat și din localitățile învecinate .

Bunicii noștrii spun că aceste obiceiuri și tradiții nu trebuie uitate, chiar dacă se schimbă mereu, ele trebuie să fie transmise din generație în generație pentru a nu ne pierde trecutul și identitatea.

Erdősi Bianka
Clasa a IX-a F
Col. Naț. ”Kölcsey Ferenc”
Satu Mare
Prof. Maier Arnold

Crăciunul în Brazilia

Tradițiile braziliene

Arborele și nativitatea

- **Brazilienii instalează, de asemenea, pomul de Crăciun în casele și străzile lor. Și îl împodobesc cu obiecte tradiționale pe care le folosim aici, dar și cu flori a grădinilor sale. De exemplu, în Rio de Janeiro este deja o tradiție Arvore Natal da Lagoa, care este instalat în mijlocul lagunei Rodrigo de Freitas.**
- **În ceea ce privește nativitatea, în Brazilia se numește prespian, care provine din cuvântul latin presepium, a cărui semnificație este „iesle”. A fost introdus în acele țări de un călugăr franciscan numit Gaspar de Santo Agostinho în secolul al XVII-lea. Orasul Olinda Are meritul de a fi găzduit prima naștere care a fost instalată în Brazilia, dar acum este o tradiție în toată țara, în special în partea de nord-vest a acesteia, în orașe precum Bahía, Paraíba, Pernambuco sau Río Grande do Norte.**

Colinde și nuga

- **Tradițiile de Crăciun din Brazilia includ, de asemenea, aceste două elemente. În ceea ce privește colindele de Crăciun, acestea sunt cântate la fel ca în restul lumii, în special faimoasa „Noapte tăcută”, cunoscută sub numele de „Noite fericit”. Cu toate acestea, există și brazilieni, de exemplu, absolvenți „A Borboleta” y „Sapatinho na janela” („Pantof în fereastră”).**
- **În ceea ce privește nuga, acestea sunt consumate și în multe părți ale Braziliei datorită influenței europene, precum și a panettone Italiană și Stollen Limba germana. Dar mai tipice sunt felii, foarte asemănător cu pâinea prăjită. În funcție de zona țării sud-americane, acestea sunt preparate cu zahăr și scorțișoară, cu vin de Porto sau cu sirop de miere.**

Moș Crăciun

- **Tradiția celor Trei Regi nu există în Brazilia, ci aceea a Moş Crăciun. Acolo este cunoscut sub numele de Papai Noel și, ca și în alte părți ale lumii, aduce cadouri copiilor și vine din Groenlanda. Cu toate acestea, îmbrăcămintea lor este diferită, ceva logic dacă ținem cont că în America de Sud este vară. Mai exact, tradiția dictează ca el să fie îmbrăcat într-un costum de mătase răcoros, nu cu haine calde de iarnă.**

MENIUL de Crăciun

Moqueca

- **Originar din statul Bahia din partea de nord-est a Braziliei, este o tocană afro-braziliană formată din pește de apă sărată și / sau creveți gătite în lapte de cocos și din —Un ulei brazilian pe bază de palmier. Moqueca este condimentată în mod tradițional cu ingrediente proaspete, inclusiv coriandru, coriandru, roșii, ceapă și usturoi și poate fi condimentată intens cu ardei iute.**

Bolinhos de bacalhau

- **Bolinhos de Bacalhau din: cod, unt, arpagic, patrunjel, ceapa, lapte, cartofi, faina, paprica, oua, ulei.**

Feijoada - tocana braziliana cu fasole

- **Feijoada este o reteta de tocana de carne de vita cu fasole boabe, mancarea nationala a Braziliei. Este o tocana delicioasa si aromata, potrivita pentru o masa copioasa.**

Bacalhau dourado

Rabanadas

- **Acest desert este un alt dulce tradițional de Crăciun, cu o rețetă foarte asemănătoare cu frigănelele. Feliile groase de pâine sunt înmuiate în laptele infuzat cu zahăr sau chiar vin, apoi se înmoaie în ou și în cele din urmă prăjite în uleiul de floarea-soarelui. Odată prăjite, feliile dulci de pâine prăjită sunt presărate cu zahăr și scorțișoară sau chiar acoperite cu un fel de sirop de zahăr.**

Patettone

Magia iernii

Elevă Făcîlă Valentina
Clasa a IX-a I.A.
CNAE Tecuci
Prof. coord. Filimon Alina

Iarna este un anotimp frumos și mult așteptat de toată lumea, mai ales de copii. În această perioadă sunt foarte multe sărbători, cele mai importante fiind: Sfântul Nicolae, Crăciunul și Anul Nou .

Cea mai plăcută sărbătoare este Crăciunul, care se sărbătorește pe 25 decembrie. Pregătirile încep cu mult înainte. Dacă familia trăiește la țară, se crește un purcel, iar cu o săptămână înainte de Crăciun este sacrificat pentru a pregăti bucate pentru familie. De Crăciun se merge la biserică, apoi cu colindul și după toată ziulica ne jucăm cu săniuțele.

Totodată, sărbătorile de iarnă sunt fantastice pentru că ne unesc, ne fac mai buni și mai fericiți. În preajma acestor sărbători se adună toată familia la masă pentru a sărbători începutul unui nou an. Magia sărbătorilor ne face alți oameni..... niște oameni mult mai buni și darnici. Aceste sărbători sunt benefice pentru noi.

Printre cele mai frumoase sărbători se află și Anul Nou, aceasta fiind una dintre cele mai așteptate sărbători. Magia acestei sărbători începe cu împodobirea bradului și masa de sărbătoare. Seara Anului Nou este atât de fermecătoare, încât ai sta să privești încontinuu artificiile care luminează cerul întunecat.

Iarna este unul dintre cele mai frumoase anotimpuri, deoarece odată cu venirea iernii se apropie și sărbătorile, unde se adună toți membrii familiei pentru a petrece mai mult timp cu cei dragi.

MAGIA OBICEIURILOR STRĂVECHI ÎN DECORUL FABULOS AL IERNII

Frîncu Alexia Georgiana, clasa a IX-a, Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez, Buc.

Prof. coordonator: Florea Mihaela Antoneta

Pădurea tânără își ține copacii strânși la piept,
De ger îi acoperă c-o mantie argintie pufoasă,
Iar lor nu le pasă
De gerul sfânt al Bobotezii, de faldurile largi ale zăpezii
Sau de mugetul cirezii
Ce se-aude-n zare, până la hotare.
Sufletul pădurii palpită subtil, pripit,
In văzduhul de-argint neclintit.

Soarele palid, pregătit de apus,
S-a cam dus...
Ultimele raze creează fresce
Proiectând pe zăpada cristalină umbre străvezii, albastre,
Impreună cu visurile noastre.
Văzduhul e neclintit, bizar
Geru-i amar,
Dar copiii zglobii n-au habar,
Ei se aventurează prin nămeți
Alături de drumeți,
Ducând colindele în dar.
Vătafut cetei țipă rar.
Prin măști cu-nfățișări de capră, gesturi ritualice și dans,
Toți într-un glas,
Urează gazdei sănătate și fericire,
Primind colaci drept mulțumire.
Alt' dat' copiii deghizați în magi,

Vin în prag pe la cei dragi,
Cu menirea nașterii lui Hristos de-a vesti
În cea minunată zi.
Buhaiul, Plugul, Urătura
Pot umple de belșug semănătura
Si rodnicie câmpului să dea.
Bici, clopoței, strigări se-aud aievea,
Iar ursul marchează moartea și reînvierea naturii,
Magia făturii păstrând intactă-n timp profunzimea-nvățăturii...

‚Așteptând iarna

de FURDUI NICOLAE CĂTĂLIN
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Berzasca
Prof. Dumitrovici Slavca

Aștept în fiecare zi,
Să ningă ca-n povești,
Uitându-mă cu ochii mei rotunzi,
Spre cerul care-aduce vești.

Dar, iată, începu să ningă,
Copacii se-mbrăcară în haină albă,
E semn că iarna a-nceput să-nvingă
Iar noi, copiii, jucându-ne în zăpadă.

Tradiții și obiceiuri de Crăciun

ELEV: GAGEA RĂZVAN, CLASA 11 D

COLEGIUL TEHNOLOGIC “GRIGORE CERCHEZ” BUCUREȘTI

PROFESOR COORDONATOR: DANIELA CRISTINA BOBEICĂ

Ziua de Ignat

Pe 20 decembrie este sărbătorit Sfântul Ignat, un martir creștin care, în jurul anului 110 d.Hr., a fost aruncat în arenă și sfâșiat de lei deoarece nu a vrut să renunțe la credința în Hristos.

În această zi, creștinii ortodocși se reunesc în familie pentru tăierea rituală a porcului. Acesta are loc dimineața, când animalul este stropit cu apă sfințită și așezat cu capul spre răsărit. Pe frunte sau pe ceafă se crestează o cruce cu cuțitul peste care se presară sare.

Ι. ΜΟΝΗ
ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΣ
ΠΑΡΝΗΘΟΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ

Postul Crăciunului

- Pentru că majoritatea românilor aparțin cultului ortodox, înainte de venirea Crăciunului, aceștia țin post 40 de zile. În perioada postului, credincioșii nu au voie să consume carne, brânză și ouă. În schimb, există diferite zile, stabilite de biserică, în care se dă dezlegare la anumite alimente.

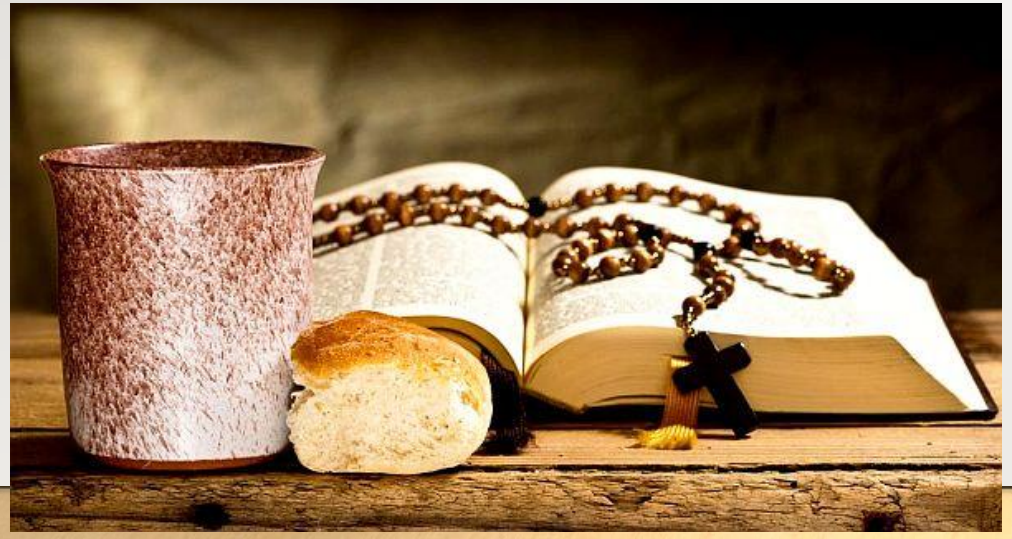

Colindele de Crăciun

- În Ajunul Crăciunului, grupuri de colindători merg pe la casele oamenilor să vestească venirea lui Hristos prin colinde. În funcție de zonă, colindătorii sunt îmbrăcați în port popular, cu broderie specifică locului. Persoanele care sunt colindate oferă nuci, covrigi, mere și, mai ales în zonele urbane, bani.

Împodobirea Bradului de Crăciun

- Bradul de Crăciun se ornează în Ajunul Crăciunului și simbolizează viața infinită, deoarece este un copac veșnic verde. Acesta are mereu în vârf o stea care amintește de cea care i-a calauzit pe magi spre Hristos.
- Daca la început era împodobit cu hârtie colorată și biscuiți, acum decorațiunile pot fi beteală, globuri, dulciuri și instalații luminoase.

Bibliografie

- https://limarom.ro/traditii-si-obiceiuri-inedite-de-craciun-cele-mai-populare-credinte-si-superstitii-romanesti/

CRĂCIUNUL ANIMALELOR

Gál Nora – Clasa a X-a
Prof. Coord. Vașloban Claudia

A fost odată ca niciodată o pădure mare și rotundă, plină de animale mai prietenoase decât prietenoase.

Aceste animale așteptau cu nerăbdare Crăciunul. Au așteptat atât de mult încât, au uitat să facă un cadou pentru fiecare. Dar toți așteptau ceva. Ursul brun, Iosif, voia dulceață de zmeură, iepuroaica, Rodica, o periuță de dinți în formă de morcov, greierul, Alexandru, dorea o coardă nouă pentru vioară, căprioara, Elena, dorea căști noi pentru urechi, bufnița, Teodor, ochelari noi, iar lupul, Vasile, niște miel. Dar animalele erau ocupate să încerce să zărească îngerul. Așa că în Ajunul Crăciunului, în loc să facă cadouri, s-au așezat în jurul unui pin mare și s-au uitat le cer. Deodată au văzut un unchi în roșu. Nu puteau decide dacă era îngerul sau Moș Crăciun. Potrivit unora, un unchi bătrân cu barbă, aduce cadoul, în timp ce alții credeau că este un înger. În amintirile animalelor, îngerul era un copil mic în haine albe și păr creț. Nimeni nu știa care este adevărul. Cel în roșu se apropia din ce în ce mai mult, animalele erau deja speriate și voiau să se împrăștie, să alerge când acesta a spus:

- Eu sunt Sfântul Nicolae, dar sunt și înger cu aripi!

- Dar atunci cine este Moș Crăciun? - a întrebat Rodica iepuroaica.

- Eu sunt, cine altcineva?

- Dar unde sunt renii? – întrebă surprins Vasile, lupul.

- Nu am reni, de aceea am aripile mele! - a răspuns Moș Crăciun

- Atunci nu locuiești în Laponia? - întrebă Teodor, bufnița.

- Nu și asta e o prostie. Știți unde locuiesc?

- Unde? - întrebau animalele în cor.

-În inimile copiilor!

Animalele erau aproape simțitoare, dar apoi îngerul Moș Crăciun le-a speriat.

-Voi, în schimb, n-aveți inimă, leneșilor! Vreți doar să primiți, nu să și dați. Deci, ce fel de spirit de Crăciun este acesta? - întrebă el furios.

Și cu aceste cuvinte, îngerul Moș Crăciun a zburat mai departe. Animalele erau triste pentru că și-au dat seama că are dreptate. Dar când erau gata să plece acasă plictisite, au dat peste o geantă mare de pânză pe care Moșul o lăsase acolo. Punga era plină cu lapte cu miere și așa animalele s-au distrat fericite lângă pin în Ajunul Crăciunului. Ei au decis că, din moment ce sunt prieteni și au de toate, se pot baza oricând unul pe altul, așa că preferă să ofere ceva celorlalte animale care trăiesc în pădure. Așa au făcut. Toți au adunat tot ce nu mai aveau nevoie și le-au luat și le-au așezat în secret în fața casei fiecărui animal. Au bătut la ușă și s-au ascuns repede. Au adunat pietre pentru șarpe ca să poată ascunde sub ele de frig, au adus veveriței tot felul de fructe de pădure, ghinde, conuri de pin și câteva nuci.

Au văzut bucuria animalelor și au spus:

- Ce bine că Moș Crăciun ne-a deschis ochii!

- Da, foarte bine, a confirmat Rodica iepuroaica.

- Cred că da, e atât de frumos să le vezi bucuria!- a spus Vasile, lupul.

-Sunt atât de fericit! - a spus Teodor, bufnița.

- Pentru că am făcut un cadou?- au întrebat animalele în cor.

- Da, și pentru că putem fi împreună!- a răspuns Teodor.

Animalele au început să simtă magia Crăciunului și sărbătoarea iubirii și a unității în inimile lor și s-au îmbrățișat, apoi au început să cânte sub copac cu un ulcior de lapte cu miere.

SUFLETUL IERNII

Georgescu Liana, clasa a XI-a, Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez, Buc.

Prof. coordonator: Florea Mihaela Antoneta

Anul Nou în prag ne-așteaptă
Optimist și zâmbitor,
Tot ce-a fost rău va să treacă,
Nu vrem să păstrăm nici dor,
Nici regrete, nici triști,
Avem în piept doar suflet de vânt,
Dogoare ca ruptă din soare,
Suntem mare-nvolburată și tainic avânt.

Fulgi de nea cad liniștit
Pe pământul adormit,
Pe când colindători cu zurgălăi în mână,
Vin la noi cu voie bună.
Măști de capre și de urși
Bat pe la uși,
Prin bătături se prind în dans ritualic,
Se aud clopoței și zgomot metalic
Însoțind tobe și voci
Care transformă simbolurile animalelor sfinte
In fapte de luat aminte, în legăminte
Față de oseminte și așezăminte.
Steaua vestește nașterea lui Hristos
Prin copiii deghizați în magi.
Cu toții ascultă pios viersul frumos
Alături de cei dragi,
In timp ce pun fructe sau dulciuri în desagi.

Zăpada alb-scânteietoare
Imbracă totul protector și fin
Până în zare.
Aș vrea să mă despart prietenos de ce-i trecut considerat infim
Dar mă încumet oare?

TRADIȚII ȘI OBICEIURI LA SĂRBĂTORILE DE IARNĂ

Ghineț Ruxandra-clasa a VIII-a
Coord. Bibl. Onea Lăcrămioara
Școala Gimnazială ”George Enescu” Moinești, Bacău

Toată viața am locuit în centrul capitalei la kilometrul zero. La fel ca orice alt copil, adoram sărbătorile de iarnă. Împodobeam bradul, primeam cadouri și în ziua de Crăciun aveam musafiri. În ochii mei era perfect.

Totul s-a schimbat anul trecut când mama a hotărât că ar fi interesant ca în vacanța de iarnă să stau la bunicii mei din Moldova. Am acceptat bucuroasă, deoarece eram dornică să încerc lucruri noi. În plus, ceilalți verișori ai mei erau acolo.

Satul în care locuiesc părinții mamei este plin de farmec tot anul, dar acum ceva părea diferit. Cu toții erau absorbiți în tot felul de pregătiri.

Mai spre seară, când bunica a isprăvit treaba prin curte, am luat-o la întrebări. Aceasta a început să îmi spună despre tot felul de obiceiuri bizare pe care sătenii obișnuiesc să le facă în preajma sărbatorilor de iarnă. Mi-a promis că a doua zi mă va duce la o șezătoare unde se vor picta globuri.

Așa a și fost. Când întunericul a început să apese peste lume, eu și buni am pornit la pas pe uliță spre locul în care urma să se desfășoare această activitate. Când am intrat am rămas plăcut surprinsă de atmosfera ce plutea în aer. Iscusitele gospodine lucrau atent la cele mai migăloase globuri pe care le văzusem până atunci. Pe sfere de sticlă pensule subțiti alunecau grațios formând tot felul de elemente și simboluri specifice sărbătorilor ce urmau. Am încercat și eu, dar au ieșit mai degrabă niște mâzgâlituri decât obiecte decorative.

În timp ce ne întoceam spre casă, ceva rece mi-a atins nasul. Era un fulg de zăpadă. Un val de entuziasm m-a cuprins când mii de alte mărgele de gheață au început să coboare delicat din nori.

În dimineța zilei următoare, primul lucru pe care l-am făcut atunci când am deschis ochii, a fost să privesc pe fereastră. Un strat gros de omăt se așternuse ca o pătură albă. După ce bunica m-a îmbrăcat suficient de gros, m-a lăsat afară. Alți copii, care aveau deja obrajii rumeni din pricina gerului, se aflau pe fostul deal, ce acum era derdeluș. Săniile au alunecat de zeci de ori fără oprire până când s-a înnoptat. A fost o zi minunată! Și acum îmi amintesc cât de fericită eram. Însă surprizele nu s-au oprit aici. Ajunsă acasă am văzut că bunicul adusese un brad imens, dar nu de plastic, ci unul adevărat! Mireasma lui a

început să împânzească odaia. Bucuroasă l-am decorat cu fel și fel de ornamente, ba chiar am pus și globurile pe care le pictasem eu la șezătoare.

În următoarea dimineață m-am trezit destul de devreme. Bunica era deja la bucătărie și începuse să pregătească bucatele pentru masa de Crăciun. Atunci am avut ocazia să aflu mai multe despre datinile ce erau practicate în sat.

În Ajunul Crăciunului am plecat cu colindul alături de alți copii. Pe drum am exersat cântecele cu care urma să vestim nașterea Domnului. La mine acasă mama nu mă lasă să merg cu colindul, deoarece o consideră o formă de cerșetorie, în schimb aici nu am primit niciun ban. Gazdele ne-au primit cu multă bucurie și ne-au răsplătit cu nuci, mere, colaci și prăjituri făcute în casă. Când am ajuns seara acasă, sub brad mă așteptau, ca în fiecare an, cadouri. M-am bucurat, dar parcă mă entuziasmase mai mult mersul cu colindul. A fost un sentiment extrem de frumos și înălțător pe care nu prea știu cum să-l descriu în cuvinte.

A doua zi de dimineață, mama și tata au ajuns și ei la casa bunicilor, exact la timp pentru a merge cu toții la biserică. După ce liturghia s-a terminat, m-am întâlnit din nou cu copiii din vecini, de data aceasta pentru a merge cu Steaua. Bunica îmi descrisese tradițiile din partea locului, deci acum știam ce aveam de făcut. În prima zi de Crăciun are loc acest obicei ce vrea să amintească de steaua care a vestit nașterea Mântuitorului și i-a călăuzit pe cei trei magi spre locul sfânt. Spre seară fiecare s-a dus la casa lui, căci urma tradiționala masă în familie. Cu siguranță acolo era cea mai bună mâncare pe care am gustat-o vreodată.

Au urmat câteva zile în care am avut timp să ma relaxez și, mai ales, să le povestesc părinților toate câte le aflasem despre obiceiurile locale.

Iată că a venit și ultima zi din an. Nu prea îmi venea să cred că se terminase! După prânz am plecat cu Plugușorul. Sincer să vă spun, mi s-a părut cel mai greu de memorat. Acest plug este un cântec destul de lung care ne povestește cum se face pâinea cea de toate zilele. De asemenea, în cadrul acestor versuri se urează belșug și prosperitate gazdelor.

A urmat o altă zi de umblat din casă în casă și am observat că oamenii din sat sunt deschiși și se bucură să primească în casele lor atât copiii, cât și mesajele pe care aceștia le transmit.

În seara de Anul Nou am primit și noi cete de urși și de mascați. Din câte mi-a spus bunica, aceste măști urâte au menirea de a speria spiritele rele, pentru ca atât noi, cât și gospodăriile noastre să putem intra „curați” în noul an.

În dimineața de 1 ianuarie, copiii din împrejurimi au venit să ne sorcovească, urându-ne sănătate și prosperitate în anul ce va să vină. Unii dintre ei aveau în mână crenguțe de brad împodobite frumos, iar alții aruncau cu orez peste pragul casei, atrăgând belșugul în gospodărie.

Chiar în ziua plecării spre București, am primit vizita preotului din sat, care a sfințit cu agheasmă atât în casă, cât și în curte, vestind Botezul Domnului.

Probabil, la fel ca mulți alți copii, până la această vacanță petrecută la bunici, nu cunoșteam adevărata frumusețe a sărbătorilor de iarnă. Tradițiile și obiceiurile din folclor au stat adânc îngropate în sat până am avut ocazia să le descopăr. Îmi pare nespus de rău că aceste datini unice se pierd, fiind înlocuite de fața comercială a sărbătorilor.

Acum, la aproape un an de la această frumoasă experiență, luna decembrie își face din nou simțită prezența. Abia aștept să mă întorc și anul acesta în locul din care a pornit totul pentru a descoperi toate tainele pe care nu le-am deslușit anul trecut!

Iarna

Nume și prenume: Gurgui Elena Bianca

Clasa: a VII-a

Îndrumător: Fălcuţă Viorica

Fulgii jos au năvălit,
Focul casa a încălzit,
Iar brăduţul a aţipit,
Fiindcă iarna a venit!

Când te plimbi prin magazine,
Miroase a mandarine.
Iar zăpada sub picior,
Freamătă încântător!

Copilaşii au venit,
Cu colindul cel vestit,
Şi împreună s-au adunat,
Ca să cânte minunat!

IENEA RĂZVAN MIHAI

CLASA A VII-A

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Datini și obiceiuri de iarnă în comuna Berzasca

Comuna în care locuiesc,Berzasca, este aşezată în clisura Dunării, în sud-vestul judeţului Caraş-Severin.

Localitatea Berzasca este una din cele mai vechi aşezări din Clisură cu nume cunoscut, fiind atestată documentar la 1692.

Numele localităţii vine din "bîrza", însemnând în slavonă repede, de la râul cu acelaşi nume care curge repezinos şi pe ale cărui maluri localitatea şi-a aşezat vatra.

Obiceiuri legate de sărbătorirea Crăciunului

Timpul cel mai întrebuințat pentru umblarea cu colindatul este ajunul Crăciunului.

În dimineața din ajunul Crăciunului, copiii merg cu "Colindița" , adică merg să colinde pe la ferestrele sătenilor:

„Hai colinda, colindița
Dai mi malo lopotița.
Hai cu miei, cu purcei,
Fug copiii după ei.
Dați-ne nuci, că-s mai dulci
Dați-ne alune, că-s mai bune,
Dați-ne bani mici şi mari,
Să ne-nchepe-n buzunar".

Seara, în ajun, în afară de copiii colindători, preotul însoțit de corul bisericesc, colindă fiecare casă.

S-au păstrat obiceiurile legate de prepararea bucatelor de Crăciun, din tradiționala carne de porc.

Se ține postul Crăciunului, iar în ajun se pregăteşte "ocăşiță" (fasole mică) şi peşte. Se taie porcul şi se prepară o serie de produse ca: muşchi umplut, cârnați fierți albi şi roşii, tobă şi borândău.

În prima dimineață a Crăciunului se merge la cimitir cu crenguțe de brad împodobite cu bomboane şi se dau de pomană morților, apoi se pregătesc "moşii" de pomană.

Există două obiceiuri care se referă la aflarea ursitului de către fetele nemăritate practicate în ajun şi în prima seară de Crăciun: cel ce constă în găsirea obiectului ascuns sub o strachină, obiect care are o anumită semnificație şi cel cu aflarea numelui viitorului soț.

În prima zi de Crăciun se merge cu steaua. Şase copii, îmbrăcați în costume populare, potrivit personajelor, 3 magi (purtând o coroană mică pe cap), având sulițe; împăratul Irod (purtând o coroană mare), având sabie şi bandă tricoloră pusă pe piept în cruci, pe diagonală, cerşetorul, iar îngerul poartă un con pe cap.

STEAUA

Steaua lui Hristos, au răsărit frumos.
Steaua străluceşte, magilor grăieşte
O stea luminată, mult eşti minunată
Ca să ne-nchinăm şi să te lăudăm.(...)

Obiceiuri de Anul Nou sau seara Sfântului Vasile

Încă nu s-a sfârşit un şir de datini şi obiceiuri începute cu ajunul Crăciunului, şi iată că acum se începe altul, tot atât de bogat, atrăgător şi încântător.

Una dintre cele mai frumoase şi mai vechi datini româneşti din seara Sfântului Vasile sau a Anului Nou este PLUGUŞORUL, în care țăranul nu pretinde de la Anul Nou alte daruri decât un timp bun, mănos pentru câmp şi pentru vitele sale.

În noaptea de Anul Nou se organiza bal, numit balul vânătorilor, la care participau cetățenii satului îmbrăcați în costum popular.
Bătrânii satului țin minte două obiceiuri legate de Anul Nou, dar care se practică mai puțin astăzi:
1. În ajunul Anului Nou se iau 12 cepe care se curăță şi se scobesc în mijloc. În fiecare dintre ele se pune o cantitate egală de sare. Aceste cepe se aşează între geamuri (între cele două rânduri de geamuri ale unei ferestre) şi se lasă acolo peste noapte.
Aceste douăsprezece cepe simbolizează cele 12 luni ale anului , iar dimineața, observându-se în care cepe este mai multă apă, oamenii trag concluzia care lună a anului va fi mai ploioasă şi văd dacă vor avea ploaie suficientă în timpul verii, pentru culturile agricole. Se zice că informațiile astfel obținute se adeveresc, de regulă.

2. Un alt obicei practicat în ajunul Anului Nou era cel prin care fetele tinere, nemăritate, vedeau dacă se vor căsători în anul următor sau nu. Astfel, în seara respectivă, ele aduceau de afară un braț de lemne, la întâmplare, fără a număra lemnele, pe care le lăsau lângă cuptor. Dimineața ele numărau câte lemne au rămas şi dacă erau în număr cu soț (par) însemna ce se vor căsători în anul următor, iar dacă erau în număr fără soț (impar) nu se căsătoreau în anul ce urma.

Obiceiuri de Bobotează (Sfântul Ion)

Înainte de sosirea preotului pentru binecuvântarea casei, fata nemăritată va pune sub prag un inel, sau mărgele, sau un cercel, pe care îl va acoperi cu un preş. Pe locul unde a stat preotul cu picioarele când a binecuvântat casa, va dormi fata şi-şi va visa ursitul.
Tot în această zi se va pune busuioc sub pernă, pentru acelaşi scop.

În prima zi de Bobotează, preotul, împreună cu credincioşii ies cu „licea” la râu, unde vor lua molidvă. Tot acum se poate prevedea vremea pentru anul care a început de curând. Oamenii se uită încotro bate vântul, după fumul din coşurile caselor. Astfel, dacă bate Gorneacul (vântul care bate de la apus), anul va fi ploios şi roditor, dacă bate Coşava (vântul ce bate de la răsărit), anul va fi secetos, iar dacă bate Almăjanul (vântul ce bate de la nord), înseamnă că anul va fi rău de recolte.

Bibliografie:

Monografia Clisurii Dunării

POVESTEA CRĂCIUNULUI

ELEV: ILINCA ALEXANDRA , Clasa a VI-a
ȘCOALA ,,GRIGORE ALEXANDRESCU" TÂRGOVIȘTE
PROFESOR : BREBENEL VASILICA

- Povestea Craciunului este și va fi an de an.
- Este adevarat, Craciunul ne transforma pe toți.
- Poate ne-am întrebat de mai multe ori de ce suntem mai buni de Craciun?
- Suntem mai buni de Craciun pentru că ne vom petrece timpul alaturi de cei dragi, de familie, de prietenii din copilarie.
- E greu să nu te gandești la Nașterea Pruncului Iisus Hristos,la mirosul de cozonac, la vinul cu scorțișoara, la împodobirea bradului, primirea colindătorilor.

CRĂCIUNUL

- Înseamnă pentru mine mai mult decât brazi împodobiți, lumânări aprinse, miros de cozonac şi cadouri.
- E o sărbătoare sfântă, căci în noaptea de Crăciun, Dumnezeu s-a născut ca om, în Betleem.
- În această seară, binecuvantarea sfântă se revarsă peste lume, iar îngerii cântă toţi cu bucurie:
- « **Domnul e pe pământ ! ».**
- Atmosfera e aşa de sărbătorească pentru că oamenii, cerul şi pământul slăvesc minunea Naşterii Mântuitorului.
- Crăciunul e sufletul cald al mamei, al părinţilor, al fraților ,al celor dragi, care ne luminează tot anul.
- Este dragoste bunătatea, speranţa ,pace și înțelegere.

NAȘTEREA DOMNULUI IISUS HRISTOS

- Naşterea Lui este un eveniment unic în toată lumea creştină, este o onoare pentru noi, nişte fire de praf, nişte frunze uscate purtate de vânt, ca un Rege să se umilească, să se nască într-o iesle.
- Curăţia sufletului ar trebui să troneze, împodobirea cu podoabe sfinte, sclipirea zâmbetelor, care au un început şi un sfârşit, care vin dintr-un loc precis şi se întorc cu aceeaşi precizie spre destinaţie. Nu suntem mânaţi de haos, nu venim de nicăieri şi nu mergem înspre nicăieri, avem o ţintă, avem un scop precis, avem un Îndrumător şi mai presus de toate îl avem pe EL!

BRADUL DE CRACIUN

- Împodobitul acestuia este cel mai îndrăgit obicei de sărbători, datorită simbolurilor care i se asociază:
- iubire (pentru că este împodobit de întreaga familie);
- magie (se spune că Moş Crăciun nu vine în casele unde nu e brad);
- bucurie şi fericire (pentru că sub el sunt puse cadourile), magie (se spune că Moş Crăciun nu vine în casele unde nu e brad);
- viaţă, trăinicie şi sănătate (pentru că este mereu verde, chiar şi când afară e zăpadă).

COLINDE

- Colindele sunt o parte importantă a spiritului Crăciunului. Grupuri de copii, fete şi băieţi, merg din casă în casă să colinde, toată ziua de Ajun.
- Se spune că e bine să primeşti colindători, pentru că urarea lor aduce noroc, iar dacă nu primeşti colindul vei fi urmărit de ghinion.
- După ce colindătorii termină de cântat, gazda îi invită în casă şi le oferă mere, nuci, dulciuri şi colaci.

FAMILIE

- Crăciunul e sărbătoarea familiei, cei plecaţi se întorc acasă alături de cei dragi, petrec mai mult timp împreună și se bucură .
- E ziua în care mulţumim Domnului că avem o familie care ne este aproape,în care există iubire și respect.

CADOURI

- Cadourile sunt cea mai frumoasă parte a Crăciunului.
- Să cutreieri magazinele în căutarea darurilor pentru cei dragi.
- Să le împachetezi frumos şi să aştepţi momentul.
- Atunci când pe faţa lor se citeşte bucuria atunci când îţi deschid cadoul, te simţi cel mai fericit.
- Ce poate fi mai frumos decât să dăruieşti?
- Apoi urmează partea şi mai interesantă, atunci când tu primeşti cadouri şi te simţi cu adevărat iubit de cei dragi.

VACANȚĂ

- Și nu în ultimul rând, Crăciunul înseamnă vacanţă, cea mult aşteptată. După ce ai muncit un an întreg, ai câteva clipe de răgaz, scapi de oboseala rutinii şi te relaxezi alături de cei dragi, zâmbeşti şi râzi şi îţi reîncarci bateriile pentru un nou an.

- Aşa-i Crăciunul, mereu la fel, dar diferit totuși magic, de fiecare dată !
- Este despre copilărie şi frumusețea ei, care ne rămâne în suflet chiar şi după ani şi ani...
- Este despre amintirile pe care vrem să le ducem mai departe copiilor noștri.
- Este despre iubire!

- ,,Crăciunul nu este o perioadă, nici un sezon, ci o stare de spirit. Adevăratul spirit al Crăciunului înseamnă să preţuieşti pacea şi bunăvoinţa,să oferi din plin compasiune. “ (Calvin Coolidge)

BIBLIOGRAFIE

- www.wikipedia
- www.images.google.ro
- articole din reviste

Crăciunul în România
VS
Crăciunul în Italia

—

Ille Roma

Obiceiuri de Crăciun

Primul brad a fost împodobit de familia regelui Carol I, în 1866.Tradițional, bradul se împodobește în seara de Ajun.

Obiceiul de a împodobi bradul a început în sec al XIX-lea. Se în 8 decembrie și se despobobește în 6 ianuarie.

În seara de Ajun, copiii, dar nu numai, obişnuiesc sã meargă la colindat. Colindele sunt cântece care au ca temă Naşterea Domnului.

Fiecare familie păstrează obiceiul de a reproduce ***scena Nașterii.*** Sf. Francisc de Assisi a fost cel care început această tradiție. Se folosesc figurine în miniatură din lemn sau porțelan, așezate ca să reconstituie noaptea de Crăciun.

În România, cadourile sunt aduse de *Moș Crăciun.*

În nordul Italiei se păstrează tradiția ca *Santa Lucia* să ofere cadourile de Crăciun.

Tăiatul porcului este una dintre cele mai întâlnite tradiții de Crăciun, la români

Locuitorii din regiunea Calabria practică obiceiul tăiatului porcului înainte de Crăciun.

Meniul de sărbătoare

Meniul tradițional cuprinde preparate din carne de porc, iar în Dobrogea, de pe masa de Crăciun nu lipsește peștele.

Italienii preferă paste sub diferite forme, în special lasagna și preparate din carne de vită.

Desertul tradițional românesc este cozonacul, cu diferite umpluturi (nucă, mac, rahat, ciocolată).

În Italia, preferințele pentru desert se împart în 2 categorii: cei care de Crăciun mănâncă *Panetone* și cei care mă~~nân~~că *Pandoro.*

CONCLUZIE

consideră că sărbătoarea Crăciunului este importantă. Au obiceiuri comune (bradul de Crăciun, cadourile), unele obiceiuri sunt practicate doar de o parte dintre italieni (tăiatul porcului), dar fiecare popor are și ritualuri unice (scena Nașterii).

PEISAJ DE IARNĂ

Katona Alexandru,
Liceul Special „Sfânta Maria” Arad
Clasa a XII-a T
Prof. coordonator Petcuț Diana Maria

Iarna norii groși se adună,
Și din ei încep să cadă,
Fulgii albi de zăpadă,
Ce se așternîntr-o cunună.

Și se lasă ușor, ușor,
Un frumos covor de nea
Care-aduce un fior,
Peste țărișoara mea.

Haina albă de zăpadă,
Totu-n jur a îmbrăcat,
Glasuri de copii răsună,
Când se duc la colindat.

CRĂCIUN ÎN FAMILIE

LUCACI MICHELA, CLASA A IX-A
COLEGIUL TEHNOLOGIC: GRIGORE CERCHEZ
PROFESOR COORDONATOR: BOBEICĂ DANIELA CRISTINA

Orice sărbătoare e un bun prilej de a ne aduna cu familia în jurul mesei, de a ne revedea cu cei cu care nu ne-am văzut demult, de a ne împăca cu cei cu care suntem certați, de a ne odihni și de a ne relaxa.

Pentru fiecare, adevăratul spirit al Crăciunului înseamnă să-i prețuim pe cei de lângă noi și să le oferim dragoste și cadouri, iar sărbătorile de iarnă sunt un adevărat prilej de bucurie și mulțumire sufletetească, decembrie fiind cea mai frumoasă perioadă din an. Este luna mult așteptată de copii, dar și de cei mari, pentru că nimic nu se compară cu emoțiile și plăcerea de a le face daruri celor dragi. Sărbătorile de iarnă sunt momentul perfect pentru reînvierea tradițiilor de familie.

Și familia mea, ca orice familie, are propriile tradiții, care sunt respectate din generație în generație.

Încă cu o lună înainte de Crăciun, eu și Mirela, sora mea, pregătim scrisorile pentru Moș, și începem "colindatul" prin magazine în căutarea cadourilor pentru părinți, pentru cățelușa noastră Zița, dar și pentru noi. Scriem împreună felicitări pe care le trimitem prietenilor și membrilor familiei, care sunt departe.

În ziua de Ajun îmi ajut mama la prepararea prăjiturilor, a cozonacului, a fursecurilor. Spre seară, decorăm casa cu luminițe colorate și împodobim bradul cu zeci de globuri și ghirlande aurii, pe ritmuri de colinde.

În casă se simte miros de cozonaci şi prăjituri pe care, mama și tata, le vor împărți cu colindătorii, căci eu și sora mea mergem, la colindat, împreună cu prietenii noștri.
Când sosesc înapoi acasă mă pun în pat, închid ochii și visez la a doua zi.

Prima zi de Crăciun, ziua Nașterii Domnului e întotdeauna cea mai frumoasă. Ne trezim cu toții și după ce stăm la masă, ne avântăm direct spre brad, pentru a deschide cadourile de sub el, sperând să fi primit ceea ce ne doream fiecare. Spre prânz, în decor de poveste și în sunet de

colinde, luăm masă cu invitații, care de regulă, sunt bunicii. Când vin la noi, întotdeauna, ne aduc cadouri și prăjituri. Toată familia este extrem de încântată de întâlnire, de cadouri, de atmosferă. Bunicul ne spune, că în fiecare an, Legenda Crăciunului: seara în care Fecioara Maria urmă să îl nască pe Iisus, ea și soțul său Iosif, nu aveau un adăpost așa că mergeau din casă în casă cerându-le ajutor oamenilor. După mai multe refuzuri, ajung la casa unor bătrâni, Crăciun și Crăciunoaia, care nu îi primesc în casă, însă le oferă adăpost în ieslea vitelor. Acolo, Maria îl naște pe Iisus cu ajutorul Crăciunoaiei, căreia i s-a făcut milă și a jucat rolul de moașă, fără ca soțul său să știe. După ce Crăciun a aflat ce a făcut soția sa, de supărare i-a tăiat mâinile acesteia. Cu mâinile rănite, femeia a umplut un ceaun cu apă și s-a dus să spele copilul. Atingându-se de lacrimile Sfântei Fecioare Maria, mâinile Crăciunoaiei s-au vindecat ca prin minune.

Dar Crăciunul înseamnă pentru mine mai mult decât venirea lui Moș Crăciun. E o sărbătoare sfântă, căci în noaptea de Crăciun, Dumnezeu s-a născut că om, în Betleem. În această seară, Isus se naște "în ieslea cea curată», iar îngerii cântă toţi cu bucurie: « Domnul e pe pământ ! **».** Atmosfera e aşa de sărbătorească pentru că oamenii, cerul şi pământul slăvesc minunea Naşterii Mântuitorului.

Surse:

https://www.kanald.ro/cand-sarbatorim-craciunul-in-2021-si-ce-traditii-si-obiceiuri-sunt-transmise-din-generatie-in-generatie-20187998

Sărbătorile de iarnă

Elev: Lupu Andreea Mădălina

Clasa a XII-a A T.A.E.

Colegiul Național de Agricultură și Economie Tecuci, jud. Galați

Profesor coordonator: STANCIU NICOLETA

Sărbătorile de iarnă reprezintă unele dintre cele mai frumoase momente petrecute cu familia și prietenii, în care devenim mai buni, altruiști și mai apropiați de semenii noștri. Ele cuprind o îmbinare de tradiții, obiceiuri şi datini ce aduc o încărcătură emoțională excepțională.

Îmi amintesc cu drag de zilele copilăriei în care sărbătorile erau pline de entuziasm. Împreună cu fratele și prietenii mei ne bucuram de zăpadă și alergam bucuroși la primul fulg de nea în curte pentru a simți cum cad pe obraji. Mama ne certa de fiecare dată când uitam să ne luăm gecile. Cum ne trezeam ieșeam cu săniuța și ne întorceam numai când oboseala punea stăpânire pe noi. Dar înainte să ne culcăm mai aveam ceva de împlinit: trebuia să împodobim bradul. Puneam fiecare globuleț cu mare atenție, beteala de cele mai multe ori ajungea ruptă, iar apoi o așeza mama în brad. La final tata îl ridica în brațe pe fratele meu pentru a pune steaua. Apoi de Moș Niculae ne pregăteam ghetuțele și încercam să nu adormim pentru a-l putea vedea, dar niciodată nu reușeam. Stăteam cu inimile la gură să vedem dacă primeam și anul acesta o nuia. Cu pași repezi se apropia Crăciunul și în acele zile repetam colinde ca în Ajunul Crăciunului să vestim nașterea Domnului Iisus Hristos. Pe lângă colinde, înainte de Crăciun este perioada în care se pregătesc bucatele ce vor fi puse pe masa bogată. Se știe că pe orice masă de Crăciun trebuie să se afle sarmalele, friptura de porc, piftia, cozonacul si alte mâncăruri tradiționale. Toate acestea sunt pregătite cu mult drag pentru ziua Crăciunului. Obosiți, adormeam imediat și dimineața ne bucuram de darurile aduse de Moș Crăciun.

Și acum aștept cu nerăbdare sărbătorile de iarnă, care întregește familia și ne bucură sufletele.

OBICEIURI ȘI TRADIȚII DE IARNĂ ÎN SPAȚIUL ROMÂNESC

ELEVI : MĂLĂNCAȘ MIRIAM

FECEU DARIANA

CLASA a VII-a

LICEUL CU PROGRAM SPORTIV ARAD

PROF.COORDONATOR: VĂRCUȘ ALINA

- Teritoriul țării noastre este bogat în valori istorice, culturale și naturale. În timpul ceremoniilor din vremea strămoșilor noștri geto-daci,aceștia îmbinau dansul cu muzica, practică ce a rămas specifică folclorului și obiceiurilor populare și în zilele noastre.
- Tradițiile, obiceiurile și folclorul sunt păstrate cu grijă, mai ales în mediul rural, ocupând un loc aparte în cultura românească. Tradiția este un cuvânt originar din limba latină(„traditio" înseamnă a da mai departe, a înmâna) și se referă la transmiterea de-a lungul vremurilor a unor elemente culturale, oamenii având datoria de a le transmite mai departe urmașilor lor. Pe parcursul timpului, redescoperirea tradițiilor culturale românești a determinat valorificarea și păstrarea acestora prin punerea în scenă, prin păstrarea portului popular, prin arta populară și culinară, prin promovarea acestora în mass-media.
- Tradițiile populare sunt izvorâte din experiența și înțelepciunea de viață a poporului și din dragostea pentru frumos. Printre cele mai inestimabile comori ce definesc și individualizează un popor se numără tradițiile, obiceiurile, datinile, credințele, portul popular și folclorul. Acestea se statornicesc istoricește în cadrul unor grupuri sociale sau naționale și se transmit prin viu grai din generație în generație.
- Obiceiurile organizează viața unui popor sau unei comunități, prin evenimentele pe care le marchează și care se desfășoară pe parcursul anului, ce au caracter ciclic și public, așa cum sunt sărbătorile religioase. Sărbătorile de iarnă constituie un motiv de bucurie, mai ales pentru copii, care se pregătesc pentru colindat și împodobit bradul de Crăciun. Sărbătorile de iarnă sunt cuprinse între Ajunul Crăciunului (24 decembrie) și Sfântul Ion (7 ianuarie) și din ele fac parte trei momente importante: Crăciunul, Anul Nou și Boboteaza. Sărbătorile de iarnă sunt manifestări tradiționale de trăire prin obiceiuri și datini ale românilor. Chiar dacă prin conținut și prin desfășurare se constată o diversitate de la o zonă folclorică la alta și chiar de la un loc la altul (de unde și zicala „Câte bordeie, atâtea obiceie!"), se impune totuși ca numitor comun al obiceiurilor românești URAREA, mereu de spornicie, sănătate și la mulți ani.
- În tradiția populară românească, numele lunii decembrie, cea în care se celebrează Crăciunul, este Undrea sau Indrea, un derivat din limba greacă. Doar în limba română s-a păstrat numele celui care potrivit tradiției a propovăduit creștinismul în spațiul carpato-dunărean, anume apostolul Andrei și îi asociază numele cu luna în care se botezau numeroși convertiti.Noaptea de 24 spre 25 decembrie este denumită în popor „noaptea de Ajun", iar numele Moș Ajun se explică astfel: cuvântul „ajun" (în latină „jejunium") înseamnă obținere de mâncare și băutură. Prin extensiune, s-a aplicat și zilei dinaintea unei mari sărbători, un praznic, fiindcă în acele

- zile strămoșii noștri din secolele trecute, ca-buni creștini, posteau cu religiozitate fără să guste ceva, spre a onora sfințenia sărbătorii următoare. Cât despre ziua de Ajun de Crăciun („jejunium nativitatis Domini”), ajunarea ei avea două motive: să se facă demni de a se împărtăși cu sfânta cuminecătură și apoi să mănânce carne cu plăcere, după un post de șase săptămâni.

- Crăciunul a fost încă din antichitate sărbătoarea solstițiului de iarnă, care era în ziua de 25 decembrie, în primele veacuri ale erei creștine. Potrivit cercetătorilor, originea românească a apelativului „Crăciun” se aflănîn cuvântul latinesc („creatio”- naștere). O altă posibilă origine ar fi termenul albanez „Kercum” (butuc), cu referire la datina arderii unui butuc în noaptea de Ajun. Obiceiul este precreștin și vine din cultul Mitraic (cultul soarelui și zeului Mithra), al cărui naștere se sărbătorea la 25 decembrie. Legate de acest obicei sunt roatele de foc ce sunt rostogolite de pe dealuri și colacii care imită forma soarelui. Sărbătoare a creștină a Nașterii Domnului Iisus Hristos s-a suprapus cu această sărbătoare păgână, începută în secolul al IV-lea.O reprezentare a lui Moș Crăciun a pătruns în cultura populară românească pe la jumătatea secolului al XIX-lea , sub forma unui personaj legendar , binevoitorssși generos , care aduce daruri și bucurie copiilor.

- S-au păstrat până în zilele noastre anumite ecouri din obiceiurile precreștine,mai ales la români , sub forma colindelor (datină îndrăgită de copii și tineri) , a sorcovei și a plugușorului , având caracter profund creștin. Cuvântul „colindă” vine din latinescul„calendele”, care desemna începutul unei luni. Colinda latină, de iarnă s-a extins la popoarele creștine din Europa cu prilejul Crăciunului și al Anului Nou. Primele colinde datează încă din secolul al IV-lea, la vremea respectivă fiind prezentate drept imnuri închinate Nașterii Domnului. În spațiul românesc cele mai vechi colinde, potrivit specialiștilor sunt acelea care au refrenul „Leru-i Doamne” sau „Alileru-i Doamne”, care ar fi forma arhaică a cuvântului bisericesc „Aliluia;.

- Colindatul este una dintre cele mai frumoase tradiții românești din perioada sărbătorilor de iarnă, care îmbină elemente creștine cu cele păgâne. Colindele românești au originea din timpuri străvechi și aveau ca scop aducerea belșugului și alungarea spiritelor rele. După răspândirea creștinismului în lume, colindele au căpătat o conotație creștină, fiind interpretate de un grup de colindători, acompaniați

- uneori de un instrument muzical. Cele mai răspândite colinde sunt:„ O, ce veste minunată!”, ,,Astăzi s-a născut Hristos!” „Deschide ușa, creștine!” , „Am plecat să colindăm” .Obiceiul colindatului a cuprins în lume nu numai cântec și gest ritual, ci și mesaje și simboluri ale unei străvechi spiritualități românești, s-a păstrat asociindu-se cu sărbătoarea marelui eveniment creștin al Nașterii Mântuitorului.

- Specific Ajunului Crăciunului la români este colindatul „piţărăilor” (mai ales în Crișana și Banat) din casă în casă și de vestire prin texte religioase a Nașterii Domnului. În acest fel se fac urări de sănătate și spornicie („Bani și sănătate,/Să vă dea Domnul de toate!”).Răsplata colindatului este solicitată de colindători(„Ne dați ori nu ne dați!”).La colindatul copiilor, partea cea mai importantă a urării este reprezentată de însăși prezența lor în casele gospodarilor, care este considerată a fi de bun augur și de un nou început de an norocos. În zona Banatului, micii colindători intră în case și zgândăresc focul din vatră cu bețele lor din lemn de alun și frumos ornamentate numite „colindețe”, spunând :„Câte scântei sar în sus ,atâția pui la cloșcă !”.Copiii sunt răsplătiți cu colăcei ,nuci,mere,prajituri,cozonac și bani.La colindatul de Crăciun participă de obicei băieții mai mici și flăcăii, organizați în grupuri , care poartă denumiri specifice diferitelor zone : ceata junilor (în Sibiu, Vâlcea), dubașii (în Hunedoara, Arad),Colindătorii (în cea mai mare parte a teritoriului românesc).Pe Valea Mureșului s-a păstrat obiceiul „ dubașilor” sau flăcăilor îmbrăcați în costume populare, cu „dube” (tobe) împodobite cu cetină . Aceștia merg încolonați ca într-o legiune romană, bătând un ritm ancestral pe o melodie neasemuită . Dansul „ dubașilor” este un dans ritual, precreștin dacic întâlnit doar în jocul umbrelor de pe altarul solar de la Sarmizegetusa, anume pe sub brațele a doi dubași se strecoară ceilalți, micșorând cercul inițial care simbolizează cea mai lungă noapte a anului care își pierde puterea, iar dubași colindă: „ Răsari soare cât de mare/ Și încălzește lumea tare” . O astfel de manifestare a originii tribale nu se mai întâlnește decât în Scoția și Țara Bascilor. Este o dovadă clară a vechimii noastre în spațiul geografic carpato-dunărean, iar încreștinarea unor colinde laice a reprezentat un câștig, deoarece acest frumos obicei s-a păstrat până acum cu sprijinul Bisericii.

- Colindele și desfășurările dramatice precum, „Vicleimul”, „ Irozii” „Steaua” au fost atestate încă din secolul al IX-lea la Constantinopol și inspirate din evenimentele relatate în Evanghelie. În noaptea Crăciunului, copiii participă la o cantare religioasă cunoscută sub numele de Vicleimul sauIrozii, apărută în spațiul românesc pe la sfârșitul secolului al XVIII-lea, prin intermediul sașilor de origine germană din Transilvania. Obiceiul umblatului cu „Steaua” are o semnificație religioasă, referitoare la steaua de pe cer care s-a arătat celor trei magi (crai) de la Răsărit, atunci când s-a născut Hristos.

- Prin datinile sale, dar mai ales prin colindele care îl însoțesc, praznicul Nașterii Domnului ne apropie de trecutul neamului nostru. Românii statorniciți la confluența lumilor greacă bizantină și latino-romană și-au format în aceeași albie etnică, o spiritualitate care le este specifică. Colindele au fost alcătuite de cunoscători ai Sfintelor Scripturi, datând din trecutul îndepărtat al istoriei noastre și transmise mai departe generațiilor tinere.

- Repertoriul tradițional al obiceiurilor și datinilor românești cuprinde, pe lângă colinde, și o seamă de practici,superstiții,ziceri,sfaturi cu originea în credințe și mituri străvechi sau creștine. Astfel, în Bucovina, în Ajunul Crăciunului se pun pe masă un colac și un pahar cu apă, destinate sufletelor celor răposați, venite noaptea să guste din colac și să își ude gura cu apă. De asemenea, în satele din Maramureș se zice că este blestemată femeia care nu pune de Crăciun pe masă o față de masă cu ciucălăi, pe pereți ștergare brodate și pe pat perne cu fețe tărcate (brodate).

- În aceeași perioadă de timp cu pătrunderea lui Moș Crăciun în tradiția orală a românilor s-a răspândit și tradiția împodobirii bradului sub care se pun cadouri. S-a păstrat obiceiul ca cei mici, dar și cei mari, să primească daruri de Crăciun, care sunt împachetate cu hârtie colorată și legate cu panglică. Simbolul bradului de Crăciun este un vechi obicei al poporului nostru, prilej cu care familia se strânge împreună, pentru a-l împodobi cu globuri și beteală. Cei care respectă tradiția pun în vârful bradului steaua , care are semnificația religioasă a stelei din Betleem, care a vestit nașterea lui Iisus Hristos și i-a călăuzit pe cei trei magi la ieslea în care s-a născut.Încă de pe vremea dacilor, în satele din spațiul carpato-dunărean exista obiceiul împodobirii unui pom sau a unei ramuri verzi la nunta sau la moartea unei persoane tinere.

- Bradul este un simbol al vieții veșnice și este împodobit înainte de Crăciun conform tradiției, fiind decorat cu ornamente, ghirlande, bomboane, luminițe colorate.Dovezi în acest sens sunt din zona țărilor baltice în secolul al XV-lea și din Alsacia în secolul al XVI-lea. Ulterior, tradiția s-a răspândit și în cultura altor popoare, inclusiv la români. În țara noastră, bradul de Crăciun a fost împodobit începând din secolul al XIX-lea.Acesta s-a suprapus cu obiceiul butucului tăiat ce ardea pe vatră în noaptea Crăciunului simbolizând moartea și renașterea divinității. Ca datină de Crăciun, împodobirea bradului se întâlnea doar în casele sașilor din orașe. În calendarul Familiei Regale a României, sărbătorile de iarnă au reprezentat fila cea mai bogată în înțelesuri, în tradiții și credință, începând din decembrie 1866, când tânărul principe suveran Carol I a găzduit primul Crăciun în România, în Palatul Domnesc de pe Calea Victoriei. După 1918, tradiția Crăciunului și împodobirii bradului s-a răspândit pe întregul teritoriu românesc.
- În lumea satelor masa tradițională de Crăciun a fost întotdeauna asigurată de produsele obținute după obiceiul românesc al tăiatului porcului de Ignat, datină care atrage întreaga gospodărie. Copiii erau răsplătiți cu urechile și coada porcului. Un meniu de Crăciun din 1930 în orașe era alcătuit din: caltaboși calzi cu hrean, șalăul cu sos, friptura de căprioară, curcan cu salată, prăjituri cu cafea și fursecuri. Masa actuală de Crăciun constă în: mezeluri din carne de porc (șuncă, tobă, caltaboși) ,piftie din carne de pasăre, sărmăluțe, prăjituri dar și cozonaci, fructe și vin.În perioada sărbătorilor de iarnă erau frecvente jocurile cu măști. Acestea constituie o componentă plină de semnificații a obiceiurilor prin care se sărbătorește în satul românesc trecerea la noul an. Jocurile cu măști sunt răspândite pe o arie amplă, din Banat în Moldova, din Maramureș în Oltenia. La originea lor se află mentalitatea arhaică, precreștină, potrivit căreia există anumite momente de cumpănă atât în viața oamenilor, cât și în trecerea timpului, când efectele permanentei lupte dintre bine și rău, desfășurate în univers, pot influența în sens negativ soarta fiecărui om.

-
- Pentru a-și ascunde identitatea și a se proteja, ținând la distanță spiritele rele, oamenii au recurs din timpuri străvechi la purtarea măștilor.Astfel s-au păstrat în timp ritualuri precreștine, cum sunt obiceiul umblatului cu „capra” (în Moldova),cu „turca” (în Transilvania), cu „ursul” (cult moștenit de la geto-daci, care îl considerau un animal sacru).De o mare faimă în spațiul românesc s-a bucurat „Jocul caprei”, avându-și originea în obiceiurile anticilor greci și romani, sub formă de jocuri și cântece desfășurate în jurul altarelor păgâne de preoții sau cântăreții travestiți în animale, cu ocazia sărbătorilor date în cinstea zeilor. Acest joc, desfășurat de un „alai al caprei”, cuprinde alături de personajul principal „capra” și alte personaje precum „badanar”, „țigan” , „țap” , care susțin acțiunea jocului , ironizând trăsături de caracter. Măștile folosite în desfășurarea obiceiurilor de Anul Nou reprezintă un domeniu aparte al artei țărănești.

- În Ajunul Anului Nou se practică un obicei cu arie generală de manifestare, anume Plugușorul, un colind al poveștii pâinii încheiat cu urarea de rod bogat și de sănătate în noul an. Acest colind provine din istoria veche a poporului nostru și îl pomenește pe împăratul Traian („S-a sculat mai an, Bădița Traian”), care s-a implicat în viața poporului nostru ca strămoș. În prima zi de Anul Nou se merge cu sorcova, iar colindătorii le urau gospodarilor să fie: mai buni, mai frumoși, mai sănătoși, mai bogați.

- Păstrarea jocurilor cu măști, alături de ritualul colindatului de Crăciun și de Anul Nou reprezintă o dovadă a vechimii și continuității creștinismului pe teritoriul românesc și duse mai departe ca tradiții specifice românești. O datorie sfântă a românilor în trecutul lor istoric a fost păstrarea nealterată a tradițiilor de iarnă și transmiterea lor către urmași, identitatea etnică și confesională a națiunii române fiind menținută vie doar prin conservarea și promovarea moștenirii culturale, sarcină care ne revine fiecăruia dintre noi, indiferent de vârsta pe care o avem.

.Colindătorii

Mâncare tradițional românească de Crăciun

- BIBLIOGRAFIE

- 1. NECULA, NICOLAE, *Biserică și cult pe înțelesul tuturor*, Editura Europartener,București, 1994
- 2.PRINCIPESA MARGARETA A ROMÂNIEI, *Crăciunul regal,* Editura Curte Veche,București ,2013
- *3*. TEODORESCU, GHEORGHE DEM., *Încercări critice asupra unor credințe, datini, moravuri ale poporului român,* Tipografia Petrescu- Conduratu , București 1874.

THE LEGEND OF THE CHRITMAS TREE

APĂSAȚI IMAGINEA PENTRU A VEDEA

Craciunul

Craciunul a început să fie serbat de către creștini pe 25 decembrie, după cel puțin trei secole de la începerea misiunii de evanghelizare a apostolilor, anume începând cu secolul al IV-lea în Vest și începând cu cel de-al V-lea secol în Est. Inițial, sărbătoarea nașterii lui Hristos era ținută pe 6 ianuarie, istoricii știind azi că ea se celebra deja în 336 d.C., la Roma. (în Est, „Bobooteaza", serbată la data de 6 ianuarie începând cu secolul al IV-lea, celebra pe atunci nașterea, botezul și primul miracol al lui Iisus, în timp ce gnosticii (sectă creștină, considerată eretică de către creștinismul canonic) serbau aceeași „Epifanie" în Egipt, încă din secolul al II-lea, tot la data de 6 ianuarie, când, în viziunea lor, „Iisus S-a arătat ca *Fiul lui Dumnezeu* la botez"). Sextus Julius Africanus, un creștin din secolul al III-lea, este primul care alege în 221 d. Chr. această dată pentru nașterea lui Iisus, care însă nu va fi celebrată încă multă vreme de către ceilalți creștini, care preferau 6 ianuarie.

Nasterea Domnului Isus

- Evanghelia canonică a lui Luca, cât și cea a lui Matei descriu pe Iisus ca fiind născut în Betleem (din Iudeea controlată de romani), din mamă fecioară. În relatarea din Evanghelia după Luca, Iosif și Maria călătoresc de la Nazaret la Betleem pentru recensământ, iar Iisus este născut acolo și pus într-o iesle. Îngeri apar și declară că Iisus este un salvator al întregii omeniri și păstorii vin ca să-L adore. În relatarea lui Matei, cei trei magi urmează o stea până la Betleem pentru a aduce daruri lui Iisus, născut ca regele iudeilor.
Regele Irod ordonă masacrul tuturor băieților din Betleem care au mai puțin de doi ani, dar familia lui Iisus fuge la timp în Egipt, iar mai târziu se restabilește în Nazaret.

Obiceiul impodobirii bradului de Craciun

- Obiceiul împodobirii bradului de Crăciun își trage originile de la popoarele germanice. Tradiția s-a răspândit în restul Europei și apoi în toata lumea după Primul război mondial. Între podoabele bradului bomboanele de pom, globurile și ghirlandele au devenit clasice.

Traditi de Craciun in Republica Moldova

- Crăciunul în Republica Moldova este celebrat la 7 ianuarie în fiecare an, pe stil vechi, la fel ca în Rusia sau Ucraina. O parte a populației sărbătorește (și) pe stil nou, la 25 decembrie, această dată fiind declarată oficială de către parlament. Crăciunul este o sărbătoare creștină care celebrează Nașterea Domnului Iisus Hristos, în Republica Moldova fiind ca 3.270.000 de ortodocși (93,34% din populația țării). Pe masa de Crăciun sunt nelipsite cozonacul, sarmalele, piftia (răcitura), cârnații de porc, caltabosul și vinul roșu. Există și obiceiul de a se mânca mămăligă de Crăciun, obicei cu conotații magice. A doua zi de Crăciun este prăznuit *Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu*. Un obicei de Crăciun este colindatul, practicat de obicei doar de băieți.

Revelionul

- În România, **revelionul** este o cină lungă și o petrecere care are loc în noaptea de 31 decembrie spre 1 ianuarie. În Belgia, Brazilia, Franța, Portugalia, provincia Quebec, multe orașe de-a lungul Northern Ontario și Northern New Brunswick, orașul New Orleans și alte locuri francofone, **revelionul** este o cină lungă care are loc în seara de dinaintea Crăciunului și în seara/noaptea dinainte de Anul Nou. Numele acestei mese provine din cuvântul *réveil* (cu sensul de „trezire”), pentru că participarea la această masă înseamnă a sta treaz până la miezul nopții sau uneori până aproape de dimineață. În țările vorbitoare de limbă portugheză **Revelionul** este, de asemenea o denumire pentru petrecerea care are loc în ajunul Anului Nou. În Statele Unite, tradiția *Réveillon* este încă observată în New Orleans din cauza puternicului patrimoniu francez al orașului, iar un număr mare de restaurante din oraș oferă meniuri speciale de *réveillon* în Ajunul Crăciunului. Revelionul este sărbătorit în adunări sociale, în timpul cărora participanții dansează, mănâncă, consumă băuturi alcoolice și urmăresc focuri de artificii care marchează începutul noului an.
- La 24 decembrie, în Ajunul Crăciunului, în Franța, Belgia și zonele francofone din America de Nord sărbătoarea se numește **Réveillon Noël**. În noaptea de 31 decembrie spre 1 ianuarie sărbătoarea în Franța, Belgia și zonele francofone din America de Nord este sarbatorita.

Anul Nou

- Stabilirea religioasă a datei de 1 ianuarie ca început de an a avut loc pentru prima dată în 1691, de către Papa Inocențiu al XII-lea. La multe popoare antice din emisfera nordică, anul începea la 1 martie.
- În liturghia romano-catolică 1 ianuarie reprezintă o octavă de la Crăciun; astfel, această zi este dedicată Fecioarei Maria. În același timp, în a opta zi de la naștere sunt amintite în Evanghelie (Luca 2,21) tăierea împrejur și botezul, potrivit religiei iudaice, a pruncului Iisus — la fel și în bisericile evanghelice. În biserica ortodoxă, la 1 ianuarie este și ziua Sfântului Vasile, episcop de Cezareea Cappadociei.
- În epoca contemporană, Anul Nou este întâmpinat în noaptea de 31 decembrie spre 1 ianuarie — noaptea de Revelion (din limba franceză: *Réveillon*, ceea ce înseamnă aproximativ „trezire”, aici cu sensul de ospăț la miezul nopții) — cu petarde și artificii; rudelor, prietenilor și cunoștințelor li se fac urări de noroc și sănătate și se urează „La mulți ani!”.

Iarna

- **Iarna** este unul din cele patru anotimpuri ale zonei temperate. Vremea este mai rece în perioada iernii, fiind anotimpul cu cele mai mici temperaturi, zilele cele mai scurte și nopțile cele mai lungi.

Iarna Astronomica

- Iarna astronomică de pe planeta noastră durează de la solstițiul de iarnă până la echinocțiul de primăvară, adică în emisfera nordică din 22 decembrie până în 21 martie, iar în emisfera sudică din 22 iunie până în 21 septembrie. În diferiți ani, aceste momente astronomice cad în momente diferite adică în zilele specificate.

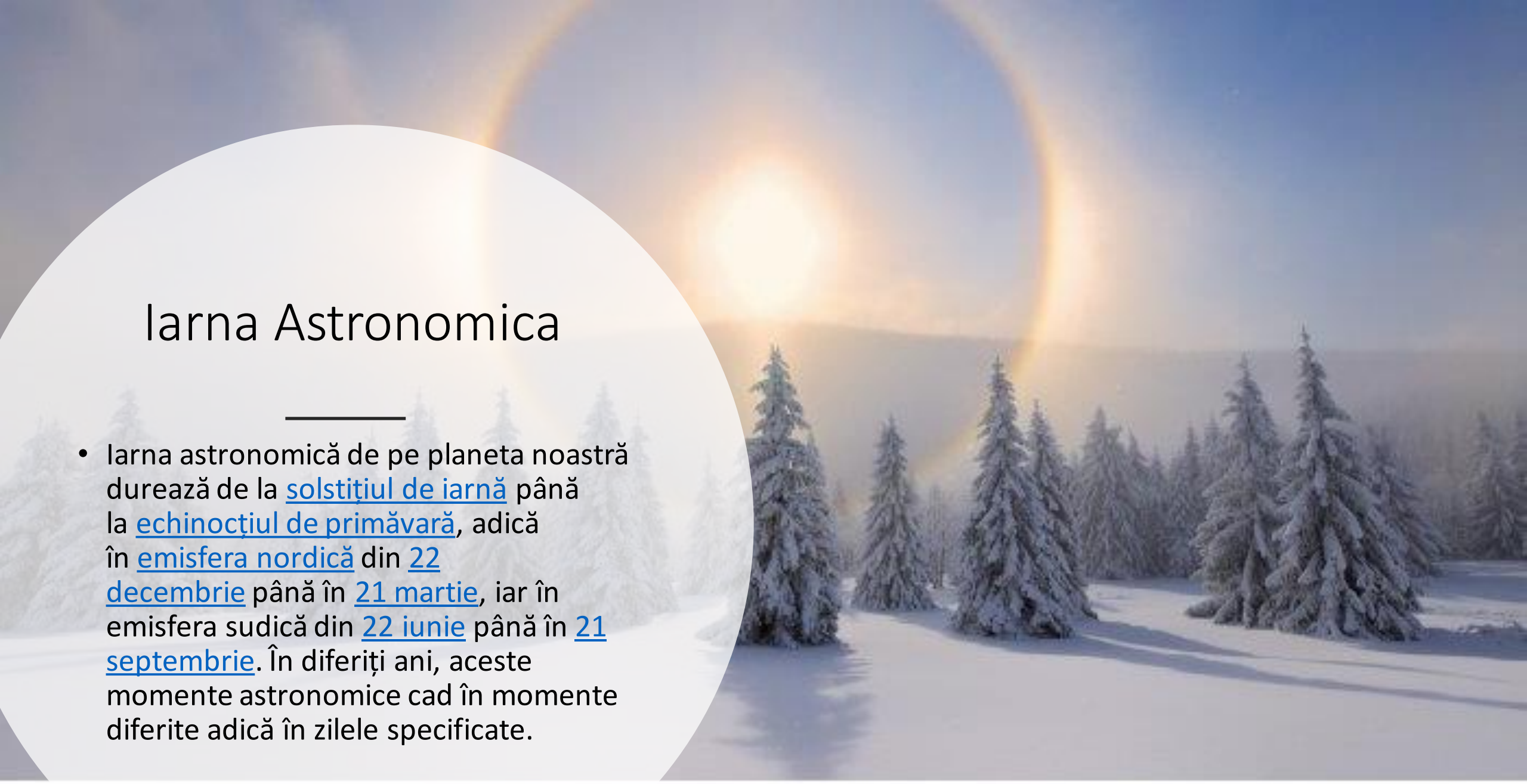

Sarbatorile de iarna

- Ajunul Anului Nou

Anul Nou

Craciunul

Omul de zapada

- Construcția unui *om de zăpadă* este o ocupație plăcută pentru copii și adulți, în general practicată în perioadele anului în care zăpada este disponibilă din abundență.
- În cultura occidentală, și în emisfera nordică, omul de zăpadă este un simbol al Crăciunului și al iernii.
- El este format din 3 bulgări mari de zăpadă, de obicei un morcov pentru nas, doua mături pentru mâini și cărbuni pentru nasturi. Poate să atingă dimensiuni de la câțiva cm până la 2-3 m.

TRADIȚII DE CRĂCIUN

MARIȘ ANDA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ CÂMPENI
PROF. COORD. SICOE LENUȚA

COLINDATUL

Colindatul este o tradiție foarte veche pentru poporul român. În fiecare an copiii merg la colindat din casă în casă. Aceștia sunt primiți cu drag de către locuitori, iar pentru că au colindat, primesc bani și câte ceva.

TĂIEREA PORCULUI

Tăierea porcului este o tradiție pe care românii o realizează în fiecare an de Crăciun. De obicei tăierea porcului se face cu câteva zile înainte de Crăciun. După ce porcul a fost tăiat se pregătește pomana porcului care este făcută din carnea porcului tăiat.

ÎMPODOBIREA BRADULUI

Împodobirea bradului este o tradiție foarte cunoscută. Toate casele au un brad de crăciun natural sau artificial care este împodobit cu diferite decorațiuni. Bradul este împodobit cu globuri și luminițe de diferite culori. Moda bradului de astăzi este cea în care bradul este împodobit doar într-o culoare sau maxim două, dar asta depinde de preferințe.

CURĂȚENIA GENERALĂ

Curățenia este o activitate foarte importantă pentru noi deoarece de Crăciun trebuie să avem casele curate, împodobite cu decorațiuni. Toţi românii au casele pregătite pentru Crăciun cu câteva săptămâni înainte. De obicei, toată lumea este agitată cu curățenia și mâncarea pentru Crăciun.

DARURILE DE CRĂCIUN

Darurile de Crăciun sunt foarte imporatante pentru această sărbătoare, în special de către copii. Darurile se dau în dimineața de Crăciun aflânduse sub brad. Copiii sunt nerăbdători să deschidă cadourile primite. Un alt fel de mod de a dărui cadouri este acela de a ajuta copiii nevoiași, care poate nu au ce mânca sau ce să poarte.

MERSUL CU CRAII

Mersul cu craii este o tradiție pe care băieții o duc mai departe. Este o tradiție foarte veche pe care copiii o realizează în fiecare an. Aceștia merg din casă în casă sau în biserici. Ei merg în fiecare an, de Crăciun.

MERSUL CU STEAUA

Mersul cu steaua este o tradiție care începe odată ce începe Crăciunl și se termină după Bobotează. Copiii merg în grupuri de câte 4, 5 sau chiar mai mulți. Oamenii îi primesc cu drag și îi ascultă mai apoi le dau câte ceva, cum ar fi bani sau prăjituri.

AȘTEPTAREA LUI MOȘ CRĂCIUN

Așteptare lui Moș Crăciun este o tradiție pe care copiii o realizează în ziua de 24 Decembrie adică, Crăciunul. Îl așteaptă cu prăjituri,lapte și câte o scrisoare sau un mesaj de mulțumire. Iar moșul, le aduce copiiilor cuminți jucării, iar celor răi, câte o nuia.

SĂRBĂTORIREA CRĂCIUNULUI ÎN MOD TRADIȚIONAL

Sărbătorirea Crăciunului în mod tradițional este un mod foarte frumos de a sărbători Crăciunul. Mai exact, sărbătorind cu familia, mâncând bucate bune, povestind povești vechi sau chiar și purtând costumul național al românilor. Din păcate, aceste activități nu mai sunt atât de mult realizate de către români.

BIBLIOGRAFIE

- https://www.mediafax.ro/life-inedit/craciunul-sarbatoare-a-bucuriei-si-familiei-pentru-toti-europenii-galerie-foto-5205934

De Crăciun

Nume şi prenume: Matei Andra Maria

Clasa: a VII-a

Îndrumător: Fălcuţă Viorica

Ne pregătim din ajun,
Să-l aşteptăm pe Moş Crăciun,
Pe brad să-l împodobim,
În casă să zugrăvim,

Colinda o ascultăm,
Ruga noi o înălţăm,
Inima o pregătim,
În credinţă s-o cinstim.

Şi vă povestim cu spor,
Prinşi de un gând mistuitor,
Că Fiul cel iertător,
Se va naşte biruitor!

STEAUA NORDULUI

Csilla Meszaros, clasa a XII-a

Colegiul Național „Vasile Goldiș” Arad/Centrul Județean de Excelență Arad

Negru, întuneric-

O singură lumină străluceşte;

Capătul tunelului? Poate.

Mă ridic, dar ameţesc, mă aşez din nou pe pământul rece,

Ce-i asta? Pare pietriş.

Cum am ajuns aici?

Am visat oare? Nu cred.

Durerea-mi pare reală

Iar în suflet şi în plămâni

Mă arde aerul ăsta rece.

Simt gheaţa cum îmi cuprinde sufletul,

Ori poate doar plămânii...

Lumina se stinge,

Îmi e somn... Dar bunica spunea mereu

Să nu adormim înconjurați de țurțuri

Interjectii inflexibile îmi bat la geam,

Se-aud voci in depărtare,

Încerc să mă mişc, dar corpul de vrut nu pare;

Îmi deschid ochii încet—

Lumina… foarte multă lumină—

Vocile se limpezesc... e bunica

Dar nu era ea în întuneric?

De unde ştia?

Ting!

Gata fursecurile, fetelor!

Mirosul dulce de glazură fermecată îmi îmbie sufletul

Mă ridic încet şi mă aşez pe o margine de pat

Dar până să apuc să mă ridic apare bunica în pragul uşii

Decorată de sărbătoare

Și în ochii căreia iese în evidenţă, mai mult ca de obicei,

Acel aer mistic, parcă de elf.

(In perioada sărbătorilor pare să fie cu adevărat unul dintre ajutoarele Moșului.)

Ochii ei verzi mă fixează:

–Ce căutai tu domnişoară in cămara din fundul curţii?

Oh… asta era

Intrasem să mă-ncălzesc, îmi amintesc.

Să aștepți stelele, o oră, două, nu-i o muncă de copil firav,

Ba nici pentru cei banali,

Iar bunica o știe, o simt în îmbrățișarea ei ce mă învăluie până în adâncul inimii

Şi mirosul de scorțișoară îmi gâdilă nările.

Bucătăria e luminoasă, așa cum ți-ai imagina o seară de duminică,

Geamurile aburite ascund zăpada ce ne-a luat prin surprindere zidurile casei,

Luminiţele pâlpâie în brad,

Se aud colinde la radio

Şi râsete pe fundal,

Fursecurile sunt încă fierbinţi;

Mă apropii de geam, şterg aburii cu o mânecă ca să pot zări stelele

Nu sunt stele…

Sau stai, este una

Doar una singurică

Steaua Nordului, ce luminează singură cerul nopții,

Până şi luna parcă a fugit de strălucirea sa,

E doar steaua şi fulgii de nea.

MÉSZÁROS DÓRA, MÉSZÁROS DÁVID
Clasa a VI-a B
Colegiul Național ”Kölcsey Ferenc” Satu Mare
Prof. Maier Arnold

Pentru mine Crăciunul înseamnă o mare sărbătoare a bucuriei pentru naşterea lui Isus Hristos. Suntem cu toţii împreună, toată familia şi neamurile noastre, mâncăm mâncăruri deosebite, colindăm şi dăruim cadouri cu drag. Împodobim bradul şi toată casa. Este o sărbătoare plină de veselie.

Împodobirea bradului este pentru mine una dintre cele mai preferate tradiții ale Crăciunului. Bradul îl podobim cu beculețe, globuri strălucitoare, și bomboane de crăciun. În vârful bradului punem steaua vestitoare a Nașterii Domnului. Punem și câteva steluțe, pe care le aprindem în timp ce colindăm în seara de Crăciun.

Într-un an am plecat de Crăciun în excursie. Deşi, era altfel ca de obicei, totuşi era foarte frumos, plin de aventură. Am mers la munte, a fost zăpadă foarte mare, ne-am dat cu sania, am făcut om de zăpadă şi ne-am dat cu patinele. Seara, lângă brad, afară, am făcut şi foc de tabără. A fost foarte interesant şi frumos.

Într-un an am primit un cățeluș labrador, îl iubesc foarte mult!
Eu ofer ca și cadou desene și decorațiuni de Crăciun făcute de mine, cu mare drag. Familia se bucură foarte mult, e cel mai de prețuit, pentru că îmi pun și sufletul în prepararea lor.

În Ajunul Crăciunului încep colindele. Se colindă la poartă, în curte sau la fereastră. Prin unele locuri este primit în casă să colinde oricine ar veni. Gospodinele caselor primesc colindătorii cu bunătăți și ca răsplată le dau colaci, mere, nuci sau bani.

Îți doresc un Crăciun fericit alături de familia ta! Să ai parte de cât mai multă sănătate, iubire și tot ceea ce îți dorești!

Crăciun fericit!

MICȘA ANDREI ELISEI

Clasa a V-a

Școala Gimnazială Berzasca

Prof. Dumitrovici Slavca

Obiceiuri și tradiții de iarnă

Sfantul Nicolae

Perioada Sărbătorilor de iarnă începe de la Sfântul Nicolae, sărbătorit de credincioșii ortodocși pe 6 decembrie, și se termină de Bobotează, pe 6 ianuarie, o lună plină în care tradiția este la loc de cinste.

- Pe 6 decembrie, este ziua Sfântului Nicolae iar, după tradiția populară, aceasta este prima zi de iarna. Credincios, Sfântul Nicolae este faptuitor de minuni și martir pentru credința în Iisus. La români, Sfântul Nicolae este inchipuit ca un moș cu barba albă care poate aduce ninsoarea,
- scuturându-și bărbia.

- Datorită tradiției occidentale, Moș Nicolae este și cel care face cadouri celor mici. În seara din ajun (5 decembrie), părinții pun în încălțămintea copiilor, pe care aceștia și-o pregătesc cu mare grijă, multe dulciuri și, uneori, jucării. În unele locuri există și obiceiul de a pune lângă de cadouri și o nuielușă care ar trebui să îi cumințească, pe copii care nu s-au purtat bine în timpul anului.

Ignatul

Pe 20 decembrie în calendarul ortodox se sărbătorește ziua Sfântului Ignat. În această zi datina rânduiește să fie tăiat porcul de Crăciun.

Mos Craciun

Pe 24 decembrie este Ajunul Crăciunului, iar obiceiurile specifice acestei zile sunt de natură religioasă. Din dimineața acestei zile până spre miezul noptii, cete de copii între cinci și paisprezece ani merg cu colinda cu " Moș Ajunul„. Tot în această noapte, Moș Crăciun vine la copii și le pune cadouri sub brad.

Nimeni nu știe cu siguranță, cum ajunge Moșul în casele oamenilor, existând multe povești legate de acest mister. Unii copii cred că intră pe fereastră, alții cred că un betigaș fermecat îl ajută să se facă mic și să pătrundă prin gaura cheii, iar alții, cred că Moțul vine pe hornul casei.

Steaua

În prima zi de Crăciun, cete de copii merg cu "Steaua", cântece tipice creștine. Acest obicei amintește momentul în care, la nașterea lui Isus, pe cer a apărut steaua călăuzitoare a magilor.

Textul este religios și a fost transmis pe cale scrisă prin numeroase culegeri. Ceata de copii duce o stea, luminată din spate cu o lumănare și care are în centru un tablou cu scena Nașterii Domnului.

Colindatul

Colindatul se face în seara și în noaptea de Crăciun. Colindătorii sunt tineri, dar și oameni în toata firea, organizați în grupuri care au cate un conducător și care merg de la casă la casă pentru a cânta colinde, acestea având un conținut religios. Gazda îi răsplătește cu daruri, în principal mere, nuci și colaci.

De la Crăciun și până după Anul Nou, sărbătorile și obiceiurile se țin lanț. Colindatul deschide de obicei ciclul celor 12 zile ale Sărbătorilor de Anul Nou. Colindele aduc o atmosferă plină de veselie și binecuvântare, de optimism urări li dorințe. Darul oferit de gazde colindătorilor (în forma tradițională a obiceiului) este colacul, el însuși semn de belsug și roade bogate.

Bibliografie:

fdocumente.com

ZESTREA TRADIȚIILOR ROMÂNEȘTI

Mirianu Ioana-Miruna, clasa a VIII-a
Coord. Bibl. Onea Lăcrămioara
Școala Gimnazială ”George Enescu” Moinești, Bacău

Fulgii pufoși pluteau lin prin văzduh. Copacii, parcă pudrați cu zahăr străjuiau casa lui nea Gheorghe, un bătrân înțelept, șugubăț și tare vorbăreț ce era renumit pentru harul său unic de narator desăvârșit. Cei mai privilegiați, care aveau bucuria de a asculta în orice moment al zilei istorisirile minunate ale lui nea Gheorghe erau cei doi nepoți ai lui :Anastasia și Matei. În acea noapte magică de Ajun, bunicii se pregăteau de venirea colindătorilor. Mirosul proaspăt și aromat al cozonacilor se răspândea prin întreaga casă, aducând în inimile nepoțillor bucuria venirii Crăciunului.

-Bunicule, când vin colindătorii?

-Trebuie să sosească din clipă în clipă, draga mea.

-De ce merg oamenii cu colindul în seara de Ajun? întrebă curioasă Anastasia.

-Oamenii merg an de an cu colindul pentru a vesti marea sărbătoare a Nașterii Domnului. Este o veche tradiție prin care oamenii își arată credința și îi îndeamnă și pe ceilalți se bucure împreună de Nașterea Domnului. Puține popoare din lume au însoțit minunea venirii Fiului lui Dumnezeu cu o îmbrățișare așa de caldă și de duioasă și au exprimat-o așa de bogat în forme artistice cum a făcut-o poporul român. Prin colinde putem observa că înaintașii noștri s-au născut creștini și se închină nașterii Domnului Iisus. Gazda oferă vestitorilor colaci, nuci, mere și dulciuri.

-Ce frumos!

-Adevărat! Următoarea zi, după colind, copii vin cu steaua. Steaua este un obicei vechi ce se întâlnește la toate popoarele creștine. Acest obicei are un rol foarte important, mai exact de a le aminti oamenilor de steaua cea sfântă care a vestit Nașterea Domnului și i-a călăuzit pe cei trei magi spre Betleem. Cântecele despre stea provin din surse diferite unele din literatura bizantină ortodoxă, altele din literatura latină medievală a Bisericii Catolice. Că tot veni vorba despre magi, după cum știi, la Iisus, au venit în ieslea unde s-a născut trei crai, sau magi.

-Da, bunicule, știu povestea celor trei magi! raspunde vesel Matei.

-Mă bucur să aud asta! spune râzând bunicul. Dar, știai că o veche legendă spune că la drum au pornit de fapt patru?

-Serios?!? întreabă băiețelul uimit.

-Acea veche legendă spune că au pornit patru magi la drum și cel de-al patrulea a cumpărat trei nestemate pentru a le duce lui Iisus: un rubin, un safir și o perlă. Planul lui a fost dat peste cap pentru că pe drum s-a întâlnit cu un om vătămat la care nimeni nu se uita. Pentru a-l ajuta să meargă la doctor pentru a se vindeca, i-a dăruit pe loc safirul. Deși ceilalți magi nu l-au mai așteptat, acesta nu a deznădăjduit și ținându-se în continuare după stea a făcut singur drumul spre Betleem. Ajungând prea târziu, deoarece Familia Sfântă fugise în Egipt cele două pietre prețioase au fost dăruite oamenilor nevoiași.

-Bunicule, ce alte tradiții mai sunt în această perioadă? Am văzut ieri, în fața monumentului niște oameni îmbrăcați în urși. Spuneau că sunt ultimele repetiții. Pentru ce se pregăteau?

-Ei bine, acesta este unul din obiceiurile mele preferate! Puternic, violent, imprevizibil și uneori chiar crud, ursul este un animal venerat de din cele mai vechi timpuri. Jocul ursilor este un obicei care se practică în ajunul Anului Nou în zona Moldovei. Această tradiție constă în interpretarea unui ritual de către o ceată de urători care este alcătuită din urători deghizați în urși, ursari, fluierari, toboșari, având fiecare un anumit rol. În ceată mai pot participa irozi sau mascați.

-Bunicule, dar de unde este acest obicei?

-Jocul ursului provine cel mai probabil din Evul Mediu. Până la jumătatea secolului al XX-lea țiganii ursari colindau satele cu urși care îi călcau pe cei suferinzi de „șale”. În ropotele tobelor, mai mulți urși, ținuți în lanțuri de către ursari, trebuiau să joace după un anumit ritm. Există teoria conform căreia această sărbătoare este de origine păgână, preluată de la geto-daci. Pe lângă jocul ursului, de aceeași origine fiind și jocurile cerbului, caprei și tradiția mascatului de Anul Nou, în special cu măști de drac. Dansul ursului reprezintă ritualul morții și învierii acestuia. Măștile simbolizau întoarcerea celor morți la mai multe popoare, iar la geto-daci, animalul era văzut ca unul cu puteri magice, tămăduitoare. Jocul cu măști de urs simbolizează moartea și reînvierea naturii, spun antropologii. La început, masca animalului era făcută din paie dar mai apoi a ajuns ăs fie din blană de urs adevărat. Când era din paie, la finele dansului era aruncată în foc ca simbol al morții și al renașterii.

-Dar în acest dans sunt importanți doar cei deghizați în urs, bunicule? întrebă curioasă fetița.

-Desigur că nu! În Jocul Ursului, în afară de cel costumat în acest animal, un rol important îl are cel care conduce ceata. Ursarii sunt cei care conduc urșii printr-un lanț legat de capătul ciomegelor ce se prinde apoi de capul ursului. Toboșarii dau ritmul cu tobele, iar urșii fac tumbe, se iau la trântă sau chiar mimează că atacă spectatorii. Astăzi, Jocul Urșilor este menit să alunge spiritele rele, mesaj inclus în versurile acestui obicei.

-Uau, bunicule! Vrem să mai auzim! Mai povestește, te rugăm!

-Desigur, dragii mei! Eu zic să trecem la Jocul Caprei. Denumirea „jocul caprei“ sau mai vechea denumire de „turcă“ este atestată încă din secolele XVII-XVIII în Moldova. Obiceiul a fost preluat apoi în mediul sătesc ca un joc cu conotaţie animalieră, care avea menirea de a alunga duhurile rele, bolile care făceau ravagii în spaţiul românesc, dar și pentru a ţine dușmanii păgâni departe de hotarele Moldovei. Jocul Caprei este un obicei străvechi, exponent peste veacuri al spiritualităţii populare şi care face parte din tradiţiile româneşti de iarnă. Păstrat şi astăzi în majoritatea aşezărilor româneşti, el cunoaşte cea mai complexă şi spectaculoasă formă de desfăşurare în satele din Moldova. Obiceiul este definit de costumul de “Capră” dar şi de celelalte elemente specifice: obiecte de recuzită, texte literare şi musicale, dans. “Capra” este cunoscută în funcţie de zona etnografică sub nume diferite: “Bouriţă”, “Turcă”, “Cerb”, “Brezaie”. Ea se compune din “clonţ” – cap lucrat din lemn, cu maxilarul inferior mobil pentru a “clămpăni” şi “coarne” bogat împodobite cu oglinzi, mărgele, ciucuri coloraţi, panglici multicolore, clopoţei, zurgălăi şi blană de capră sau de iepure. Trupul costumului este realizat dintr-o ţesătură groasă de lână, cergă, covor sau blană de capră, care are rolul de a-l ascunde pe cel care o poartă. În Transilvania “turca” (“cerbul” sau “bouriţa”) este jucată de un fecior şi însoţită de “bloj” şi muzicant. În Muntenia, “brezaia” reuneşte în ceată “moşoi şi moşicuţe” (3-4 personaje mascate) şi un flueraş

-Bunelule, cât de multe lucruri știi!

-Ați reușit să învățați Plugușorul, dragii mei?

-Da, bunicule! Dar ce este cu acest obicei?

-Plugușorul este una dintre cele mai cunoscute urări din tradiția românească. Este un strigăt făcut în cor în ajunul Anului Nou de copii și adulți ce are o strânsă legătură cu muncile câmpului și recolta din Anul Nou. Versurile vechi, dar originale ale Plugușorului s-au păstrat sute de ani și continuă să ne surprindă în fiecare an. La sate, tradiția Plugușorului este una complexă, deoarece alaiurile cu tinerii flăcăi merg din casă în casă pentru a ura, chiar cu un plug. Potrivit tradiției, copiii, adolescenții și uneori chiar adulții merg cu Plugușorul pe 31 decembrie seara, în ajunul Anului Nou.

-Mie cel mai mult îmi place să merg cu Sorcova, bunicule!

-Sorcova, frumos obicei, n-am ce spune! Numele de "sorcova" vine de la cuvantul bulgar "surov" (verde fraged), aluzie la ramura abia imbobocită, ruptă odinioară dintr-un arbore. Cu sorcova se bătea de mai multe ori umărul unei anumite persoane, jucând rolul unei baghete magice, înzestrate cu capacitatea de a transmite sănătate, tinerețe și fertilitate celui vizat. Ziua când copiii mergeau cu Sorcova era dimineata de Anul Nou.

Din acel moment cei doi frați Anastasia și Matei au înțeles cât de importante sunt tradițiile în viața noastră și și-au promis să le ducă la rândul lor mai departe.

Tradiții și obiceiuri de Crăciun și de Anul Nou în Maramureș

Realizatori: Moldovan Traian Bogdan
Rostaș Claudiu

Clasa a V-a
Coordonator: prof. Mihiș Mihaiela

Crăciunul in Maramureș

Dacă ai auzit vreodată de Maramureș, cu siguranță numele-i era însoțit de adjective prețioase și laude continue. Se spune că cine a poposit măcar o dată în Maramureș n-are cum să uite splendoarea acestor locuri și fericirea radiantă de pe chipul oamenilor simpli ce-și duc traiul pe meleagurile nordice ale României. Ba mai mult, pe langă fericirea radiantă cu care inundă sufletele tuturor turiștilor, maramureșenii sunt cunoscuți pentru ospitalitatea de care dau dovadă și bunătatea pe care o manifestă față de orice lucru de pe fața pământului.

- Cu siguranță, Craciunul în zona Maramureșului este o experiență unică, ce nu va fi uitată nicicând. Ospitalitatea și bunătatea oamenilor, preparatele delicioase, peisajele superbe și, mai ales, tradițiile unice din această zonă a țării vor fi ingredientele unei vacanțe de poveste.
- Ajunul de Crăciun este marcat în Maramureș prin două tradiții foarte răspandite: tăierea porcului și colindatul.

Colindatul

- După slujba specială de Crăciun, moroșenii se întorc de la biserică și colindă pe la case toată noaptea, răspândind prin colinde vestea Nașterii Mântuitorului. Cetele de colindători se aud pe ulițele satelor până târziu în noapte, iar truda lor este răsplătită de către gazde cu nuci, mere, cozonaci, dar și cu vin, horincă sau cârnați.
- În Maramureș se aud în special colinde creștine cu specific local, dar și unele colinde păstorești, variante ale Mioriței, sau colinda cerbului, cunoscute din timpuri străvechi.
- Primii colindători sunt cei mai mici, care au în repertoriu colinde scurte ce vestesc sărbătoarea Nașterii Domnului. Cetele, formate fie numai din fete sau numai din băieți, interpretează în special colinde religioase transmise din generație în generație.
- Fetele și feciorii, dar și persoanele căsătorite,au în repertoriul lor colinzi creștine, dar și altele care stabilesc o relație între realitate și mit. În unele zone ale Maramureșului, grupul de colindători obișnuiește să încheie cu urarea „Rămâi gazdă sănătoasă” sau „Rămâneți gazdă-n pace cu sănătate”, la care gazda îi invită pe colindători să intre în casă pentru a-i cinsti cu un pahar de horincă și o felie de cozonac.

Umblatul cu „steaua”

Din Ajunul Crăciunului și până la sfârșitul zilelor de Crăciun sau, în unele zone până mai târziu, se umblă cu steaua. În special copiii sunt cei care poartă vestea Nașterii Domnului, fiind astfel asemeni Magilor care au fost călăuziți de o stea pentru a ajunge la Bethleem, locul nașterii lui Iisus. Stelarii, care sunt copii mai mici sau mai mari, poartă steaua îmbrăcați în costume populare sau în costume albe cu panglici multicolore, purtând coifuri cu numele personajelor biblice.

Steaua cu care umblă copiii este împodobită cu hârtie colorată, iar în centru are o icoană de hârtie care simbolizează o scenă biblică. Ajunși la casă gazdei, stelarii cântă la poartă sau în casă, iar apoi sunt răsplătiți cu colaci, mere, nuci și, mai recent, cu bani.

Umblatul cu ,,capra’’

- Jocul „caprei” este la origine un ceremonial grav, care, conform etnologilor, își are originea în Grecia antică. Jocul a devenit un ritual menit să aducă rodnicie anului care urmează, spor la animalele din turmele păstorilor și recolte bogate.
- În prezent, în satele din Maramureș se practică jocul caprei cu acompaniament muzical sau jocul caprei inclus într-un spectacol popular complex.
- Personajele care fac parte din scenetă merg din casă în casă și strigă „Primiți cu capra?”. Apoi, jocul „caprei” se desfășoară sub formă unei scenete comice care reprezintă târguiala dintre vânzător și cumpărător.

Persoană care joacă rolul caprei este acoperită cu o țesătură peste care sunt cusute năframe sau panglici de mătase. Pe un fundal zgomotos, susținut de lăutarii care însoțesc grupul, capra saltă, se smucește, se rotește și se apleacă, clămpănind ritmic din fălcile de lemn.

Viflaimul

- Viflaimul reprezintă o scenetă de teatru popular în care apar mai multe personaje biblice care au legătură cu momentul Nașterii Domnului. Astfel, în Viflaim apar Iosif, Maria, Irod, vestitorul, hangiul, îngerul, doi păstori, cei trei crai de la răsărit, doi ostași, moartea, dracul, moșul și străjerul.
- Sceneta este prezentată din ce în ce mai rar, astfel că doar în câteva dintre zonele Maramureșului mai poate fi întâlnit acest obicei. În Ieud, dar și în alte localități de pe Valea Izei tradiția s-a mai păstrat, cu toate că uneori Viflaimul nu mai este prezentat în Ajunul Crăciunului, așa cum se obișnuia în trecut.

Zanele vestitoare

- Acest obicei este întâlnit în două localități din județul Maramureș, Borșa și Săcel. Zânele Vestitoare ale Crăciunului sunt trei fete îmbrăcate în haine albe, frumos împodobite, care umblă din casă în casă și vestesc Nașterea lui Iisus.
- Zânele vestitoare au câte o baghetă magică realizată din buruieni perene. Ele sunt considerate zâne bune care ajung pe la casele gospodarilor în seara de Crăciun, rostind texte speciale. La final, cele trei zâne sunt răsplătite cu daruri tradiționale sau cu bani.

Vergelul

Vergelul are la origine un ritual premarital, prin care fetele ghicesc șirul nunților din anul respectiv, cu ajutorul inelelor și al vergelelor din războiul de țesut. Acesta este un mod de a petrece și a se distra pentru tinerii căsătoriți, fetele de măritat și feciorii din sat în perioada sărbătorilor de iarnă.

Jocul Moșilor

- Jocul Moșilor este unul dintre cele mai vechi jocuri, fiind un dans arhaic care se dansează în casele în care sunt fete de măritat. Acesta este practicat numai de tineri cu vârste cuprinse între 16 și 20 de ani. Dansatorii poartă măști confecționate din lemn, viu colorate, piei de animale pe cap și sunt îmbrăcați cu piei de oaie neprelucrate pentru a nu fi recunoscuți. Costumul este astfel alcătuit încât să sugereze prezența moșilor, a strămoșilor chemați, conform tradiției, să îndrume tinerii care se află la începutul vieții de adult.
- Jocul moșilor reprezintă un ritual inițiatic, moșii fiind chemați să protejeze casa. Tinerii dansează cu bâtele în mâini, făcând mișcări, pași și sărituri specifice jocului călușarilor. În tot acest timp, participanții la Jocul Moșilor dialoghează cu gazdele și glumesc cu fetele de măritat, iar la sfârșitul jocului toată lumea este invitată să participe la horă. Nu în ultimul rând, în familiile cu fete de măritat se fac urări tradiționale pentru o căsătorie cât mai grabnică.
- Jocul Moșilor este un ritual special care se desfășoară în perioada dintre Crăciun și Revelion și care se remarcă prin ingeniozitatea costumelor pe care le îmbracă participanții care bat la ușa gazdelor pentru a le speria și pentru a le ura fericire și sănătate.

Anul Nou în Maramureș

În prima zi a **anului**, pentru atragerea belșugului, copiii mai mici umblă cu sorcova, iar în schimbul urărilor trebuie rasplătiți numai cu bani. Oamenii se salută cu „**An Nou** fericit”. Între **Anul Nou** si Bobotează se umbla cu crucea. Alaiul bisericesc este format din preot, cantor și uneori și un curator.

Tradiții și obiceiuri

Strigatul peste sat este unul din obiceiurile la care maramureşenii nu renunţă şi, chiar dacă sunt puţine locurile unde se mai practică, în unele sate, acest obicei a început să fie pus în scenă de Anul Nou, pentru siguranţa că nu se va pierde.

”Strigatul peste sat”, are un rol asemănător cu cel al unei instanţe. De Anul Nou, două cete se adună pe două dealuri de la marginea satului şi între ele începe un dialog. Sunt anunţate diferite evenimente sociale, neplăcute, ce au avut loc peste an. Rolul celor ce strigă peste sat este, practic, de a sancţiona abaterile de la conduita etico-civică ţărănească.

Porţile furate la miezul nopţii, pentru ca trecerea anului să fie liberă. Alte obiceiuri din noaptea dintre ani vorbesc despre semnificaţii precum înnoirea, purificarea, alungarea spiritelor rele ori sporirea roadelor şi alungarea bolilor.

În noaptea de Anul Nou se îngroapă anul vechi. Se sting luminile şi se trag clopotele. Alţii pocnesc din bice, brondoşii se scutură ca să purifice spaţiul, pentru că se trece dintr-un an în altul. Toate acestea au rolul de a purifica spaţiul.

Brondoșii (Cavnic)

- Brondoșii sunt tineri îmbrăcați în costume tradiționale – cămașă și pantaloni de culoare albă – iar pe cap poartă măști confecționate din piei de oaie sau de capră. Cel mai important element din vestimentația acestora este brâul cu numeroase clopote de alamă, cu care aleargă de-a lungul străzilor și sperie trecătorii. Obiceiul are semnificații străvechi, având rolul de purificare a spațiului și de alungare a spiritelor rele.
- Acesta se practică din cele mai vechi timpuri și, an de an, atrage numeroși turiști din țară și din străinătate. Atât turiștii, cât și localnicii se bucură în momentul în care se întâlnesc cu brondoșii, pentru că astfel oamenii cred că în noul an le va merge mai bine.

Bibliografie :

Informații :

http://turismmaramures.ro/craciun-maramures-obiceiuri-traditii-superstitii/
https://blog.travelminit.ro/craciun-maramures-traditii-si-obiceiuri/
https://travelica.ro/traditiile-de-craciun-maramures-raspandesc-magia-sarbatorilor/

Imagini :

https://www.emaramures.ro/
https://ziarulunirea.ro/
https://observatornews.ro/

Crăciunul în jurul lumii

MORAR VALENTINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ CÂMPENI

PROF. COORD. SICOE LENUȚA

Tradiții de Crăciun în jurul lumii

- Mai sunt câteva zile până la Crăciun. Ai pregătit cadourile, ai preparat cele mai gustoase feluri de mâncare, te răsfeți cu vin fiert sau ciocolată calda. Aștepți cu nerăbdare seara de Ajun si dimineața de Crăciun, în care să deschizi cadourile aflate sub brad si să petreci timp alături de cei dragi. Crăciunul este sărbătorit în aproape toată lumea și este ocazia cu care ne adunăm cu toții acasă. Pornește într-o călătorie magică și află cum este sărbătorită una dintre cele mai importante zile ale anului in jurul lumii.

1. România

- Pentru romani, sărbătoarea Crăciunului este un prilej să ne strângem cu toții acasă. Se împodobește bradul, se ascultă colinde și se petrece timp alături de cei dragi.
- În Romania, exista o multitudine de tradiții, in funcție de zonele geografice. Totuși, cele mai multe sunt comune tuturor, și se păstrează din timpuri străvechi – colindele, mersul cu capra, împărțirea cadourilor și preparatele culinare tradiționale.

Această fotografie de Autor necunoscut este licențiat sub CC BY-NC-ND.

2. Franța

- Francezii țin post, își decorează locuințele și străzile. O tradiție de Crăciun este arderea unui buștean stropit cu vin, care se lasă în sobă toată noaptea pentru a mirosi frumos in casă. Masa francezilor este îmbelșugată, se consumă mult vin roșu, melci, brânzeturi, preparate din carne si legume. În unele zone, se prepară 13 feluri de prăjituri, care vor fi consumate in noaptea de Ajun si de Crăciun.

3. Germania

- În Germania, gastronomia reprezintă o mare parte din perioada Crăciunului. Gâsca friptă nu lipsește de pe masa tradițională de Crăciun. De asemenea, se obișnuiește gătirea curcanului, iepurelui sau a unei căprioare. Glühwein este servit ca băutura, iar desertul este de obicei sub formă de stollen - o pâine tradițională germană cu fructe, consumată in timpul sezonului de Crăciun. Este făcut din nuci, condimente si fructe uscate sau confiate si este acoperit cu zahăr.

4. Japonia

- Japonia nu este o țară creștină, însă a împrumutat câteva obiceiuri specifice Crăciunului. Spre exemplu, străzile sunt decorate cu luminițe. In seara de 24 decembrie, se gătește o cina tradițională din pui prăjit și prăjitură cu căpșuni. Japonezii vad Crăciunul ca o ocazie sa petreacă timp alături de familie si sa dea in dar cadouri. Cuplurile obișnuiesc să iasă la cine romantice, ca in spiritul Zilei Îndrăgostiților.

5. Argentina

- Argentina este o țară catolică, așa că sărbătorile de iarnă se așteaptă cu mare interes. În primul rând, se împodobesc brazii, dar și ceilalți copaci. Se obișnuiește să se decoreze cu bucățele de vată, care să imite zăpada. De Ajun, familiile se strâng în aer liber, pe terase sau în grădini, și iau masa împreună. La miezul nopții, se aprind focuri de artificii.

6. Grecia

- Mâncarea de Crăciun constă în preparate tradiționale din porc, dar și din miel. Un loc important îl au dulciurile, care se găsesc din abundența pe mesele grecilor.
- În locul bradului de Crăciun, în piețele publice, se decorează nave imense cu luminițe. În seara de Ajun, copiii pornesc la colindat.

7. Filipine

- Festivalul are loc în noaptea de Ajun, în orașul San Fernando, considerat capitala Crăciunului în Filipine. Reprezentanți din 11 sate participă la festival și se întrec pentru titlul de cel mai impresionant lampion, care pot ajunge la o dimensiune de 5-6 metri.

Bibliografie:

- Obiceiuri și tradiții de Crăciun - cele mai frumoase tradiții din România | Diverse | Unica.ro
- Tradiții de Crăciun in jurul lumii - Life Care Blog (life-care.com)
- Cum se sărbătorește Crăciunul in Germania (aflacum.ro)

Povestea Crăciunului

Nagy Dóra

Clasa a VI-a B
Colegiul Național ”Kölcsey Ferenc” Satu Mare
Prof. Maier Arnold

Crăciunul pentru mine

Crăciunul este una dintre cele mai importante sărbători de peste an din toată lumea .
Este o sărbătoare creștină celebrată la 25 decembrie în fiecare an , când se sărbătorește nașterea lui Isus Hristos. Este important pentru că reunește familiile, putem cânta colinde frumoase, pregăti mâncăruri tradiționale .

Pentru mine și pentru familia mea, Crăciunul este o sărbătoare deosebită, deoarece văd cât de mult se bucură lumea. Este sărbătoarea bucuriei, a păcii și a speranței de a avea o lume mai bună.

Ne pregătim pentru Crăciun cu mult timp înainte, iar în decembrie suntem cu toții cuprinși în spiritul sărbătorii: se caută cadouri, se scriu felicitări, se împodobește bradul.

La noi în familie, Crăciunul se sărbătorește la fel ca peste tot, avem ocazia să ne întâlnim cu toata familia, mergem în vizită la bunici și ne bucurăm de cadourile primite.

Tradiția mea de Crăciun

Sărbătoarea Crăciunului are foarte multe tradiții, dintre care îmi place cel mai mult împodobirea bradului.

În fiecare an mergem împreună cu părinții mei să căutăm bradul cel mai frumos pentru noi. De obicei, cumpărăm mai repede cu o săptămână sau două, nu lăsăm pe ultimul moment. Împodobim bradul cu 2-3 zile înainte de Crăciun, ca să ne bucurăm cât mai mult de frumusețea lui.

Decorațiunile, de obicei, le cumpărăm din magazine, dar este când facem și noi manual. Bradul îl așezăm în cameră și împreună cu părinții mei începem să-l împodobim.
Când am fost mai mică, am cântat cu mama și cântece de Crăciun.

Cea mai frumoasă amintire de Crăciun

Cea mai frumoasă amintire de Crăciun este când în Ajunul Crăciunului am mers la biserică cu părinții mei si am văzut serbarea de Crăciun a copiilor.

La început preotul vorbea despre importanța Crăciunului în viața oamenilor, după care cântam cântece frumoase de Crăciun și la sfârșit este o serbare, unde copiii recită poezii legate de sărbătoare și cântă împreună colinde.

Când se termină serbarea, la ieșire, toți copiii primesc cadouri.
Momentele petrecute în biserică sunt foarte importante pentru mine, mai ales când văd atâția oameni în jurul meu și toți se bucură de sosirea Crăciunului.

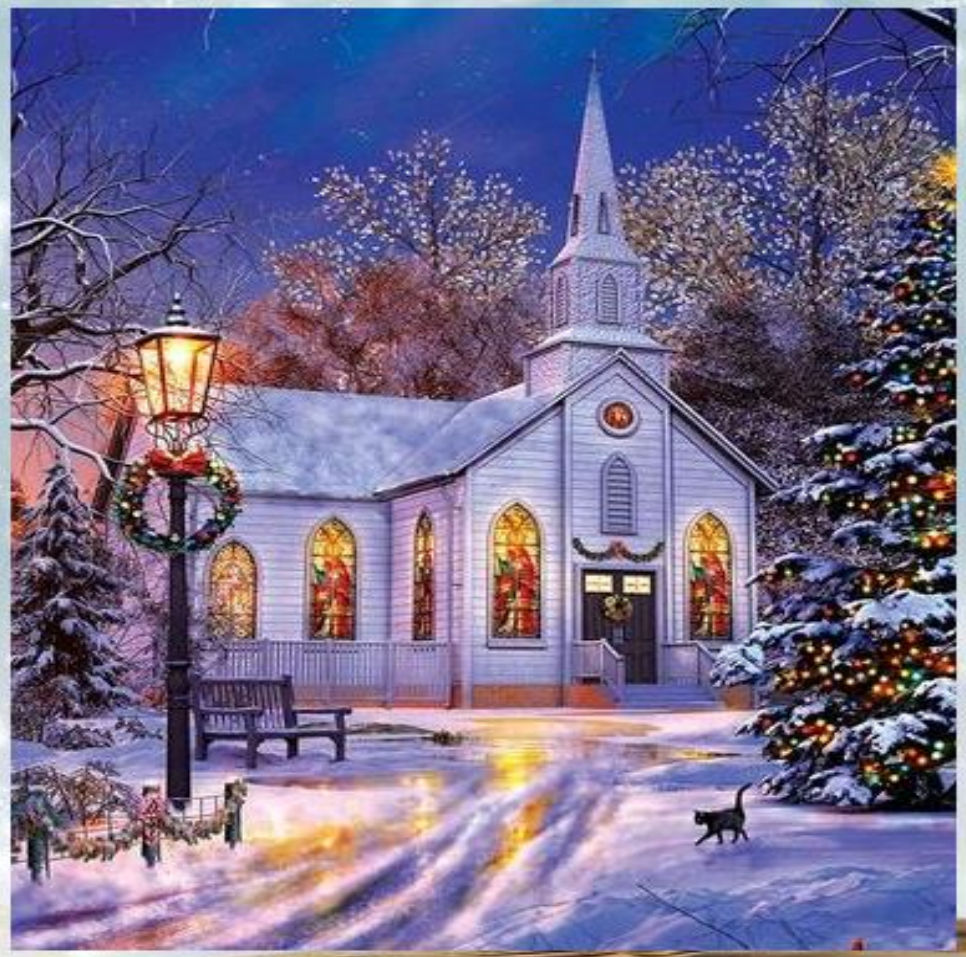

O tradiție românească de Crăciun

Obiceiul colindatului a înglobat în el nu numai cântec și gest ritual, ci și numeroase mesaje și simboluri ale unei străvechi spiritualități românești. Există cântece de stea sau colinde creștine, care au ca subiect Nașterea Domnului. În ajunul Crăciunului, pe înserat, în toate satele din țară, începe colindatul. Copiii cu steaua vestesc Nașterea Domnului și sunt primiți cu bucurie de gazdele care îi răsplătesc cu mere, nuci ți colaci.

Atât grupuri de copii, cât și grupuri de adulți se strâng laolaltă și merg să colinde la casele vecinilor sau la casele altor oameni. Atunci se cântă "O ce veste minunată", o melodie foarte veche și foarte populară, cât și " O brad frumos".

În Maramureș, cei care colindă sunt oameni în toată firea. Obiceiul este să treacă pe la fiecare casă iar apoi, cu tot cu gazdele care i-au primit , să continue colindatul.

Postul Crăciunului ia sfârșit și fiecare se poate bucura de mâncărurile rituale, preparatele din porc, sarmalele, colacii și cozonacii, prăjiturile și vinul. Cele trei zile de sărbătoare ale Crăciunului aduc liniște și pace în case.

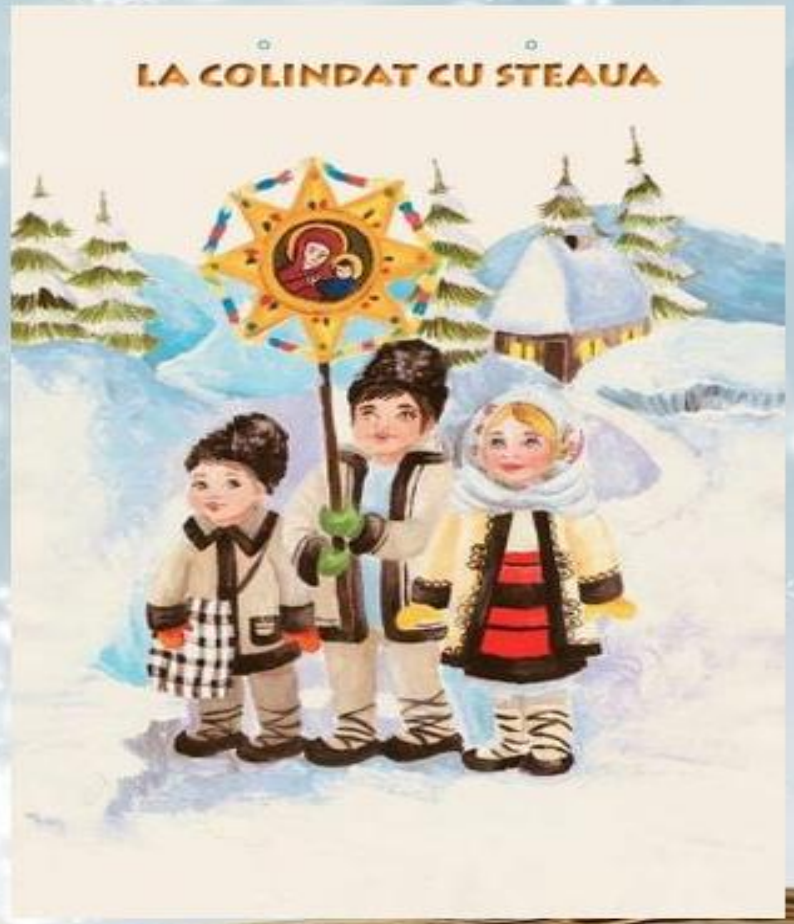

Crăciun
Fericit!

NAȘTEREA LUI IISUS

Elev:Ieremi Mihail Stelian
Clasa A VIII-a A
Profesor coordonator: Ignat Cornelia Liliana

Iisus S-a născut,
Magii i-au adus,
Aur,smirnă și tămâie
Pentru a noastră mântuire.

Maria -L mângâia
Duios ea-I cânta,
Îngerii -L preamăreau
Și Lui i se închinau.

Între dobitoace
În pătuțul Său
Micuțul Iisus doarme
Alintat mereu.

Iosif Îl privea
Și-i povestea
Despre -a Sa menire
Cea de mântuire.

Între dobitoace
În pătuțul Său,
Micul Iisus doarme
Visând la Tatăl Său.

SUFLET DE AUR

Elev: Blaga Andreea
Clasa a VII-a A
Profesor coordonator: Ignat Cornelia Liliana

Demult, în seara Sfântului Crăciun,
Icoanele erau de lut
Și sufletul de aur plin
Ce se vedeau pe chip deplin.

Acum, multe s-au schimbat
Icoanele s-au transformat
În cele de aur pline
Dar sufletul doar lut deține.

De aceea eu aș vrea
Din cer să coboare o stea
Bunătate să răspândească
Credința -n suflet să sădească.

Să fie iar credință adevărată
Și sufletul cum a fost odată,
Căci aurului cel pământesc
Valoare -n cer nu-i găsești.

VESTITORUL

Elev:Băban Ionela
Clasa a VI-a B
Profesor coordonator: Ignat Cornelia Liliana

Pe cer se -arată -n zare,
Un luceafăr vestitor
Pretutindeni lucitor,
Ca o lungă încântare
Dintr-un suflet călător.

Pe Iisus,el, îl vestește
Lăudându-L și mărindu-L
Cu-a sa taină vestită
Mărită și iubită

De Crăciun colindătorii,
Din casă-n casă sosesc mereu
Aducând vestea cea sfântă
Laudă lui Iisus din cer.

Nașterea Ta Iisuse,
Noi o lăudăm,
Preamărit fii,Tu, Doamne,
Luceafăr răsărit din CER.

MAGII

Elev: Oancea Ricardo
Clasa a VIII-a
Profesor coordonator: Ignat cornelia Liliana

Trei magi porniră,
După steaua ce-o zăriră,
Și-au pornit și s-au uitat,
Și-un drum lung li s-a arătat.

Se vedea pe ceruri luna,
Steaua tot mai tare strălucea,
Dintr-o dată-n zare
O peșteră se lumina.

Magii când au intrat,
Pruncului I s-au închinat,
Daruri i-au dăruit,
Celui Preamărit.

POEM DE CRĂCIUN

Elev:Neagotă Denis
Clasa a VII-a A
Profesor coordonator: Ignat Cornelia Liliana

Din cerul sfânt luci o stea,
Strălucind fără prihană
Vestind tuturor
Pe-al nostru Sfânt, Mântuitor.

Că s-a născut azi în lume
Al Treimii Fiu ce spune,
Că vrea să ne mântuiască,
De rele să ne ferească.

Iar Preasfânta Sa mămică,
De dureri istovită,
Luă Pruncul Său în brațe
Ca de moarte să-L ferească.

Căci Irod vru să-L omoare
Pe regele ce s-a născut.
De frică, el, poruncă a dat
Copilul să fie tăiat.

A FOST ODATĂ . . .

Nicoraș Sara

Clasa a XI- a C

Liceul Teoretic Jozef Gregor Tajovsky, Nădlac

Coordonator: Prof. dr. Filipaș Ionela

Se spune că de mult, înainte ca imaginea lumii noastre să prindă contur în mintea omului, pământul era împărțit în două ținuturi. Unul era prosper, împânzit de șiroaie lungi de iarbă, cu câmpii pestrițe, străbătute ici, colo de câte un pârău cu apa dulce ca mierea de albine. Un loc în care domnea pacea, iar bunătatea și dărnicia oamenilor erau prezente oriunde priveai cu ochii.

Dincolo de granița patrulată fără oprire de soldați, zăcea parcă în praf și mizerie un loc diferit. Nici soarele nu se obosea să strălucească la fel de puternic și drept vorbind, nici nu avea peste ce. Colibele improvizate, acoperite de mușchi și iederă otrăvitoare semănau cu un mormânt vechi, uitat chiar și de viermii pământului. Totul era umbrit de o sărăcie cruntă, cu care mai toți locuitorii s-au obișnuit. Locuitori e mult spus, mai degrabă prizonieri, oameni care au comis atrocități greu de imaginat și care au fost exilați din acel tărâm luminos într-unul condus de însuși întunericul. „Ținutul Celor Patru Blesteme” îl numeau cei mai bătrâni, datorită legendei care se credea că ar putea să-i salveze din acea soartă mizeră, dacă ar fi adevărată. Timp de aproape cinci secole, oamenii îl așteptau pe Pruncul Nordului, cel care ar avea puterea să distrugă cele patru blesteme rostite de Împăratul Levi împotriva acestui tărâm, ca să-i țină la distanță pe Exilați.

Într-o zi friguroasă de iarnă, în timpul unui viscol care distrugea totul în cale, o singură colibă a rămas intactă, iar din interiorul ei se auzea plânsetul unui copil, care străpungea chiar și strigătele oamenilor de afară. Când pruncul a fost curățat de sângele proaspăt închegat, o liniște bruscă și apăsătoare a umplut tot ținutul. Viscolul n-a mai protestat și s-a retras ca un câine care și-a primit bucata dorită de carne și doar un țipăt strident a izbucnit din baraca rămasă în picioare. Odată ce Exilații au văzut părul des și alb contrastat puternic de ochii albaștri, parcă furați din înaltul cerului, ale băiețelului înfășurat într-o blană călduroasă de urs, nu mai era loc de interpretări. Sub amenințările pline de furie și durere ale mamei, copilul fu luat și dus la Casa celor trei Preotese, unde avea să fie pregătit și antrenant următorii optsprezece ani, ca mai apoi

să-i fie retezat capul, o crimă nesemnificativă în comparație cu dulcea mângâiere a libertății. Dacă legenda era într-adevăr adevărată, acest sacrificiu ar trebui să fie de ajuns ca să rupă blestemele. După aproape cinci secole de speranță și așteptare, pruncul fu așezat în pătuțul din camera de mult pregătită pentru acesta. Pentru prima dată în sute de ani, inimile Exilaților erau umplute de ceva asemănător liniștii.

Pentru Exilați timpul parcă stătea în loc, însă la Casa celor trei Preotese, schimbări se petreceau pe zi ce trecea, iar noțiunea de „timp" nu mai avea aceeași semnificație pentru cele trei femei îmbrăcate în robe negre care purtau pe umeri cea mai grea sarcină din câte au avut predecesoarele lor. Astfel că de la alergatul prin curte și fugăritul gâștelor, Aren a ajuns maestru în trasul cu arcul sau călărit. Era izolat de tot ce însemna „lume" și învățat că el era calea spre o viață mai bună, cale care trebuia să rămână curată și pură, ca să poată fi folosită.

În ciuda tuturor lecțiilor la care a participat, Aren nu a putut fi controlat în totalitate. Curiozitatea și spiritul de aventură l-au împins spre lumea care i-a fost strict interzisă de când se știa, iar încetul cu încetul, tânărul a început să descopere în timpul nopții tainele care se ascundeau în micile taverne din împrejurimi. Deodată învățăturile preoteselor nu mai corespundeau cu lumea de afară. Întrebările începeau să-și facă loc în mintea lui Aren și nu mai era așa de sigur că oamenii aceștia meritau salvați. Toți erau la fel de cruzi și nemiloși, căutând să-și satisfacă propriile dorințe fără a se gândi la consecințe. Singurele suflete care păreau inocente și neajutorate erau copiii murdari care alergau desculți pe străzi. În mintea ageră a băiatului se contura imaginea unui ținut complet diferit de cel pe care-l cunoștea prea bine. Parcă cineva i-ar fi turnat cu găleata ideea că ceea ce putea vedea și atinge nu se limita doar la Ținutul Celor Patru Blesteme.

Așadar, într-o noapte, a încercat să extindă acea lume dincolo de barierele minții sale. Când o lumină orbitoare a umplut micul său dormitor, Aren a crezut că avea să-l ardă de viu. Însă lumina s-a micșorat, iar în fața tânărului a apărut un fel de cerc plutitor, în mijlocul căruia se vedeau case înalte cu grădini și străzi ticsite cu oameni care zâmbeau și vorbeau. Ceea ce i-a captat atenția în mod special au fost copiii care emanau o fericire profundă. Aren a știut că oriunde ar fi acel loc, era cea mai bună casă pentru micuții înfometați care colindau străzile de dimineață până seară în căutarea unei coji de pâine.

A îmbrăcat singurul costum pe care-l avea, cel pentru ceremonia care ar fi trebuit să aibă loc peste câteva zile, și-a pus drept barbă blana de urs pe care o avea de când era prunc ca să nu fie recunoscut de vreo preoteasă, deoarece era pentru prima dată când avea să se strecoare pe timp de zi din casă. Apoi a luat un sac pe care l-a umplut cu tot ce a găsit de mâncare în bucătărie și a început să împartă câte o mică gustare fiecărui copil, conducându-i

astfel departe de cabane. Într-o fracțiune de secundă, înaintea lor stătea suspendat în aer micul cerc strălucitor, care avea să fie calea lor spre o lume mai bună.

Când au pășit prin el, ceva neobișnuit s-a întâmplat. Copiilor le-au crescut urechi ascuțite, iar Aren nu mai era tânărul de acum câteva secunde. Avea o barbă deasă, iar pielea îi era zbârcită, ca a unui om bătrân. Era prețul pe care aveau să-l plătească pentru că Aren și-a respins soarta și a ales să fugă. Însă nici pe Aren și nici pe copii nu i-a deranjat acest lucru. Iar când a întins unuia dintre copiii acestui nou ținut un măr și a văzut bucuria de pe chipul lui a știut exact ce avea să facă.

A renunțat la vechiul său nume și s-a transformat într-un bătrânel cu barbă albă și costum roșu care împărțea iarna cadourile pe care micile lui ajutoare le pregăteau pe timp de vară. Cu timpul i sa pus porecla de „Moș Crăciun” și chiar dacă nu-i înțelegea sensul, a acceptat-o de dragul copiilor care-l așteptau în fiecare iarnă în speranța că aveau să primească un cadou.

Liceul cu Program Sportiv „Cetate” Deva

Elev: Nistor Darius Mihai, clasa a V-a

Magia Crăciunului

Era o minunată zi de iarnă, în care toți copiii se bucurau de frumoasa sărbătoare a Crăciunului. Aceștia erau fericiți, deoarece a început să ningă. Străzile erau acoperite de zăpadă, iar copiii o adunau pe toată. Adrian a ieșit și el afară, împreună cu Radu, fratele lui. Aceștia au decis să facă un concurs pentru a vedea cine face cel mai frumos om de zăpadă. Când au terminat, au chema-o pe mama lor și au întrebat-o:

- Mami! Mami! Care crezi că este cel mai frumos om de zăpadă?
- Dragii mei, amândoi sunt foarte frumoși. Nu pot alege unul preferat.

Mama a intrat în casă, iar copiii au început să le vorbească noilor lor amici. Ca prin magie, oamenii de zăpadă au început și ei să vorbească. Uimiți, copiii i-au întrebat cum de pot vorbi, iar aceștia le-au răspuns:

- În fiecare an, doi oameni de zăpadă sunt aleși să prindă viață, dacă cei care îi creează fac acest lucru cu foarte multă dragoste.
- Asta înseamnă că suntem foarte norocoși?
- Da. Am venit într-o lume nouă pentru a ne bucura împreună de aceste zile magice. Vă mulțumim pentru grija cu care ne-ați construit!

Copiii au început să se joace cu noii lor prieteni, iar mama lor, văzându-i, a fost mult mai uimită decât copiii, neștiind cum e posibil așa ceva. Micuții i-au explicat ce s-a întâmplat și cum au apărut oamenii de zăpadă. Văzând fericirea de pe chipul copiilor, mama lor i-a îndemnat să se bucure din plin de acele momente, știind că pufoșii lor prieteni nu vor trăi prea mult. Copiii le-au construit un igru în care să doarmă și au petrecut fiecare zi de iarnă împreună.

La sfârșitul iernii, când omuleții de zăpadă au început să se topească, copiii au plâns mult, dar mama lor i-a liniștit, spunâdu-le că îi vor întâlni și în anul următor, deoarece magia Crăciunului face ca dorințele să se îndeplinească.

RÂNDURI PENTRU MOȘ CRĂCIUN

Olteanu Sara, clasa a IX-a, Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez, Buc.
Prof. coordonator: Florea Mihaela Antoneta

Dragă Moșule,

Îți scriu aceste rânduri nu pentru a-ți cere cadouri, ci pentru a-ți mulțumi că în fiecare an îți faci timp să ne aduci tuturor fericire cu sclipiri în ochi și cu trupuri fremătătoare. Tu și sania trasă de renii magici, al cărei traseu este urmărit de oamenii de pretutindeni prin mijloacele tehnologiei moderne, treziți sufletele din adormire, dați sens Crăciunului și pentru cei care sunt triști și singuri, deoarece le picurați în suflet speranța. Ajunul îi face pe cei mai mulți să înțeleagă că sărbătorile nu se rezumă la cadouri, ci reprezintă reuniunea cu familia, oferindu-ne tuturor liniștea sufletească de care avem nevoie, deși e trist că reflectăm la acest aspect doar în perioada sărbătorilor de iarnă. Când ești înconjurat de persoane cuibărite în inima ta și care îți dau senzația că pentru ele contezi, toată perspectiva asupra lumii se schimbă, tu însuți te transformi într-o persoană sensibilă și bună, generoasă și optimistă.

Crăciunul e magie și credință în puterea de a schimba ceva sau de a recupera timpul pierdut, e bucuria zăpezilor de odinioară și gândurile care zboară nostalgic la copiii cu obraji rumeni alergând prin nămeți, iar, când umbrele albăstrii ale copacilor se proiectează pe albul imaculat al câmpului deasupra căruia sclipesc stele înghețate, pornesc la colindat. Crăciunul reunește simboluri religioase pe care le prețuim, imagini ale animalelor ritualice reprezentate de oameni costumați sau mascați dansând pentru a sugera regenerarea și continuitatea vieții, dar pune laolaltă și amintiri sau tristeți, persoane dragi care s-au făcut dor și vis sau adiere ușoară, praf de stele sau boare de vânt…Mirosul colacilor și al cozonacilor bunicii ce gâdila nările copilului de odinioară se mai păstrează doar în amintirea care se încăpățânează să nu se lase dusă de timp, dar el s-a cuibărit și în inimă… Uneori, când Steaua ne vestește nașterea lui Hristos prin copiii deghizați în magi, când vătaful cetei oprește colindătorii în pragul casei noastre, când măștile de capre și urși, mișcările și muzica ne desprind de concret, introducându-ne în mit și simbol, atunci ne simțim liberi și buni. Și așa ar trebui să rămânem.

Adu-ne, Moșule, darul răbdării și pe cel al iertării, împachetează-ne visurile în ambalaje vaporoase și sclipitoare, lăsându-le să le despachetăm cu emoție și cu speranță! Si dă-ne tuturor bucuria regăsirii tale! Așază-ne sub bradul pe care îl vom împodobi cu drag mirosul proaspăt al vieții pe care îl regăsim palpitând în fiecare celulă din noi. Deschide-ne ochii minții să putem vedea sclipirea stelelor chiar și

când acestea nu sunt pe cer, pentru că ele pot fi simbolul aspirațiilor și al idealurilor noastre. Poposește în povestea noastră, Moșule, și evocă legenda celor trei surori aflate în căutarea copacului care să le reprezinte. Dezvăluie celor care nu resimt spiritul sărbătorilor de iarnă cum Speranța, Iubirea și Credința au ales bradul, acesta devenind primul copac sfânt împodobit de Crăciun. Vorbește-le celor mici despre bucuria cu care Carmen Silva, Regina României, mărturisea despre bradul împodobit la palat. Poate așa bucuria sărbătorii va deveni contagioasă în puritatea ei și vom prețui, măcar pentru un timp, adevăratele valori de care ne îndepărtăm în goana permanentă după ziua de mâine.

Soptește-le, Moșule, despre obiceiul împodobirii bradului, care are originea la popoarele germanice, răspândit și în restul Europei. Spune-le celor mici și celor mari despre coniferul decorat, care poate fi natural sau artificial, cu lumini de Crăciun (înainte de era tehnologică se foloseau lumânări, dar acum se folosesc becuri led), globuri, ornamente, ghirlande și sub pom se pun dulcuri și cadourile pentru cei dragi. Amintește-le să respecte tradiția care spune că pomul de Crăciun se împodobește în Ajun de Crăciun, pe 24 decembrie. Și fă-i să își dorească să anine în vârf un înger sau o stea, știind că, împreună cu ele, vor pune speranțe, visuri fabuloase sau dorințe arzătoare pe care universul le va asculta răbdător, contribuind la împlinirea lor.

Dezvăluie-ne, Moșule, legenda stropului de apă care se face fulg. Hi.Hi.Hi. Da, alte dăți poate fi rouă, mare sau ocean! De fiecare dată se întâmplă la fel. Si niciodată nu se plictisește de jocul acesta, mai ales că este împreună cu prietena sa, natura, pe care încearcă să o protejez, deoarece ea este prinsă și în jocul oamenilor, iar aceștia sunt brutali uneori, iar ea e vulnerabilă, în iubirea cu care îi înconjoară. Din vârf de brad lângă fir de iarbă uscată nu e prea ușor... Este în pericol să fiu călcat în copite de animalele înfricoșate care, în goana lor necontrolată, vor să se salveze. Se strecoară pe un obraz îmbujorat de copil sau lângă un susur de apă. Ce bucurie să își reîntânească frații, să se scalde împreună în albia pârâului care încă nu a înghețat! Poate el, doar un strop, voi fi tată de brad...poate îl va recunoaște când va reveni din călătoria sa către mare și apoi către cerul de ametist, de safir, de topaz...Si atunci va reveni, neîndoios, la prietena sa, natura, care va deveni iubita sa. El îi va susura cântece de dragoste sub lună plină și îi va închina ode sub cerul de foc, îi va așterne un covor imaculat și pufos, apărând-o și protejând-o cu orice preț, făcându-i pe oameni să descopere iubirea ce le-o poartă și să-și dorească să îi păstreze măreția, frumusețea, generozitatea.

Mulțumesc că ți-ai făcut timp să îmi citești scrisoarea și mă bucur că încă nu încetezi să faci copiii și pe adulții cu suflete de copii fericiți!

Cu drag,

Sara

P.S.Pisica mea a băut laptele lăsat în pahar pentru tine, dar e adorabilă și o iertăm! Poate îți va toarce…

LICEUL CU PROGRAM SPORTIV „CETATE” DEVA

Elevă: Onea Ana Maria

Clasa a V-a

O noapte stranie de Crăciun

Într-o noapte liniștită de iarnă, chiar în Ajunul Crăciunului, pe când aveam șapte ani și îmi plăceau foarte mult poveștile minunate și pline de magie ale Crăciunului, am pus la punct un plan măreț cu fratele meu, Robi: să îl prindem pe Moș Crăciun.

Zis și făcut! Am pus capcane și camere ascunse. Fix la ora 3:00 noaptea s-a auzit un zgomot dinspre ușă. M-am trezit și am fugit să văd ce este. Fratele meu încă dormea. Am rămas mută de uimire, nu îmi venea să cred că se întâmplă așa ceva.

- Moșule, am spus eu mirată, tu ești?
- -Ă …da…, a răspuns destul de confuz.
- T-tu chiar exiști? Wow! Pot veni și eu, te rog, cu sania ta magică?
- Nu! Tu ar trebui să dormi acum. Oricum, mi-ai dat planurile peste cap.

Eu eram atât de entuziasmată de ce se întâmplă și de hotărâtă să trăiesc o experiență atât de grozavă, încât am profitat de neatenția moșului și până ce el a băut laptele pe care i-l pregătisem și i-a lăsat fratelui meu cadoul mult dorit, un glob de cristal fermecat, m-am urcat în sanie și m-am ascuns printre cadourile copiilor. Peste vreo 20 de minute, după ce Moșul a împărțit copiilor din orașul meu toate jucăriile, s-a urcat în sanie și am „decolat”. Ne-am înălțat până aproape de cerul înstelat, apoi Moșul a aruncat un bulgăre al timpului și s-a deschis un portal magic, plin de culori și de fantezie. Moșul a ales o țară și ne-am „trezit” acolo. Peste câteva minute, moșul s-a uitat în spate și m- a văzut dormind liniștită, de parcă eram în patul meu de acasă. Atunci s-a speriat rău de tot, a pierdut contrulul saniei și am „picat” în gol. M-am trezit foarte speriată, iar lângă mine era fratele meu, care tocmai își desfăcuse cadoul. Era chiar globul de cristal pe care îl văzusem în sacul Moșului.

A fost o noapte STRANIE. Nici acum nu știu dacă a fost vis sau realitate.

IARNA COPILĂRIEI MELE

Palade Elvis-Andrei
Clasa a VII-a A
Prof.Tanasă Raluca

Iarna a venit !
Peste tot e alb
Şi copii au pornit
Cu sania pe deal.
Mamele gătesc fursecuri,
Ajutate de tătici,
Iar de brăduleţ se-ocupă,
Scumpii mei bunici.
Sosește seara de Ajun.
Copii merg la colindat.
Şi Moș Crăciun, pornește-acum,
Cu renii la zburat!
Copii-s mulţi
Şi drumu-i lung.
Dar dacă ai voinţă,
Moșule vei reuși,
Tu nu ne vei dezamăgi!

A trecut seara de-Ajun.

Astăzi e Crăciun!

Şi mai urmează sărbători,

Cu mulţi steliști și urători,

Cu multe, multe bucurii,

Păstrate-n suflet de copii!

PELNAS MAREK EDUARD

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială Berzasca

Comuna Berzasca, aşezată în clisura Dunării la 74 km în amonte de Orşova şi la 58 km în aval de Baziaş, situată în sud-estul judeţului Caraş-Severin, este formată din următoarele sate: Berzasca, Liubcova (sat cu locuitori români, sârbi şi puţini cehi), Bigăr (sat cu locuitori de etnie cehă) şi fosta colonie minieră Cozla.

OBICEIURI DE IARNĂ ÎN BIGĂR

Satul meu natal este Bigăr, acesta aflându-se la 23 km de Berzasca, centrul comunei, într-un peisaj de munte mirific, unde locuitorii, cehi, catolici, îşi păstrează obiceiurile şi tradiţiile.

Drumul de acces este un drum îngust, fost drum forestier, asfaltat, iar satul are uliţele aşezate în formă de cruce, cu biserica la mijloc, fiind, după spusele sătenilor un loc binecuvântat.

Cea mai frumoasă perioadă a anului legată de obiceiuri şi tradiţii este cea de iarnă.

ADVENTUL reprezintă, la creştinii catolici, cele patru săptămâni până-n Crăciun, totodată prima duminică din perioada adventului este considerată începutul anului liturgic.

Caracteristicile adventului, drept tradiţii înaintea Crăciunului sunt:

- la biserică, înaintea altarului, se pun 4 lumânări mari şi în fiecare duminecă din această perioadă se aprinde câte o lumânare;
- în case se face curăţenie generală;
- afumarea cărnii pentru piftie;
- pregătirea celor necesare pentru Crăciun;
- tăierea porcilor;
- copiii învaţă colinde, zicători;
- pe 6 decembrie vine Moş Nicolae cu mici daruri, dar şi cu o joardă pentru copiii neascultători;
- pe 13 decembrie se sărbătoreşte Sfânta Lucia, care vine cu daruri mai puţine, dar şi cu o coasă şi este mult mai aspră cu copiii.

În dimineaţa ajunului Crăciunului, până se luminează, copiii îşi iau legături de paie şi merg în livadă. Fiecare pom fructifer este legat cu paie. În timp ce copilul face legătura, trebuie să cânte. Textul cântecului se referă la protecţia pomului atunci când va înflori, să fie ferit de îngheţ şi livada să dea roade.

În timpul zilei, copii fac repetiţie la colinde, căci vor merge să-şi colinde neamurile. Femeile pun grăunţele într-un cerc format din lanţ, pentru ca, găinile să nu facă ouă pe la vecini, iar cocoşul este aruncat pe geam, pentru a fi foarte rău, să ţină locul câinelui, să-şi apere găinile. Femeile pregătesc piftie şi bărbaţii pregătesc mâncare tradiţională pentru animale, pe care o vor da la ora 12 noaptea, când se vor întoarce de la biserică, de la cerebrarea naşterii lui Mesia.

Seara vine Moş Crăciun, încărcat cu daruri, iar copiii, drept mulţumire, trebuie să spună multe rugăciuni moşului.

La ora 11 noaptea, sătenii merg la biserică pentru rugăciunile „Iesle şi brad”. La biserică întotdeauna este un brad, înalt până în cupolă, asistat de iesle.
Betleemul, lângă brad, este simbolizat prin iconiţe, reprezentând miracolul mult aşteptat.
Este o atmosferă de nedescris. Ornamentele bradului, personajele Betleemului, cântecele credincioşilor, bucuria şi entuziasmul creează parcă o atmosferă din rai.

Când se vine de la biserică, înainte de a se servi piftie, mâncarea tradiţională de Crăciun, primesc mâncarea necuvântătoarele. Vitele primesc pâine cu miere pentru a nu fi muşcate de şerpi şi usturoi pentru a fi sănătoase.

În dimineaţa de 24 februarie, de Sfântul Matia, flăcăii şi bărbaţii scutură prunii, convinşi fiind că astfel aceştia vor rodi îmbelşugat şi ţuica va fi pe măsură.

Tradiţii şi obiceiuri de iarnă

Petricele Roxana

Şcoala Gimnazială Câmpeni,
profesor coordonator Sicoe Lenuţa

Ajunul de Crăciun

- **Ajunul Crăciunului**, în **tradiția populară**, este **sărbătoarea de sfârșit de an** patronată de **moș Ajun**.
- Despre **moș Ajun** se spune că ar fi fost frate geamăn cu **moș Crăciun**, deoarece seamănă între ei ca două picături de apă. Totodată, se știe despre **moș Ajun** că ar fi fost **ultimul dintre apostoli**. De asemenea, **moș Ajun** este cel care a poruncit să se dea flăcăilor colaci, să se umble cu colindatul și să li se dăruiască florinți de la părinți.
- Conform tradiției **Maica Domnului înainte de a naște a cerut ajutor lui moș Ajun**, dar acesta, considerându-se prea sărac, a trimis-o către fratele său mai înstărit – **moș Crăciun**. Astfel **Fecioara Maria a născut în staulul** al cărui stăpân era **moș Crăciun**.
- Se zice, din timpuri vechi, că **în noaptea de Ajun nu e bine să dormi pe paie sau prin fân** în grajdul animalelor, fiindcă în această noapte boii vorbesc între ei despre **Mântuitorul Hristos** care s-a născut în iesele și pe care aceștia l-au încălzit cu suflarea lor.

Colindatul

- Un obicei foarte cunoscut este colindatul . Colindatul începe pe data de 24 decembrie (Ajunul de Crăciun) şi poate continua 2-3 zile .
- La colindat de obicei participă grupuri de copii, de oamenii maturi , bătrâni , tineri căsătoriţi etc . În funcţia de zona etnografică.
- Colindatul are loc în curtea celor ce primesc colindătorii, în casă sau sub fereastră. Deseori, colindătorii sunt primiţi în casă deoarece se spune că ei aduc sănătate şi un an prosper şi sunt recompensaţi cu nuci, mere, colaci şi, mai recent, bani.

Capra

- Acest obicei ţine, de regulă, de la Crăciun până la Anul Nou. Măştile care evocau personaje biblice sunt înlocuite de masca unui singur animal, al cărui nume variază de la o regiune la alta: cerb în Hunedoara, capră sau ţurcă în Moldova şi Ardeal, borita (de la bour) în Transilvania de sud. În Muntenia şi Oltenia, capra e denumită „brezaia“ (din cauza înfăţişării pestriţe a măştii) şi obiceiul se practică mai ales de Anul Nou.

Pluguşorul

- Urare tradiţională în preajma Anului Nou, “Pluguşorul” a păstrat ritualul unei invocări magice cu substrat agrar. El este întotdeauna însoţit de strigături, pocnete de bici şi sunete de clopoţei, dar plugul adevărat, tras de boi, a fost înlocuit cu un plug miniatural, mai uşor de purtat, sau de buhaiul care imită mugetul boilor. Textul pluguşorului imprimă un ritm vioi, urărările sunt vesele şi optimiste.

Mersul cu Steaua

De la Crăciun şi până la Bobotează, copiii din satul tradițional, dar și din centrele urbane, umblau cu steaua. Un obicei vechi ce se întâlneşte la toate popoarele creştine. Acest obicei vrea să amintească de steaua care a vestit naşterea lui Isus şi i-a călăuzit pe cei trei magi.

Cântecele despre stea provin din surse diferite: unele din literatura bizantină ortodoxă, altele din literatura latină medievală a Bisericii Catolice, câteva din literatura de nuanţă Calvină şi multe din ele, chiar din tradiţiile locale. Micul cor al stelarilor, care intră în casă în zilele Crăciunului, cântă „Steaua sus răsare“, precum şi alte cântece.

Ajunul bobotezei

- **Ajunul Bobotezei** în calendarul popular precede sărbătoarea propriu zisă, a Bobotezei și este chiar mai importantă decât sărbătoarea în sine. Acest lucru e posibil datorită numărului mare de practici magico-rituale, cât și prin intensitatea sacralității ce se pogoară asupra ei.
- **Ajunul Bobotezei se serbează prin post**, deoarece se spune că cine va posti in ajun de Bobotează va avea noroc tot anul.

Boboteaza

- **Boboteaza** este o **sărbătoare creștină** care se celebrează anual la **6 ianuarie**, **înaintea sărbătorii Sfântului Ion**. De asemenea, **Boboteaza** marchează încheierea sărbătorilor de iarnă dedicate Crăciunului, fiind o **sărbătoare a purificării naturii**, a apelor de forțele răului.
- **Boboteaza** reprezintă, de fapt, **sărbătoarea dedicată botezului Domnului** în apa Iordanului. Această **sărbătoare, a Bobotezei**, mai este cunoscută și sub numele de **“Epifanie”, “Teofanie”, “Arătarea Domnului”** sau **“Descoperirea cuvântului Întrupat”**.

Bibliografie

WWW.traditii-superstiti.ro

PAUL PORUBSKI

Pagini de iarnă

a. Tradiții și obiceiuri de iarnă/Crăciun, Anul Nou

Tradițiile și obiceiurile de iarnă

ale slovacilor din Nădlac

Paul PORUBSKI

Clasa a 8-a C

Nica Florina

Iarna e anotimpul cel mai bogat în sărbători insuflate de spiritul Crăciunului.

Slovacii din Nădlac respectă sărbătorile și tradițiile străvechi, transmise din generație în generație. Ocupați de-a lungul anului cu munca câmpului, iarna, la gura sobei, alături de familie, se bucurau în tihnă, de roadele muncii lor.

- ***Seria sărbătorilor de iarnă era deschisă de celebrarea* Sfântului Martin*, în data de 11 noiembrie, continuată cu ziua Sfântului Andrei, în 30 noiembrie, a Sfântului Nicolae în 6 decembrie, a Sfintei Lucia în 13 decembrie, a Crăciunului în 25 decembrie, a Silvestrului (Anul Nou) în 31 decembrie. Noul an continua cu serbarea Bobotezei în 6 ianuarie, a Sfântului Pavel în 25 ianuarie. Seria sărbătorilor de iarnă se încheia în 2 februarie, cu celebrarea Sfintei Maria.***

- ***Sfântul Martin e menționat mai ales de seniorii comunității. Este ziua de care sunt legate multe proverbe. Se spune că Martin vine pe cal alb (adică aduce prima zăpadă). Acum în comunitățile rurale începeau ocupațiile casnice prin care oamenii pregăteau casa pentru intrarea în iarnă: torsul, țesutul, se punea varza în butoaie și începea tăierea porcilor. În multe localități persistă obiceiul tăierii gâștelor și a rațelor îngrășate peste vară.***

- ***În 30 noiembrie este ziua Sf. Andrei, când în popor se considera că la miezul nopții începe Adventul, adică perioada postului înainte de sărbătorile de iarnă. În majoritatea localităților slovace, în această zi se pregăteau făinoasele (pirohy) în care se puneau bilețelele cu dorințe sau cu numele băieților pe care și-i doreau fetele din casă. Dacă nimereau să își extragă biletul dorit, atunci credeau că dorința li se va împlini. Adventul începe cam cu patru săptămâni înainte de Crăciun, terminându-se cu vecernia din Ajunul Crăciunului, care tradițional este considerat începutul anului religios.***
- ***În fiecare duminică până la Crăciun, se aprindea câte o lumânare: prima simboliza speranța, a doua amintește de Betleem, locul nașterii lui Mesia, a treia, numită Lumânarea Păstorului, simbolizează bucuria, iar ultima îndeamnă la rugăciune, fiind aprinsă în săptămâna Nașterii Domnului. În perioada Adventului nu se admiteau nunțile, botezurile, ba niciun fel de petreceri. Era răspândită superstiția conform căreia nerespectarea acestei interdicții ducea la pierderea recoltei de fructe din anul următor, care ar urma să fie distrusă de boli.***

- ***În data de 6 decembrie se sărbătorește în toată lumea creștină Sf. Nicolae (Mikuláš), astfel și în așezările slovace această zi este considerată ziua în care oamenii își fac cadouri, mai ales pentru copii. Copiii sunt îndemnați să-și curețe ghetuțele și să le pună pe pervazul geamului, unde peste noapte Sf. Nicolae le va umple cu daruri. Acest obicei este datat din primul deceniu al secolului al XX-lea. Copiii neascultători primeau în loc de dulciuri, ca pedeapsă, numai ceapă și usturoi. În satele din Bihor în aceste zile se propovăduia dragostea între tineri și se umbla pe la șezători după fete cu Sf. Nicolae, adică un bărbat travestit și cu desaga în spinare, care împărțea daruri fetelor și copiilor.***

- ***De Crăciun, în localitățile cu populație slovacă dăinuie până azi obiceiurile cunoscute ca „umblatul cu Betlehemul”, care simbolizează căutarea de găzduire în ajunul nașterii lui Hristos. Printre slovaci, specialiștii au distins mai multe variante ale obiceiului: jocurile păstorești numite Betlehem (Viflaim), umblatul cu cei trei crai, umblatul cu leagănul. Obiceiul presupunea constituirea unui alai cu mai mulți participanți, care poartă câte un simbol al nașterii lui Hristos. Scenariul presupunea existența a cinci personaje: Înger, Fedor, Kubo, Stacho și Bača („baciul”). Aceștia fiecare sunt travestiți conform obiceiurilor locului și joacă rolul lor, dând replici și cântând.***

- ***În satele bihorene este răspândit și obiceiul „umblatului cu Dorota”. Dorota (Doroteea) și-a dedicat viața lui Isus Hristos, având o credință care nu poate fi frântă. Ea a rezistat la atrocitățile la care a fost supusă de regele îndrăgostit de ea. După scenetă, alaiul cântă colinde, iar gazda îi servește cu tot felul de bunătăți de Crăciun. Sărbătorile de Crăciun (în limba slovacă, Vianoce sau Kračún) sunt sursa cea mai bogată de tradiții și obiceiuri populare, fiind cele mai importante din an. Componentele principale ale acestor sărbători sunt în primul rând tradiția populară cu rădăcini în negurile istoriei păgâne, ritualurile biserico-religioase moștenite tot din trecut și obiceiuri legate de civilizația moderna.***

În data de 31 decembrie se sărbătorește la slovaci Silvestru sau în satele din Bihor este Vilia de Anul Nou (Novoročná Vilija). Această zi reprezenta terminarea slujbei de un an a slugilor, care își duceau acasă câștigul după o muncă de un an. În satele din Bihor această zi era o zi de post, se gătea supa de fasole și niște făinoase (opekance) cu mac.

La Nădlac, în schimb, se interzicea consumul de carne de pui, pentru că „găina scormonește și aruncă pământul în spate”, pe când porcul „scormonește în față”, deci trebuia mâncată doar carne de porc. În această zi oamenii mergeau obligatoriu la biserică, unde se anunțau tot felul de statistici: câți au murit în timpul anului, câți s-au născut sau câți s-au cununat. Seara începeau distracțiile, balurile, iar dimineața se umbla din nou cu urările.

În 6 ianuarie se serba Boboteaza (Tri krále), iar în biserici se sfințea apa, apoi și casele oamenilor. În această zi se tocmeau din nou slugile și se termina ciclul calendaristic creștin.

- ***În data de 25 ianuarie se serbează Sf. Pavel în localitățile cu populație slovacă. În satele din Bihor se vorbește cu această ocazie despre „răsucirea lui Pa”, adică este jumătatea iernii. În alte localtăți se spune că „ursul se răsucește în bârlog”, ceea ce se înțelege, la fel, cu referire la anotimpul iernii, care din acel moment ar trebui să mai dureze doar 40 de zile.***

- ***Sf. Maria se serbează la evanghelici în data de 2 februarie. La această dată, în Nădlac se organizează în mod regulat balul vânătorilor și se prognoza vremea în anul ce venea. Dacă era o zi cu soare, întreg anul urma să fie secetos. În satele bihorene se sfințeau lumânările, care după aceea se aprindeau pe parcursul anului, când tuna și fulgera, dar și la căpătâiul mortului din familie. Acestea se numeau, de aceea, Hromnice (de la hrom, adică „tunet” în slovacă). Fašiangy (carnavalul) a fost una dintre cele mai îndrăgite sărbători la slovaci. În această perioadă, adică din 6 ianuarie și până în prima zi a Postului Mare (Od Troch kráľov, do Škaredej strede), se întrepătrund tradițiile care simbolizează sfârșitul iernii cu cele care simbolizează începutul primăverii.***

:

BIBLIOGRAFIE

Ondrej Stefanko, Despre slovacii din România, Nădlac, Editura Ivan Krasko, 2004;

Istoria minorităților naționale(Material auxiliar pentru profesorii de istorie),București, EDP, 2008

MAGIA SĂRBĂTORILOR

Nume şi prenume: Sandu Patricia Adelina

Clasa: a VIII-a

Îndrumător: Fălcuţă Viorica

Iarna a sosit,
Hainele le-am pregătit,
Groase nu subţirele
Te îmbraci mereu cu ele.

Bradul e împodobit,
Cu globuleţe pregătit,
Instalaţie, beteală,
Bomboane şi portocală.

Spiritul magic e-n casă,
Cu familia la masă,
Cu tradiţii an de an,
Păstrate din neam în neam!

Banii noi i-am pregătit,
Pentru colindătorul venit,
Nuci, mere şi gogoşi
Oferite la pofticioşi!

Tradiții și obiceiuri de Crăciun și Anul Nou în zona noastră

PROIECT REALIZAT DE: SIMA ANDREI

COORDONATOR: PROF. MIHIȘ MIHAIELA

Împodobirea bradului

- În fiecare an oamenii împodobesc bradul deoarece este considerat un simbol al vieții, fiind tot anul verde.

Tăierea porcului

- Tăierea porcului sau ignatul porcului este o tradiție pe care aproape toata lumea o practică.

Mersul la colindat

- Mersul cu colinda este un obicei care se păstrează mai mult în sate. În fiecare an o mulțime de copii merg cu colinda și primesc colaci sau dulciuri.

Mersul cu steaua

- Se aseamănă cu mersul cu colinda, dar se folosește o stea.
- Steaua poate fi fixă sau poate avea un dispozitiv telescopic, care o aruncă în sus .

Tradiție Maramureșeană

- În Maramureș cu colinda merg și adulții. Ei sunt primiți în casele oamenilor precum copiii și sunt ospătați cu bucate tradiționale.

Atârnarea vâscului

- Multe persoane pun în casa lor vâsc la trecerea dintre ani deoarece se spune că vor avea un an îmbelșugat și fericit.

Mersul cu sorcova

- Sorcova vesela este unul dintre cele mai cunoscute cântece de Anul Nou. Copii merg cu sorcova și primesc fructe, bomboane și bani.

Mersul cu capra

- Capra este o persoană acoperită cu un material textil cu diferite modele. Aceasta ține în mână un cap de capra din lemn ce are o ață prinsă de partea de jos a gurii pentru a scoate sunete. Capra este însoțită de două sau mai multe persoane care recită cântecul tradițional.

BIBLIOGRAFIE :

Am preluat informațiile și imaginile de pe următoarele site-uri:

- https://ro.wikipedia.org/
- https://www.libertatea.ro/
- https://identitatea.ro/obiceiuri-si-traditii-romanesti-de-craciun-si-anul-nou/
- https://blog.elefant.ro/traditii-si-obiceiuri-de-craciun-in-romania-datini-din-fiecare-regiune-a-tarii/
- http://turismmaramures.ro/craciun-maramures-obiceiuri-traditii-superstitii/
- https://blog.travelminit.ro/craciun-maramures-traditii-si-obiceiuri/

MULȚUMESC PENTRU ATENȚIE!

FRÂNTURĂ DE PSALM

Anca-Viorica Simion, clasa a XII-a
Colegiul Naţional „Vasile Goldiş” Arad

Mormăi mai mult în sine o frîntură de psalm. Mihail Sadoveanu

Acest psalm, care-mi apare în minte neaşteptat, nu a mai fost cântat în ăsta veac, şi am să-l folosesc pentru a vă face o prezentare a artelor şi nevoia lor în lume. Psalmul mănăstirilor vechi, cele ce nu-mi vor bucura lumina ochilor vreodată, ăsta e singurul motiv pentru care îmi fac simţită prezenţa. Nu pot să scriu, cel puţin nu mai pot. O să ajung în punctul în care nu o să mai am puterea de a face nimic. Şi cu toate astea, se adună, se răsfrânge în mine furia şi frustrarea şi toate înafară de vreo înflorire, reînnoire străveche care să mă scoată din ceea ce a devenit blestemul inspiraţiei şi zidul din faţa a ceea ce era odată motivaţie.

Dar ajung tot aici, în faţa voastră, preaslăvită audienţă, simplu menestrel, să vă mai povestesc una de jale, una de umor, una pentru morţi şi una pentru voi. Nu mă opresc nici memoriile împuţinate pe cale ce îmbătrânesc, nici neputinţa mea–generală, dar şi cea de a prinde ideile zurdânde ce fug de turma haosului minţii într-asemenea unui fluture către moarte. Nici dansul ielelor nu-mi vor opri cântul, nu mă voi face mic în faţa umbrelor şi mă voi ridica la aşteptările focului ce ne luminează seara!

Să vă spun deci despre tradiţii:

Religia acestor fiinţe despre care vă vorbesc avea un aparte motiv al libertăţii. Popor însetat de cunoaştere, strălucire, fascinat de mister şi de rezolvarea acestuia. Simpli, i-ar fi dojenit unii, alţii le-ar fi spus macabri, în timp ce ceilalţi le vor face plecăciuni aşa cum se închină ei mai departe stelelor. Erau în sine luciferici, zâne aflate la hotarul dintre sfânt şi lumea de apoi şi se vedea în ochi, se simţea în glas, că ceea ce au reuşit ei pe umilul nost’ pământ nu era de natura noastră să judecăm. Iar în fiece an, nu aşteptau să se trezească oamenii a judeca, îşi începeau festivalurile în liniştea pădurii, în lumina a ceea ce omenirea a dat la o parte doar pentru ca aceste înaripate să preia şi să transforme înapoi în frumos. Sărbătoare bogată în artă, în muzică şi dans. Iar în fiecare an, un scenariu dramatic, pus în scenă de cei mai talentaţi potrivnici ai regulilor morale. Şi toate astea au început cu Rozana. Apoi cu Iolanda şi Vefa, ca să continue cu Ilon. Despre ei este povestea, iar actul dramatic se desfăşoară astfel:

Iese din scenă Rozana, plânsă de timp şi ruginită de vreme, dar fericită. Ea în sine este oglinda iubirii intelectuale care se reflectă pe feţele poporului său astăzi, ea singură a trezit simţul patriotic al artelor, spiritul unitar al colectivului. Şi pentru asta au omorât-o. Nu fizic, niciodată fizic, ci metaforic, spiritual. Aripile i s-au veştejit de vreme, iar corpul său s-a alăturat liderilor la margine de copac, dar gândul s-a pierdut, iar artele au revenit la vecinica nevoie de cunoaştere şi încetul cu încetul amintirea sa a plecat spre stelele la care obişnuia să se închine împreună cu misterele neprofanate din timpul domniei. A slăbit stoicismul cu care zânele se prezentau naturii şi a plecat în uitare cu zâmbetul pe buze. Aşa s-a născut tradiţia sacrificiului.

Intră în scenă Iolanda, dulce ca o garoafă, frumoasă ca o bomboană şi un neica nimeni, a cărui insignifianţă cu toţii o ştiu. *Ce căuta atunci pe scenă?* strigaţi voi, publicul meu loial. Un semn antitetic al revoluţiei evoluţionare, o prezentare antagonică a personajului de mai sus, nimic mai mult, vă răspund eu. A adus zâmbete, a trezit râsete în sala de spectacol a pădurii, printre ruinele filarmonicii abandonate a oamenilor. Comparând-o cu lideri şi soldaţi nu ne va duce nicăieri, ea era un simbol. Dar ştim cu toţii cum funcţionează simbolurile războiului; ea era cântecul ce îmboldea spre luptă, femeia ce a trezit vechi îndemnuri de unire şi a redat pădurii lumina artelor. Casa ei era scena, iar scena tranşeele pe care s-au luptat diferenţele dintre generaţii, şi a rămas din memoria ei amintirea dorinţei de a-i face pe ceilalţi fericiţi. S-a născut colindul din nevoia de a da de ştire oştilor de artişti că păcatul uitării le-a fost iertat. Iar pentru asta au continuat tradiţia ofrandelor şi au oferit-o şi pe Iolanda aceloraşi stele şi conştiinţa colectivă a rămas la fel de curată.

Sunt suflete care n-au ajuns nici să privească scena. Actul dramatic nu a înflorit în inima lui Vefa, nu a avut unde să încapă. Dar paradoxal, el a dat pădurii îndemnul teatrului, a deschis ochii în faţa datinilor ce vor defini acest popor. A creat în ajun de sărbătoare câte ierni a mai putut prinde, într-un obicei aparte pentru care atât de mulţi au fost uitaţi. Şi a murit înainte de vreme, fără alai, dar cu viaţa înaintea ochilor. Aşa s-a trezit rugăciunea în numele celor morţi, când un popor a reuşit să se ridice din ignoranţa ştiinţifică pentru a da atenţie sentimentelor.

Numai Ilon ne-a mai rămas, scriitorul psalmului final, el care duce mai departe amintirea prezenţei sărbătorilor. Când a pus laolaltă moştenirea istoriei aşa cum am aflat-o noi astăzi feţele celor uitaţi au creat mozaicul ce va reprezenta mai departe religia pădurii. A folosit pe post de inspiraţie ce a rămas din fiecare poveste a personajelor din legende şi a dat formă sărbătorilor aşa cum zânele le ştiu astăzi. Respectul său este baza artelor ce definesc tradiţiile pădurii, implicarea

sa va duce mai departe moştenirea intelectuală a poporului. El ne-a lăsat puterea să folosim trecutul conştient, tabloul obiceiurilor fără de care am fi pierduţi. Până acum am fost doar nisipul ce se scurge la vale împreună cu apele râului, acum suntem îndeajuns de puternici să rămânem rocile de la fundul apei, schimbate de timp şi influenţate de curent, dar cu mintea stabilă în faţa cunoaşterii adevărului. El a transformat Tradiţia în ceea ce ştim astăzi.

Oricât am încerca, tindem şi sperăm la unire, la conexiune, între noi, cu trecutul, o înţelegere aparte a ceea ce s-a întâmplat înaintea noastră. Şi o dorim mai mult decât orice pe lume, o creăm ca arta. Rămâne însă de neconceput. Aceştia sunt doar patru dintre oamenii care au dat formă momentelor de sărbătoare şi religiei ce doreşte libertatea, iar pentru asta cu toţii au plătit un gram din existenţă şi au dat către veşnicie sufletele lor. Ce vom face noi mai departe?

Public drag, cu o frântură din psalmul lui Ilon vă las:

Şi de-am fi mai puţinu speriaţi
De adevăr dar şi de fraţi
Am face cale lungă spre morminte
Căci acolo sunt cele sfinte.
Între mame şi taţi,
Cu toţii îngropaţi,
Acolo să aflaţi
Cum să vă rugaţi.
Şi de-o-ţi uita
Ascultaţi aşa–
Mare mi-e mirarea
Că nu ştiţi cântarea
Şi-a-ţi să staţi cu gândul
Spre Vefa rănitul
Şi-a-ţi s-auziţi chemarea
La luptă şi-n plecarea
Iolandei din sat,
Pădurea a uitat.
Rozana tu dragă
Adu îndurare,
Te-au folosit adesea
Şi nu ţi-au dat scăpare.
Duceţi voi iubire,
Căldură şi respect
Oamenilor din ceruri
Acolo am s-aştept.

AMINTIRI DESPRE IERNILE DE ALTĂDATĂ

Denisa Maria Slobodă, clasa a XII-a

Colegiul Național „Vasile Goldiș” Arad/Centrul Județean de Excelență Arad

Fiind copii, primul semn care ne indica venirea sărbătorilor era zăpada. De multe ori, încercând să înțelegem ceea ce ne preda domnul învățător, auzeam câte un coleg care, nefiind atent la tablă, se uita pe geam zicând cu uimire și fericire în glas:”Ningee..”. Apoi, pentru noi ora nu mai conta. Ne uitam toți pe geam, uluiți, abia așteptând să ieșim în curte să vedem dacă se prinde zăpada să ne putem juca cu ea. Câtă bucurie era când ningea mai multe zile în șir și puteam urca cu sania pe deal…

Cum ajungeam acasă, mâncam repede, iar apoi mama ne înfofolea cu haine groase, ciorapi de lână, fulare, mănuși și căciuli; ne luam sania și plecam pe un deal unde se aflau alți câțiva copii care deja începuseră distracția. Nu ne pricepeam să *conducem* sania și de altfel, unora ne era și frică, așa că se întâmpla uneori să mai nimerim într-o tufă cu spini sau într-un gard de la poalele dealului. Nimic însă nu putea distruge acea zi, așa că jocul continua. Când, odată cu înserarea, ne întorceam acasă, luam bulgări de zăpadă și îi aruncam în oricine era mai aproape sau mai ușor de nimerit. Ajungeam acasă uzi și înghețați așa că mama avea deja ceaiul fierbinte pregătit pentru a alunga răceala, ceea ce, e drept, se ne lua în stăpânire destul de des.

În următoarele zile, se întâmpla ceva și mai uimitor: împodobeam bradul alături de mama. Noi puneam globurile pe crengile de jos, în timp ce mama punea beteaua, luminițele, saloanele, și la final, steaua. Era atât de plăcut când, seara, se aprindeau luminițele și colorau toată camera… Ne fascina povestea mamei, care atunci când era cam de vârsta noastră, mergea împreună cu frații ei în pădure să aducă acasă bradul de Crăciun și cetină. După spusele ei, faptul că era cea mai mică dintre ei, o făcea să se poată urca în cel mai înalt în brad și să adune cea mai multă cetină, câștigând concursul pe care-l țineau între ei. Pentru noi părea imposibil să te poți urca așa de sus, întrucât cel mai înalt copac în care ne urcaserăm era mărul din grădină.

Serile de iarnă erau extrem de plictisitoare pentru că eram nevoiți să ascultăm încontinuu colinde la televizor alături de părinți, cărora într-un mod inexplicabil, le plăceau… Când se apropiau sărbătorile, nici școala nu mai era la fel. Clasa era toată împodobită de domnul învățător care în ultimele zile de dinainte de vacanță, nu mai preda, ci se ocupa de pregătirea momentului nostru de colinde pentru serbarea de Crăciun. Fiecare elev trebuia să învețe câte o poezie sau două și colinde și toate acestea formau o scenetă legată de Nașterea Domnului. În fiecare an erau alte poezii și alte

colinde, dar sceneta avea aceleași personaje: îngerul Gavril, care anunța Maicii că va naște pe Iisus Hristos; apoi Fecioara Maria și Iosif, caută un loc potrivit pentru naștere în Betleem; apoi cei 3 magi, care au venit călăuziți de Stea să aducă aur, smirnă și tămâie Celui născut într-un grajd de dobitoace. Fiecare copil care interpreta un personaj se pregătea de acasă cu haine potrivite: Fecioara Maria purta un văl pe cap, ciobanii aveau ciomege, iar magii aveau coroane împodobite cu mărgele și betea, dar și săbii. Un copil ținea în mână o stea mare, decorată și ea. Colindele erau acompaniate de câțiva copii mai mari care băteau dubele. La finalul acestei serbări magice, fiecare copil primea cadouri și dulciuri. Toți plecam fericiți acasă…

De obicei, în aceeași zi avea loc "Seara de colinde" din sat, unde se strângeau majoritatea adulților și vârstnicilor, dar și copii într-un număr mai mic, pentru a asculta orchestre și coruri ce cântau colinde religioase sau povesteau despre Nașterea Domnului. La final, se oferea ceai fierbinte și prăjituri. Era o atmosferă foarte caldă și primitoare, dar pentru că avea loc seara, și dura în jur de două ore, noi copiii ne pierdeam repede răbdarea.

Primul lucru pe care-l făceam în vacanță era o scrisoare pentru Moș Crăciun, pentru că așa auzisem că se face pentru ca Moșul să știe ce să aducă sub brad. Scriam fiecare pe o bucată de hârtie ceea ce ne doream să primim, de cele mai multe ori păpuși sau mașinuțe, apoi făceam în josul paginii câte un desen cu un brad, cu un Moș Crăciun sau cu un om de zăpadă, iar apoi o puneam scrisoarea în geam ca să o vadă Moșul când trece cu sania. Scrisorile noastre dispăreau mai apoi, cel mai probabil luate de elfii Moșului…

În timpul vacanței, ne petreceam timpul cu sania, bulgărindu-ne și făcând îngeri sau oameni de zăpadă. Nu voiam să stăm în casă nicicum. În Ajunul Crăciunului ne trezeam la ora 7, mâncam ceva la repezeală, beam ceai sau compot cald, apoi ne luam toți 3 câteva plase și împreună cu încă doi-trei copii, care aveau o vârstă apropiată de a noastră, porneam să colindăm "Bună dimineața lui Moș Ajun" prin sat, ca să "vestim Nașterea Domnului". Când ajungeam în fața unei case, ne opream și strigam la poartă:"primiți cu pițărăii?" până ne deschidea cineva sau până auzeam "primim, haideți! ". Apoi începeam să colindăm din curte și până intram în casă. Gazda ne dădea dulciuri, bani sau fructe și dacă nu avea treburi multe, ne poftea să luăm prăjituri și suc. La plecare rosteam alt colind:

"Noi ieșim din cas-afară, Dumnezeu se bagă iară,

Cruce-n casă, cruce-n masă, Dumnezeu cu dumneavoastră

Și la anu' când venim, sănătoși să vă găsim! ".

Această urare îi încânta mult pe oameni, pentru că îl implica pe Domnul Isus, iar unii mai rosteau în timp ce plecam, un "Doamne-ajută ". Aproape toți copiii din sat mergeau cu pițărăii, iar când ne întorceam acasă, aveam o grămadă de dulciuri. Ce încântare!

În acest timp, mama pregătea o grămadă de mâncăruri tradiționale și prajituri: salată de boeuf, sarmale, cozonac, cornulețe. Un deliciu!. Seara veneau dubașii cu dubele să cânte "Steaua". Dubașii erau mai mari ca noi, puteau avea și peste 18 ani, și colindau în grupuri mai mari. Ei aveau cușme împodobite cu câteva pene de fazan, mărgele, flori artificiale. Era foarte interesant să le auzim vocile groase cântând colindul. În următoarea dimineață primeam cadourile de la Moș Crăciun, iar apoi, împreună cu bunica, mergeam la Biserică. Încercam să stăm cât mai răbdători pe scaun, așteptând să se termine slujba pentru a merge acasă să ne jucăm cu noile jucării. La final, primeam saloane din pom. Era minunat, iar noi eram atât de fericiți!

Înainte de Anul Nou, mama pregătea iar o grămadă de preparate printre care și piftie, care nouă nu ne plăcea deloc. Seara, veneau iar colindătorii cu "Plugușorul". Dubașii aveau iar dube și clopoței. Tata ne povestea că atunci când era el mic, colindătorii cu Plugușorul aveau un bici pe care-l băteau în vânt ca să audă lumea din case și să iasă afară. La ora 12 seara, apăreau artificii pe cer de la primăria din sat. Ieșeam în drum și le priveam. Încercam să stăm treji cât mai mult timp pentru a le vedea, deși uneori adormeam. De dimineață, veneau alți colindători, cu "Sorcova". De data aceasta, puteau veni și copii mai mici, ca noi. Toți trebuiau să aibe în mână câte o sorcovă care consta într-un băț decorat cu betea sau hârtie creponată. Aceștia erau ultimii colindători ai iernii.

Restul vacanței se rezuma la joaca pe-afară sau prin casă dacă răceam sau dacă mama nu ne dădea voie afară. Toate aceste obiceiuri și tradiții fac parte din copilăria mea și îmi aduc doar fericire în suflet atunci când mi le amintesc.

Croația, identitate spirituală și tradiții de Crăciun

Colegiul Național Pedagogic “Carmen Sylva”, Timișoara

Profesor Coordonator:

Cirimpei Olimpia-Doina

Autor: Smolean Cristian Andrei,

Istorie

- Între secolele V-VII, „croații albi” s-au stabilit în Croația actuală. Statul lor era la sfârșitul secolului al IX-lea organizat în două ducate.
- Tomislav a devenit primul rege în 925, ridicând Croația la rang de regat. Regatul Croației și-a păstrat suveranitatea aproape două veacuri, atingând maxima expansiune în timpul domniei regelui Peter Krešimir al IV-lea și a lui Dmitar Zvonimir.
- Croația a intrat într-o uniune personală cu Ungaria în 1102, fiind condusă direct de Regele Ungariei.
- Singura entitate autonoma din vechiul regat croat, mai întâi sub suzeranitate venețiană, apoi maghiară și otomană, ţncepand cu 1358, rămâne orașul stat Ragusa / Dubrovnik, care a rivalizat în existența sa îndelungată cu republicile italiene Genova și Venezia. Republica Ragusana

În 1527, în fața cuceririi otomane, parlamentul croat l-a ales pe Ferdinand I din Casa de Habsburg pe tronul croat, iar vechiul regat croat devine o pose ă.

În 1918, după Primul Război Mondial, Croația a fost pentru scurt timp inclusă în Statul Slovenilor, Croaților și Sârbilor care și-a declarat independența față de Austro–Ungaria și a co-fondat apoi Regatul Iugoslaviei.

Regatul Slovenilor, Croaților și Sârbilor, iar apoi cel al Iugoslaviei era condus la vremea aceea de Regele Alexandru al II-lea, care a fost căsătorit cu Prințesa Mărioara, fiica Regelui Ferdinand și a Reginei Maria.

- Cel mai longeviv presedinte iugoslav si fondatorul RSF Iugoslavia a fost Maresalul Iosif Broz Tito, care a vizitat Timișoara în anul 1968.
- În urma unui razboi sângeros cu armata iugoslavă, iunie 1991, Croația și-a declarat independența, care a intrat în vigoare la 8 octombrie în același an. Războiul de Independență al Croației a durat patru ani după declararea independenței și a fost câștigat.
- Din 2013, Croația a devenit statul membru al UE cu numărul 28, întregind Uniunea. România s-a implicat activ în sprijinirea Croației în drumul ei de integrare în Uniunea Europeană.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI

Moreška Sword Dance

Dansul de sabie Moreška se desfășoară în insula istorică Korčul, lângă Dubrovnik, unde au motive deosebite să se îmbrace ca mauri și creștini și să se plimbe în jurul lor, întrucât bătălia de la Lepanto din 1571 a împiedicat o invazie otomană. De atunci, Korčulans a interpretat acest dans dramatic care a avut originea în Spania medievală timpurie. Spectacole prietenoase cu turismul pot fi văzute toată vara, dar principalul spectacol în Sărbătoarea Sf. Todor din 29 iulie este relativ autentic, cu excepția decapitărilor de bou care o însoteau odată.

Štrukle

Este poate cel mai renumit deliciu din Croația continentală și reprezintă un aluat subțire, umplut cu felurite ingrediente precum: brânză, mac, dovleac, mere și morcov. Cel mai popular Štrukle este cel umplut cu brânză proaspătă și copt în smântană, însă opțiunile sunt nelimitate. Deși, în aparență, este un preparat simplu, apropiat de produsele noastre de patiserie, ceea ce îl detașează de acestea este tehnica specială de preparare a alua

Plantatul grâului de Crăciun

Un obicei păstrat până în zilele noastre în Croația este plantatul grâului de Crăciun, ca simbol al reînnoirii vietii și a fertilității. Un ulcior plin cu boabe de grâu este așezat de asemenea simbolic, pe masa de Crăciun sau sub brad. Ulciorul poate fi ornamentat cu panglici roșii sau în culorile naționale, roșu, alb, albastru

Coronița cu lumânări de Advent

Adventul începe cu 4 săptămâni înainte de Crăciun și debuteaza cu realizarea unei Coronițe de Advent. Coronita are patru lumânări, prima lumânare fiind aprinsă în prima duminică a Adventului și fiecare lumânare suplimentară în următoarele trei duminici care au precedat Crăciunul.

Coronita de Advent este făcută din crengi de brad, veșnic verzi, țesute astfel încât să nu existe început sau sfârșit, semnificând eternitatea. Constă din două simboluri de bază – un cerc și lumânări sau lumină. Lumânările din coroană simbolizeaza cele patru diviziuni din istoria omenirii: creația, întruparea, răscu

Tradiții cultural populare ale Croaților care conviețuiesc în țara noastră

Costume populare , obiceiuri, religie, tradiție

Croații sunt o minoritate etnică din România, numărând 6.786 persoane la recensământul din 2002. Croații trăiesc în general în sud-vestul țării, mai ales în Județul Caraș-Severin. Croații formează majoritate în două localități: comunele Carașova și Lupac.

Zona prezentată în continuare este Rafnic (în limba croată: Ravnik) este un sat în judeţul Caraş-Severin, comuna Lupac. Are o populaţie de aproximativ 560 locuitori (2002), marea majoritate a populației este de etnie croată.

Prezentare costum popular național croat pentru mireasă

Nuntă tradițională din anul 1989, în familia P. Marin. Costumul miresei are în prezent o vechime de peste 50 de ani. Este o moștenire de familie, pregătită de părinții miresei care sunt croați veniți în România din zona Dalmației, Croația. Ei s-au stabilit în satul Rafnic, județul Caras

În așteptarea mirilor la nuntă

Cununia Religioasă

Poză în fața bisericii

Zestrea miresei

Poză cu mirii și familia

Poze de familie

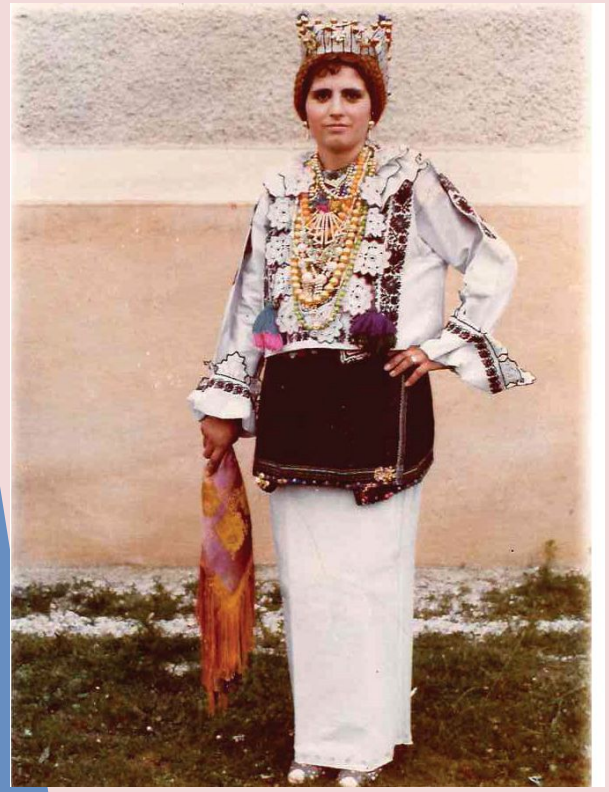

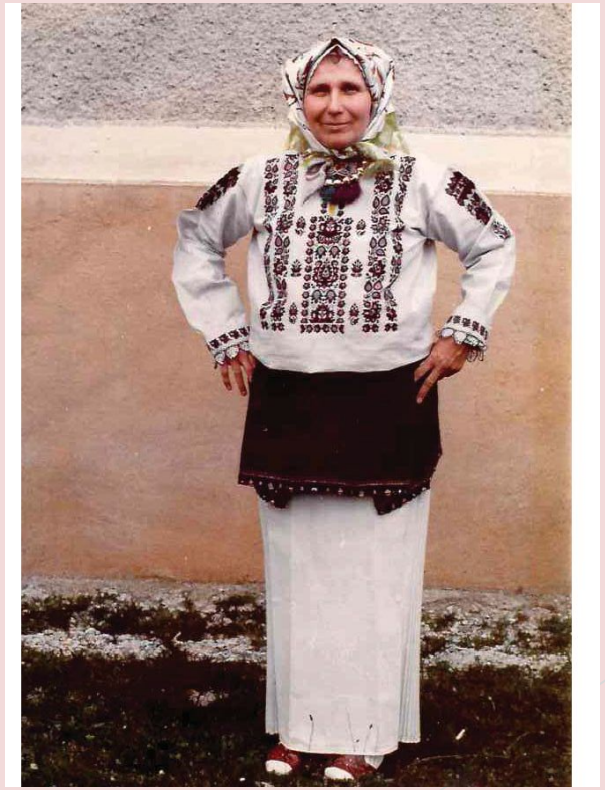

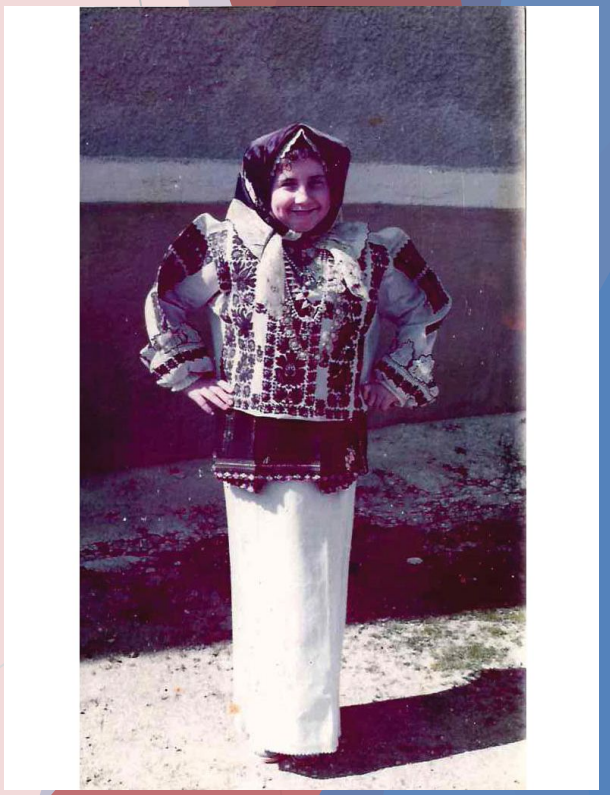

Conferirea Sfântului Mir, copiilor croați din România

Serbarea de Crăciun în jurul bradului

https://www.youtube.com/watch?v=_VP3U-yxzUw

https://youtu.be/wEm4UGBsfxE

BIBLIOGRAFIE:

- **Fotografii colectia personala a familiei Pantea Marin din Reșița**
- **https://ro.wikipedia.org/wiki/Croația (Articol si poze)**
- **https://www.croatianhistory.net/etf/et111.html (poza cetate Ragusa)**
- **https://klimbim2014.wordpress.com/2015/06/26/alexander-i-of-yugoslavia-and-maria-of-romania-александр-i-карагеоргиевич-м/ (poza Regele Alexandru al II-lea si Regina Maria (Principesa Marioara)**
- **https://rum.couriertrackers.com/7-traditions-customs-only-croats-understand-read-083120 (pentru articolele legate de Moreska sword dance;**
- **https://www.inyourpocket.com/dubrovnik/Moreska-Sword-Dance_598e (poza Moreska sword dance)**
- **https://www.horvatorszaginfo.hu/hirek/korcula--a-vitezek-szigete-20100719 (poza Moreska sword dance)**
- **https://blog.travelminit.ro/experimenteaza-gastronomia-croata-4-delicii-culinare-pe-care-trebuie-sa-le-incerci/ (articol si poza strukle)**
- **http://mosul-craciun.blogspot.com/2012/12/craciunul-in-croatia.html (articol plantare grau de Craciun)**
- **https://www.thedubrovniktimes.com/information/item/5870-croatian-christmas-customs-christmas-wheat (poza grau de Craciun)**
- **https://visitcroatia.com/christmas-traditions-in-croatia-by-our-croatia-concierge/ (articol si poza lumanari Advent)**
- **Muzica:** https://www.youtube.com/watch?v=_VP3U-yxzUw

VĂ MULȚUMESC PENTRU VIZIONARE!

Alte sărbători la noi

Stoicovici Eduard Marcel
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Berzasca
Prof. Schiha Emilia-Dana

Tradițiile și obiceiurile sunt elemente esențiale ale culturii unei țări și ajută la menținerea identității naționale. În România, există o varietate de tradiții și obiceiuri care sunt încă păstrate și celebrate cu mare bucurie.

Locuiesc în satul Liubcova, comuna Berzasca, așezată pe malul Dunării, în sudul județului Caraș-Severin .În comuna Berzasca convieţuiesc, alături de români, şi sârbi, cehi, germani, etc., fiecare cu limba, religia şi obiceiurile lor.

O parte din obiceiuri s-au păstrat pâna în zilele noastre: obiceiul legat de ritualul înmormantării, cel legat de creşterea oilor-„măsuratul oilor" precum şi obiceiurile de Crăciun, Anul Nou şi Paşte. Credinţa în strigoi, descântece şi vrăjile, în cea mai mare parte sunt ieşite din uz.
Tradiţiile populare sunt influenţate şi de diversitatea etnică din zonă, dar multe din ele sunt străvechi, modificate de-a lungul vremii.

Caii lui Sântoader

După alungarea spiritului iernii prin practicarea datului câinilor în jujeu, urmează un ciclu dedicat Cailor lui Sântoader, reprezentări mitice hipomorfe, care durează 8 zile, perioadă de purificare a timpului şi a spaţiului după Lăsatul Secului de Paşte. Aceste zile, cu multe obiceiuri, practici magice, poartă denumiri diferite: Joia Iepelor, Marţea, Vinerea sau Sâmbăta Sântoaderului . Sântoaderii sunt o herghelie divină, formată din opt feciori frumoşi, îmbrăcaţi în straie populare de sărbătoare, în opinci şi cioareci, având copite şi cozi de cal. Aceştia sunt conduşi de Sântoaderul cel Mare sau de Sântoaderul cel Șchiop. Bătrânii credeau că aceştia intrau prin casele în care erau organizate şezători şi iau fetele la joc, le lovesc cu copitele, zboară cu ele, etc. Din această cauză, nici o fată nu ieşea din casa în Săptămâna Caii lui Sântoader ca să meargă la şezătoare. Ca o consecinţă ce se poate sesiza din această practică a acestor credinţe este că se punea capăt şezatorilor începute în noiembrie, la sărbătoarea Filipii de toamnă. Aceasta corespunde şi cu începutul muncilor agricole, ceea ce însemna că tinerii trebuiau să se odihnească, pentru a putea munci. Astăzi nu se mai organizează şezători şi oamenilor şi fetelor nu le mai este teamă de Caii

lui Sântoader, doar bătrânii mai povestesc despre aceste credinţe, pentru a nu fi uitate cu desăvârşire.

Făşancul

Una dintre cele mai străvechi şi spectaculoase tradiţii sărbătorite de localnicii din Liubcova este Sărbătoarea Făşancului, care reprezintă sărbătoarea haiducilor după cum spune una din legendele care circulă pe aceste meleaguri.

Pe timp de iarnă, haiducii se ascundeau în locuri tainice, dar, odată cu venirea primăverii se mascau şi începeau lupta cu nobilii de la care luau bani, animale, grâne şi le împărţeau săracilor. În legendele locuitorilor a rămas haiducul Pătru Mantu, care se ascundea în Peştera Haiducească. Astăzi sărbătoare nu mai ţine atât de amintirea haiducilor.

Astfel în fiecare an, la începutul primăverii, se sărbătoreşte Făşancul în localitatea Liubcova. Această sărbătoare durează trei zile, începe în dumineca de la Lasatul Secului. Oamenii îşi confecţionează măşti şi se costumează pentru a nu fi recunoscuţi, după fantezia fiecăruia. În prima zi se costumează doar copiii, apoi adulţii. Se spune că dacă te costumezi şi ieşi să te vadă satul, îţi merge bine în acel an. Unii tineri se mai intrec cu gluma şi murdăresc trecătorii, ascunzându-şi identitatea sub mască. În ultima zi se organizează un ritual de înmormântare veselă, în care se râde, se spun glume şi se fac şelicuri, adică farse.

Nedeia

Adunările din munţi în zilele de sărbătoare se numesc nedei, la noi se spune nigee. Cuvântul vine din slavonă nedelja, adică duminică, sărbătoare.

Nedeile carpatice, obiceiuri dacice, se practicau pe mai toată cununa Carpaţilor, cele mai numeroase fiind în Carpaţii Meridionali, în ţinutul Dornelor, în Munţii Apuseni şi în Munţii Banatului, adică pe platformele netezite, unde se practică păstoritul. În munţi, perioada nedeilor este în perioada păşunatului, adică în timpul verii.

Hramul bisericilor este socotit a fi nedeia satului respectiv. Aceasta este cea mai mare sărbătoare a satului. Cu acest prilej au loc hore ale fiilor satului, ale localnicilor cu rudele şi prietenii veniţi de pretutindeni. Ziua nedeii este pentru fiecare sat fixată şi ştiută ca o zi de târg şi este mai cu seamă legată de sărbători. Dimineaţa merg cu toţii la biserică , apoi ies şi se ospăteayă în cea mai mare veselie. După amiaza se adună toţi într-un anumit loc din sat, de obicei în centru sau undeva pe malul unei ape. Aici junii se adunau la hore pe iarba crudă, la muzica unui lăutar bătrân, iar bătrânii îşi depănau amintirile în jurul unui butoi cu vin. Aceste sărbători ţin de obicei

două, trei zile, iar sătenii respectivi tratează cu cea mai mare ospitalitate şi bunăvoinţă, specifică poporului nostru, pe toţi oaspeţii. Cel mai onorat şi mai fericit sătean este cel care are mai mulţi oaspeţi în zilele nedeii.

În ultimii ani nedeile au pierdut mult din rosturile iniţiale, astfel îngroşându-li-se de multe ori artificial sâmburele ancestral, laică, dacă nu chiar păgână. Astăzi nedeia este văzută ca şi o întrecere între sate - care sat a organizat cea mai mare petrecere, cu muzica cea mai buna, şi cu acest prilej prietenii sunt ospătaţi fiecare de familiile gazde cu cele mai bune şi alese mâncăruri, gospodinele întrecându-se pe sine. În Berzasca nedeia este în 13 iulie, când este hramul bisericii, data când a fost sfinţită, iar în Liubcova la sărbătoarea Înălțării.

.Tradițiile și obiceiurile rămân o parte importantă a vieții noastre de zi cu zi și sunt încă apreciate și păstrate cu mare drag. Aceste tradiții și obiceiuri sunt o sursă de mândrie pentru noi și sunt adesea prezentate cu mare mândrie și bucurie către cei din afara țării. Ele ne fac să ne simțim conectați unii cu ceilalți și cu trecutul nostru și ne oferă ocazia de a ne întâlni cu prietenii și familia pentru a sărbători împreună.

BRADUL

Suhansky Ștefan

Clasa a XI- a C

Liceul Teoretic Jozef Gregor Tajovsky, Nădlac

Coordonator: Prof. dr. Filipaș Ionela

Obuzele devastatoare au fost înlocuite cu fulgi de zăpadă. Era Ajunul Crăciunului, eu tot acolo în noroi cu arma rezemată de piept, mâinile înghețate și stomacul gol. Ridic ușor capul greu și îl proptesc de peretele tranșei. Cu ochii mijiți privesc în jur, soldați plângeau, eu nu mai aveam lacrimi. Alții se scuturau de zăpada rece, bucătarul privea cu amărăciune ba în oală, ba pe rafturile goale. Aceste aspecte mă oboseau prea tare pentru a le mai putea privi. Pleoapele mi-au acoperit încet ochii: în fața mea văd bradul împodobit cu betea de hârtie făcută la grădiniță și globuri de sticlă în care sclipea lumina galbenă a lumânărilor. Sub toate acestea, la poalele bradului, împăturite în hârtie maro, așteptau cadourile de Crăciun. Cu greu m-am abținut să nu iau unul să-l deschid, dar totuși am furat o portocală. M-am ascuns în spatele bradului unde cu mare atenție am desfăcut-o. Cu grijă am despărțit bucățile pe care le-am împărțit: jumătate le mănânc acum, jumătate mai târziu. De pe hol se aud zgomote. Fug în bucătărie: mama, de zor amesteca într-o cratiță deasupra căreia aburul dansa, mă ridic pe vărfuri să văd ce se află acolo și ce să vezi și să nu crezi: morcovi, ceapă, teiței, pătrunjel, ici și colo câte o bucată de carne, toate se roteau într-un vârtej, într-o armonie dirijată de mama. Lângă aragaz, pe blat o altă oală mare. Cu mare băgare de seamă, fără a atrage prea multă atenție asupra mea, ridic ușor capacul cald. Sarmalele stăteau aliniate ca soldații, una după alta, fără spațiu între ele, iar pe margine șunca afumată completa tabloul culinar dând culoare roșiatică zemii. Brusc, cu lingura de lemn, mă lovește mama. Deschid ochii: în fața mea este oala goală ruginită pe fund. Mă așez pe pământ în zăpadă bucurându-mă de puțină liniște. Soldatul de gardă țipă cu tot aerul din piept: *Ne atacă*. Unii își pregătesc armele, alții se ascund pe unde pot fiind fricoși și denumiți ulterior ostași cârtiță, nimeni nu trage și nici nu părea că ar vrea să tragă. Liniștea de dinainte se lasă din nou. Fără prea multă grabă, mă ridic în picioare, îmi dezmorțesc mâinile și scot puțin capul din tranșee. Vederea îmi este blurată din cauza zăpezii, dar pot distinge un băiat subțirel, cu uniforma de două ori mai mare decât corpul său, care duce în spate un brăduț verde, proaspăt tăiat. Cu pași mici, prin zăpada mare,

înaintează spre noi. De pe teritoriul inamic, camarazii flăcăului strigă pesemne să se întoarcă, dar el nimic: se face că nu aude și continuă drumul. *Care trage îl jupoi cu mâna mea,* spune unul dintre cei mai aspri căpitani ai diviziei, apoi mai urcă o treaptă pentru a-l putea vedea mai bine pe soldat. Băiatul se oprește la mică distanță de noi. Atunci, pentru un moment pot distinge frica din ochii tineri. De pe curea, desprinde o săpăligă cu care începe să sape în zăpadă. Toată lumea privește nedumerită. Liniștea era prea apăsătoare. Nu am mai putut rezista. Dau să ies la suprafață, de picior mă prinde bucătarul, mă împotrivesc, zmucesc piciorul și îmi continui drumul, ușor, cu precauție. Băiatul m-a auzit, înfige lopățica în pământ și așteaptă. Cu fiecare pas făcut, zăpada scrâșnea sub picioare. Într-un final, în urma unui drum care parcă a durat zeci de ani, ajung la el, îi întind mâna, acesta își dă jos chipiul, îl pune la piept, iar cealaltă mână o apucă pe a mea. Acea strânsoare rece și aspră mi-a încălzit sufletul. Pe fața lui obosită se putea destinge un zâmbet, iar din ochi, ușor se prelingeau lacrimi. După o clipă strânsoarea se desprinde încet, mă mai privește o dată și începe din nou să sape. Nu am ezitat deloc, mi-am înfipt mâinile goale în zăpada înghețată dând la o parte strat cu strat până am ajuns la pământ, dar continuam să mai săpam parcă hipnotizați sau poate din cauza adrenalinei. Am fost pentru prima dată atât de aproape de inamic fără ca unul din noi să încerce să-l omoare pe celălalt. După ce groapa este îndeajuns de mare, punem copacul în gaură, îl astupăm și ne îndepărtăm puțin să admirăm lucrarea. Doar atunci observ, cum din ambele părți ale frontului soldații s-au apropiat fără arme. Privesc uimit, dar fericit. Băiatul bagă mâna în buzunar și scoate o bucățică de pâine pe care mi-o întinde. Iau pâinea, o pun în buzunarul de la piept și caut prin restul buzunarelor să-i ofer ceva, dar nu aveam nimic la mine. Tresar: cineva mă atinge pe umăr, era căpitanul care s-a dus la flăcău, l-a salutat militărește, punându-se în poziția de drept, ducând o mână la frunte. Cu multă grijă își dă jos medalia de onoare de la piept, o prinde de uniforma băiatului și îl bate ușor pe umăr după aceea. Îl ia în brațe, strângându-l puternic ca un tată care își strânge fiul. În clipele care au urmat a fost pentru prima dată bucurie pe front. Soldații cântau colinde, spuneau bancuri, povesteau, ba chiar jucau și fotbal cu o minge alcătuită din chipie. Bradul era împodobit cu medalioane, lumânări, hârtii albe, cruciulițe și poze cu cei dragi, iar sub brad se aflau scrisori de la cei de acasă, amintirea lor fiind cel mai mare cadou pe care îl puteam primi vreodată atunci. Împreună cu băiatul al cărui nume l-am aflat ulterior, Fredrick, ne-am așezat în fața bradului. A fost cel mai frumos brad pe care l-am văzut vreodată și bradul care prin simplitatea lui nu doar că a unit doi inamici, ci le-a oferit tuturor fericire în suflete și a ajutat la încheierea războiului.

Datini, tradiții și obiceiuri românești

Elev: Szel Emese
Clasa a IX-a A
Colegiul „Csiky Gergely” Arad
Profesor coord:Dima Crina

Iarna, satul românesc devine un colț de rai. Este singurul anotimp din an în care domnește principiul repaosului și al odihnei. În timp ce grâul germinează sub stratul mare de zăpadă, casele țăranilor, calde și primitoare, se pregătesc de sărbătoare.

Sărbătorile de iarnă la români încep odată cu Sf. Nicolae, la 6 decembrie și se încheie în 24 februarie, cu Dragobetele, care marchează începutul primăverii și al anului agricol**.**

Mai greu este să alegi o zonă anume. Indiferent dacă ești în Moldova, în Transilvania, în Oltenia sau în Dobrogea, iarna are o încărcătură și o aromă anume. Tradițiile și obiceiurile românilor diferă de la o zonă la alta, dar frumusețea lor, unicitatea și ineditul sunt cuvinte care nu lipsesc din nici o descriere. Cele mai multe tradiții și obiceiuri care înconjoară sărbătorile de iarnă se respectă cu strictețe în zonele rurale din Bucovina și Maramureș. Conform tradiției, sărbătorile de iarnă se petrec acasă în familie, alături de cei dragi.

Potrivit tradiţiei bisericeşti şi hotărârii Sfântului Sinod, în data de 1 Decembrie, Ziua Naţională a României, în catedralele, bisericile patriarhale şi mănăstireşti din ţară şi străinătate, în paraclisele şcolilor de teologie ortodoxă va fi oficiată slujba specifică” Te Deum” şi vor fi pomeniţi eroii neamului românesc care au înfăptuit unitatea naţională a românilor în anul 1918. La rândul lor, militarii români aflaţi în misiune în teatrele de operaţiuni vor organiza manifestări specifice dedicate Zilei Naționale a României.

De la Sân Nicoară la Moș Nicolae sărbătorile de iarnă erau în trecut un prilej de bucurie pentru cei mici, care așteptau cu nerăbdare prima zăpadă și sosirea lui Moș Nicolae și a lui Moș Crăciun. Câți dintre ei își mai lustruiesc astăzi ghetele, pentru ca Moș Nicolae să le umple cu cele mai frumoase jucării și cele mai gustoase dulciuri? Din păcate, din ce în ce mai puțini copii simt cu adevărat spiritul Crăciunului și al sărbătorilor de iarnă, în general, deoarece sunt bombardați de jocurile pe calculator și de conversațiile cu prietenii pe rețelele de socializare.

Știm tot mai puține despre identitatea și biografia reală a Sfântului Nicolae, deși încă îl ținem foarte drag. Sân Nicoară (Nicoară este cea mai veche formă românească a numelui, venită direct din latină), cum i se zicea în lumea tradițională, este mai degrabă un personaj mitologic, în

jurul căruia s-au țesut legende diverse și uneori năstrușnice, cu vagi ecouri în cultul bisericesc. Așa bunăoară, el ar fi al doilea sfânt făcut de Dumnezeu și ar sta de-a stânga Acestuia (primul făcut, Mihail, are cinstea să stea de-a dreapta). Sân Nicoară (ajutat de Sân Toader) păzește Soarele, ca nu cumva s-o tulească și să lase lumea în beznă și frig. E bătrân, dar în tinerețile lui unii zic că ar fi fost podar, iar alții că ar fi fost corăbier și pescar. El ar fi oprit și apele Potopului pe vremea lui Noe. De altfel, e mai mereu ud și cam posomorât.

Se pare că ipostaza mai vioaie a lui Moș Nicolae, cu obiceiul de a face daruri copiilor (dulciuri pentru cei cuminți, dar și nuielușe pentru cei neastâmpărați) e o inovație orășenească, prefigurând dărnicia mai substanțială a lui Moș Crăciun.

Ignatul – 20 decembrie – paradoxul purificării prin post și sânge, ritualul sacrificial al porcului, ce are loc înaintea Crăciunului, prezintă o legătură evidentă între mitologia Greciei antice și religia populară românească. Nu numai romanii credeau că sângele scurs la sacrificiul porcului putea spăla crimele sau nelegiuirile oamenilor, cât de mari ar fi fost acestea. Puterea sa purificatoare, asimilată celei a focului, e ilustrată și în mitologia greacă. Medeea este izbăvită de păcatul fratricidului prin sângele unui purcel de lapte sacrificat de Circe. Oreste este purificat de matricid de Apollo tot prin sacrificiul expiator al unui porc.

În calendarul popular românesc, Ignat, este considerat patronul acestui animal și unul dintre paricizii panteonului nostru, fiind cunoscut și în calitate de zeu al focului terestru, sacrificial, și al luminii solare. Legătura cu formele precreștine de cult al soarelui reiese chiar din numele său derivat din latinescul ignis, foc.

Mitul Ignatului relatează un paricid a cărui ispășire are loc în fiecare an la 20 decembrie, în preajma solstițiului de iarnă, când se celebrează cele mai importante sărbători ale soarelui. Ignat, gospodar de frunte în satul lui, se spune ca și-a omorât tatăl, însă nu pentru ca a fost îndemnat de Diavol, ci aparent din greșeală: „Ignat, cu ta-său, s-au apucat să taie și ei porcul. Când a vrut Ignat să dea cu securea în capul porcului, nimerește pe ta-său și-l omoară! El, ce să facă? L-a omorât, l-a omorât!… Începe a se văieta: că ce-a greșit de-a omorât pe ta-său?!”

Această greșeală este de fapt cea care a dat voie manifestării unui nou și puternic ritual de sacrificare, practicat în pragul de înnoire a timpului, înainte de Crăciun. Moartea părintelui este cea care regenerează lumea, care forțează trecerea spre regimul înnoit de existență. Deși el este cel care execută sacrificiul, Ignat-omul nu are îndreptățirea de a fi autorul acestei renașteri prin

jertfă, ci este numai unealta unei instanțe supraumane. De ziua lui a rămas statornicit obiceiul sacrificiului ritualic al porcului.

Porcul va fi, de aici înainte, substitutul părintelui sacrificat în scopul resacralizării lumii. Sângele porcului (substitut al tatălui), este cel care salvează, care purifică lumea și care readuce lumina solară și armonia cosmică.

Asemenea razelor soarelui, sângele are darul de a purifica spațiul și făpturile, de a încuraja renașterea soarelui, de a risipi amenințările malefice. Există, la români, ”superstiția” ca în ziua de Ignat trebuie să vezi, ba chiar să te mânjești cu sânge. De asemenea, sângele scurs după sacrificiu nu trebuie risipit. Mai cu seamă dacă porcul era negru, tot sângele i se strângea într-o strachină, amestecat cu mei, pentru a fi folosit în restul anului la descântat.

Iată cum, potrivit religiozității populare, sângele porcului, adică tocmai ceea ce, în timpul postului, se crede că ne spurcă, în timpul acestei sărbători ne purifică. Este paradoxul purificării prin post și sânge al poporului nostru, fenomen foarte rar de sincretism religios.

Un obicei specific sărbătorilor de iarnă este aducerea în casă și împodobirea unui brad. Un cântec specific spune: *O brad frumos, o brad frumos, / Cu cetina tot verde… / Tu ești copacul credincios, / Ce frunza nu și-o pierde…* .Încă din Antichitate, oamenii se închinau la pomi numiți de ei *sacri*. Druizii socoteau stejarul drept copac sfânt. Egiptenii aveau palmierul, iar scandinavii și romanii – bradul!

Romanii, în timpul Saturnaliei, împodobeau bradul cu boabe roșii (**Saturnaliile**= din ziua de 17 și terminându-se cu ziua de 23 Decembrie, erau zile de sărbătoare în onoarea zeului roman Saturn, zi care coincidea cu solstițiul de iarnă.)

Astăzi, boabele s-au transformat în globuri, alături de care se folosește beteală. Pomul de Crăciun, îndeopște bradul, cu podoabele și cântecele aferente, constituie tot o influență apuseană de dată relativ recentă. Crăciunul românesc tradițional nu-l cunoștea, bradul având la noi alte întrebuințări rituale (legate mai ales de naștere, nuntă sau înmormântare).

Desigur, în obiceiul actual se recunoaște (chiar dacă nu mai este decât rareori conștientizată) vechea simbolistică a stâlpului lumii (*axis mundi*), sugerând corespondența între pământ și cer. Pomul împodobit devine astfel, o imagine a cosmosului și a naturii atotdăruitoare. Bradul este preferat pentru însușirea lui de a-și păstra *cetina tot verde*, sugerând ideea vitalității eterne. S-a încetățenit obiceiul ca bradul să fie gătit în ziua de Ajun și desfăcut după Anul Nou (cu care pare, de altfel, mai potrivit decât cu Crăciunul).

Ajunul Crăciunului apare personificat în chipul unui moș cumsecade, frate mai mic a lui Moș Crăciun și despre care se spune că ar fi fost păstor de oi sau de capre. Acesta pare mai autohton decât Moș Crăciunul actul, importat din Occident (Santa Claus). Românul se pune să chefuiască încă din seara de Ajun, când în unele părți se crede că vin și sufletele morților să petreacă laolaltă cu cei vii. Ca atare, pe masă se pune mâncare și pentru cei duși: colaci, turte și cozonaci.

Copiii umblă cu Moș Ajunul (*Ne dați ori nu ne dați*…?) și primesc mai ales nuci și covrigi. E bine să se împartă bucate, atât în numele morților, cât și ca semn de belșug, fiind, prin excelență timpul darurilor. Lipsa reciprocității în această privință e rău văzută, iar pe alocuri se crede că zgârciții încasează pedepse de la Moșul (cele mai grele fiind ale acelora care nu-i primesc pe urători în noaptea mare a lui Ajun). Dăruitul de bani nu intră în tradiție, unde era o lume a economiei domestice, bazată mai mult pe troc decât pe monedă. El s-a încetățenit în orașe, așa, ca un fel de surogat.

Ajunul Crăciunului reprezintă un moment deosebit, care se petrece alături de cei dragi. Acum se împodobește celebrul brad de Crăciun și se fac ultimele pregătiri pentru ziua ce va urma.

Colindele au circulat prin viu grai, ele fiind consemnate în scris și notate muzical, mult mai târziu. Colindele au o bază biblică, ele descoperă în versuri faptele relatate de Evangheliști în legătură cu evenimentul sfânt al Nașterii Domnului. Nu numai vestea pe care o împărtășesc aceste cântări este minunată, ci și modul în care poporul român a compus, a interpretat și a transmis colindele.

Așadar, sărbătorile de iarnă petrecute în mijlocul satului românesc reprezintă o experiență unică, deopotrivă încărcată de veselie, dramatism, ironie și poezie. Un amalgam de contraste pe care doar românii îl pot armoniza atât de bine.

CRĂCIUNUL ÎN PORTUGALIA

Szücs Regina
Clasa a IX-a F
Col. Naț. ”Kölcsey Ferenc”
Satu Mare
Prof. Maier Arnold

- În Portugalia ,casele sunt deja împodobite la sfârșitul lunii noiembrie, la fel ca și bradul de Crăciun.

- În Portugalia, Moș Crăciun vine cu o noapte înainte de Ajunul Crăciunului, iar în dimineața Ajunului Crăciunului, copiii pot deschide cadourile, așa că seara va fi despre Isus.

- Spre deosebire de România, în Portugalia se mai lucrează pe 24,se sărbătorește doar seara, apoi sărbătoarea publică se termină pe 26 și trebuie să lucreze până în noaptea de Revelion

MENIU PORTUGHEZ DE CRĂCIUN

Meniul de Crăciun Portughez este complet diferit de meniul de Crăciun românesc.

FELUL PRINCIPAL

Supă de pui

Cod fiert cu cartofi

Friptură de miel

Caracatiță cu orez

DESERTURI

Pâine de porumb

portugheză Broas

Prăjitura Filho

(ouă,dovleac,făină și scorțișoară)

- Cel mai important este tortul de sărbători BOlO REI, care este decorat cu fructe.

BĂUTURI

- Se beau sucuri de fructe și băuturi răcoritoare, dar cel mai important este vinul.
- La sfârșitul cinei, desertul este întotdeauna servit cu celebrul vin de Porto.

CHRISTKINDL
EXPRESS
DOTTO
CASTELFRANCO VENETO
ITALY

Feliz
Natal

CRĂCIUNUL ÎN MARAMUREȘ ȘI TRANSILVANIA

TAHERI AIDA, CLASA A 11-A

COLEGIUL TEHNOLOGIC "GRIGORE CERCHEZ" BUCUREȘTI

PROFESOR ÎNDRUMĂTOR: BOBEICĂ DANIELA CRISTINA

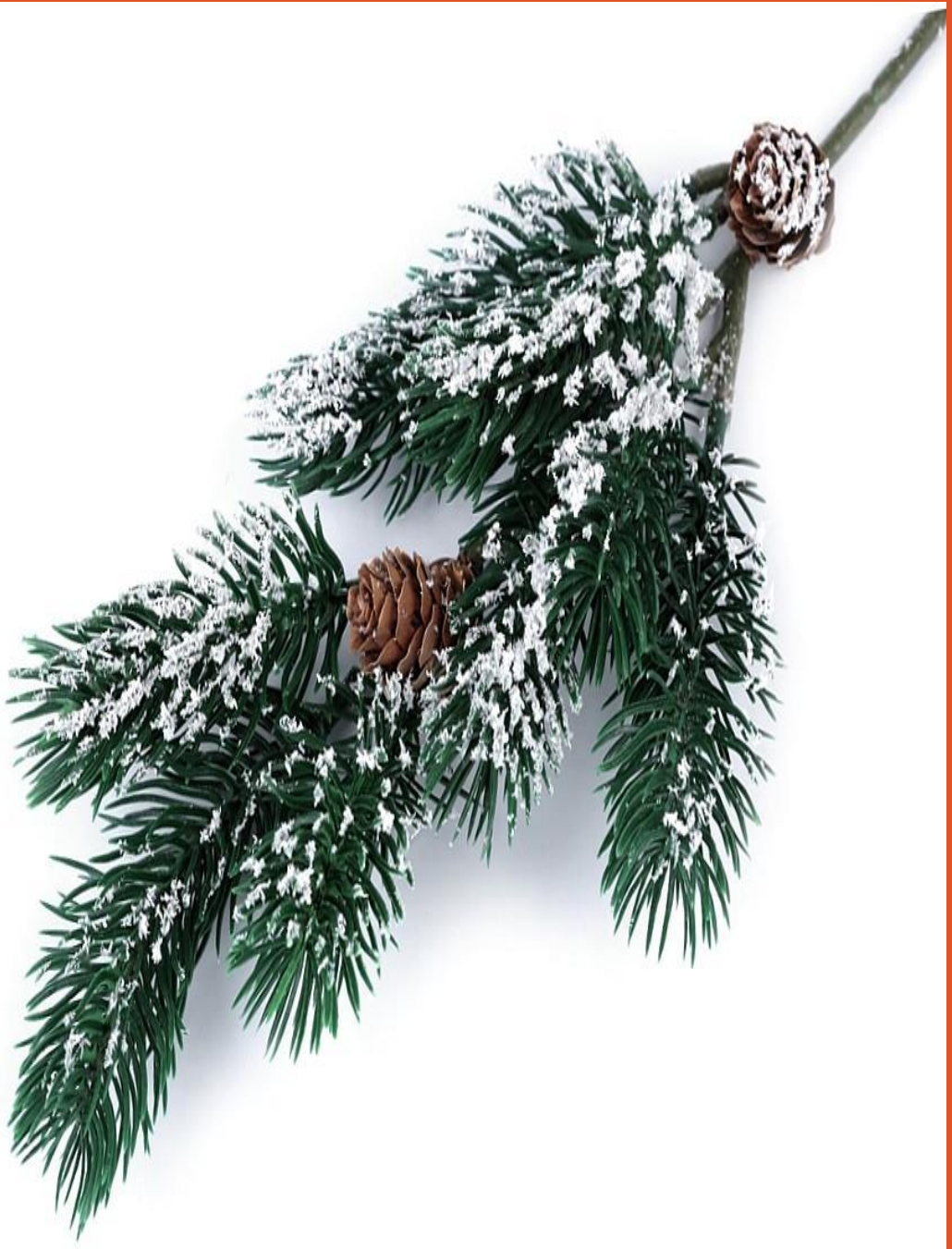

În România, tradiții și obiceiuri cu ocazia Crăciunului sunt foarte multe, ele fiind diferite în funcție de zonă.

Crăciunul înseamnă bradul împodobit, mesele îmbelșugate cu sarmale, cârnați, cozonaci sau colaci și nelipsitele cadouri de sub pom. Acestea sunt obiceiuri de Crăciun prezente în toate zonele țării, însă există și câteva specifice regiunilor tradiționale ale României.

Obiceiuri și tradiții, de Crăciun, din Maramureș

O tradiție întâlnită doar aici este „jocul moșilor”. „Moșii” sunt, de regulă, tineri care poartă măști din păr de capră sau oaie și „biciuiesc” pe cei care le ies în cale. Acest obicei are loc după încheierea colindei.

O altă tradiție din Maramureș este Cavnicul sau Brondoșii. Colindătorii poartă cămăși și pantaloni de culoare albă, pe cap au măști din piele de capră sau oaie, iar la mijloc, un brâu cu mai multe clopoțele.

După terminarea slujbei de Crăciun, se organizează „Viflaimul”, uneori chiar în fața bisericii. Acesta constă într-o punere în scenă a faptelor din povestirile biblice, în special a Nașterii Pruncului Iisus, iar actorii sunt bărbații din sat.

Un alt obicei interesant este reprezentat de „Zânele Vestitoare”. Acesta are loc în Borșa și în Săcel. Zânele sunt trei fete îmbrăcate în alb și împodobite de sărbătoare, care umblă din casă în casă pentru a vesti Nașterea Domnului. Ele au câte o baghetă magică, realizată din buruieni perene. Pentru textele rostite sunt răsplătite cu nuci, mere sau bani.

În zone precum Arieșu de Câmp, Bozânta Mare, Bârgău sau Merișor, încă este popular „vergelul”. Acest obicei constă într-o serie de dansuri (Patru pași, Dansul întâi sau Codreneasca), la care participă tinerii din sat, iar cu ajutorul inelelor și al vergelelor din războiul de țesut, fetele ghicesc numărul nunților din acel an.

Inițial, acest obicei se ținea în șură, însă în ultimii ani, a început să fie organizat la Căminul Cultural.

Obiceiuri de Crăciun din Transilvania

- În Transilvania, s-au păstrat foarte multe obiceiuri străvechi. Gospodinele încep să facă pregătirile pentru sărbători încă din postul Crăciunului, iar bărbații se asigură că până la Crăciun au terminat lucrările agricole.

În unele sate, se organizează șezători, unde femeile țes haine de sărbătoare și alte obiecte decorative cu motive tradiționale.

În satele din zona Târnave, încă se mai păstrează „butea feciorilor”. Flăcăii se strâng în cete, pentru a aduna, încă din zilele de post, vin pentru petrecerea din săptămâna de după Crăciun. Ceata de colindători este organizată minuțios, iar fiecare membru are un rol: ghirău, ajutor de ghirău, jude, pârgău mare, pârgău mic.

În aceeași zonă, se cântă un colind cu rădăcini de peste 2000 de ani, intitulat „Împăratul Romei”. Colindul spune povestea Nașterii lui Iisus în timpul împăratului roman Octavian și descrie venirea magilor cu aur, smirnă și tămâie.

Un alt obicei întâlnit în Transilvania, în comuna Ilva Mare, este colindul “belciugarilor”. În Ajunul Crăciunului, un grup de tineri costumați în soldat, capră, urs, preot, jandarm, doctor, mire și mireasă, interpretează, în fiecare casă, o mică scenetă. Se spune că gospodăriile în care intră aceștia va fi plină de belșug în noul an.

La Sălișstea, în județul Sibiu, există o tradiție cu o vechime de peste 100 de ani. În seara de Ajun, cetele de tineri în costume populare colindă gospodăriile din sat. Colinda începe cu preotul și primarul, după care ceata de feciori merge din casă în casă, până dimineață, când încheie cu rudele membrilor grupului.

Crăciunul este una dintre cele mai iubite sărbători din an și momentul în care ne adunăm laolaltă, cu mic cu mare, pentru a fi măcar pentru câteva clipe împreună. Obiceiurile și tradițiile de Crăciun, unele vechi de câteva secole, ne apropie unii de alții în comunități, ne oferă speranță pentru noul an și oferă acestei sărbători un farmec aparte.

SURSE

- https://blog.elefant.ro/traditii-si-obiceiuri-de-craciun-in-romania-datini-din-fiecare-regiune-a-tarii/
- https://www.travelguideromania.com/ro/traditii-si-obiceiuri-de-craciun-romania/
- https://www.google.com/search?q

Crăciunul în Europa

Todoruț Elina

Școala Gimnaziala Câmpeni,

Prof. Coord. Sicoe Lenuța

CRĂCIUNUL – SĂRBĂTOAREA DE PRETUTINDENI

Sărbătoarea de Crăciun reprezintă:

C – Căldura din casele si sufletele oamenilor

R – Rugăciunile transmise prin colinde

Ă – Dăruirea de cadouri celor nevoiași

C – Credința în Steaua Călăuzitoare

I – Iubirea față de semeni

U – Unitatea familiilor

N – Nașterea Domnului Iisus

MOȘ CRĂCIUN

Moș Crăciun este darnicul bătrân care vine încărcat cu cadouri în seara de Ajun și lasă tuturor copiilor cuminți cadourile cerute. Acesta nu călătorește numai în Europa, ci face copiii din toată lumea fericiți.

COLINDELE – VESTITOARELE CRĂCIUNULUI

În Europa, copiii din majoritatea statelor pleacă în seara de Ajun la colindat. Acest obicei este păstrat încă din antichitate, purtând vestea nașterii lui Iisus, în Viflaim.

Bineînțeles că și eu am colindat multe case purtând costumul tradițional, după cum puteți vedea în poza alăturată:

CRĂCIUNUL EUROPEAN IN FAMILIE

Crăciunul este sărbătorit întotdeauna cu masa plină de bucate, cum ar fi:

SARMALE - ROMÂNIA

BUTURUGA DE CRĂCIUN - FRANȚA

BORȘ DE SFECLĂ - POLONIA

GÂSCA LA CUPTOR - GERMANIA

AROOZ DOCE - PORTUGALIA

ÎMPODOBIREA BRADULUI ÎN EUROPA

Împodobirea bradului este un obicei practicat nu numai în Europa, ci în jurul întregii lumi. De obicei, bradul se împodobește în Ajunul Crăciunului, alături de toți cei dragi, așteptând colindătorii. Globulețe de toate mărimile, beteală multicoloră, luminițe sclipitoare, nimic nu poate lipsi din vestimentația bradului. La început, când nu existau atâtea materiale, oamenii împodobeau brazii cu bomboane și nuci vopsite...

CINSTIREA MORȚILOR

În cimitirele din Finlanda și Islanda, mormintele sunt decorate cu lumini de Crăciun. Cimitirul se transformă dintr-un loc mohorât într-unul primitor de-a lungul sărbătorilor de Crăciun. Și în Bulgaria și Belarus se gândesc și la cei care nu mai sunt printre noi. După masa de Crăciun, lasă toată mâncarea rămasă pe masă, în cazul în care spiritele celor decedați sunt înfometați în timpul nopții. Lituanienii adaugă un loc suplimentar la masă dacă cineva a murit recent și uneori aprind o lumânare în memoria sa.

TÂRGURILE DE CRĂCIUN

În toată lumea, târgurile de Crăciun sunt nelipsite în perioada Crăciunului: spectacole de colinde, decorațiuni, vin fiert, ceai cald, ciocolata caldă, fursecuri, turta dulce...Numai bunătăți oriunde te-ai afla!

SECRET SANTA

Secret Santa, sau moșul secret, este de asemenea un obicei destul de practicat în Europa, când oamenii de toate vârstele trag la sorți pentru a afla cui îi vor face cadoul secret.

Bibliografie:

Această prezentare a fost realizată cu ajutorul inspirațiilor din sursele site-ului “https://www.wikipedia.org ”, dar în cea mai mare parte a fost compusă din ideeile mele proprii.

Traditiile de Craciun a Slovacilor din Nadlac!

Deși este vorba de o sărbătoare creștină, nu numai creștinii, ci aproape fiecare familie sărbătorește Crăciunul. Cel mai mult se bucură copiii de Crăciun. Cu mult timp înainte, oamenii decorează și aranjează locuințele lor și gătesc turtă dulce. Nu are voie să lipsească în niciun caz un pom de Crăciun împodobit cu dulciuri, de care înainte tuturor se bucură foarte tare copiii.

O tradiţie a cărei vechime se pierde în negura vremii spune că în casele slovacilor din Nădlac, meniul mesei de Crăciun nu poate să includă carne de pasăre, ci numai carne de porc sau de vită.

Din meniu nu pot lipsi cârnaţii şi caltaboşii proaspeţi, tăiţeii cu mac, la care se adaugă miere şi nici merele şi nucile, fără de care slovacii consideră incompletă masa de sărbătoare.

După cum susţine si bunica mea, una dintre cele mai fervente păstrătoare ale tradiţiilor slovacilor din Nădlac, cu ocazia Crăciunului gospodinele pregătesc diferite feluri de prăjituri şi cozonaci, tradiţia spunând că o parte din aluat trebuie folosit pentru mânjirea pomilor fructiferi din gospodărie, pentru ca aceştia să rodească în anul următor.

Potrivit sursei citate, în seara de Ajun, în casele de slovaci se obişnuieşte ca în timpul cinei, capul familiei să spună rugăciunea, după care să împrăştie boabe de mac sfinţite pentru a împrăştia spiritele rele. Sub masă se aşează un coşuleţ în care sunt puse boabe de grâu şi de porumb, tot în coşuleţ fiind puse firimiturile de pâine adunate în urma mesei de sărbătoare, pentru ca recolta să fie bogată. Vasele nu se spală în seara de Ajun.

La cină în ajun se mănâncă la primul fel o vafă/napolitană de Crăciun, fie cu miere și nuci sau cu usturoi unsă, pentru a fi/rămâne sănătos tot anul. Și un măr este tăiat - când semințele formează o stea regulată in cinci colțuri, asta înseamnă sănătate. După cină se despachetează cadourile sub brad și se cântă colinde sau se uită la televizor povești de Crăciun.

De Crăciun se pune de asemenea un solz de pește sub farfurie(care trebuie să aducă noroc) În afară de aceasta există obiceiul lansării vaporașelor cu lumânări, a fost păstrat - mici vaporașe formate dintr-o coajă de nucă în care se pune o lumânare aprinsă. Fiecare trebuie să-și facă propriul vaporaș. Se pune apoi o întrebare (de exemplu despre muncă, sănptate, relații...), se lansează vaporașul la apă și se observă destinul.

O altă tradiţie care se păstrează la slovacii din Nădlac este aceea ca de Crăciun, copiii să umble pe la casele oamenilor, cu 'Bethleemul'. În zilele dinaintea marii sărbători creştine, potrivit unei tradiţii străvechi, copiii realizează scena naşterii Mântuitorului. Pentru realizarea acestei scene ei se folosesc de mici figurine sculptate din lemn reprezentându-i pe Fecioara Maria, pe sfântul Iosif, Pruncul Iisus şi chiar animalele care, potrivit celor scrise în Biblie, se aflau în grajdul unde acesta s-a născut. Iar în ziua de Crăciun, patru copii dintre care unul îşi asumă rolul de povestitor, îmbracă straie de ciobani şi pornesc pe la casele oamenilor, unde spun poezii vesele, dansează şi sărbătoresc cu gazdele naşterea Pruncului Iisus'!

Crăciunul și sosirea noului an au prilejuit apariția multor diferite colinde și urări,ca de exemplu:

Ja som chlapec veľmi malý,
mňa môj otec k vám poslali,
žeby ste mi dačo dali,
ale chytro, lebo mi už v bruchu svitlo.

Na Vianoce a v roku novom
vinšujem vám nastokrát
teplé slnko nad domovom,
dobré skutky s dobrým slovom,
zdravia, šťastia akurát,
aby vás mal každý rád.

Ultima zi a anului , 31 decembrie (Revelion**), este consacrată memoriei Papei Silivestru I, despre a cărui viață se știu puține lucruri/e foarte puțin cunoscută.

Nopții din 31 decembrie spre 1 ianuarie i se conferă o putere magică – în această noapte forțele răului ar putea săvârși lucruri rele.

Oamenii încercau să le vâneze cu plesnituri de bici, cu pungi zgomotoase /care plesnesc, s.a. Astăzi se organizează în locul acestora artificii și la miezul nopții anul nou este salutat/întâmpinat cu un toast.

Trutu Casiana

Crăciunul în Europa

Proiect realizat de Turcu Oana
Clasa a X-a A Ec.
CNAE Tecuci
Prof. coord. Filimon Aiina

Ce este Crăciunul ?

Crăciunul este o sărbătoare religioasă, celebrată anual pe 25 decembrie, care marchează Nașterea lui Iisus Hristos, Fiul Domnului.

Crăciunul în Europa

Crăciunul este una dintre cele mai importante sărbători ale anului pentru toți europenii. Nașterea Mântuitorului Isus Hristos reprezintă prilej de sărbătoare în fiecare casă. Este sărbătoarea cu cele mai multe tradiții. În funcție de cultură și istorie, fiecare țară are tradițiile sale specifice.

Germania

În Germania, Crăciunul poartă denumirea de ,,Weihnachten” – ,,noapte solemnă” sau ,,Heiligenachten” – ,,noapte sfântă”. În prima duminică de Advent târgurile de Crăciun invadează piețele orașelor, dându-se astfel startul sărbătorilor de iarnă. În fiecare casă se regăsește ,,coroana de Advent” pe care se găsesc fie 4 lumânări care vor fi aprinse succesiv în fiecare duminică de Advent, fie 24 de săculețe cu dulciuri care vor fi degustate zilnic în familie. În Ajunul Crăciunului copiii nu primesc darurile de la Moș Crăciun, ci de la ,,Christ-Kind” (copilul Isus).

Austria

În Austria, tradițiile se aseamănă cu cele ale germanilor. Austriecii, la fel ca nemții, în timpul Adventului (Postul Crăciunului) confecționează o coroană din crenguțe verzi pe care o împodobesc cu fundițe și patru lumânări. Spre deosebire de nemți care aprind câte o lumânare în fiecare duminică din Advent, austriecii aprind câte o lumânare și cântă un colind în fiecare dintre cele 4 sâmbete ale Adventului.

Christ Kind (copilul lui Isus) este cel care aduce daruri copiilor la fel ca în Germania. Principala masă în familie este cea din seara de Ajun când se mănâncă, de regulă, crap la cuptor ca fel principal. Nu se mănâncă altfel de carne deoarece Ajunul este considerat a fi post.

Franța

În Franța, înainte de Crăciun fiecare casă este împodobită cu decorațiuni de sărbătoare. Masa de Ajun este cea mai importantă pentru francezi, este momentul în care familia se reunește. De pe masa tradițională nu lipsesc ,,la Buche de Noel” (o prăjitură de Crăciun în formă de buturugă), paharele de vin și diversele sortimente de brânzeturi. Moș Crăciun (Pere Noel) este cel care aduce daruri copiiilor în noaptea de Ajun.

Bulgaria

În Bulgaria, Crăciunul („Koleda”) începe la 12 noaptea, în seara de Ajun când fetele tinere pregătesc o pâine specială („Krava”) pentru al lor „Koledar” (colindător) favorit. „Koledarii” (colindătorii) sunt tineri necăsătoriți îmbrăcați în haine tradiționale, ținând în mână un „koledarka” (baston mare din lemn de stejar sculptat), care merg din casă în casă pentru a face urări și a primi darurile pregătite special pentru ei.

Spania

În Spania, sărbătorile de Crăciun încep la jumătatea lunii decembrie și se termină pe 6 ianuarie de ,,Ziua Regilor”. În seara de Ajun majoritatea spaniolilor merg la Misa del Gallo, slujba de la miezul nopții (,,slujba cocoșului”), denumită așa deoarece se spune că nașterea lui Isus a fost prevestită de cântecul unui cocoș.

Copiii spanioli nu primesc daruri de la Moș Crăciun, acestea fiind aduse pe data de 6 ianuarie de către regii magi atunci când este sărbătorită Epitafia ,,Festivalul celor 3 magi”.

Italia

Crăciunul începe cu opt zile înainte și este cunoscut sub denumirea de Natale. Copiii colindă din casă în casă să spună poezii și să cânte, dar darurile le primesc la 6 ianuarie. Conform tradiției, cadourile sunt aduse de Befana, o vrăjitoare urâtă dar bună. Befana, călare pe mătură verifică atentă cine a fost cuminte și cine nu de-a lungul anului, intră prin hornuri și lasă daruri lângă bradul împodobit.

În bisericile din Italia sunt prezentate iesle cu Pruncul Iisus și cu magi în mărime naturală. O altă tradiție este ce a Irozilor - colindători costumați: pe lângă Irod, mai apare un moș cu barbă lungă și cu cojocul întors acesta fiind bufonul romanilor, de asemenea altcineva este costumat ca o paiață cu clopoței la picioare.

România

În România, Crăciunul este o sărbătoare principală anuală, la fel ca în majoritatea statelor creștine. Crăciunul a fost introdus odată cu apariția creștinismului în România. Sărbătoarea Nașterii Domnului se ține pe 25 și 26 decembrie. Cântarea cântecelor de stea este o parte foarte importantă din festivitățile Crăciunului românesc. În prima zi de Crăciun, mulți colindători umblă pe străzile acoperite cu zăpadă ale orașelor și satelor, ținând în mână o stea făcută din carton și hârtie, cu scene biblice pictate pe ea.

Grecia

În Grecia, cea mai importantă este slujba de Crăciun care începe la 4 dimineața în ziua de 25 decembrie. La întoarcerea de la biserică toată familia împarte miere, fructe uscate și Chistopsomo (,,pâinea lui Hristos") – un fel de plăcintă cu nuci pe care o prepară gospodinele în Ajun.

Cadourile nu se primesc de Crăciun, ci pe 1 ianuarie de Sf. Vasile, acesta fiind cel care aduce daruri. În Ajunul Crăciunului, de Anul Nou și de Bobotează, copiii merg din casă în casă la colindat, cântând despre nașterea lui Isus, despre venirea unui nou an și despre botezul lui Iisus.

Polonia

Crăciunul în Polonia este o sărbătoare principală anuală, la fel ca în majoritatea statelor creștine. Crăciunul a fost introdus odată cu apariția creștinismului în Polonia, sărbătoarea dezvoltându-se treptat de-a lungul secolelor, începând din cele mai vechi timpuri. Vechile obiceiuri păgâne s-au combinat cu obiceiurile religioase importate odată cu creștinarea Poloniei de către Biserica Romano-Catolică. Printre sarcinile speciale efectuate de polonezi în casele lor în timpul Adventului se numără și coacerea unor turte dulci de Crăciun numite piernik (turtă dulce) , precum și realizarea unor decorațiuni de Crăciun. Piernikii pot avea diferite forme, cum ar fi inimi, animale sau reprezentări ale Sf. Nicolae. Printre decorațiunile vechi tradiționale se numără stele realizate manual, coji de ouă decorate, ghirlande colorate de hârtie etc.

Danemarca

Crăciunul in Danemarca este o perioada de sărbătoare care se împărtășește cu familia si prietenii. Festivitățile de Advent încep cu patru săptămâni înainte de Crăciun. Coroana de ramuri verzi este făcută in familie sau cu prietenii si fiecare dintre duminici este un prilej de a lua parte la mese festive, in compania celor dragi.

La începutul lunii decembrie, toate casele si apartamentele sunt luminate in roșu, fie cu ajutorul unei lumânări, fie cu cel al unor felinare confecționate din diverse materiale. Fie ca sunt brazi, fie ca sunt altfel de copaci, arborii din fata caselor sunt si ei luminați, iar balcoanele apartamentelor, decorate.

Finlanda

În Finlanda, Crăciunul este cea mai importantă sărbătoare a anului. În fiecare an Moș Crăciun își face intrarea la Helsinki. În Ajunul Crăciunului secretarul general al primăriei orașului Turku, aflat în sud-vestul Finlandei, proclamă public începutul Păcii de Crăciun, declarația fiind transmisă în toată țara la radio și televiziune.

Așadar, spiritul Crăciunului se regăsește în fiecare loc și are o semnficație aparte pentru fiecare dintre noi, asta dovedind cât de diversificați putem fi de la un popor la altul.

ÎNCEPUT DE DECEMBRIE, SFÂRȘIT DE NOIEMBRIE

Elevă: URSUȚA RHIANNA
Clasa a VII-a B
Prof. coordonator: Achimescu Simona

Liceul Teoretic „Adam Müller Guttenbrunn” Arad

-Veșminte! Veșminte de lână pentru cei dragi sau pentru propria bucurie!, striga o fetiță cu ochi căprui ca două coji de nucă, cu un păr blond și lung, ce-i acoperea obrajii îmbujorați. Își strângea pumnii, încercând să-și încălzească degetele înghețate. Hainele erau cu vreo două măsuri mai mari, în culori palide ce ascundeau în spatele lor povești nespuse.

Fetița striga din toate puterile, obosită, dar zâmbind.

Într-o cameră ca mii de alte camere, cu pereți luminați și încălziți de lumânările ce stăteau ici-colo pe câte un mobilier din lemn, acoperit cu pături din lână albă, în colțul camerei, pe un fotoliu ușor albăstrui de catifea, stăteam eu, o persoană oarecare, privind o fetiță străină din spatele unui geam. O priveam pe fetița străină, dar care mi se părea atât de familiară, o fetiță în lume, înconjurată de mii de persoane, dar totuși singură, singură în adâncul ocean de gânduri. Afară ningea, iar zăpada ce se așeza pe casele din împrejurimi, era tot mai grea.

Fetița părea speriată, nu de frig, de boli sau la gândul că nu i-ar ajunge averile vieții, ci de ea însăși. Îi era frică de propria persoană. O mică gutuie mai coaptă decât milioane de gutui mai mari. Tartarul frigului făcea ca bătăturile mâinilor să usture, dar, în ciuda durerii, ea răspundea simplu cu un zâmbet.

Mâinile îi tremurau, dar rămânea nemișcată și striga „Haine călduroase! Veșminte pentru cei dragi sau pentru propria bucurie!” Era ancorată în ea, cu capul drept înainte zâmbindu-i fiecărui om ce trecea pe lângă ea, totuși respingându-i oferta. Câte cuvinte nespuse ale unui singur om, ce încet-încet se transformă în lucrurile pe care noi le numim ”N-am timp”.

Fetița se așeză, învelindu-se într-un palton scurt de catifea. Privi în jur extenuată. Iar oamenii? Oamenii o priveau pășind mai departe pe străzile împietrite de frigul iernii. Ici-colo câte o stradă era mai luminată de luminițe pregătite pentru sărbătorile ce urmau să vină cu viteză, iar eu priveam fetița neputând să-mi iau ochii de la ea. Atâta grație în mâinile sale micuțe. O privire de catifea. Ochii de cleștar. Vai, și de ce? De ce mă aflu aici, la căldura șemineului, privind pe un geam de sticlă? Răspunsurile întrebărilor și întrebările răspunsurilor! Și auzeam din nou „Veșminte! Veșminte călduroase pentru cei dragi sau pentru propria bucurie!” Dar lipsea ceva. Lipsea omul din vocea ei. M-am ridicat proptindu-mă de marginea geamului. Fetița era acolo! Am oftat apoi mi-am luat privirea

de la fereastra înghețată. Exista corectitudine sau falsitate în viață? Există drumuri nenumărate pe care le putem urma în viță, dar vom ajunge vreodată să știm încotro duc căile pe care nu le-am urmat sau vor rămâne doar niște povești nespuse?

Îmi întorc din nou privirea la geam. Fetița era tot acolo, așezată pe un covor de nea în mijlocul mulțimii de oameni.

O femeie se opri, aplecându-se lângă fetiță. Cu o mișcare ușoară a brațului, își așeză mâna pe umărul fetei.

-Aș dori și eu un palton, spuse domnișoara zâmbind. Fata își ridică privirea, apoi îi întinse un palton alb ca neaua. Cu un zâmbet pe față, fata a îmbrățișat-o, iar în spatele lor, bradul înzăpezit ce avea să fie împodobit cu mii și mii de ornamente, vestea cum nimeni nu știa mai bine marele Crăciun.

Fetița stătea acolo în mijlocul străzii înguste, neoprindu-se să spere. Ochii ei căprui, figura ei blândă vorbeau și cântau spiritul iernii. Se încălzea în micul ei palton, învelit în jurul ei. M-am ridicat din fotoliu, m-am apropiat de o cutie împachetată în hârtie roșie ca un fruct de laur, înfășurat într-o pânză verde ca o frunză de molid iarna, în frigurile de decembrie ce totuși împrăștiau acea căldură sufletească în inimile oamenilor.

Am apucat cutiuța în care se afla cadoul ce urma să-l dăruiesc, un jurnal, un prieten căruia îi poți vorbi când ai nevoie, un loc pe în care păstrezi cuvinte dorite și nedorite. Am ieșit pe ușa casei, pășind pe trotuarul înghețat, ajungând lângă fetiță. M-am aplecat întinzându-i cutia. Fetița m-a privit nesigură.

-Ia-l. E pentru tine. Nu avem nevoie neapărat de Crăciun pentru a ști să fim oameni.

Fata a luat cutiuța cu îndemânare, ascultându-și bătăile inimii pentru o clipă, apoi a îndreptat cadoul spre mine, îndemnându-mă să-l iau înapoi. I-am aruncat o privire întrebătoare.

-Apreciez mult gestul, domnișoară, dar, a făcut o pauză, nu-l pot accepta.

Voiam să o întreb de ce, dar în sinea mea știam că-mi va răspunde de la sine.

-Nu pot lua minunatul dar, m-aș simți vinovată, n-ar fi trebuit să vă deranjați, mi-a vorbit blând cu o urmă de regret pe fața ei, dar zâmbind.

Am oftat vrând să-i spun atâtea, dar nu știam cum să încep.

-Nu-ți cer să-l iei, ci să-l accepți, să-l accepți ca fiind al tău. Consideră-l ... consideră-l ca pe un cadou de Crăciun, am spus eu într-un final.

Fetița a rămas nemișcată privind în gol, apoi și-a ridicat privirea.

-Nu este Crăciunul încă, mi-a răspuns ea simplu.

Mi-am deschis gura pregătită să-i răspund, dar mi-am dat seama că nu mai aveam replici

-Nu e nevoie de Crăciun pentru a știi să fii om, i-am explicat eu mai degrabă șoptind.

Vocea îmi tremura, nu știu de ce. Fata s-a uitat la mine, dar eu îmi feream privirea. Oare am spus ceva greșit?

-Mulțumesc, mi-a spus ea, jucându-se cu panglica înfășurată în jurul cadoului.

I-aș fi spus să-l deschidă, dar n-am făcut-o, eram sigură că-l va deschide la momentul potrivit.

-Cu plăcere!

I-am pus mâna pe umăr și i-am zâmbit.

A fost un sfârșit de noiembrie în care a nins, și un început de decembrie în care mi-am amintit să zâmbesc.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE CRĂCIUN

ELEV:UȚIU DAVID ȘTEFAN

PROF IONESCU VIOLETA

CLASA A 5 A

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 188

BRADUL DE CRĂCIUN

Simbolul sărbătorilor de iarnă este mult doritul brad de Crăciun. Acesta exista în tradiţiile româneşti cu mult înainte de era creştină. Bradul este cel mai important arbore din obiceiurile româneşti, fiind prezent la cele mai importante evenimente din viaţa unui om: botezul, căsătoria şi înmormântarea. Se consideră că bradul aduce noroc, viaţă lungă, prosperitate şi fertilitate, motiv pentru care oamenii îşi împodobesc casa cu crengi de brad.

În ziua de azi, toată lumea abia aşteaptă să împodobească bradul; acest obicei are loc în ajunul Crăciunului sau în noaptea de Crăciun, când Moş Crăciun aduce, pe lângă cadouri, şi bradul frumos împodobit cu globuri şi beteală.

COLINDE

Un obicei foarte cunoscut este colindatul. Colindatul începe în data de 24 decembrie şi poate continua 2 sau 3 zile. La colindat participă de obicei grupuri de copii, de oameni maturi, bătrâni, doar fete, doar băieţi, tineri căsătoriţi etc.

Colindatul are loc în curtea celor ce primesc colindătorii, în casă sau sub fereastră. Deseori, colindătorii sunt primiţi în casă deoarece se spune că ei aduc sănătate şi un an prosper şi sunt recompensaţi cu nuci, mere, colaci şi, mai recent, bani.

Tot în această seară, tinerii se adună în unele case în grupuri de fete şi feciori şi îşi pun măşti: băieţii poară măşti de femei iar fetele poartă măşti de bărbaţi, apoi pleacă prin sat. Se strâng în mai multe case unde încep să danseze: fetele cu măşti de băiat iau câte o tânără la joc iar băieţii, cu măşti de fete iau câte un fecior întimpuljoculuimascaţii sărută perechea aleasă.

În maramureş, spre deosebire de alte zone, are loc “jocul moşilor” – colindarea gazdelor de către colindători deghizaţi cu măşti. Aceştia urează sănătate şi fericire gazdelor.

Toţi colindătorii, indiferent de vârstă, primesc un colac – ce simbolizează soarele; de asemenea ei primesc mere şi nuci. În ziua de crăciun nu se spală rufele şi nu se dă nimic de împrumut; animalele din ogradă primesc mâncare din belşug; se spune că dacă animalele se culcă pe partea stângă atunci iarna va fi lungă şi geroasă.

Şi în zona moldovei, crăciunul este o sărbătoare importantă. Toate activităţile ce au loc în ziua ajunului sunt de fapt un ritual pentru protecţia animalelor, a livezilor şi a gospodăriei: femeile fac curat în toată casa şi pregătesc colaci, iar bărbaţii au grijă să înapoieze orice lucru luat cu împrumut. Tot în acestă zi, femeile coc un colac de forma cifrei 8, care în primăvară urmează să fie afumat şi pus între coarnele boilor ce ară pământul. În ajun, femeile pregătesc masa de crăciun, care trebuie să conţină vreo 12 feluri de mâncare, multe dintre acestea fiind din carne de porc, sacrificat cu câteva zile mai înainte.

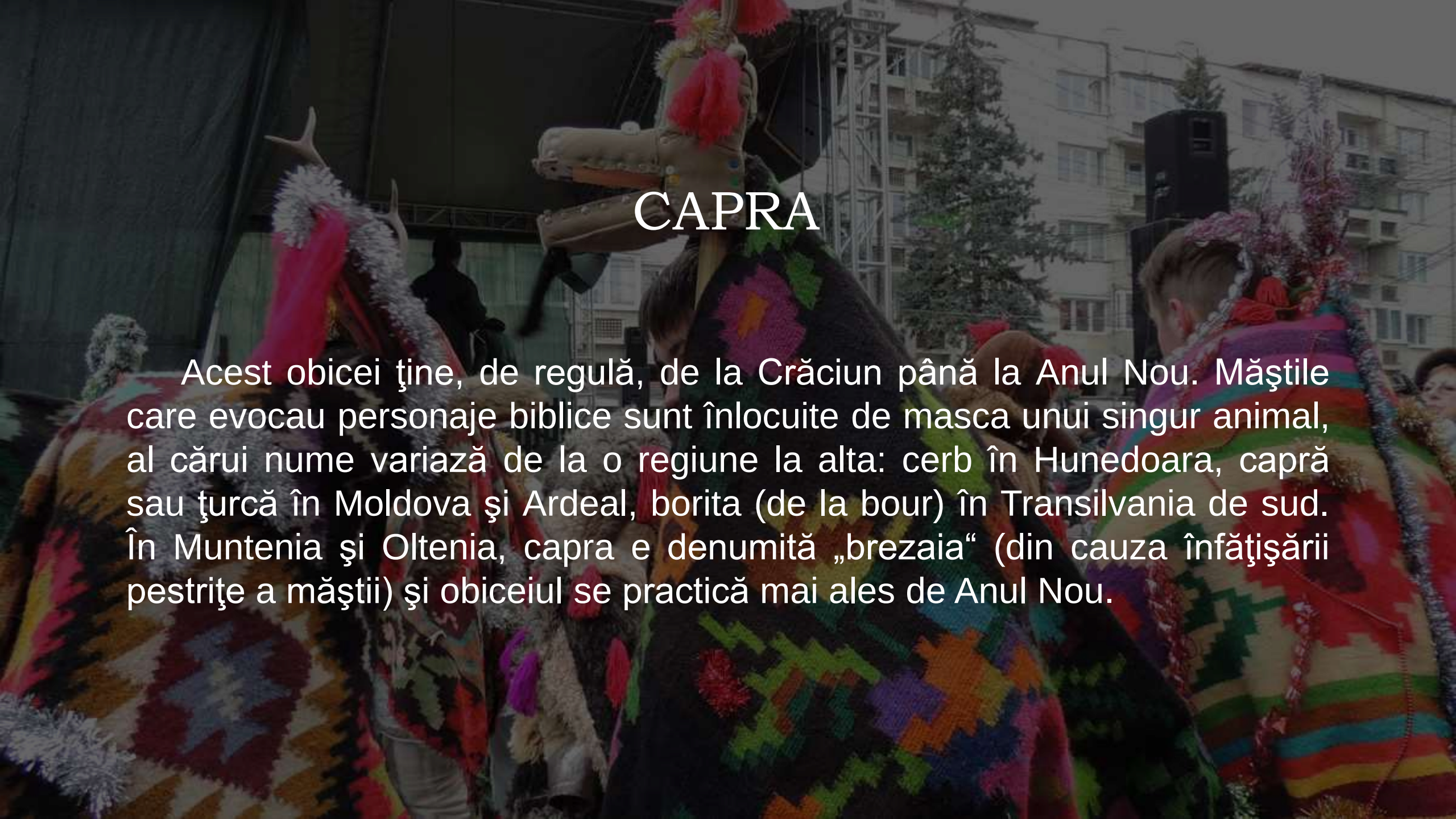

CAPRA

Acest obicei ţine, de regulă, de la Crăciun până la Anul Nou. Măştile care evocau personaje biblice sunt înlocuite de masca unui singur animal, al cărui nume variază de la o regiune la alta: cerb în Hunedoara, capră sau ţurcă în Moldova şi Ardeal, borita (de la bour) în Transilvania de sud. În Muntenia şi Oltenia, capra e denumită „brezaia“ (din cauza înfăţişării pestriţe a măştii) şi obiceiul se practică mai ales de Anul Nou.

STEAUA

Un alt obicei care în timp şi-a pierdut semnificaţia este mersul cu ‘steaua’ – obicei vechi ce se întâlneşte la toate popoarele creştine. Acesta avea menirea de a vesti oamenii de naşterea lui hristos: copiii care mergeau cu ‘steaua’ se deghizau în magi şi vesteau marea minune.

PLUGUȘORUL

Urare tradiţională în preajma Anului Nou, “Pluguşorul” a păstrat ritualul unei invocări magice cu substrat agrar. El este întotdeauna însoţit de strigături, pocnete de bici şi sunete de clopoţei, dar plugul adevărat, tras de boi, a fost înlocuit cu un plug miniatural, mai uşor de purtat, sau de buhaiul care imită mugetul boilor. Textul pluguşorului imprimă un ritm vioi, urărările sunt vesele şi optimiste.

SORCOVA

Un obicei de anul nou, care aduce mare bucurie copiilor, este umblatul cu sorcova. Aceştia au o crenguţă înmugurită de copac sau o sorcovă confecţionată dintr-un băţ în jurul căruia s-au împletit flori de hârtie colorată. Numele de sorcovă are originea în cuvântul bulgar surov (verde fraged), făcând aluzie la ramura abia îmbobocită, ruptă odinioară dintr-un arbore. Atingând de mai multe ori persoanele cu sorcova sunt făcute urări de bine şi bunăstare celui vizat.

SURSE

- Sărbătorile de Iarnă: Frumoasele tradiții și obiceiuri românești

Vákon Dóra
Clasa a IX-a F
Col. Naț. ”Kölcsey Ferenc”
Satu Mare
Prof. Maier Arnold

Crăciunul în Franţa

Tradiţiile de Crăciun în Franţa

Astăzi, tradițiile de Crăciun în Franța diferă. Este o ocazie foarte importantă pentru francezi, pentru că țin foarte mult la unitatea familiei și este obligatoriu ca toți membrii să se reunească la masă. Copiii francezi își așează încălțările în fața căminului, sperând că ***Pere Noel*** (Tata Noel) sau „le petit Jesus" („micuțul Isus") le va umple cu daruri. Bomboane, fructe, nuci și mici jucării sunt agățate pe ramurile bradului de Crăciun. Există și un ***Pere Fouettard*** (Tata Fouettard), care are datoria de a-i bate la fund pe copiii care au fost obraznici de-a lungul anului.

Târgurile de Crăciun

Les Marchés de Noël sunt frumoasele târguri de Crăciun cum numai în Franța le întâlnești! În perioada sărbătorilor de iarnă, întregul oraș francez se transformă, iar în piețele centrale numeroase căsuțe de lemn își fac apariția. Luminițele de Crăciun vor completa frumos atmosfera, iar la superbele căsuțe vei găsi dulciuri, mâncăruri tradiționale, ciocolată caldă, vin fiert și numeroase idei de cadouri!

Pomul de Crăciun

Dacă există un lucru comun tuturor popoarelor existente acela este pomul de Crăciun! Chiar dacă fiecare ţară se laudă cu tradiţii extraordinare de Crăciun, toţi oamenii se bucură doar la gândul de a orna frumos un brad! O tradiţie pe cât de veche, pe atât de frumoasă, împodobirea unui *Sapin de Noël* este un mare motiv de veselie, întreaga familie participând, ornând şi aranjând!

La masa de Crăciun

Află că în Franța masa de Crăciun se servește de obicei la bunici, considerați capul familiei. Aici, în ajunul Crăciunului, te vei putea delecta cu fripturi de curcan, iar ca desert savurezi celebrul *buche de Noël*, rulada de ciocolată în formă de buștean. Această ruladă faimoasă are o poveste interesantă în spate, pe vremuri obișnuindu-se să se taie un buștean care să fie ars începând cu zilele Crăciunului și până de anul nou.

Duck a l'Orange

Duck a l'Orange este, pur şi simplu, piept de raţă servit cu un sos dulce şi tandru portocaliu. Dacă nu trebuie încă să vă bucuraţi de o pereche perfectă de raţă şi portocală, nu există o modalitate mai bună de a începe decât cu această reţetă populară.

Crăciunul propriu- zis

Ei bine, la fel ca la noi, francezii se pregătesc intens de această sărbătoare, gospodinele obişnuind să facă o curăţenie generală înainte de toate. Nu lipsesc bucatele alese, dar mai ales casa şi masa frumos decorate! În timp ce membrii familiei se adună la masă, ei vor cânta cele mai cunoscute colinde.

În Ajunul Crăciunului, copii obişnuiesc să îşi pregătească ghetele şi să le aşeze lângă sobă, sperând ca Moş Crăciun să treacă pe la ei. De obicei, ei primesc dulciuri delicioase! După aceasta, vor împodobi bradul împreună cu ceilalţi membri ai familiei!
Aşadar, după cum ai observat, chiar dacă ţara şi obiceiurile sunt diferite, esenţa Crăciunului rămâne aceeaşi. Această perioadă este una magică, una în care toată familia se adună şi se bucură atât de sărbătoare, cât şi unul de celălalt!

Strasbourg
Capitale de Noël

https://www.mesajeurarifelicitari.com

CRĂCIUN PENTRU TOȚI

Alexandra Vidican, clasa a X-a
Colegiul Național ,,Vasile Goldiș” Arad/ Centrul Județean de Excelență Arad

E decembrie,
Copiii colindă plini de bucurie.
E noaptea de Ajun,
Mama coace cozonaci
În așteptarea lui Moș Craciun.

Copiii se opresc la fiecare casă.
Cântă niște colinde străvechi
Și primesc în dar
Perechi de colaci și flori de mărgăritar.

Doar un copil stă la geam
Și privește trist ninsoarea.
S-ar fi dus la colindat,
Dar nu are papucei de încălțat.
S-ar fi dat cu sania,
Dar trebuie să o ajute pe mama cu curățenia.

Mama lucrează mereu până târziu
Și nu a avut timp de pregătiri.
Luna asta a întârziat salariul,
Pe masa de Crăciun punând doar niște dezamăgiri.

Așa e pe la noi...
Avem tradiții frumoase
Avem bucate alese,
Care lasă tot felul de plăcute miresme.
Așa e pe la noi,
Țară frumoasă, sistem plin de noroi.

BUCURIA NAȘTERII DOMNULUI

Calisa Vladu, clasa a IX-a
Colegiul Național ,,Preparandia - Dimitrie Țichindeal'' Arad/
Centrul Județean de Excelență Arad

E zi de sărbătoare
Și pace-i pe Pământ
Căci Preacurata Maică
Naște pe Fiul Sfânt.

În iesle lângă vaci,
Pe fân El e culcat
Și Iosif Îl veghează
Pe-al lumii împărat.

În lume-i bucurie,
Copii cântând vestesc
Că azi se naște Fiul
Tatălui ceresc.

BUCURIA CRĂCIUNULUI

Zaharia Raluca Gabriela,
Liceul Special „Sfânta Maria” Arad
Clasa a X-a E
Prof. coordonator Petcuț Diana Maria

Decembrie din calendar,
Ne aduce iarna-n dar,
Cu povești pline de mister,
Cu zăpadă, și mult ger.

Copiii toți se adună,
Glasurile lor răsună,
Și ne cântă-n cor, duios,
De nașterea Lui Hristos.

Azi, în seara de ajun,
Toți așteptăm ca să vină,
Pe bătrânul Moș Crăciun,
Cu căldură, și lumină.

Să ne facă un pic mai buni,
Să ne bucurăm din plin,
De tot ce avem de la străbuni,
Și de Darul Cel Divin.

SECȚIUNEA II

- ***Albert Klara – „Un dar pentru fiecare”***
- ***Albert Mario – „Tradiții din bătrâni”***
- ***Andrasi Andra – „Om de zăpadă și fulg de nea”***
- ***Andraș Hoară și Petronela Mălina – „Clopoțel”***
- ***Anton Vlad – „Bradul cu cadouri”***
- ***Aolăriței Camelia – „Șoarecele și globul”***
- ***Aștefănoaie Ionuț Marian – „Brăduțul”***
- ***Atimuți Vanesa – „Iisus în grajdul cu vite”***
- ***Augustinov Stefany Și Chelmăgan Maria – „Căsuță de Crăciun”***
- ***Babota Anamaria – „Lumină în întuneric”***
- ***Banciu Alisia – „Îngerii printre globuri”***
- ***Banu Radu – „Magia iernii”***
- ***Bobaru Ștefan – „Cu drag, iarna”***
- ***Bojin Luca – „Felicitare”***
- ***Boldiszar Amalia – „Un dar pentru fiecare”***
- ***Boniș Briana – „Căsuță de Crăciun”***
- ***Bonțe Cosmin – „Brad”***
- ***Borțiș Ariana – „Globul de sticlă”***
- ***Budea Florentina – „Glob”***
- ***Cardasol Cristian – „Din inimă cu spor”***
- ***Cărăbaș Iulia – „Căsuță de Crăciun”***
- ***Chelaru Lavinia Florentina – „Îngeraș”***
- ***Cherci Adelin – „Felicitare”***
- ***Ciobanu Denis – „Semne de carte”***
- ***Ciobanu Iris – „Popas de suflet”***
- ***Ciuciu Andrei – „Căsuță de iarnă”***
- ***Cobrac Karina – „Felicitare”***
- ***Coconașu David – „Merry X-Mas”***
- ***Copcios Nicoleta – „Despre Crăciun”***

- *Coroban Matei – „Semn de carte”*
- *Covaciu Maria – „Bradul Vesel”*
- *Covaciu Raluca Alexandra – Felicitare „Om de zăpadă / Globuri magice”*
- *Cristea Paul – „Ghirlandă de lumini pe pârtie”*
- *Csapo Ariana – „Ornamente de Crăciun”*
- *Czudih Amalia – „Cei trei crai” și „Bradul”*
- *Darați Jasmina – „Iarna”*
- *Dehelean Emanuel – „O brad frumos”*
- *Dumitraiciuc David – „Merry Christmas”*
- *Durgheu Giulia – „Moșul cel bun” și ”Felicitare de Crăciun”*
- *Farcaș Cosmina – „Moș Crăciun”*
- *Gaal Dennis – „Căsuță de Crăciun”*
- *Gagea Alexandru – „Căsuță de Crăciun”*
- *Galfi Attila – „Căsuță de iarnă”*
- *Ganea Beatrice Denisa Florentina – „Glob pentru bradul de Crăciun”*
- *Gheorghe Alexandru – „Fulg de nea!”*
- *Gorczyca Maria – „Sărbători fericite”*
- *Gudik Cristian – „Păstorii”*
- *Gui Bogdan – „Felicitare”*
- *Hajdo Melinda – „Semn de carte”;„Felicitare”*
- *Hanț Otilia și Hanț Sofia – „Căsuță de Crăciun”*
- *Hălmăgean Sara Nicola – „Felicitare de sărbători cu decorațiune de pom”*
- *Horțea Gabriel – „O, brad frumos!”*
- *Hudrea Diana – „Globuleț” și „Clopoțelul vesel”*
- *Ienea Răzvan Mihai – „Berzasca un loc minunat”*
- *Ilić Luca – „Căsuță de iarnă”*
- *Iovănescu Cerasela – „Micuțul Iisus”*
- *Kelemen Ana – „Îngerași”*
- *Klepp Lucas – „Felicitare Crăciun”*
- *Laurincz Lara – „Ornamente brad”*
- *Lazăr Sara – „Iarna”*

- *Lăpădat Beatrice Maria – Felicitare „Om de zăpadă”*
- *Lăpădat Darius Emanuel – „Ajutoarele lui Moș Crăciun (Renul Rudolf)”*
- *Lăzărescu Alexandru Bogdan – „Decoraţiuni se sărbătoare”*
- *Lingurar Stăncuța – „Seara de Crăciun”*
- *Lipitor Claudia – „Brad împodobit”*
- *Luca Simona Cornelia – „Bradul”*
- *Macavei Andrei – „Crăciun fericit”*
- *Manea Matei – „Feerie de iarnă”*
- *Maria Cezar – „Ninge cu cadouri!”*
- *Marian Sorin Andrei – „Bradul împodobit”*
- *Mazilu Ștefan – „Brad împodobit”*
- *Mihalceak Vlasta – „Felicitare, semn de carte”*
- *Miloș Dragoș Florin – „Brăduțul”*
- *Mircu Anamaria – „Semne De Carte”*
- *Mitroi Denisa – „Moș Crăciun”*
- *Mîrzac Andrei – „Bucuriile iernii”*
- *Morar Carmina – „Brăduleţul magic”*
- *Mușea Alexandra – „Iisus și magii”*
- *Nastasiu Nadia Sorina – „Iarna”*
- *Năstac Antonia – Felicitare „Om de zăpadă”/„Steaua magilor”*
- *Pantea Andreea – „Un dar pentru fiecare”*
- *Pantea David – „Bradul meu”*
- *Pater Denis Andrei – „Om de zăpadă schior”*
- *Pero Ariana – „Înger”*
- *Pintilie Lucas Ioan – „Ornament de Crăciun”*
- *Polaceac Iasmina – „Semn de carte”*
- *Popa Larisa – „Moș Crăciun”*
- *Popescu Alexandra – „Magia Crăciunului”*
- *Popescu Maria Cristina – Felicitare „Om de zăpadă”/ „Steaua magilor”*
- *Preda Estefan Daniel – „Tradiții la români”*
- *Raicovici Cosmina – „Maria și pruncul Iisus”*

- *Rancz Matyas- Gyorgy – „Semn de carte; felicitare”*
- *Rezi Bianka – „Omul - meu de zăpadă”*
- *Rieger Patrik – „Căsuță de iarnă”*
- *Roman Rebeca – „Felicitare”*
- *Rostaș Cristina – „Omul de zăpadă”*
- *Roșca Victor – „Decorațiuni”*
- *Sas Ana Maria – „Renul moșului”*
- *Savin Gabriel – „Bradul împodobit”*
- *Sălăjan Cristian – „Semn de carte”*
- *Socat Ioan – „Felicitare de Crăciun”*
- *Stan Mădălina – „Moș Nicolae”*
- *Stănescu Gabriela – „Coroniță festivă”*
- *Stoica Bianca Anamaria – Felicitare „Om de zăpadă”*
- *Stoica Maria – „Om de zăpadă”*
- *Stoica Miruna – „Brad de Crăciun”*
- *Suciu Alexandru – „Moș Crăciun”*
- *Șerban Mara – „Brăduțul”*
- *Șerban Tudor – „Ninge!”*
- *Șoimoșan Marcus – „Căsuță de iarnă”*
- *Tat Ruben – „Crăciunul a venit”*
- *Tănase Anamaria – „Brăduleț perlat”*
- *Tănase Gabriela Nicoleta – „Bucurie!”*
- *Tănase Ionela Mădălina – „Vestea bună!”*
- *Timciuc Alexandra – „Fulgușorul argintiu”*
- *Toader Paula – „Felicitare”*
- *Tuloiu Ana – „Iarna pe uliță”*
- *Uță Denisa – „Bradul de Crăciun”*
- *Valea Paula – „Căsuță de iarnă”*
- *Varadi Alexandra Mona Maria – „Semne de carte”*
- *Velecico Valentin – „Coroniță”*
- *Vereha Moroșan Dumitru Robert – „Tradiții de Crăciun”*
- *Vieriu Luca – „Un brad pentru fiecare”*
- *Vișan Ana Maria – „Crăciunul de poveste”*
- *Zaboș Denisa – „Mântuitorul”*

ALBERT KLARA
LIC. TEORETIC
J.G. TAJOVSKY
NADLAC
CL. 2 VIII-2 C
SECȚIA SLOVACĂ
PROF. NICA FLORINA
BOLDISZAR
LIC. TEORETIC J.G.
TAJOVSKY NADLAC
CL. 2 VIII-2 C
SECȚIA SLOVACĂ
PROF. NICA FLORINA
PANTEA ANDREEA
LIC. TEORETIC J.G.
TAJOVSKY NADLAC
CL. 2 VIII-2 C
SECȚIA SLOVACĂ
PROF. NICA FLORINA

Andraș Hoară Petronela Malina
"Clopoțel"
ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA
Clasa a VI-a
Prof. IANCOVICI OLIVERA

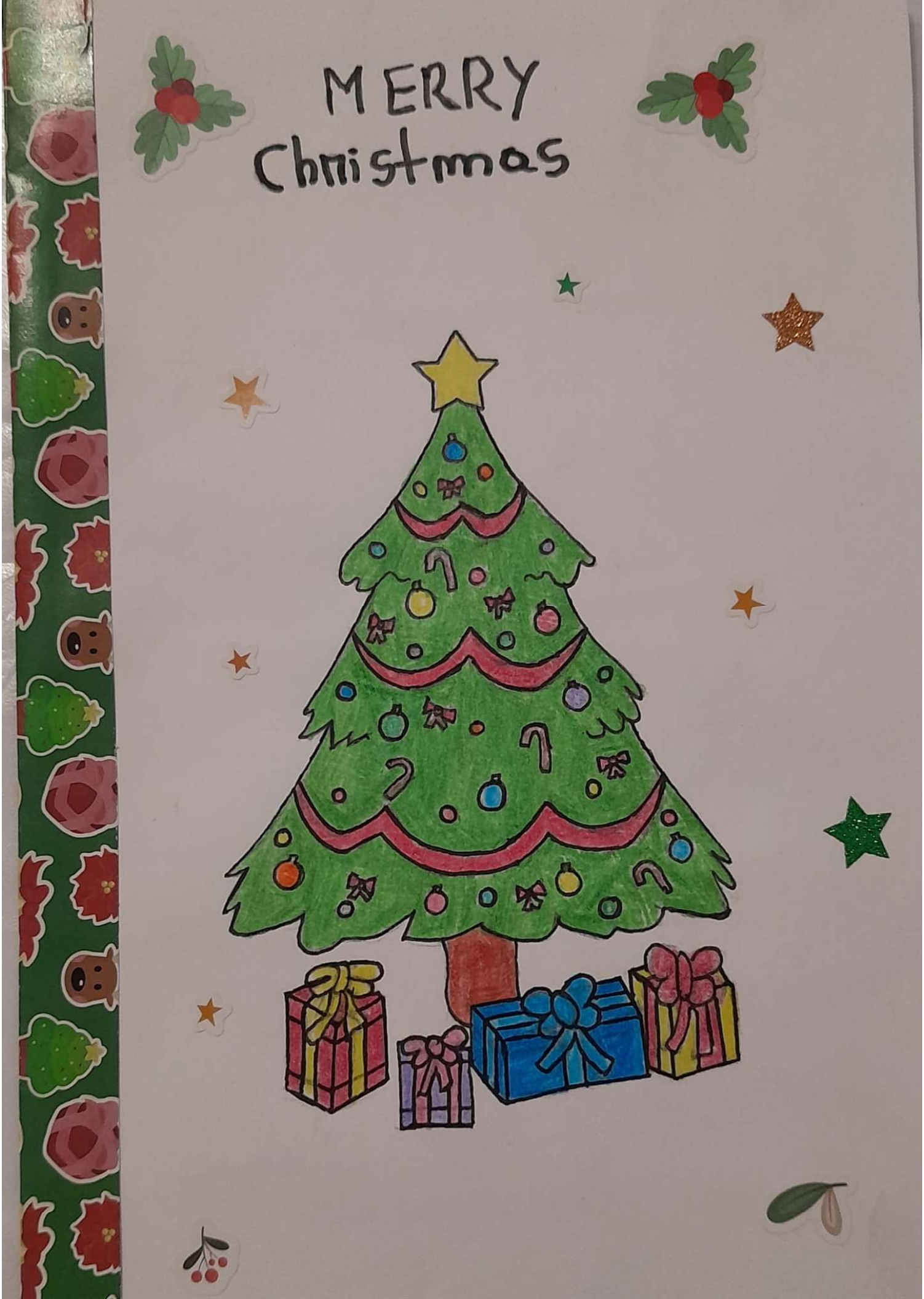
MERRY
Christmas

Merry Cristmass

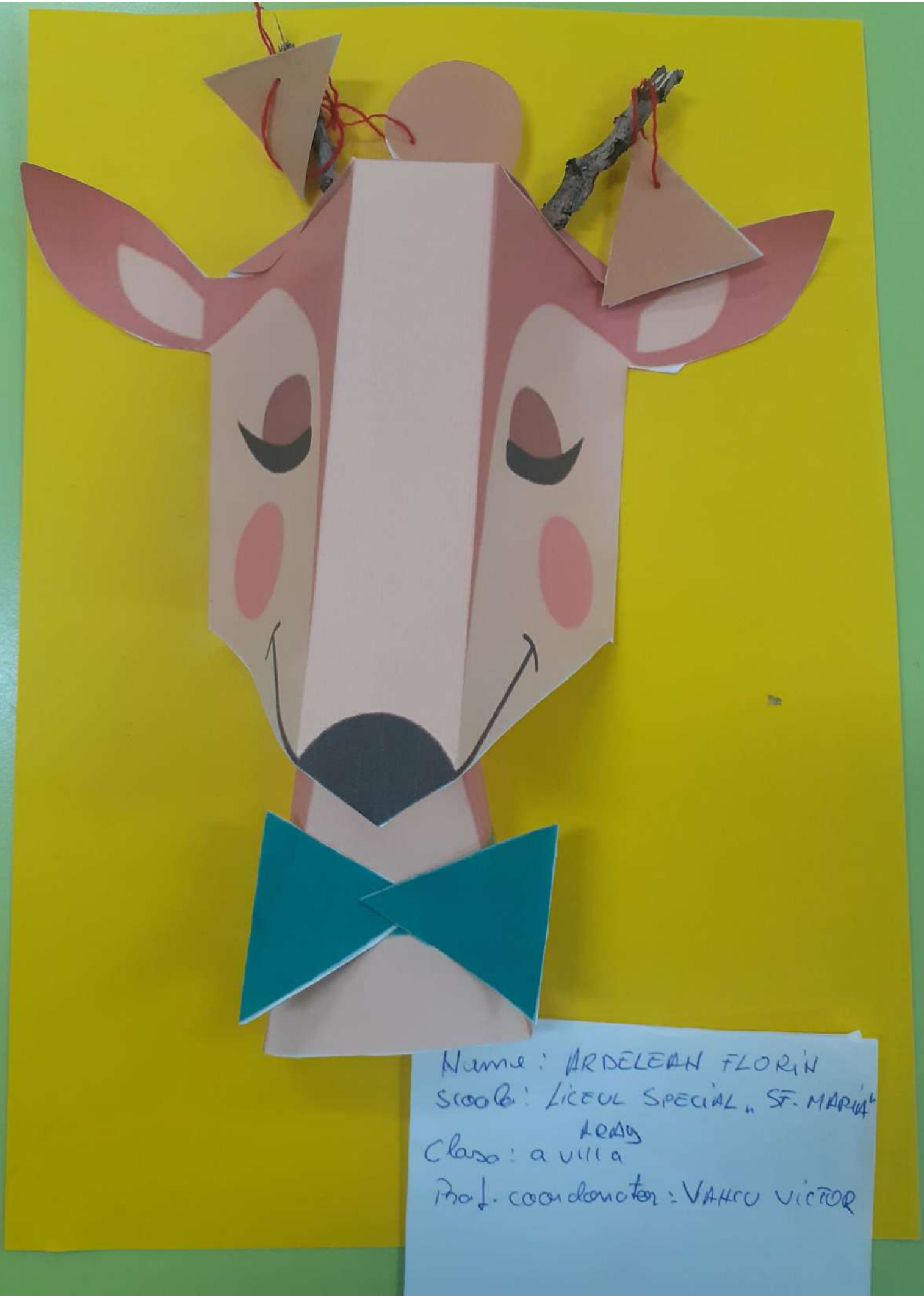

Nume: ARDELEAN FLORIN
Școala: LICEUL SPECIAL „SF. MARIA"
Clasa: a VIII a
Prof. coordonator: VAHCU VICTOR

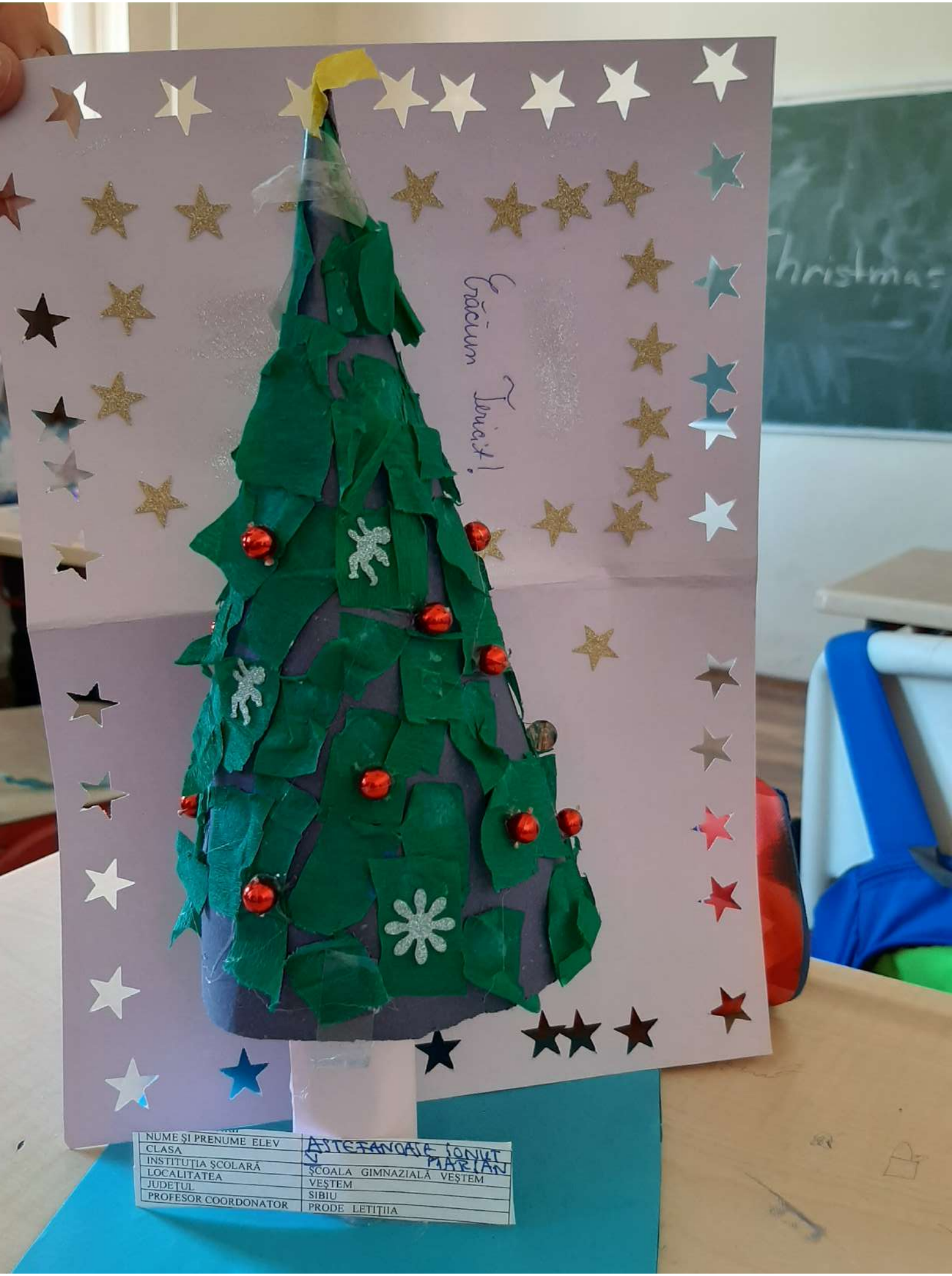

NUME ŞI PRENUME ELEV	ASTEFANOAIE IONUȚ MARIAN
CLASA	
INSTITUȚIA ŞCOLARĂ	ŞCOALA GIMNAZIALĂ VEŞTEM
LOCALITATEA	VEŞTEM
JUDEȚUL	SIBIU
PROFESOR COORDONATOR	PRODE LETIȚIIA

ATÍMUT
VANESA

Elev Augustinov Stefany
Chelmăgan Maria
Clasa a VII-a B
Liceul Teoretic „A. M. Guttenbrunn" Arad
Prof. coordonator Avram Dorina
Achimescu Simona

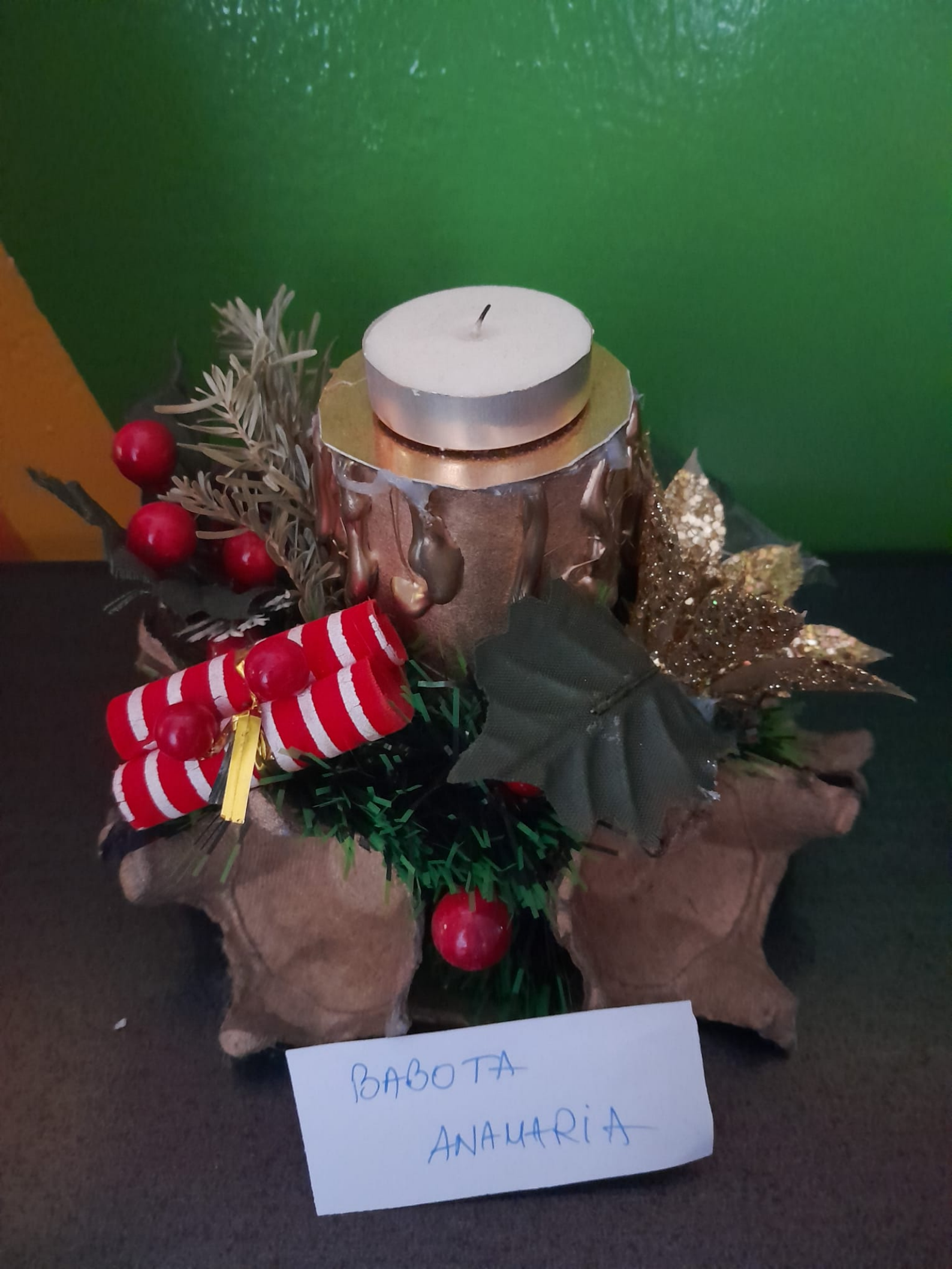
BABOTA
ANAMARIA

BANCIU
ALISIA

Crăciun Fericit!

BOBARU ȘTEFAN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 128
CLASA a II-a
PROF. POPA CLAUDIA

Dragă Cristiana,

Fie ca Nașterea Domnului să-ți lumineze sufletul și casa, iar Steaua să-ți călăuzească pașii în viață pe cărări presărate cu noroc!

Crăciun Fericit!

Ștefan

BOJIN LUCA
sc. GIMN A. VLAICU
prof TRATILA

Elev Boniș Brianna
Clasa a VII-a B
Liceul Teoretic „A. M. Guttenbrunn” Arad
Prof. coordonator Avram Dorina
Achimescu Simona

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: **BONȚE COSMIN**
CLASA: **a VIII-a**
Scoala: **ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 BĂNIȘOR**
Cadrul didactic coordonator: **GLIGUȚA LUMINIȚA NICOLETA**
Localitatea: BĂNIȘOR, SĂLAJ
Secțiunea: II

Merry
Christmas

SĂRBĂTORI
FERICITE!

Elev Cărăbaș Iulia
Clasa a VII-a B
Liceul Teoretic „A. M. Guttenbrunn” Arad
Prof. coordonator Avram Dorina
Achimescu Simona

Secțiune II
Numele si prenumele elevului CHELARU LAVINIA FLORENTINA
Clasa a V-a
Șc. „Grigore Alexandrescu” Târgoviște
Prof. Brebenel Vasilica
vasilica_brebenel@yahoo.com
Loc. Târgoviște
Jud. Dâmbovița

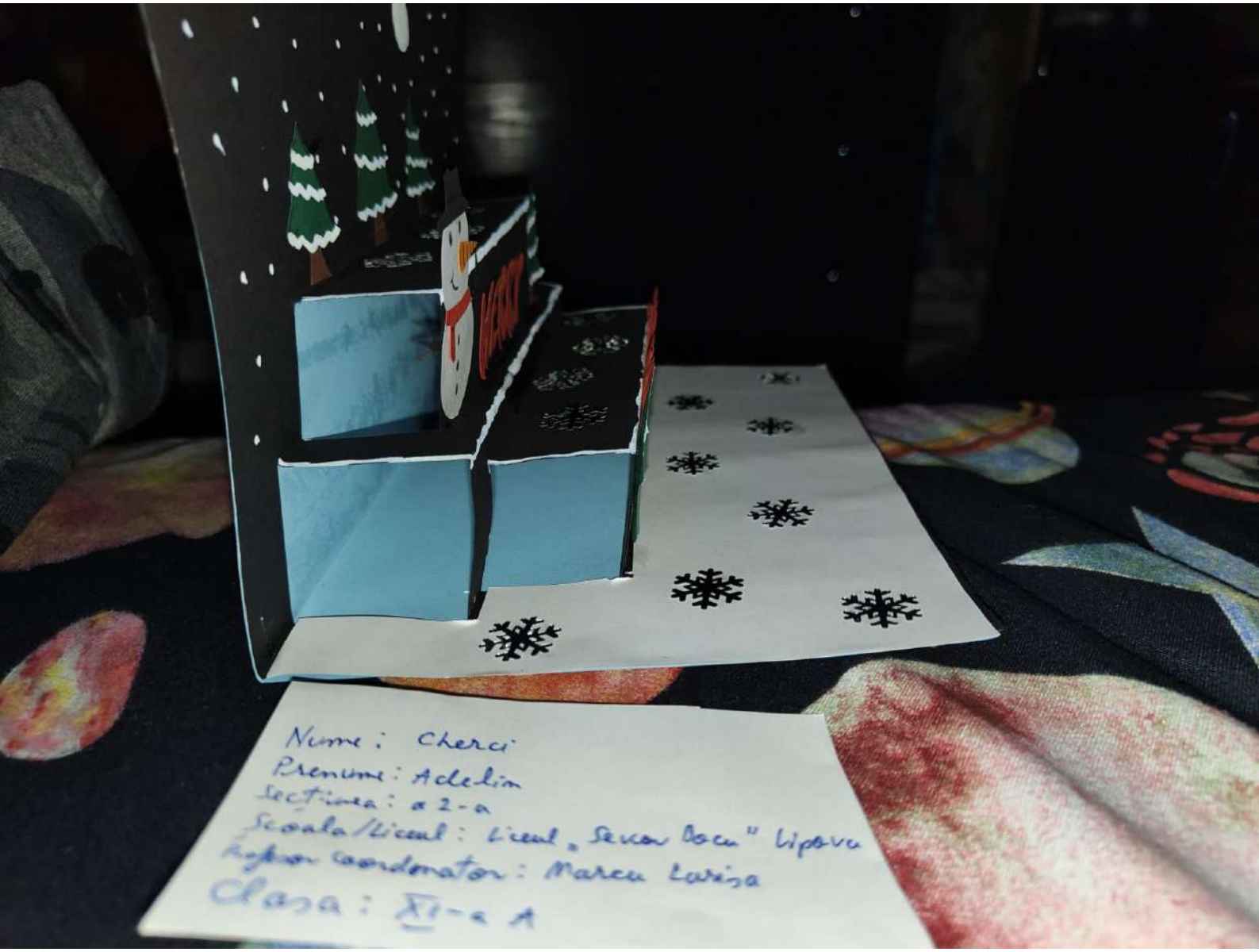
Nume: Cherci
Prenume: Adelin
Secțiunea: a 2-a
Școala/Liceul: Liceul „Sever Bocu" Lipova
Profesor coordonator: Marcu Larisa
Clasa: XI-a A

Nume: Cherci
Prenume: Adelin
Secțiunea: a 2-a
Scoala/Liceul: Liceul „Sever Dacu" Lipov
Profesor coordonator: Marcu Larisa
Clasa: XI-a A
MERRY
CHRISTMAS

Elev Ciuciu Andrei
Clasa a V-a B
Liceul Teoretic „A. M. Guttenbrunn” Arad
Prof. coordonator Avram Dorina
Achimescu Simona

COBRAC KARINA
Sc. Gimn. „Aurel Vlaicu" Arad
cls a VI-a
prof. MAYER LAURA

MERRY
X-MAS

Merry
Christmas

COTRĂU JILL IOANA
LICEUL SPECIAL „SFÂNTA MARIA” ARAD
CLASA: a X-a E
prof. coord. PETCUȚ DIANA MARIA

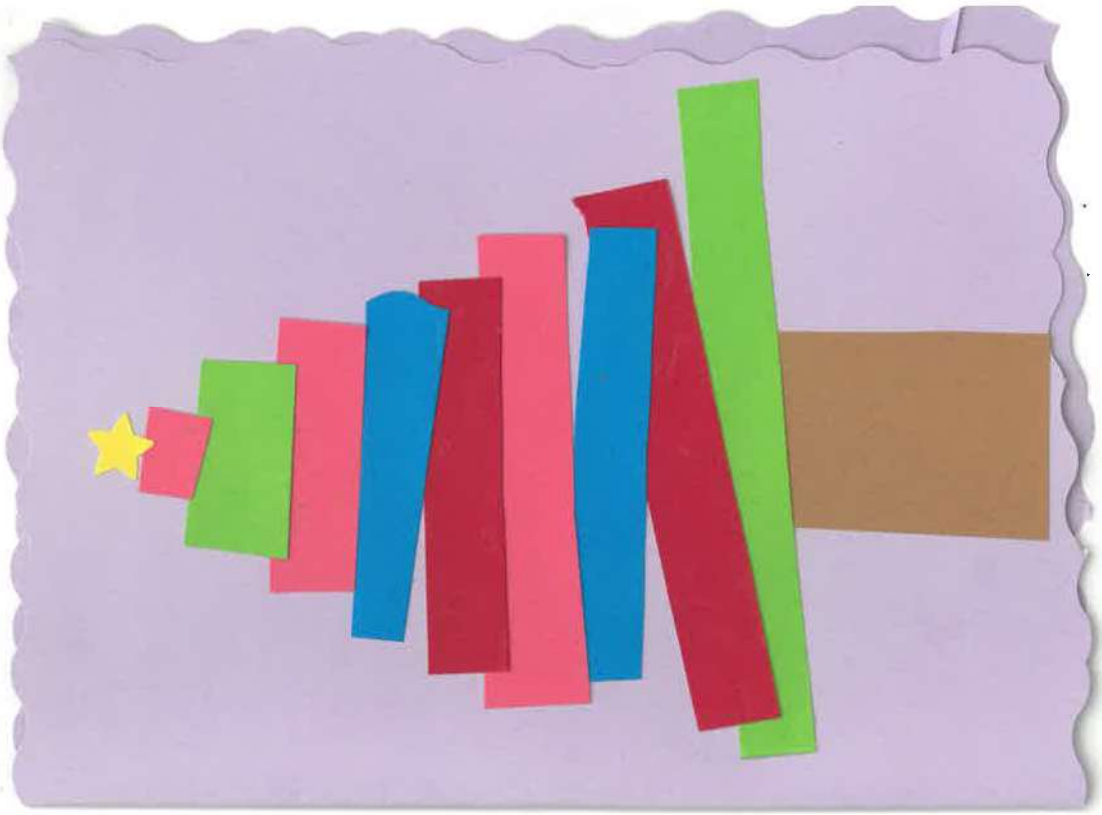

COVACIU RALUCA ALEXANDRA

FELICITARE OM DE ZĂPADĂ /

GLOBURI MAGICE

SECŢIUNEA II

DECORAŢIUNI

CLASA a VII-a A

Coordonatori:

Prof. IOVAN ADINA

Bibliotecar LUNGU NICOLETA

ORAR
BIBLIOTECĂ

Crăciun fericit

CRISTEA PAUL
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 188
CLASA a VIII a
PROF. POPA CLAUDIA

XMAS
XMAS

XMAS
XMAS

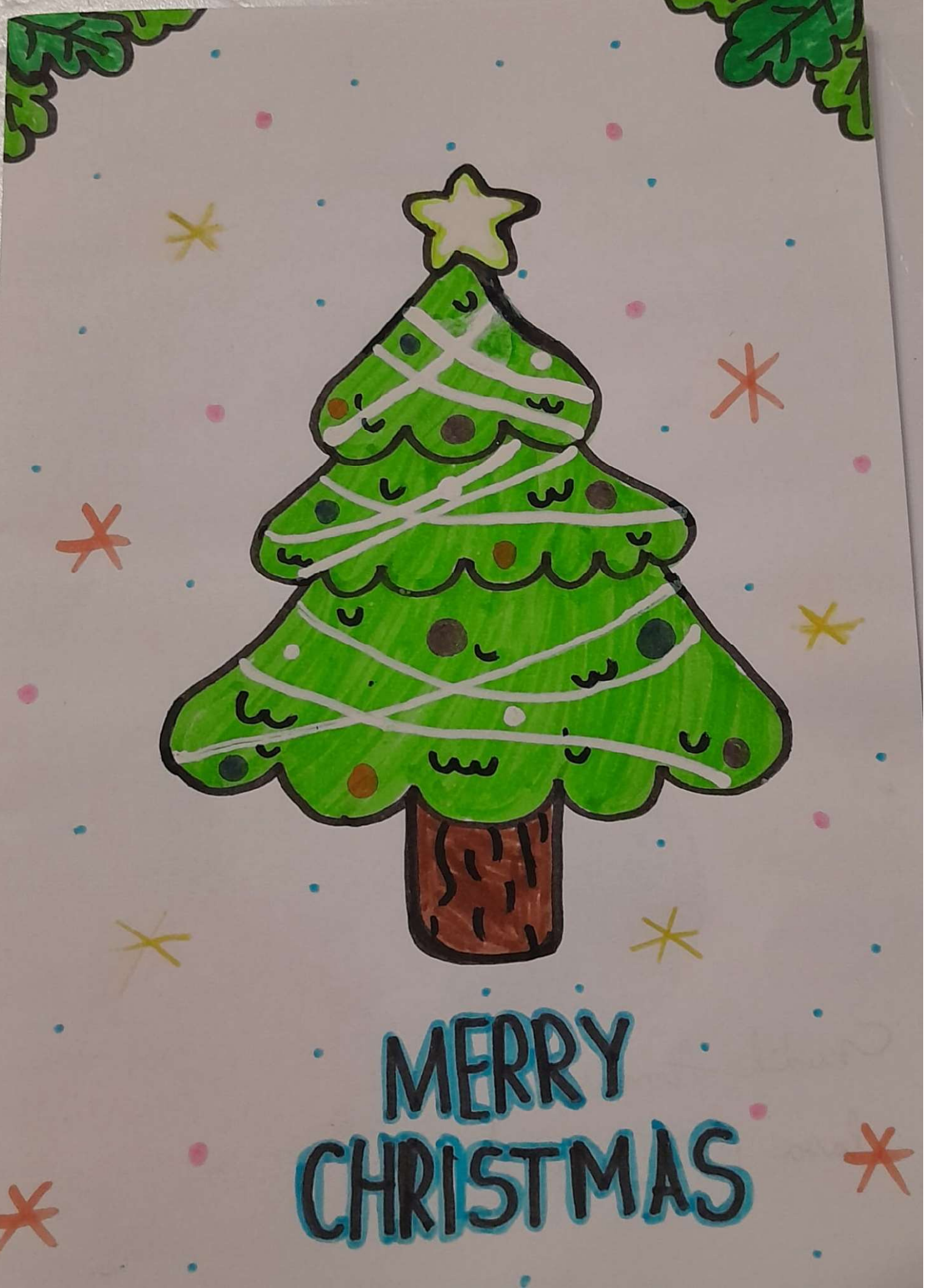
MERRY
CHRISTMAS

I. DARAȚI IASMINA
ȘC. GIMN. „DR. BALAS
IOYSEF" - CURTUIȘENI
BIHOR

CLASA AV-A

PROF.
SILAGHI LARISA-ILL

Nume Elev: Dehelean Emanuel
Scoala: Liceul Special "Sfânta Maria" Arad
Clasa: a VI-a
Profesor coordonator: Cosma Oana Dora

Să vă fie casa, casă.
Cu bucate noi pe masă.
Moș Crăciun cu sacul plin,
Drumu'n viață cât mai lin.

Crăciun fericit

MERRY CRISTMAS

Sărbătorile Crăciunului
Și Anului Nou să vă
aducă tot ce-i mai
bun pe lume multă
iubire fericire și
prosperitate!

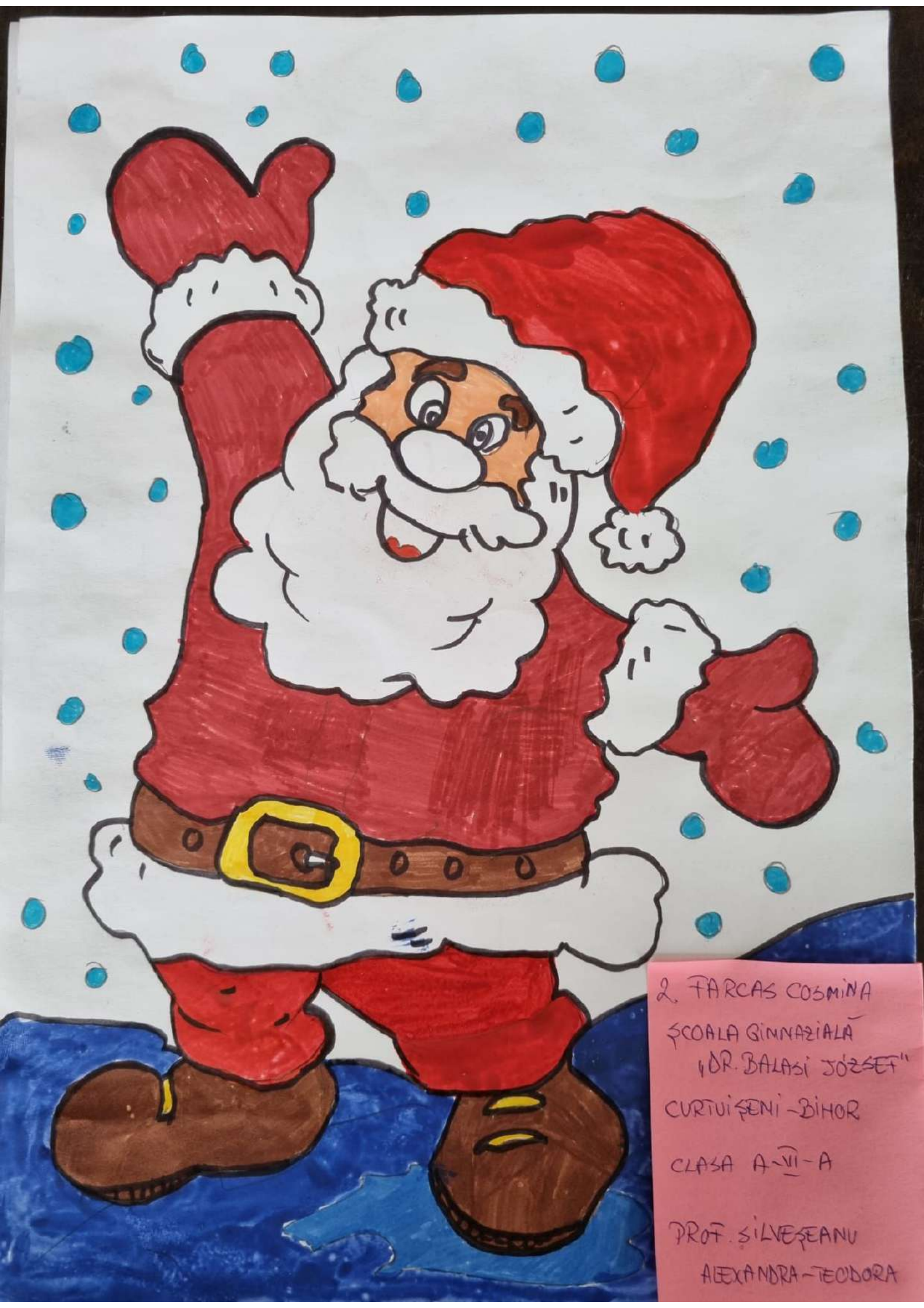

2. FARCAS COSMINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
„DR. BALASI JÓZSEF"
CURTUIȘENI - BIHOR
CLASA A - VII - A
PROF. ȘILVEȘEANU
ALEXANDRA - TEODORA

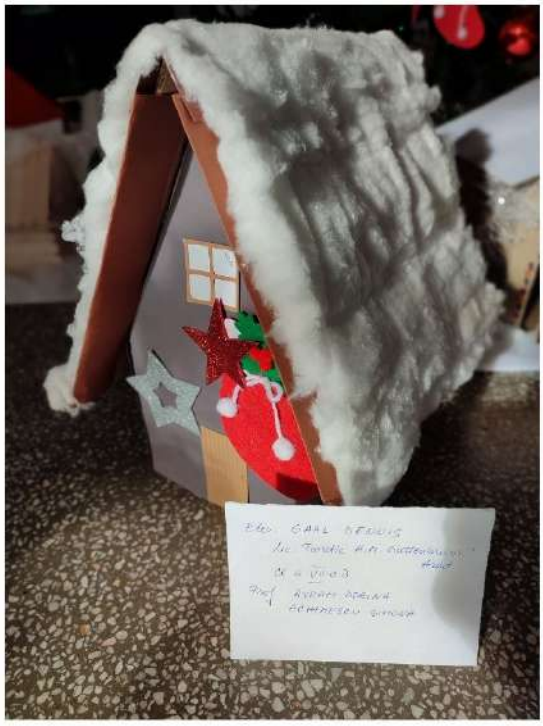

Elev Gaal Dennis
Clasa a VII-a B
Liceul Teoretic „A. M. Guttenbrunn” Arad
Prof. coordonator Avram Dorina
Achimescu Simona

Elev Gagea Alexandru
Clasa a VII-a B
Liceul Teoretic „A. M. Guttenbrunn" Arad
Prof. coordonator Avram Dorina
Achimescu Simona

Elev Galfi Attila
Clasa a V-a B
Liceul Teoretic „A. M. Guttenbrunn" Arad
Prof. coordonator Avram Dorina
Achimescu Simona

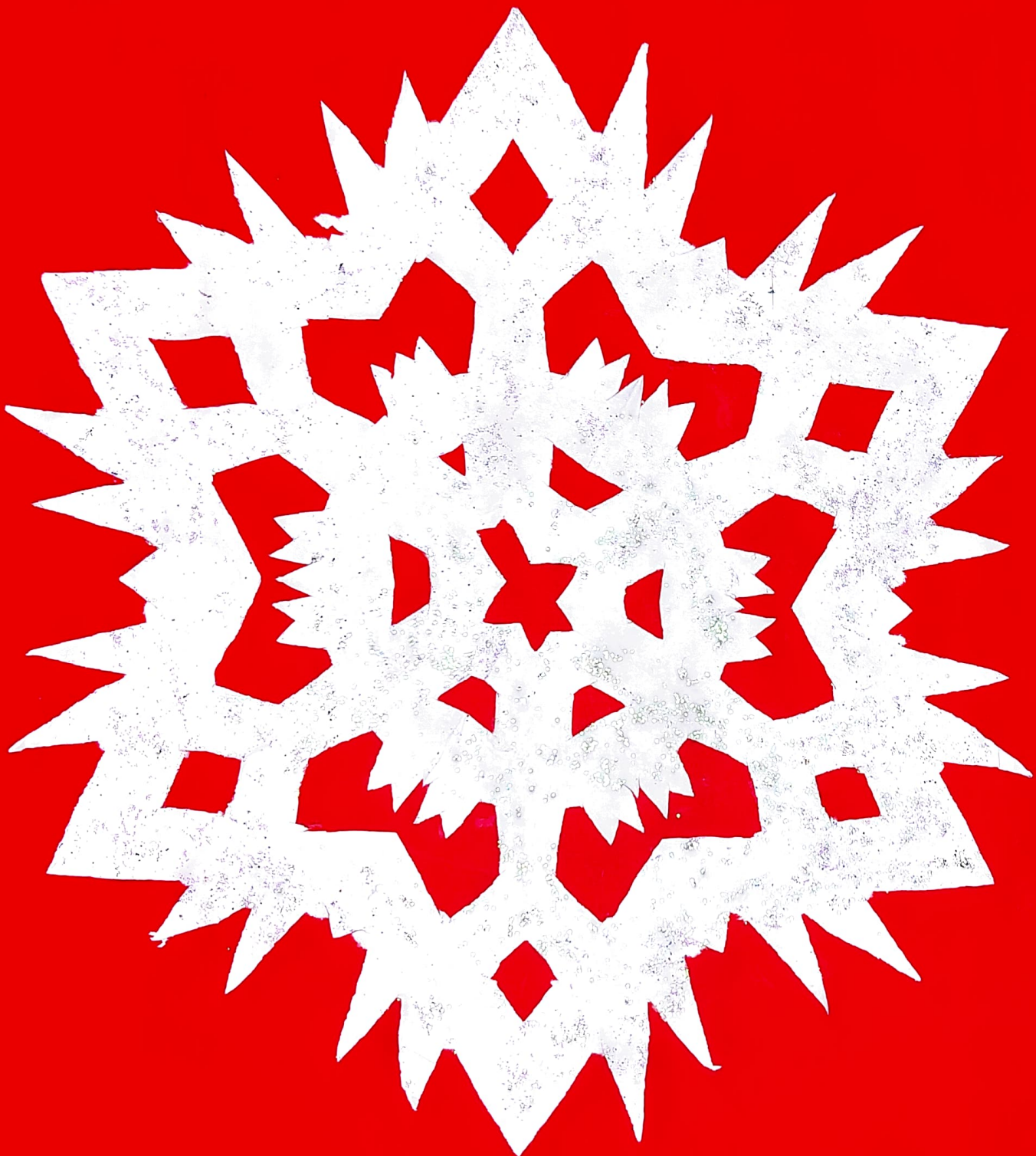

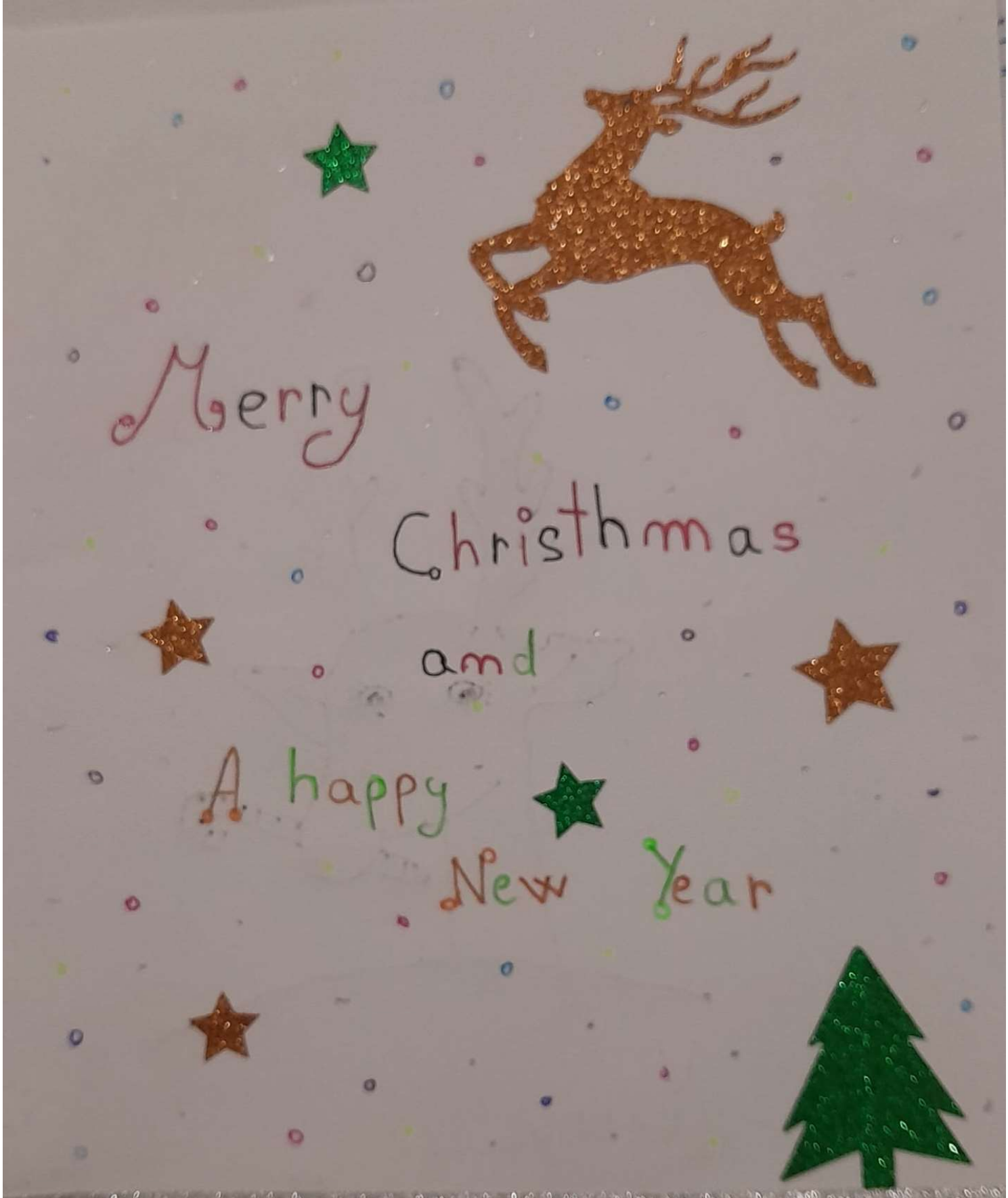
Merry
Christhmas
and
A happy
New Year

GUDIN
CRISTIAN

GUI BOGDAN
SC. GIMN. „A. VLAICIU"
CLASA – VI
PROF. PANTIN ANGELICA

HAJDO MELINDA
LICEUL TEHNOLOGIC
„SÖVÉR ELEK"
cl. a VIII-a - CES
Prof. coord. Vagloban
Claudia

Crăciun fericit
și
An nou fericit!!!

2022.

Crăciun fericit!

HAJDO MELINDA
Liceul Tehnologic
„SÖVÉR ELEK"
cl. a VIII-a – CES
Prof. Coord. Vaszloban
Claudia

La multi, ama !

Elev Hanț Otilia clasa a V-a B
Hanț Sofia, clasa a VII-a B
Liceul Teoretic „A. M. Guttenbrunn” Arad
Prof. coordonator Avram Dorina
Achimescu Simona

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

HORŢEA GABRIEL
Şc. Gimn. Al. I. Cuza Baia Mare
prof. coordonator – Mihaiela Mihiş

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

Berzasca un loc minunat

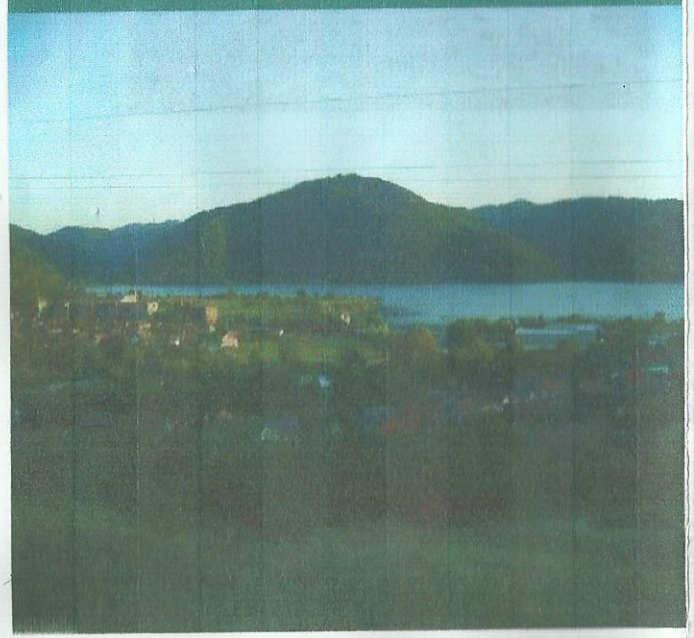

Berzasca este o comună în județul Caraș-Severin, Banat, România, formată din satele Berzasca, Bigăr, Cozla, Drencova și Liubcova . Este un loc uimitor de frumos și cu multe locuri turistice de vizitat. Aici se afla lacustrele niște căsuțe plutitoare pe apă unde oamenii se pot caza. Pe lângă malul Dunării se afla multe pensiuni frumoase si cu niște prețuri acceptabile pentru toate buzunarele. Din punct de vedere climatic, localitatea se încadrează în arealul temperat-continental moderat, cu accentuate influențe mediteraniene, cu manifestarea concretă a două microclimate locale, corespunzătoare zonelor montane și depresionară.

IENEA RĂZVAN MIHAI

"Berzasca, un loc minunat"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a VII-a

Prof. SCHIHA EMILIA-DANA

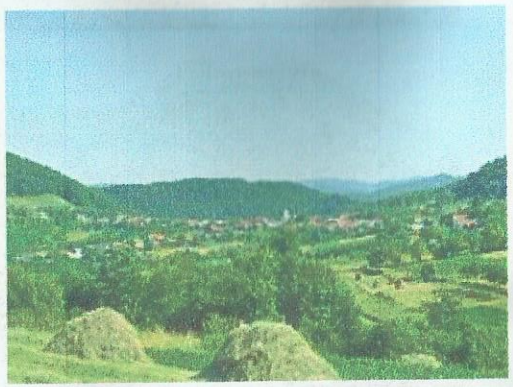

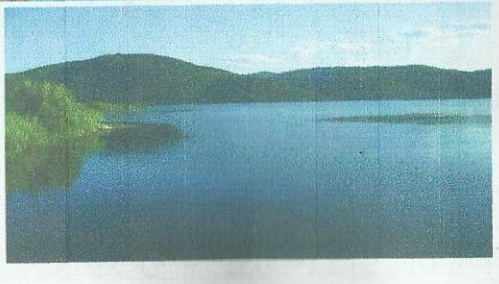

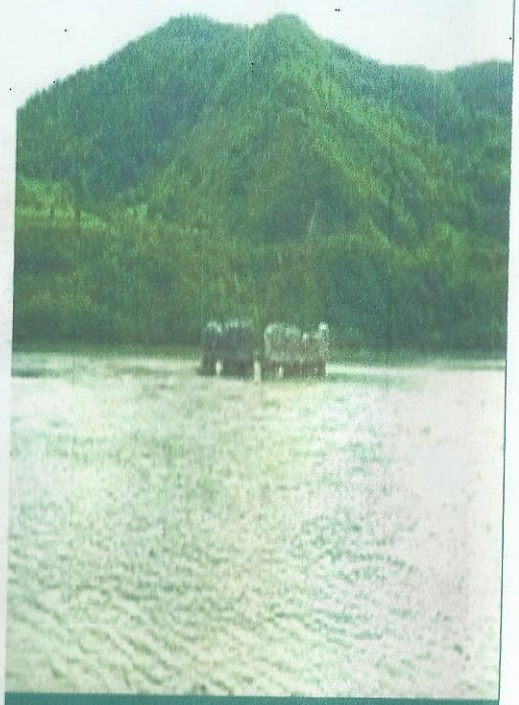

Obiective turistice Berzasca, Caras-Severin

Cele mai importante obiective turistice Berzasca

Biserica Sf. Arhangheli Mihail si GavrilCascada PisatoriiCazanele Dunarii - Cazanele Mari si Cazanele Mici Cetatea Dacica de la Stenca LubcoveiCetatea Dranco de pe DunareDefileul BaziasManastirea de pe Valea Siriniei (ruine)Monumentul Kocea AngelkoviciMuntii AlmajuluiMuntii LocveiPescuit sportiv si agrementPestera ZamonitaTrasee si drumetii montaneValea BerzascaValea SirinieiVf. Svinecea MareVf. Svinecea Romana

IENEA RĂZVAN MIHAI

"Berzasca, un loc minunat"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a VII-a

Prof. SCHIHA EMILIA-DANA

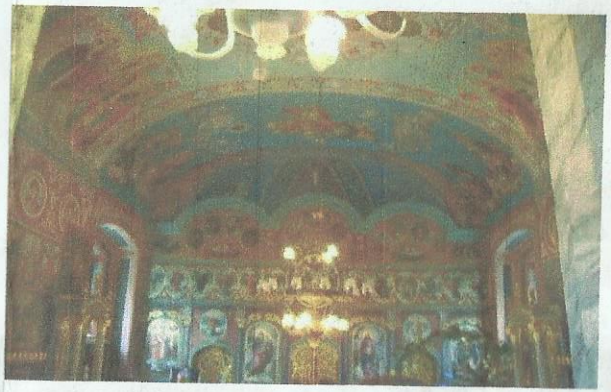

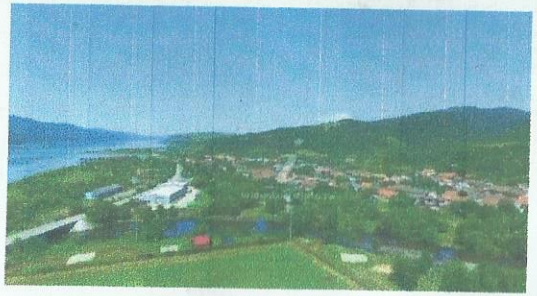

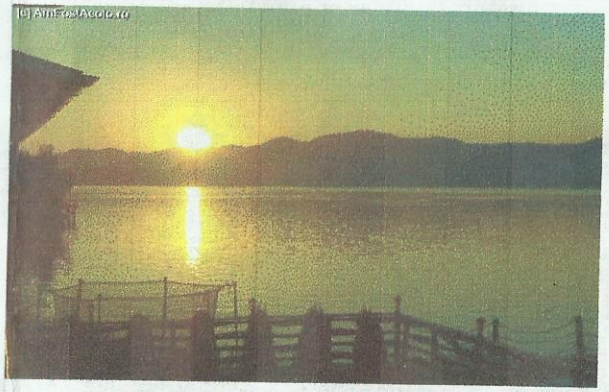

Elev Ilic Luca
Clasa a V-a B
Liceul Teoretic „A. M. Guttenbrunn” Arad
Prof. coordonator Avram Dorina
Achimescu Simona

Kelemen Ana
Clasa a XI-a
Liceul Special „Sfânta Maria”
Arad

Secțiunea a II-a: decorațiune
(Îngeraș)

Coordonator:
Prof. Baba Carina Anca

Kelemen Ana
Clasa a XI-a
Liceul Special „Sfânta Maria”
Arad

Secțiunea a II-a: decorațiune
(Îngeraș)

Coordonator:
Prof. Baba Carina Anca

Kelemen Ana
Clasa a XI-a
Liceul Special „Sfânta Maria”
Arad

Secțiunea a II-a: decorațiune (Îngeraș)

Coordonator:
Prof. Baba Carina Anca

Nume: Klepp
Prenume: Lucas
Clasa: a-XI-A
Sectiune: 2
Profesor coordonator: Mora Larisa

Nume: Klepp
Prenume: Lucas
Clasa: a-XI-A
Sectiune: 2
Profesor coordonator: Mora Larisa
MERRY
X-MAS

LĂPĂDAT BEATRICE MARIA

FELICITARE CRACIUN

SECŢIUNEA II

DECORAŢIUNI

CLASA a VII-a A

Coordonatori:

Prof. IOVAN ADINA

Bibliotecar LUNGU NICOLETA

LĂPĂDAT DARIUS EMANUEL

RENUL RUDOLF

SECŢIUNEA II

DECORAŢIUNI

CLASA a VII-a A

Coordonatori:

Prof. IOVAN ADINA

Bibliotecar LUNGU NICOLETA

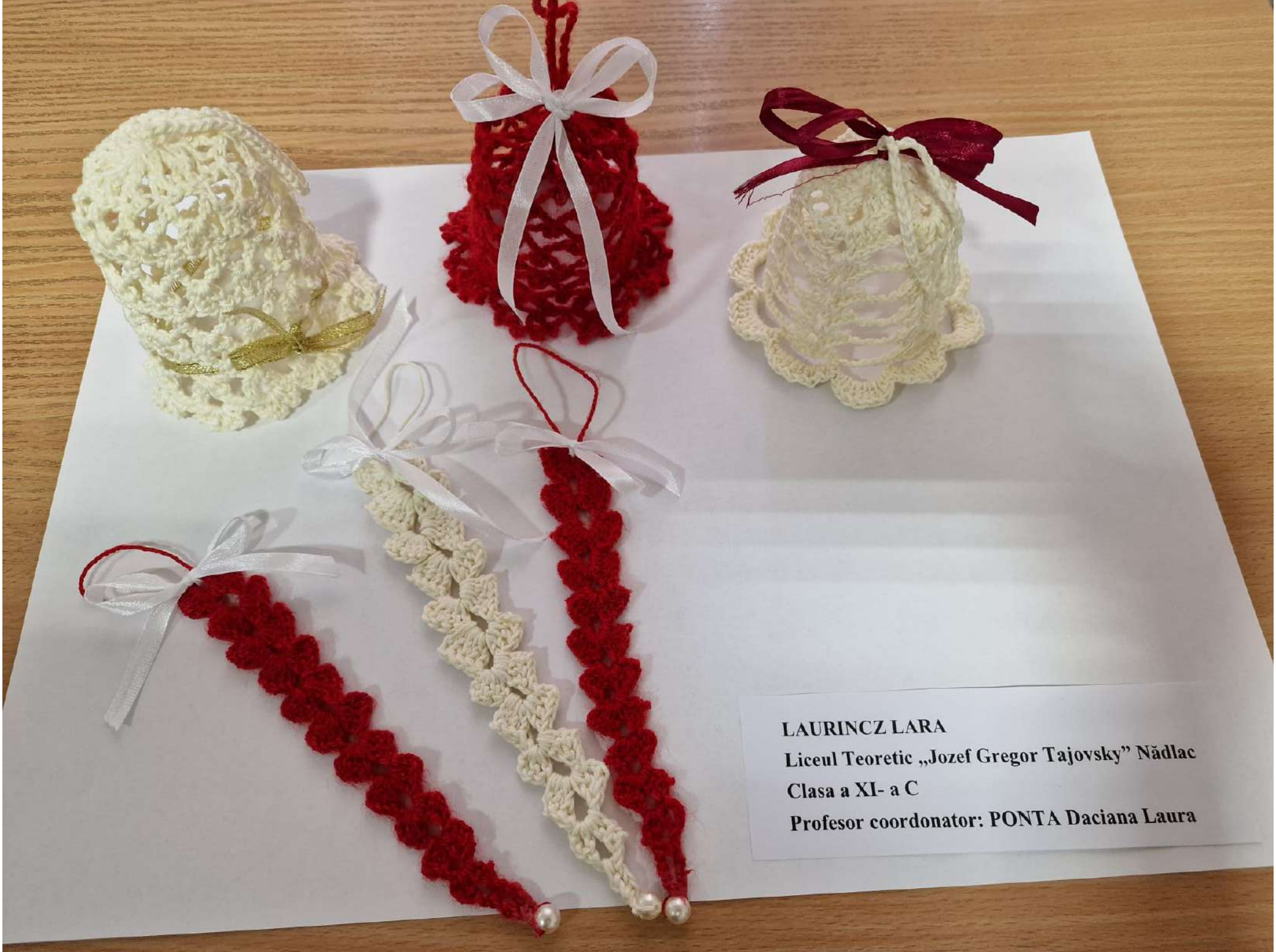
LAURINCZ LARA
Liceul Teoretic „Jozef Gregor Tajovsky” Nădlac
Clasa a XI- a C
Profesor coordonator: PONTA Daciana Laura

LĂZĂRESCU ALEXANDRU BOGDAN

DECORAŢIUNI DE SĂRBĂTOARE
SECŢIUNEA II

DECORAŢIUNI

CLASA a V-a A

Coordonatori:

Prof. MARIŢA DELIANA

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI**: LINGURAR STĂNCUȚA**
CLASA: **a VI-a**
Scoala: **ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 BĂNIȘOR**
Cadrul didactic coordonator: **GLIGUȚA LUMINIȚA NICOLETA**
Localitatea: **BĂNIȘOR , SĂLAJ**
Secșiunea: II

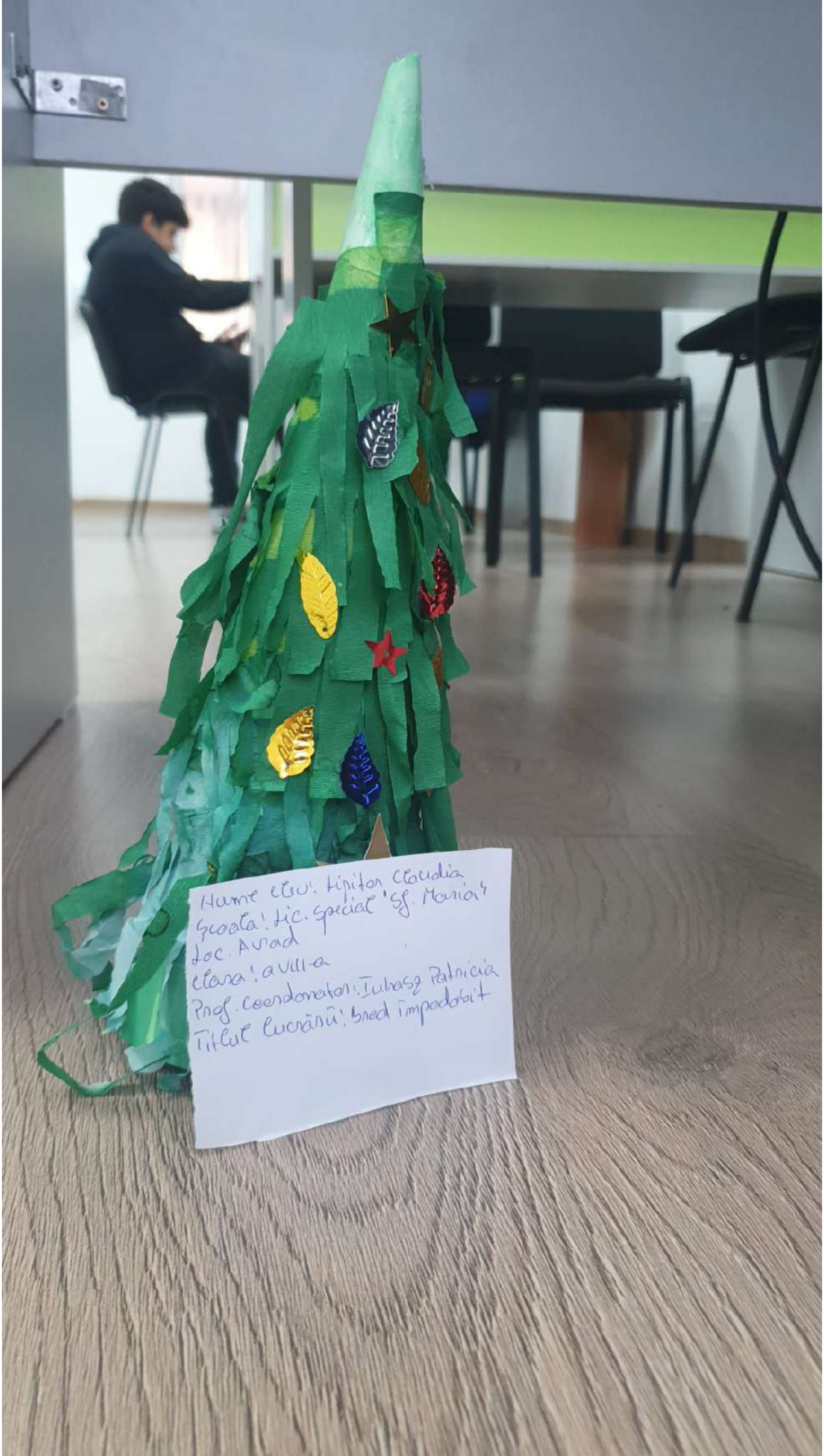
Nume elev: Lipitor Claudia
Școala: Lic. Special "Sf. Maria"
Loc. Arad
Clasa: a VIII-a
Prof. coordonator: Tulbaș Patricia
Titlul lucrării: Brad împodobit

NUME ŞI PRENUME ELEV	LUCA SIMONA CORNELIA
CLASA	
INSTITUŢIA ŞCOLARĂ	ŞCOALA GIMNAZIALĂ VEŞTEM
LOCALITATEA	VEŞTEM
JUDEŢUL	SIBIU
PROFESOR COORDONATOR	PRODE LETIŢIIA

CRĂCIUN FERICIT

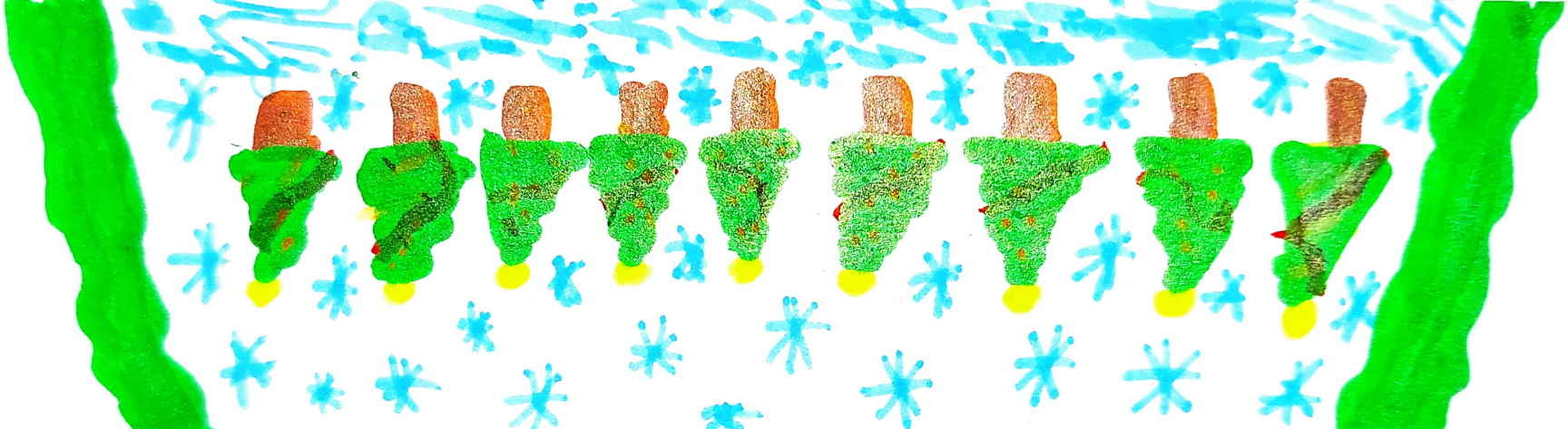

NUME ŞI PRENUME ELEV	MARIAN SORIN ANDREI
CLASA	VII
INSTITUŢIA ŞCOLARĂ	ŞCOALA GIMNAZIALĂ VEŞTEM
LOCALITATEA	VEŞTEM
JUDEŢUL	SIBIU
PROFESOR COORDONATOR	PRODE LETIŢIIA

MIHALCEAK VLASTA
Liceul Teoretic „Jozef Gregor Tajovsky" Nădlac
Clasa a XI- a C
Profesor coordonator: PONTA Daciana Laura

Secțiune II
Numele si prenumele elevului MILOȘ DRAGOȘ FLORIN
Clasa a V-a
Șc. „Grigore Alexandrescu” Târgoviște
Prof. Brebenel Vasilica
vasilica_brebenel@yahoo.com
Loc. Târgoviște
Jud. Dâmbovița

HO-HO-HO
MERRY
X-MAS
MOVIES:
1. HOME ALONE
2. GRINCH
3. The PRINCESS SWITCH
THE BEST MOVIES

HO-HO-HO!
MERRY X-MAS!

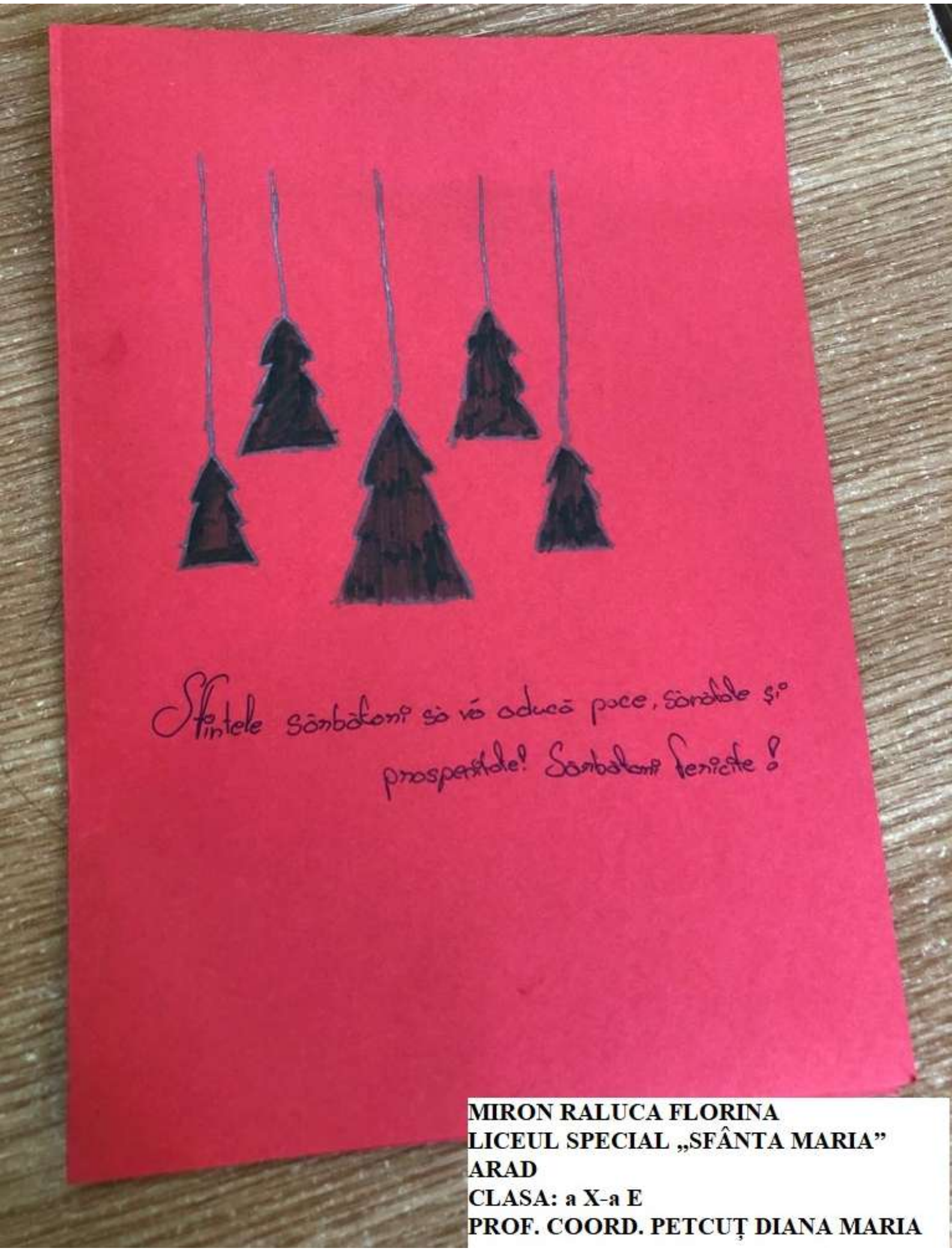

MIRON RALUCA FLORINA
LICEUL SPECIAL „SFÂNTA MARIA”
ARAD
CLASA: a X-a E
PROF. COORD. PETCUȚ DIANA MARIA

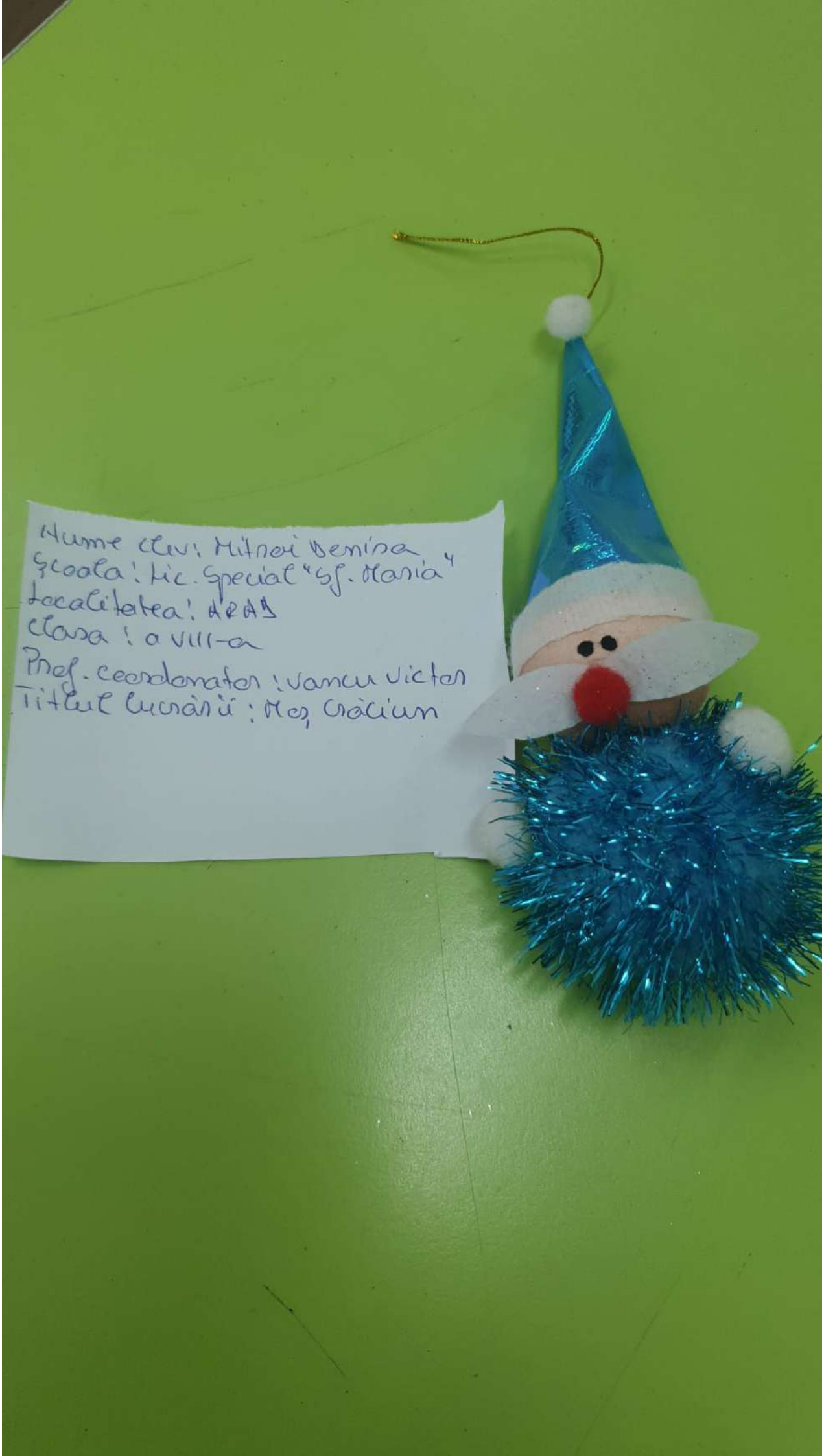
Nume elev: Mitnoi Denisa
Școala: Lic. Special "Sf. Maria"
Localitatea: ARAD
Clasa: a VIII-a
Prof. coordonator: Ivancu Victor
Titlul lucrării: Moș Crăciun

MUSEA
ALEXANDRA

NĂSTAC ANTONIA

FELICITARE OM DE ZĂPADĂ /

STEAUA MAGILOR

SECŢIUNEA II

DECORAŢIUNI

CLASA a VII-a A

Coordonatori:

Prof. IOVAN ADINA

Bibliotecar LUNGU NICOLETA

Merry christmas

1. NASTASIU NADIA-SORINA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „DR. BALASI JÓZSEF"
CURTUIŞENI- BIHOR
CLASA A-VI-A
PROF. SILVEŞEANU ALEXANDRA

PANTEA DAVID
CL. a V-a A
LICEUL „SEVER BOCU", LIPOVA
PROF. COORD.: MARCU LARISA-DANIELA

Pero Ariana
Clasa a XI-a
Liceul Special „Sfânta Maria”
Arad

Secțiunea a II-a: felicitare
(Înger, tehnica Iris folding)

Coordonator:
Prof. Baba Carina Anca

PINTILIE LUCAS IOAN

ORNAMENT DE CRĂCIUN

SECŢIUNEA II

DECORAŢIUNI

CLASA a V-a A

Coordonatori:

Prof. MARIŢA DELIANA

Juraj Synčok je autorom knihy, v ktorej dojazyčne spracoval
noty Komlóša, kultúrny a vedecký život osady, umelcov, vedcov,
pracovali na Komlóši, ale predstaví nám aj tých, ktorý niečo
neboli Komlóšania.

Kniha môže byť modelom aj pre iné – a to nielen slovenské
príkladom toho, ako možno zachovať a uctiť si hodnoty lokálnej
K týmto cenným knihám sa pripájajú už aj spomínané memoár
György: Rendhagyó memoár, Tótkomlós 2008), v ktorých píše
osobnom živote, ale aj o historicko - politických udalostiach v
mych desaťročiach.

Životná dráha Juraja Synčoka môže byť príkladom pre mladých
ale aj pre ostatných, najmä jeho odkazom v závere Memoárov: „Som
človekom, že aj na dôchodku som strávil a trávim čas uspokojivo
iným môžem to isté navrhovať. Musíme si vytýčiť cieľ, aby sme sa
veku nenudili a nestratili nádej."

Jubilantovi k osemdesiatinám prajeme dobré zdravie, ďalšiu
kojné roky v rodinnom kruhu.

Anna D
Foto: Jozef

Juraj Synčok

KOMLÓŠSKY SLOVENSKÝ VÝKLADOVÝ

NÁREČOVÝ SLOVNÍK

KOMLÓSI ÉRTELMEZŐ

TÁJSZÓTÁR

K S
S V N

Békešská Čaba a ja

...lko skličko z mozaiky spomienok...

V obývačke mi už dlhé roky visí jeden obraz – akvarel. Každý, kto k nám príde, ho obdivuje. Kúpila som ho pred dávnymi rokmi pri príležitosti jedného podujatia v békeščabianskom Dome železničiarov. Práve vtedy - alebo práve preto? - tam bola výstava diel čabianskeho maliara Pála Patajа. Maľba jemných farieb, ktorá zobrazuje jesenný Kereš, ma hneď v prvom momente upútala. Nebola som sama, ktorú obraz očaril, ale napokon som ho získala ja. Pohľad naň upokojuje. Modrá, trošku do šeda sfarbená voda, žlto-hnedo-čierne stromy, belobou svietiaci domček na brehu potoka, modrá obloha. Keby som verila v ...by som, že vyžaruje akúsi pozitívnu energiu...

...prvá návšteva Békešskej Čaby, ktorú môžem datovať pri... 3-1995, v každom prípade už tomu bude dvadsať rokov... ...lala ešte niekoľko rokov predtým, keď ma sem pozvali na au... Dome rozprávok (premietli si tu moju televíznu inscenáciu ...moderoval môj vtedajší kolega Ondrej Medveď. Teraz však nie ...rečo som tu bola. Podstatný je môj vtedajší, pre mňa nevysvet... Treba vedieť, že pochádzam z takpovediac „mnohonárodnostnej" rodi... mama z mamičkinej strany sa narodila v Sedmohradsku, starý otec z jej s... je z východného Slovenska, obaja z maďarskej rodiny – ja som ich, žiaľ, už ...poznala. Babička z oteckovej strany je z Moravy, druhý starý otec bol Slová... Nemám teda čisto slovenské korene – napokon, kto z našej generácie ich ... Karpatskej kotline má? A predsa: keď som sa úzkymi či širšími uličkami – p... e sa na cestu – bližila k Domu rozprávok, naraz som mala pocit, že som dom... a Slovensku. Naraz som tú svoju „slovenskosť" cítila veľmi intenzívne. Ja, k... som sa narodila v meste a bývala dlhé roky v paneláku, som medzi tými

POLACEAC IASMINA
Liceul Teoretic „Jozef Gregor Tajovsky" Nădlac
Clasa a XI- a C
Profesor coordonator: PONTA Daciana Laura

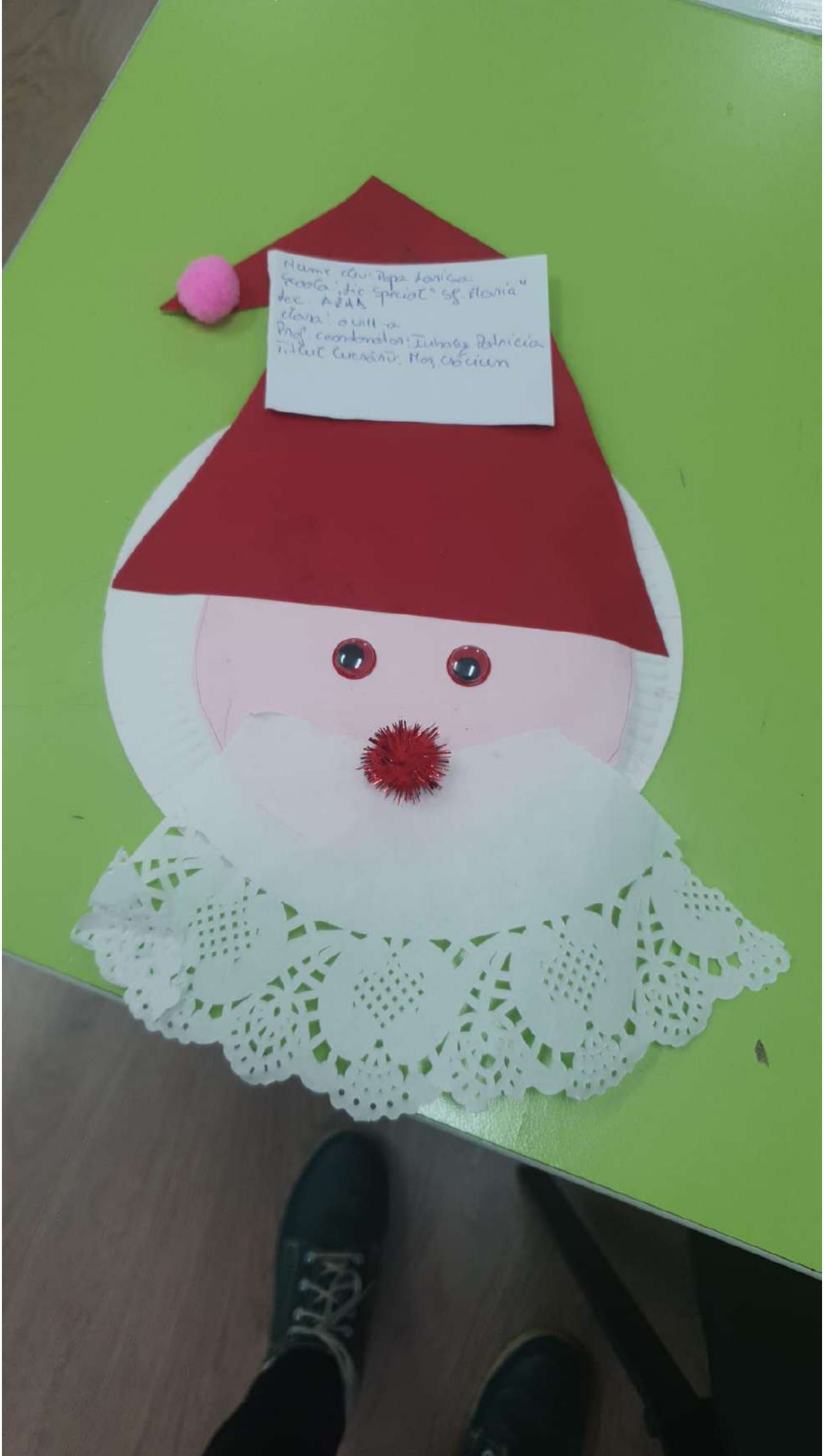
Nume clu: Popa Larisa
Scoala: Lic. Special "Sf. Maria"
Doc. ARHA
Clasa: a VIII-a
Prof. coordonator: Iuhasz Patricia
Titlul lucrării: Moș Crăciun

Magia
Crăciunului

Sărbători fericite!
Crăciun fericit!

POPESCU MARIA CRISTINA

FELICITARE OM DE ZĂPADĂ /

STEAUA MAGILOR

SECŢIUNEA II

DECORAŢIUNI

CLASA a VII-a A

Coordonatori:

Prof. MARIŢA DELIANA

Bibliotecar LUNGU NICOLETA

TITLUL LUCRĂRII	
NUME ŞI PRENUME ELEV	PREDA ESTEFAN DANIEL
CLASA	VII
INSTITUŢIA ŞCOLARĂ	ŞCOALA GIMNAZIALĂ VEŞTEM
LOCALITATEA	VEŞTEM
JUDEŢUL	SIBIU
PROFESOR COORDONATOR	PRODE LETIŢIIA

RAICOVICI
COSMINA

RANCZ MATYAS GYORGY
LICEUL TEHNOLOGIC
„SÖVÉR ELEK"
cl. a VIII-a CES
Prof. coord. Vaszloban Claudia

Elev Rieger Patrik
Clasa a V-a B
Liceul Teoretic „A. M. Guttenbrunn” Arad
Prof. coordonator Avram Dorina
Achimescu Simona

ROMAN REBECA
Şc. Gimn. „Aurel
Vlaicu" Arad
cls. a VI-a
Prof coord. FRĂȚILĂ
MARIUS

Nume Elev: Savin Gabriel
Scoala: Liceul Special "Sfânta Maria" Arad
Clasa: a VI-a
Profesor coordonator: Cosma Oana Dora

Elev: Sălăjan Cristian
Clasa: a XI-a A
Liceul: „Sever Bocu" Șipoca
Profesor coordonator: Marcu Larisa
Secțiunea: II - semn de carte

Elev: Sălăjan Cristian
Clasa: a XI-a A
Liceul: „Sever Bocu" Lipova
Profesor coordonator: Marcu Larisa
Secțiunea: II - semn de carte

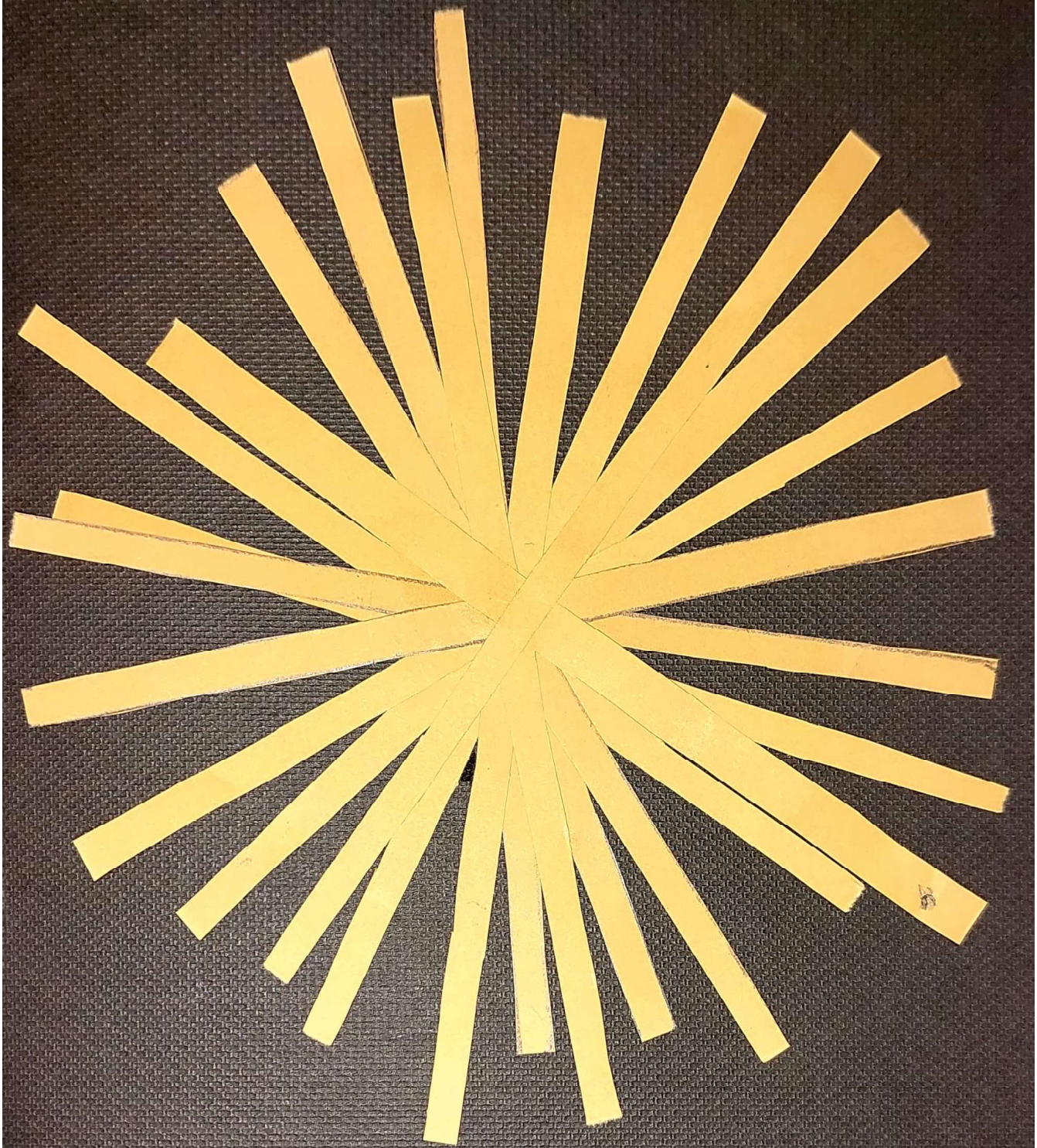

Nume elev: Socat Ioan

Școala:Liceul Special „Sfânta Maria” Arad

Clasa a VIII-a

Profesor coordonator: Vancu Victor

STOICA BIANCA ANAMARIA

FELICITARE OM DE ZĂPADĂ

SECŢIUNEA II

DECORAŢIUNI

CLASA a VII-a A

Coordonatori:

Prof. IOVAN ADINA

Bibliotecar LUNGU NICOLETA

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: **STOICA MARIA**
CLASA: **a VIII-a**
Scoala: **ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 BĂNIȘOR**
Cadrul didactic coordonator: **GLIGUȚA LUMINIȚA NICOLETA**
Localitatea: BĂNIȘOR, SĂLAJ
Secțiunea: II

J

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: **STOICA MIRUNA**
CLASA: **a VIII-a**
Scoala: **ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 BĂNIȘOR**
Cadrul didactic coordonator: **GLIGUȚA LUMINIȚA NICOLETA**
Localitatea: BĂNIȘOR, SĂLAJ
Secțiunea: II

2. SUCIU ALEXANDRU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
„DR. BALASI JÓZSEF"
CURTUIȘENI - BIHOR
CLASA AVA
PROF.
SILAGHI LARISA-IUL

Elev Șoimoșan Marcus
Clasa a V-a B
Liceul Teoretic „A. M. Guttenbrunn"
Arad
Prof. coordonator Avram Dorina
Achimescu Simona

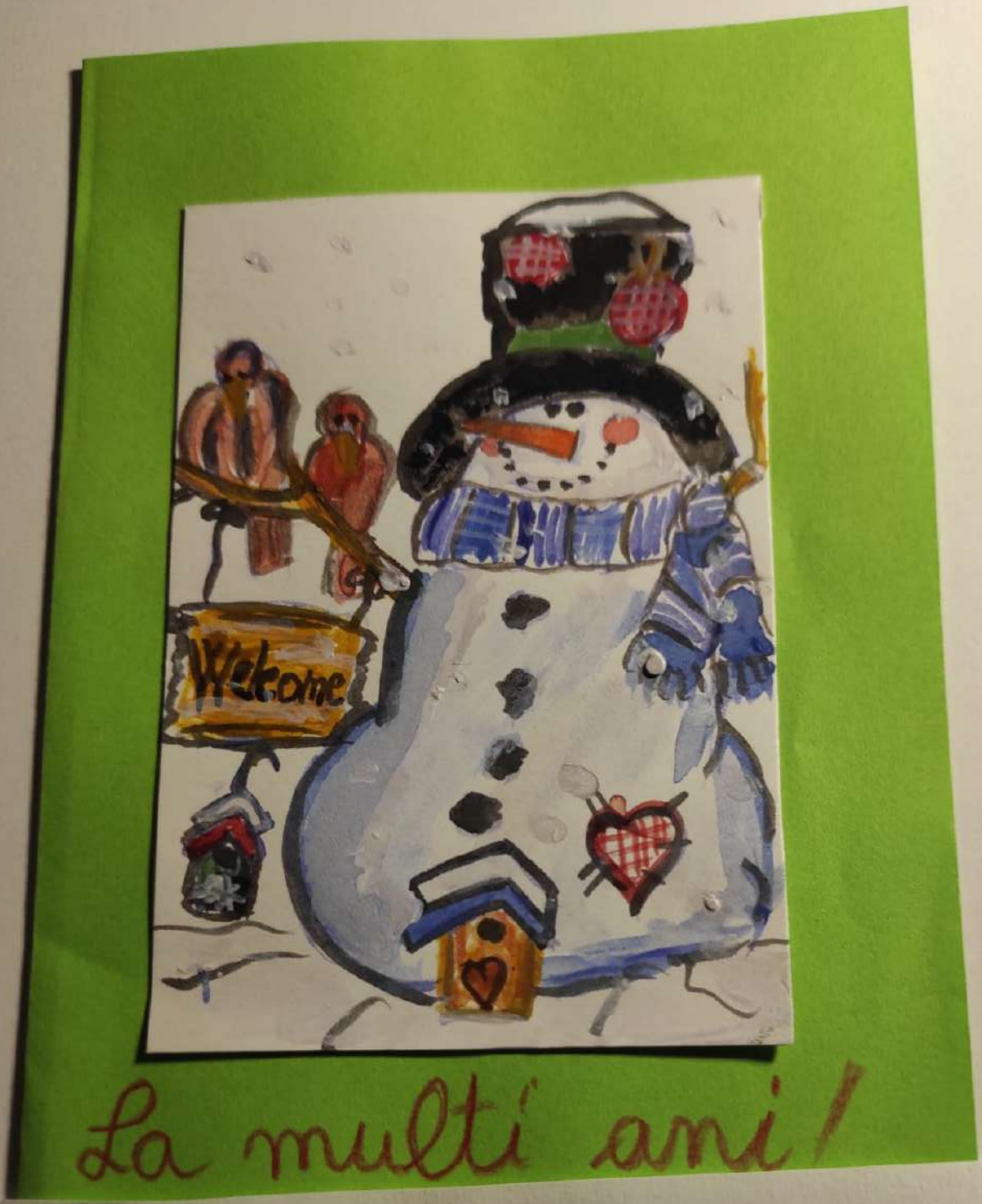

Secțiune II
Numele si prenumele elevului TĂNASE GABRIELA NICOLETA
Clasa a V-a
Șc. „Grigore Alexandrescu" Târgoviște
Prof. Brebenel Vasilica
vasilica_brebenel@yahoo.com
Loc. Târgoviște
Jud. Dâmbovița

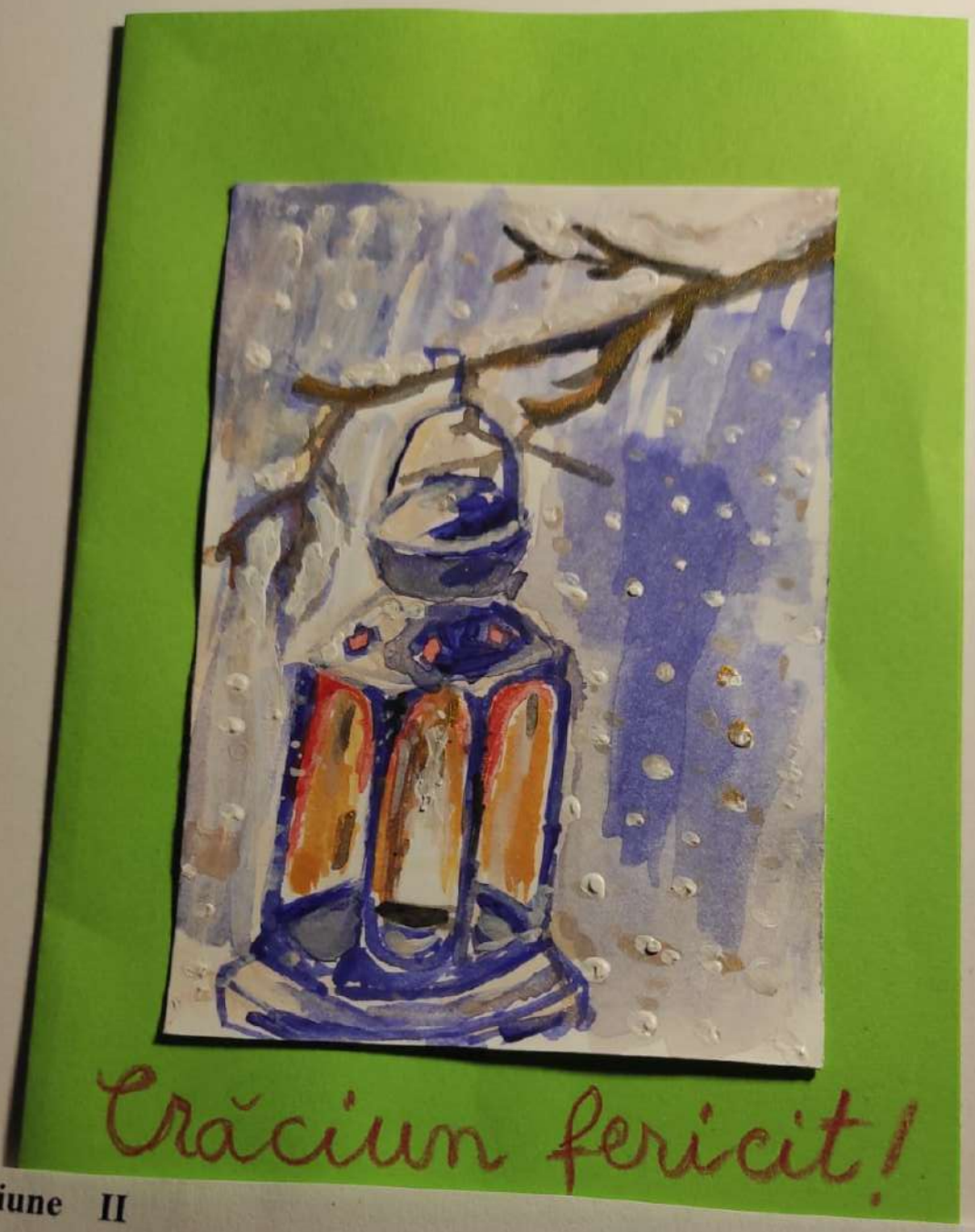

Secțiune II
Numele si prenumele elevului TĂNASE IONELA MĂDĂLINA
Clasa a V-a
Șc. „Grigore Alexandrescu” Târgoviște
Prof. Brebenel Vasilica
vasilica_brebenel@yahoo.com
Loc. Târgoviște
Jud. Dâmbovița

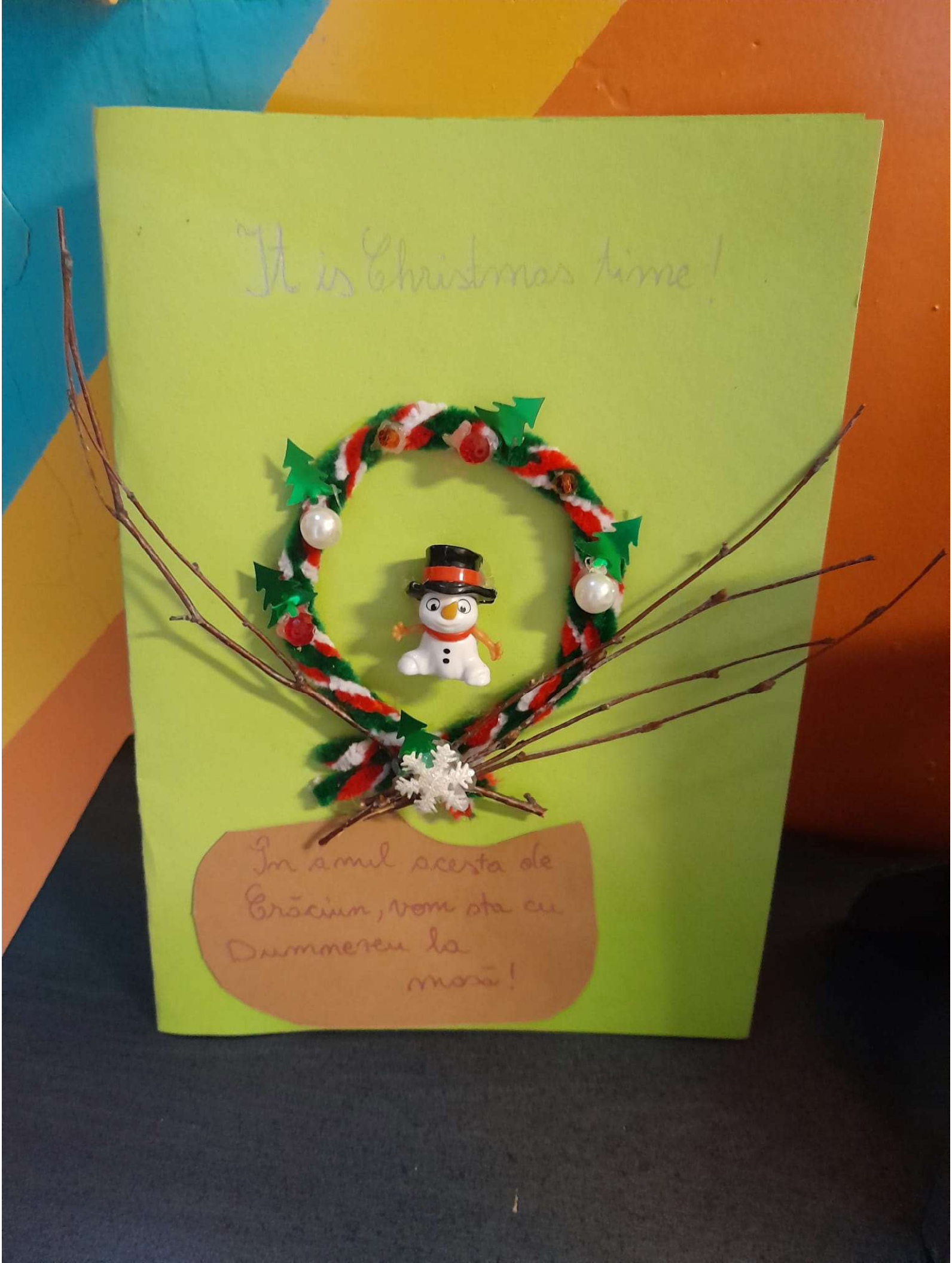
It is Christmas time!
În anul acesta de Crăciun, vom sta cu Dumnezeu la masă!

family
Merry
Christmas

TOADER PAULA
Sc. Gimn. „Aurel Vlaicu"
Arad
cls. a V-a
prof. coord. MIRON SORINA

Merry Christmas

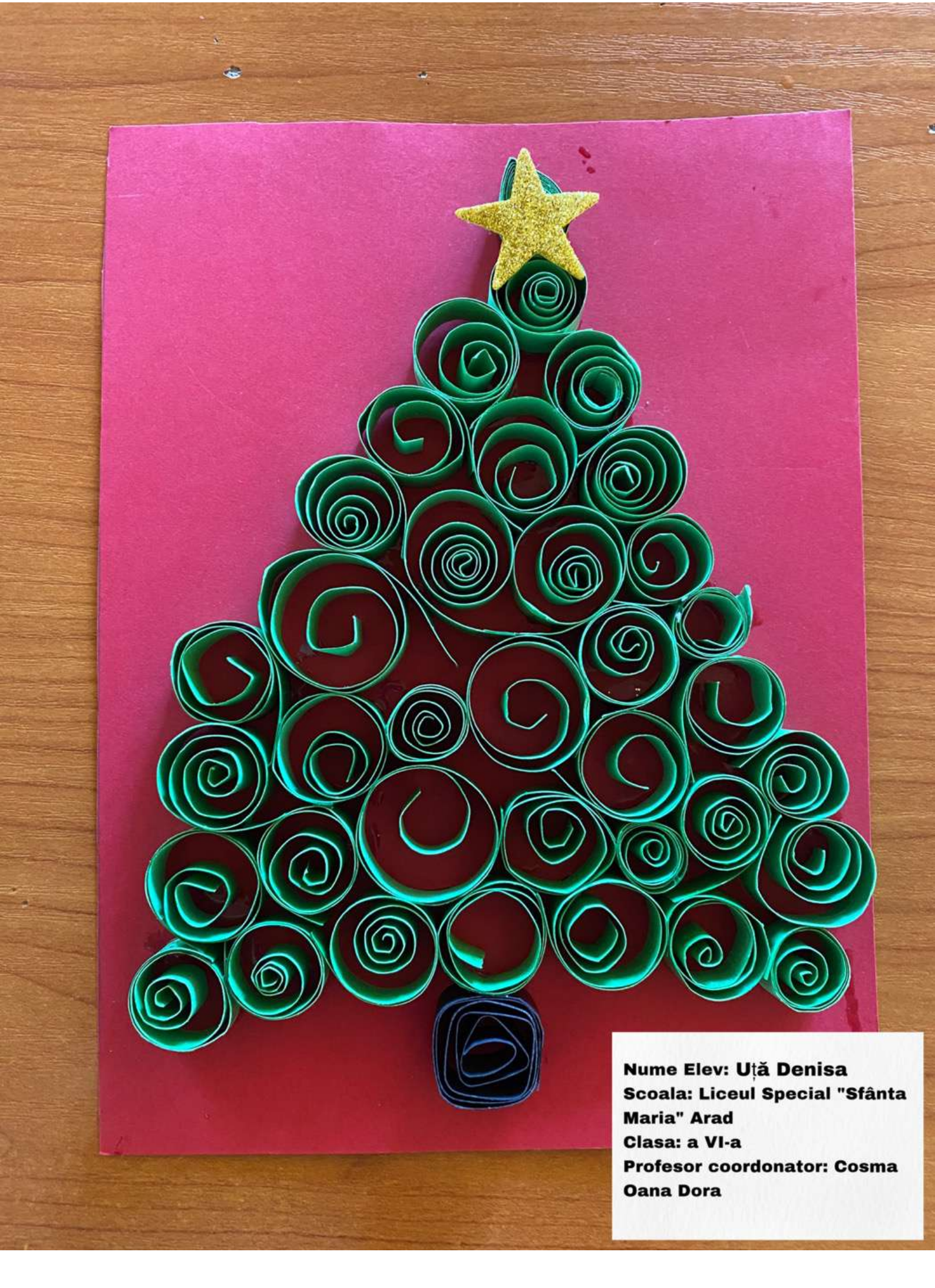

Nume Elev: Uță Denisa
Scoala: Liceul Special "Sfânta Maria" Arad
Clasa: a VI-a
Profesor coordonator: Cosma Oana Dora

Elev Valea Paula
Clasa a V-a B
Liceul Teoretic „A. M. Guttenbrunn”
Arad
Prof. coordonator Avram Dorina
Achimescu Simona

Nume elev: Vetrice Valentin
Școala: Liceul Special "Sf. Maria"
Localitatea: ARAD
Clasa: a VIII-a
Prof. coordonator: Vancu Victor
Titlul lucrării: ghirlanda verde

NUME ŞI PRENUME ELEV
CLASA
INSTITUŢIA ŞCOLARĂ
LOCALITATEA
JUDEŢUL
PROFESOR COORDONATOR
VEREHA MOROSAN
DUMITRU ROBERT
ŞCOALA GIMNAZIALĂ
VEŞTEM
VEŞTEM
SIBIU
PRODE LETIŢIIA

ELEV VIERIU LUCA
SCOALA GIMNAZIALA
CLASA 5
prof IOVANNU Vicia

VULPE EDUARD
LICEUL SPECIAL „SFÂNTA MARIA” ARAD
CLASA: a X-a E
prof. coord. PETCUȚ DIANA MARIA

ΜΡ
ΘΥ
ΙϹ ΧϹ
ZABOȘ
DENISA

Secțiunea III

- ***Balint Roxana - „Crăciunul în jurul lumii”***
- ***Budacsek Timea- „Crăciunul copiilor”***
- ***Clasa a IX-a B - Scenetă***
- ***Clasa a V-a C - „Am pornit cu colindatu”***
- ***Clasa a VI-a A - „Nasterea Domnului”***
- ***Clasa a VI-a A - „Împărat luminat”***
- ***Corul claselor VII A si VII B - „Bună veste, gazdă-n casă!” și „Pe-un pătuț de fân și floare”***
- ***Corul VII C - „Bună seara gazda aleasă!” și „Pe podele de nuiele”***
- ***Frunză Sofia - „Noapte de Crăciun”***
- ***Furdui Nicolae Cătălin - Colindă***
- ***Grup 1 - „Ța_ța_ța_căpriță_ța”***
- ***Grup 2 - „Îngerii vestesc Nașterea”***
- ***Grup 3 - „Iosif și Maria”***
- ***Grup CNEAB - Potpuriu de iarnă***
- ***Grup CNVGA - „Poveste de crăciun”***
- ***Grup colindători - „Umblatul cu Steaua”***
- ***Grup colindători - Colind tradițional din zona Bihorului***
- ***Iacobescu Georgiana – „Sculați fete și feciori” (colind tradițional din loc. Corbești, jud. Arad)***
- ***Matei Larisa - „E sărbătoare, e bucurie...”***
- ***Nuțiu Răzvan - „Ce-ați văzut păstori”***
- ***Onica Andrada Maria - „Spiritul Crăciunului”***
- ***Preda Florentina Sidonia - Colind***
- ***Stoica Dariana Nicoleta- „Colo jos în prundurele”(colind tradițional din Transilvania)***
- ***Ursescu Fineas - „Astăzi un cântec răsună”***
- ***Zobu Denisa - „Lăstar de iarnă”***

Secțiunea III

Balint Roxana - „Crăciunul în jurul lumii”
Budacsek Timea- „Crăciunul copiilor”
Clasa a IX-a B - Scenetă
Clasa a V-a C - „Am pornit cu colindatu”
Clasa a VI-a A - „Nasterea Domnului”
Clasa a VI-a A - „Împărat luminat”
Corul claselor VII A si VII B - „Bună veste, gazdă-n casă!” și „Pe-un pătuț de fân și floare”
Corul VII C - „Bună seara gazda aleasă!” și „Pe podele de nuiele”
Frunză Sofia - „Noapte de Crăciun”
Furdui Nicolae Cătălin - Colindă
Grup 1 - „Ța ța ța căpriță ța”
Grup 2 - „Îngerii vestesc Nașterea”
Grup 3 - „Iosif și Maria”
Grup CNEAB - Potpuriu de iarnă
Grup CNVGA - „Poveste de crăciun”
Grup colindători - „Umblatul cu Steaua”
Grup colindători - Colind tradițional din zona Bihorului
Iacobescu Georgiana – „Sculați fete și feciori” (colind tradițional din loc. Corbești, jud. Arad)
Matei Larisa - „E sărbătoare, e bucurie...”
Nuțiu Răzvan - „Ce-ați văzut păstori”
Onica Andrada Maria - „Spiritul Crăciunului”
Preda Florentina Sidonia - Colind
Stoica Dariana Nicoleta- „Colo jos în prundurele”(colind tradițional din Transilvania)
Ursescu Fineas - „Astăzi un cântec răsună”
Zobu Denisa - „Lăstar de iarnă”

SECȚIUNEA IV

- *Adam Raul – „Globuri zlobii”*
- *Albu Bianca – „Iarna Pe Râul Vaser*
- *Almășan Gabriel– „Peisaj de iarnă”*
- *Andrei Alexandra– „Omul de zăpadă”*
- *Arjoca Andrey – „Iarna”*
- *Avram Daria – „Peisaj de iarnă”*
- *Badea Alexandra – „Peisaj De Iarnă”*
- *Badea Roxana și Mihaela Denisa – „Cu Steaua”*
- *Banci Denisa – „Om de zăpadă”*
- *Barariu Andrei – „Jocurile iernii”*
- *Barbă Luca Emanuel – „Brăduți de poveste”*
- *Băcanu Crina – „Românașul”*
- *Băltăreț Tudor Carina – „Splendoare în iarnă”*
- *Bătrânuț Raisa – „Peisaj de iarnă”*
- *Beldea Diana – „La săniuș”*
- *Bendescu Ana Delia – „Marea bulgăreală”*
- *Bociort Carina – „Peisaj de iarnă”*
- *Bojin Luca – „Seara magică”*
- *Boldor Daria – „Peisaj de iarnă”*
- *Bratu Andrei – „Bradul”*
- *Budea Florentina – „Iosif și Maria”*
- *Burduja Damaris – „Seara de ajun”*
- *Burdujoc Bianca – „Obiceiuri de iarnă”*
- *Butar Elisabeta – „Peisaj de iarnă”*
- *Buțerchi Alesia – „Iarna pe uliță”*
- *Buzaș Edina – „Lumina Crăciunului”*
- *Carparelli Alessio – „Vraja iernii”*
- *Catargiu Petronela – „Peisaj de iarnă”*
- *Căldărar Andreea – „Bradul încâlcit”*

- *Chereji Zsozsa – „Omul de zăpadă”*
- *Ciaian Daria – „Peisaj De Iarnă”*
- *Ciobotaru Ioana – „Bradul de Crăciun”*
- *Cobrac Karina – „Sportul de iarnă”*
- *Cociș Narcisa – „Brazi cu fulgi”*
- *Cojocariu Carla – „Pădure de brazi”*
- *Cornea Alexandra – „Apus de iarnă”*
- *Cotău Jull – „Amurg nins”*
- *Covaciu Roxana – „Călăuziți de Stea”*
- *Covariu Denisa – „Maria și Iisus”*
- *Cristoiu Maria – „Seara sfântă”*
- *Csercse Tunde Livia – „Iarna un peisaj de vis”*
- *Cuc Anamaria – „Peisaj de iarnă”*
- *Damian Larisa Georgiana – „Regatul iernii”*
- *Dani Alexia – „Iarna pe strada mea”*
- *Dărăban Bianca – „Crâmpei de iarnă”*
- *Deacu Andreea – „Peisaj de iarnă”*
- *Demeter Dalma – „Merry Christmas”*
- *Dimitrovici Rebeca – „Peisaj de iarnă”*
- *Dobrogeanu David – „Plugarii”*
- *Dreptate David – „Desen de iarnă”*
- *Ducec Delia – „Peisaj de iarnă”*
- *Dudan Diana – „Crăciunul de acasă”*
- *Dumitraiciuc David – „Fantezie de iarnă”*
- *Durgheu Giulia – „Brazi strălucitori”*
- *Farcaș Raluca – „Peisaj de iarnă”*
- *Farkaș Mădălina – „Nașterea lui Iisus” și „Iarna”*
- *Filip Maria – „Colindătorii”*
- *Florian Paula Mihaela – „Un Crăciun de vis la munte”*
- *Frankó Rebecca – „Desen de iarnă”*
- *Furdui Nicolae Cătălin – „Peisaj de iarnă”*
- *Gal Ernest – „Fulgi de nea”*
- *Gavrilă Vanesa – „Peisaj de iarnă”*
- *Gheorgheosu Anastasia – „Colind”*

- ***Ghineț Ruxandra – „Peisaj de iarnă”***
- ***Gligor Denis Lucian – „Iarna în așteptarea lui Moș Crăciun”***
- ***Glovu Adrian – „Crăciunul în Europa”***
- ***Goga Maria Liszett – „Iarna un peisaj de vis”***
- ***Grecu Denisa – „De Crăciun”***
- ***Grestyák Adrienn – „Desen de iarnă”***
- ***Grigorean Teodora Marisa – „Un vis de Crăciun”***
- ***Groza Octavian Zeno – „Seară de iarnă”***
- ***Gugacsi Rebeca – „Peisaj de iarnă”***
- ***Gui Bogdan – „Magia Crăciunului”***
- ***Hollo Reka – „Magia Crăciunului”””***
- ***Hutopila Aneliz – „Peisaj de Iarnă”***
- ***Iacob Darius – „Moș Crăciun”***
- ***Ianțuc David Toni – „Peisaj de iarnă”***
- ***Ianțuc David Toni – „Omul de zăpadă vesel”***
- ***Ilică Delia – „Peisaj de iarnă”***
- ***Ion Natalia – „Colindul la sat”***
- ***Iorga George – „Reverie de iarnă”***
- ***Irimia Andreea – „Grinch”***
- ***Irimia Andreea – „Gnomul”***
- ***Isac Emima – „Iarnă, bine ai venit!” și „Mersul cu Steaua”***
- ***Ișstoc Alesia – „Vis de iarnă”***
- ***Jelea Teodora – „Omul de zăpadă”***
- ***Junca Fabian – „Ninge cu fulgi mari”***
- ***Jurj Zlatibor Marco – „Omul de zăpadă trist”***
- ***Kato Anette – „Ho-Ho-Ho”***
- ***Katona Alexandru Magia – „Crăciunului”***
- ***Kiss Orselya – „Desen de iarnă”***
- ***Laurincz Lara – „Seară de Crăciun”***
- ***Lazăr Anisia Petra, Tătar Victor Mihai, Novak Darius Tiberiu și Urcan Alesia Maria – „În așteptarea Crăciunului”***

- *Lazăr Rodica – „Moș Crăciun”*
- *Lipitor Luca – „Iarna”*
- *Lupașcu Ștefania – „Seară de iarnă”*
- *Lustrea Elias Beniamin – „Peisaj de iarnă”*
- *Mák Csenge – „Desen de iarnă*
- *Manea Natalia – „Vis de iarnă”*
- *Marișescu Daria Maria Samira – „Jocuri de Iarnă”*
- *Martinaș Maya – „Peisaj de iarnă”*
- *Mazula Margareta – „Desen de iarnă”*
- *Megyeri Regina – „Desen de iarnă”*
- *Mercea Ruxandra – „Peisaj de iarnă”*
- *Milea Claudia – „Peisaj de iarnă”*
- *Minteanu Itto – „Crăciunul de vis la cabană”*
- *Miron Raluca – „Iarna tomnatică”*
- *Mitroi Giorgiana Dorina – „Peisaj de Iarnă”*
- *Mocanu Ambra – „Ieslea Sfântă”*
- *Mocanu Maria – „Moș Crăciun e fericit”*
- *Moisă Miruna – „Colindători”*
- *Murariu Daria Elena – „Vis de iarnă”*
- *Mureșan Giulia – „Peisaj de iarnă”*
- *Musune Iasmina – „Ornamente vesele”*
- *Nan Luca Anton – „Bradul de Crăciun”*
- *Neacșu Ana Maria – „La colindat”*
- *Neacșu Răzvan – „Bradul de Crăciun”*
- *Negoiță Larisa Maria – „Iarna”*
- *Niculescu Ema Natalia – „Moș Crăciun vesel”*
- *Oncioiu Mihai – „În jurul bradului”*
- *Oneț Miruna – „Dulce contemplare” și Moș Crăciun”*
- *Pacșa Ana Maria – „La colindat”*
- *Pacșa Vlad – „Magii”*
- *Paraschiv Tobias – „Bucuria iernii”*
- *Pașca Andreea – „Noapte de iarnă”*
- *Pater Maria – „Sia snowman”*
- *Pătrașcu Ion – „Seară sfântă”*

- *Peri Vasilica Patricia – „Crăciunul în Sâmbăteni”*
- *Peste Ariana – „Desen de iarnă”*
- *Poinariu Rareș – „Sania lui Moș Crăciun”*
- *Polaceac Iasmina – „Lumină de Crăciun”*
- *Popa Sofia Nectaria – „Noapte de iarnă”*
- *Poran Ștefania Virginia – „Liniștea iernii”*
- *Pușcaș Bianca – „Romăncuța”*
- *Radu Ioana – „Crăciun în familie”*
- *Rezi Bianka – „Brad împodobit”*
- *Roman Alexandra Bianca Georgiana – „Iarna pustie”*
- *Roman Cristian – „Peisaj de iarnă”*
- *Roman Raisa – „Peisaj de iarnă”*
- *Roman Rebeca – „Târg de Crăciun”*
- *Savescu Adelina – „Vine Moșul”*
- *Siladi Simona – „Grimcs fură globurile”*
- *Silaghi Darius – „Bradul fantezie”*
- *Sós Lilla – „Desen de iarnă”*
- *Stancu Laurențiu – „Bradul împodobit”*
- *Stoica Miruna – „Nașterea lui Isus”*
- *Stoican Romina Apolina Kristina – „Iarna în satul meu”*
- *Stoicovici Ema Saviana – „Brăduțul meu”*
- *Stoicovici Sava Ionuț – „Peisaj de iarnă”*
- *Süketes László – „Desen de iarnă”*
- *Sumălan Andrei – „Brăduțul fermecat”*
- *Suru Florentina Denisa – „Acasă, iarna”*
- *Szabo Barbara – „Iarna un peisaj de vis”*
- *Szabo Erik – „O, brad frumos…”*
- *Szabo Patricia – „Peisaj de iarnă”*
- *Szelezsán Bence – „Desen de iarnă”*
- *Szűcs Melinda – „Desen de iarnă”*
- *Șerban Tudor – „Ajunul de Crăciun”*
- *Toader Paula – „Acasă de Crăciun”*
- *Todor Carina – „Globuri zlobii”*
- *Țeru Alexa – „Alb-albastru hibernal”*

- ***Ungurean Sara – „Bucuria Crăciunului”***
- ***Ungureanu Ștefan – „Noaptea cu colinde”***
- ***Ursu Chiara Andreea – „Peisaj de iarnă”***
- ***Urzică Șerban – „Obiceiuri de iarnă”***
- ***Vaidoș Cristina Valentina – „Căciula lui Moș Crăciun”***
- ***Velcotă Natalia Maria – „Ninge”***
- ***Vesea David – „Brazi dantelați”***
- ***Veselin Ana Maria Alisia – „Brăduțul”***
- ***Vulpe Eduard – „Poveste ninsă”***
- ***Zârnea Mario Casian – „Nașterea Domnului”, „Iarna la Munte”, Renii lui Moș Crăciun”, „Moș Crăciun în acțiune”, Ajunul Crăciunului”, Nașterea lui Iisus Hristos”***

IARNA PE RÂU
ALBU BIANCA, CLASA A XI-A
COLEGIUL TEHNOLOGIC
„GRIGORE CERCHEZ"
BUCUREȘTI
PROF. COORD. BOBEICĂ
DANIELA CRISTINA

Ana Debora
Școala Gimnazială Livada
Clasa a VI-a
prof. Petcuț Raul Pavel

Nume elev: Andrei Alexandra
Școala Gimnazială Găgești
Clasa a VI-a
Prof. coordonator: Apostolie Ana Maria

ARJOCA ANDREY

IARNA

SECŢIUNEA IV

PICTURĂ

CLASA a VII-a B

Coordonatori:

Prof. MARIŢA DELIANA

Elev: AVRAM DARIA
Clasă: a VII-a
Şcoală: GIMN. „REGINA MARIA" ARAD
Prof. coord.: GAVREA LUMINIŢA

BADEA ALEXANDRA, XI
COLEGIUL TEHN. GR. CERCHEZ
BUCUREȘTI
PROF. COORD.: BOBEICA
DANIELA CRISTINA
„PEISAJ DE IARNĂ"

Badea Roxana Mihaela Denisa

"Cu steaua"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a V-a

Prof. SCHIHA EMILIA-DANA

NUME: BĂLTĂREȚ-
TUDOR CARINA -
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
FRUMUȘENI JUD. ARAD
CLASA A VI-A
PROF. COORDONATOR: MÎȚA
IRINA

LICEUL SPECIAL „SFÂNTA MARIA" ARAD.
ELEVĂ : BANCI DENISA
CLASA : IX E
ÎNDRUMĂTOR: DIHEL MARIANA

Numele şi prenumele ..BARARILI ANDREI
Clasa...a VI-a.....
Şcoala Gimnazială Zvorişteа

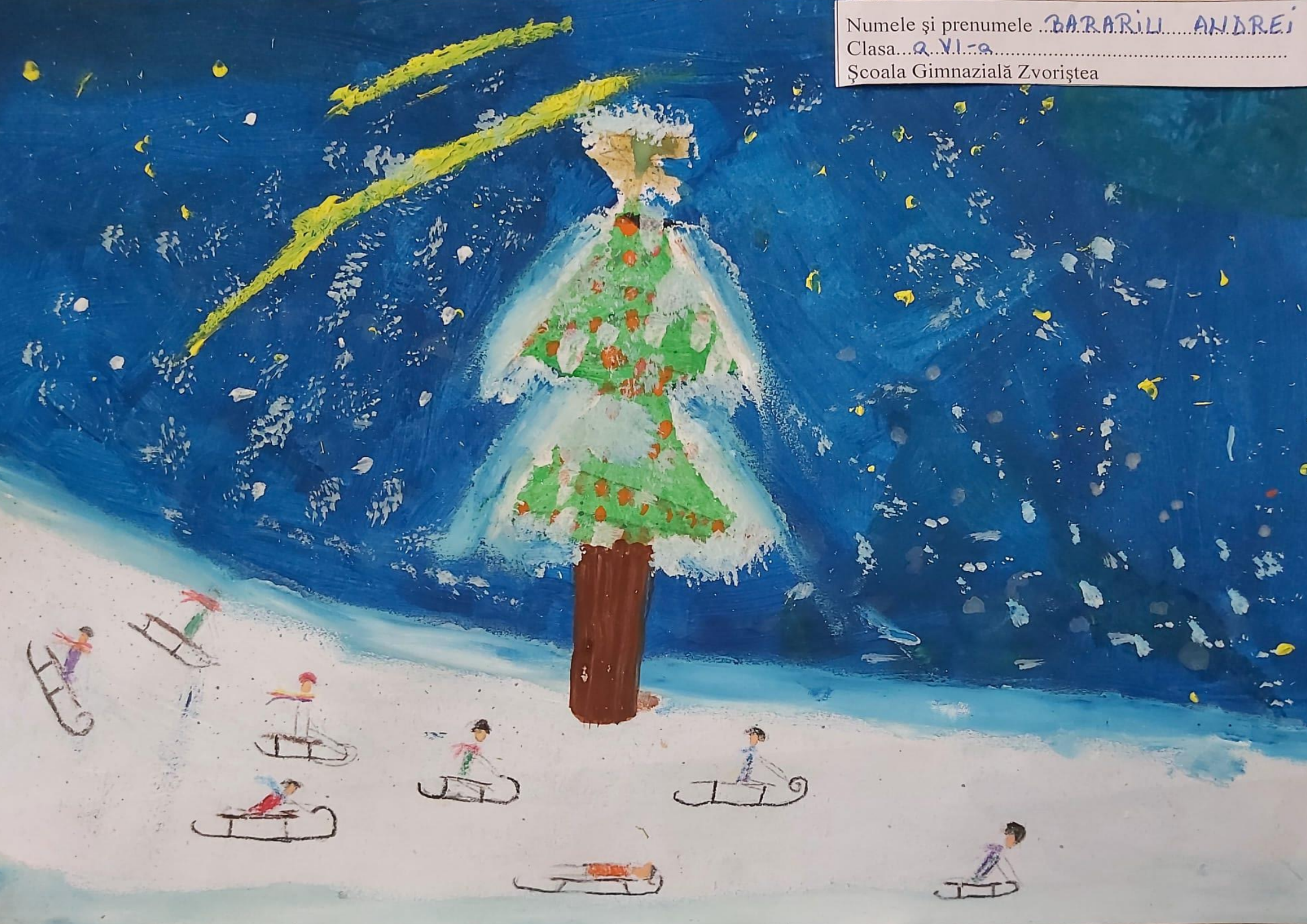

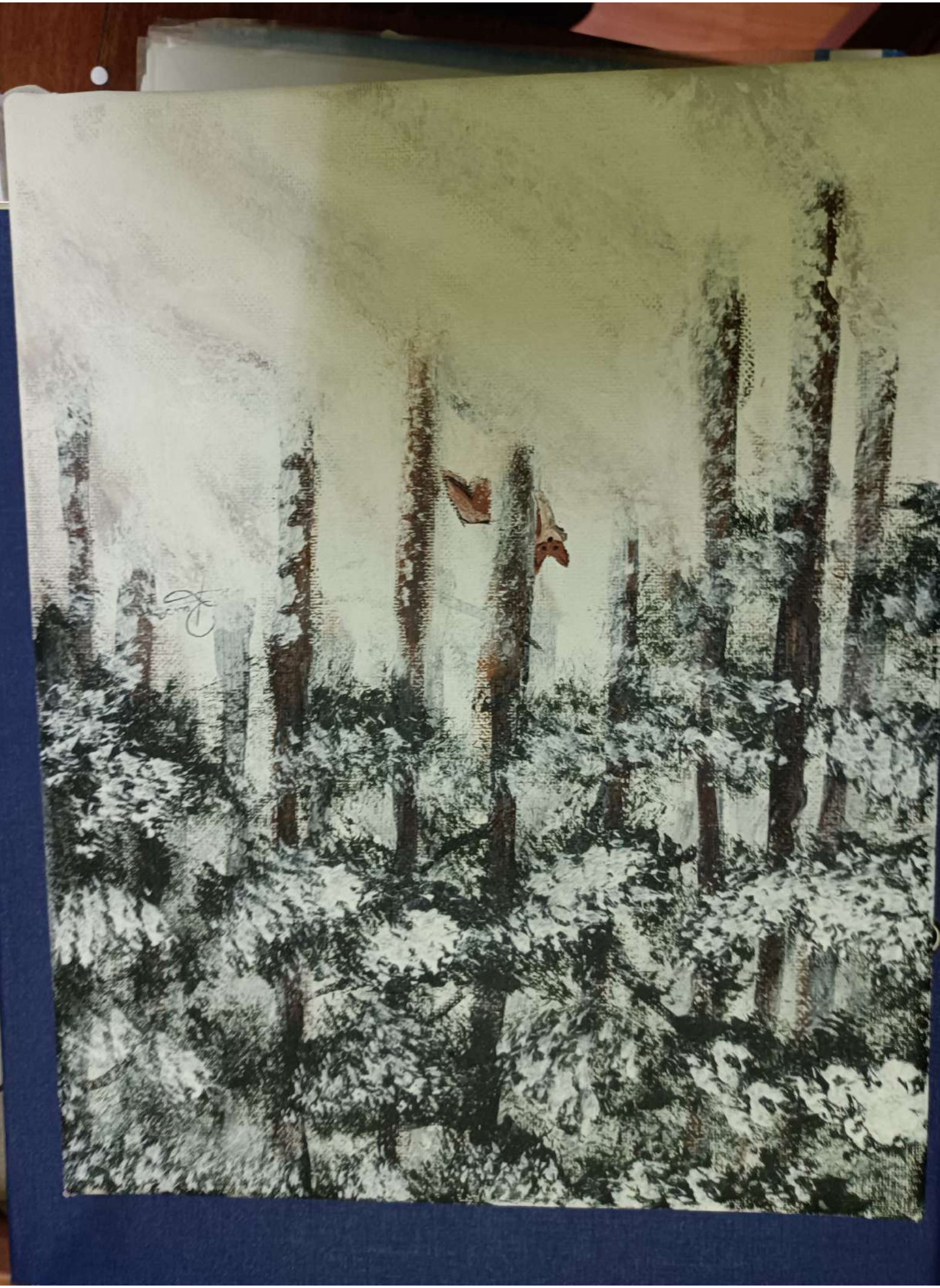

BENDESCU ANA DELIA

"Marea bulgăreală"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a VI-a

Prof. PEPA ȘTEFAN CĂLIN

Elev: BOCIORT CARINA

Clasă: a VIII-a

Şcoală: GIMN. „MIHAI EMINESCU" AR.

Prof. coord.: ŢOLEA LOREDANA

BOSÎN LUCA
sc. Gimn. „Aurel Vlaicu"
Arad
cls. a V-a
prof. coord: FRĂȚILĂ FLAVIA

Elev: BOLDOR DARIA
Clasă: a VIII-a
Școală: GIMN. „REGINA MARIA" ARAD
Prof. coord.: GAVREA LUMINIȚA

Elev: Bratu Andrei
Școala Gimnazială Găgești
Clasa a VIII-a
Prof. coordonator: Lovin Daniela

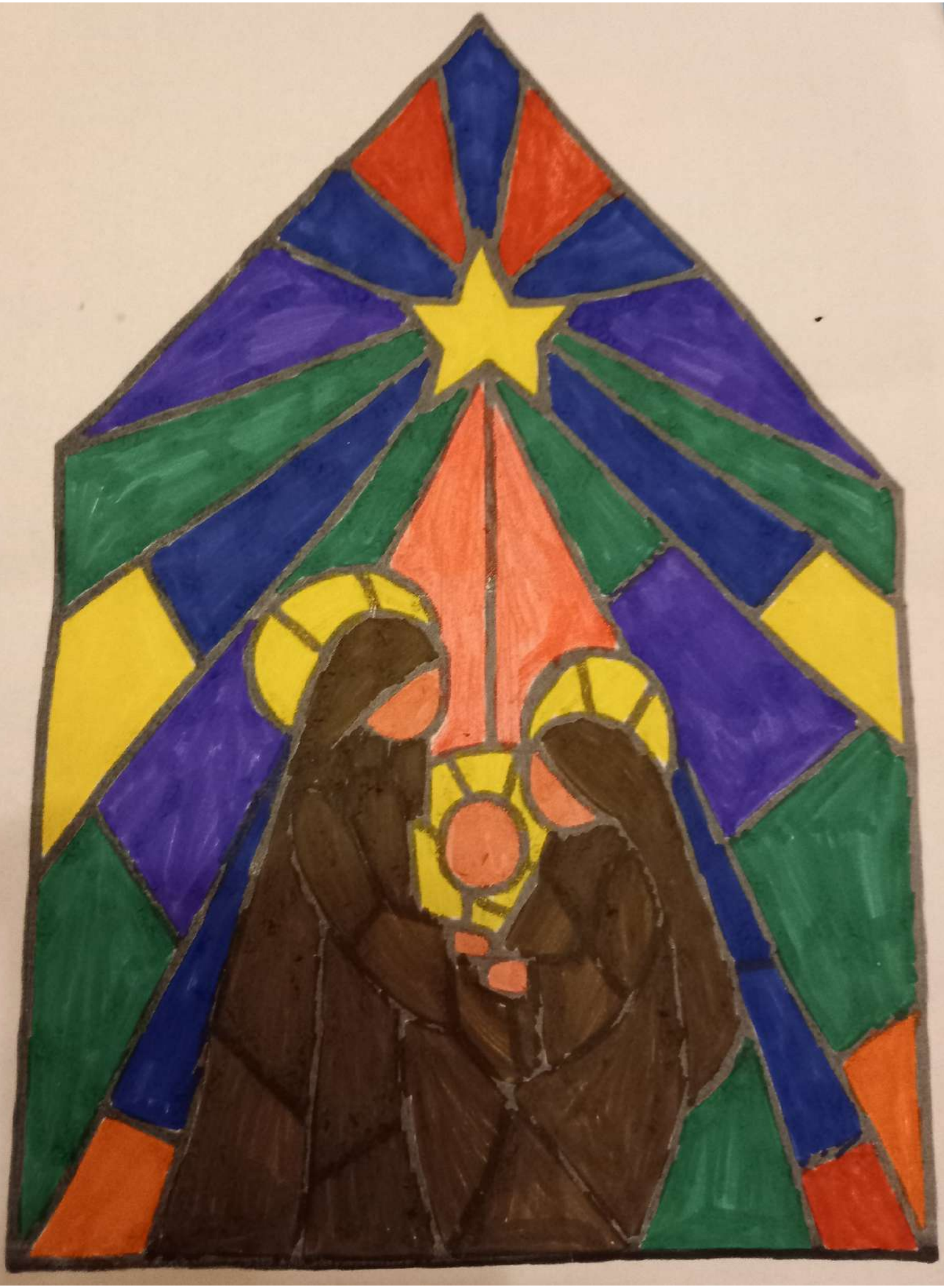

Titlul lucrării: SEARA DE AJUN
Nume și prenume: BURDUJA DAMARIA
Clasa a VII a
Școala Gimnazială nr 17 Botoșani
Coordonator: prof. Itinerant ACHILĂRIȚEI MARIA
Email **achilariteimaria@gmail.com**
Elev **CES**

Titlul lucrării: BRADUL DE CRĂCIUN
Nume și prenume: NEACȘU RĂZVAN
Clasa VII
Școala Gimnazială nr 17 Botoșani
Coordonator: prof. Itinerant ACHILĂRIȚEI MARIA
Email **achilariteimaria@gmail.com**
Elev **CES**

Titlul lucrării: OBICEIURI DE IARNĂ
Nume și prenume: URZICĂ ȘERBAN
Clasa a VII a
Școala Gimnazială nr 17 Botoșani
Coordonator: prof. Itinerant ACHILĂRIȚEI MARIA
Email **achilariteimaria@gmail.com**
Elev **CES**

Numele şi prenumele .BURDUJOC BIANCA.....
Clasa....a V-a.....
Şcoala Gimnazială Zvorîştea

LICEUL SPECIAL "SFÂNTA MARIA" ACAS
ELEVĂ: BUTAR ELISABETA
CLASA: IX E
ÎNDRUMĂTOR: DIHEL MARIANA - DANIELA

Numele şi prenumele ..BUȚERCHI ALESIA.....
Clasa.....a V-a.....
Şcoala Gimnazială Zvorîştea

Crăciun

Fericit

Lumina Crăciunului
BUZAȘ EDINA
Clasa a VIII-a B
prof. Maier Francisc
Școala Gimnazială "Ion Creangă" Satu Mare
Județul Satu Mare

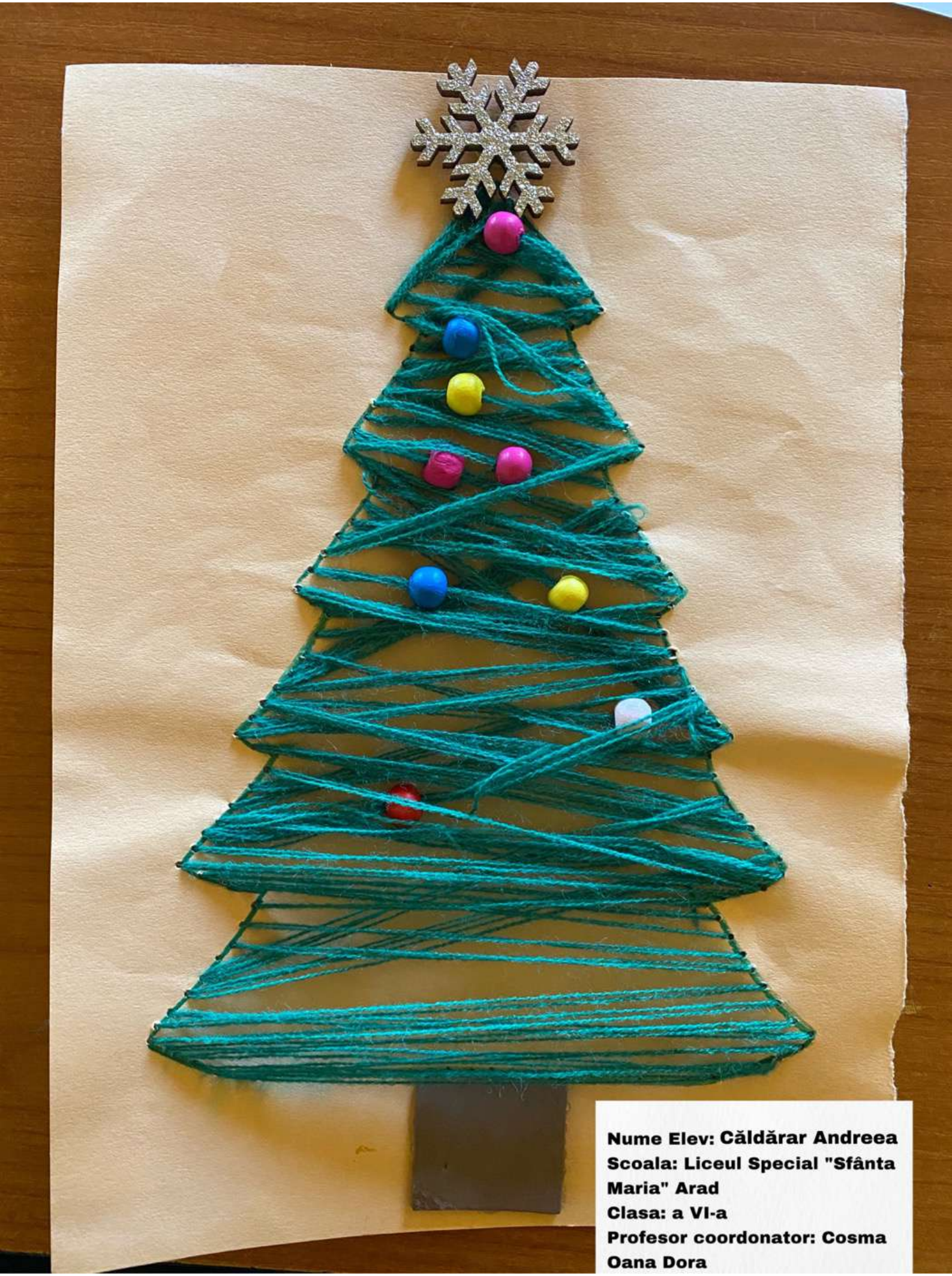

Nume Elev: Căldărar Andreea
Scoala: Liceul Special "Sfânta Maria" Arad
Clasa: a VI-a
Profesor coordonator: Cosma Oana Dora

„URAJA IERNII"

CARPARELLI ALESSIO

cls. a VII-a

CADRU DID. INDRUMATOR

SARAC DIANA VALERIA

Nume elev: Catargiu Petronela
Școala Gimnazială Găgești
Clasa a VI-a
Prof. coordonator: Apostolie Ana Maria

OLTEAN DASSIUS
PINTILIE LUCAS IOAN
BOLDOR PATRIK NICOLAE
CRAINIC DECEBAL CHRIS
CLASA a V-a
PROF. COORDONATORI
MARIŢA DELIANA
DEMETER CLAUDIA

POVESTE DE CRĂCIUN

SECŢIUNEA IV

POSTER COLAJ

PROIECT

LAZĂR ANISIA PETRA
TĂTAR VICTOR MIHAI
NOVAK DARIUS TIBERIU
URCAN ALESIA MARIA
CLASA a V-a
PROF. COORDONATORI
MARIŢA DELIANA
DEMETER CLAUDIA

ÎN AŞTEPTAREA CRĂCIUNULUI

SECŢIUNEA IV

POSTER COLAJ

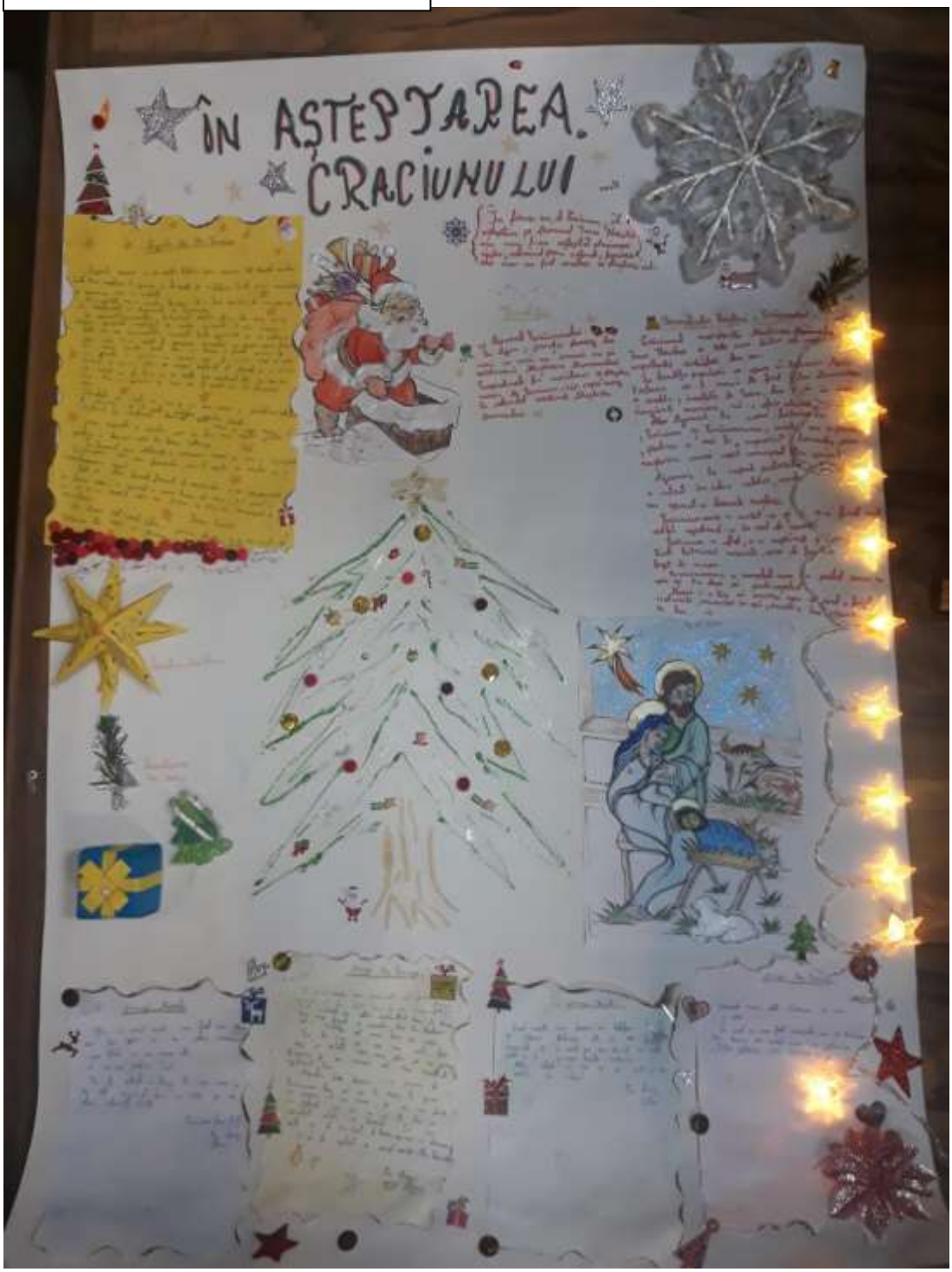

ÎN AȘTEPTAREA
CRĂCIUNULUI

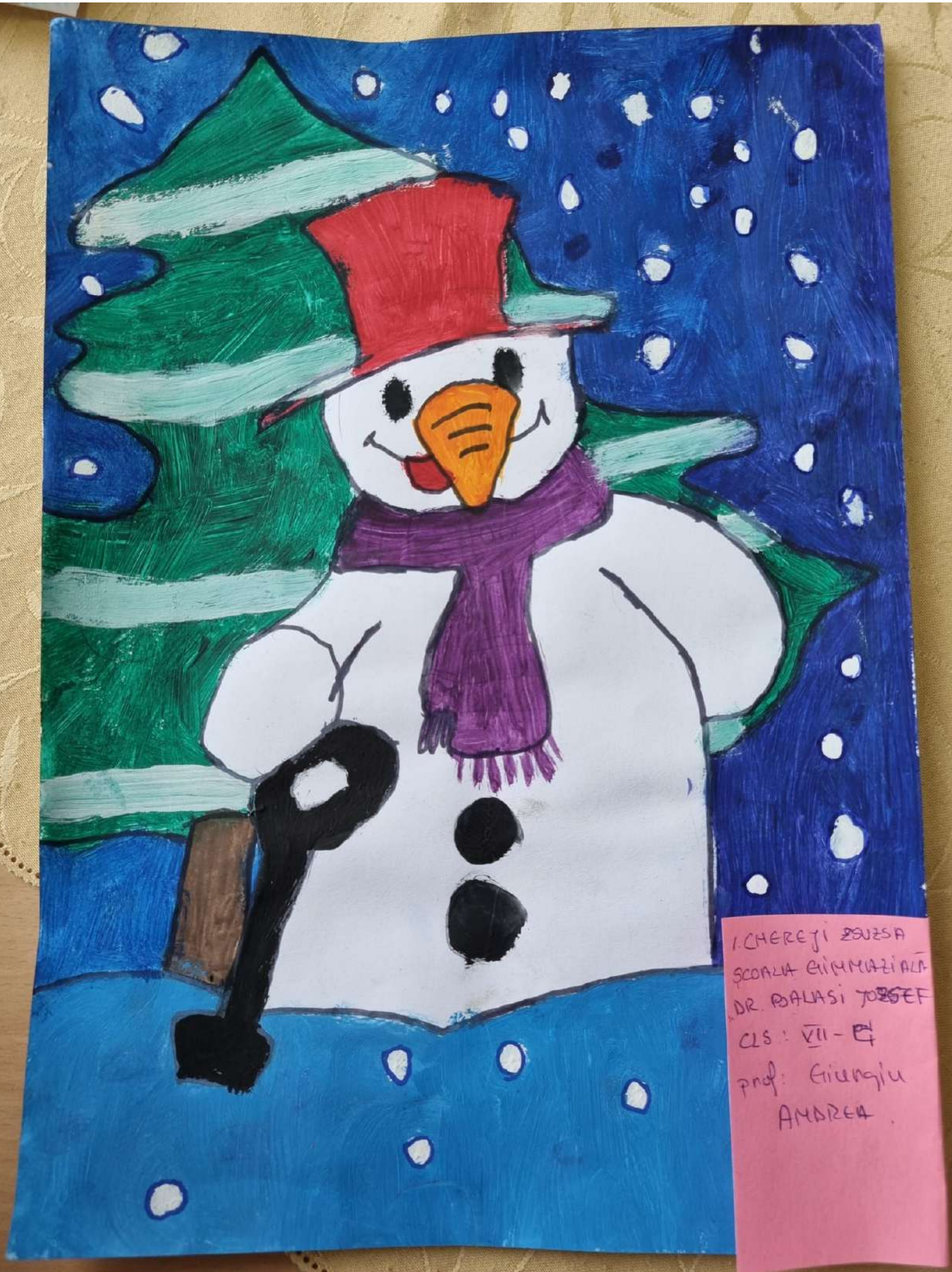

1. CHEREȚI ȘCOALA GIMNAZIALĂ DR. BALAȘI
CLS: VII - B
prof: Giurgiu ANDREA

Elev: CIAIAN DARIA
Clasă: a VIII-a
Şcoală: GIMN. „REGINA MARIA" ARAD
Prof. coord.: GAVREA LUMINIŢA

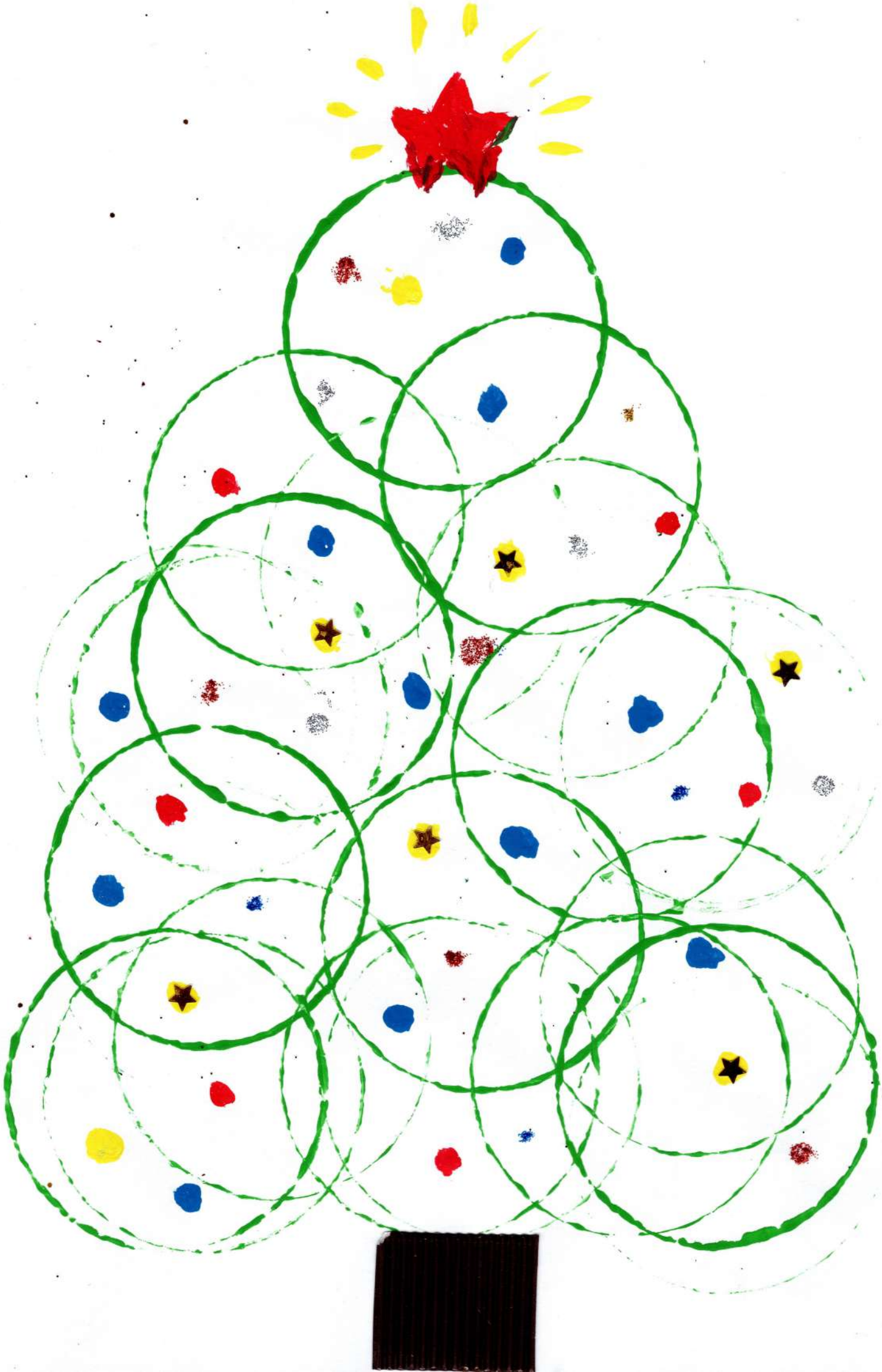

Elev: Ciobotaru Ioana
Școala Gimnazială Găgești
Clasa a VIII-a
Prof. coordonator: Lovin Daniela

COBRAC KARINA
Șc. Gimn. „Aurel Vlaicu"
Arad
cls. a VI-a
prof. coord. MAYER LAURA

COBRAC KARINA
CLASA a VI A

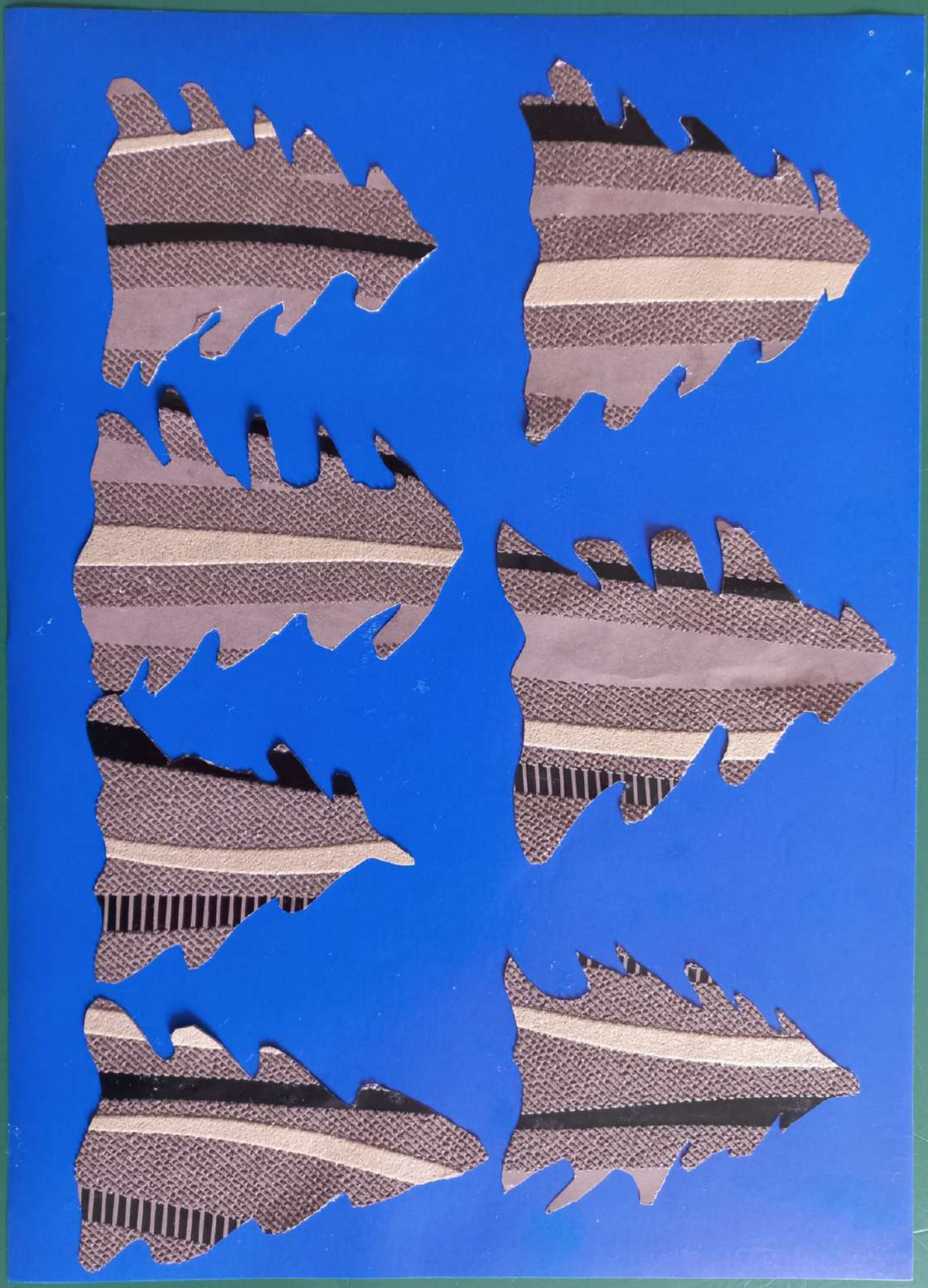

LICEUL SPECIAL „SFÂNTA MARIA" ACAD
ELEVĂ: CORNEA ALEXANDRA
CLASA: IX E
ÎNDRUMĂTOR: DIHEL MARIANA DANIELA

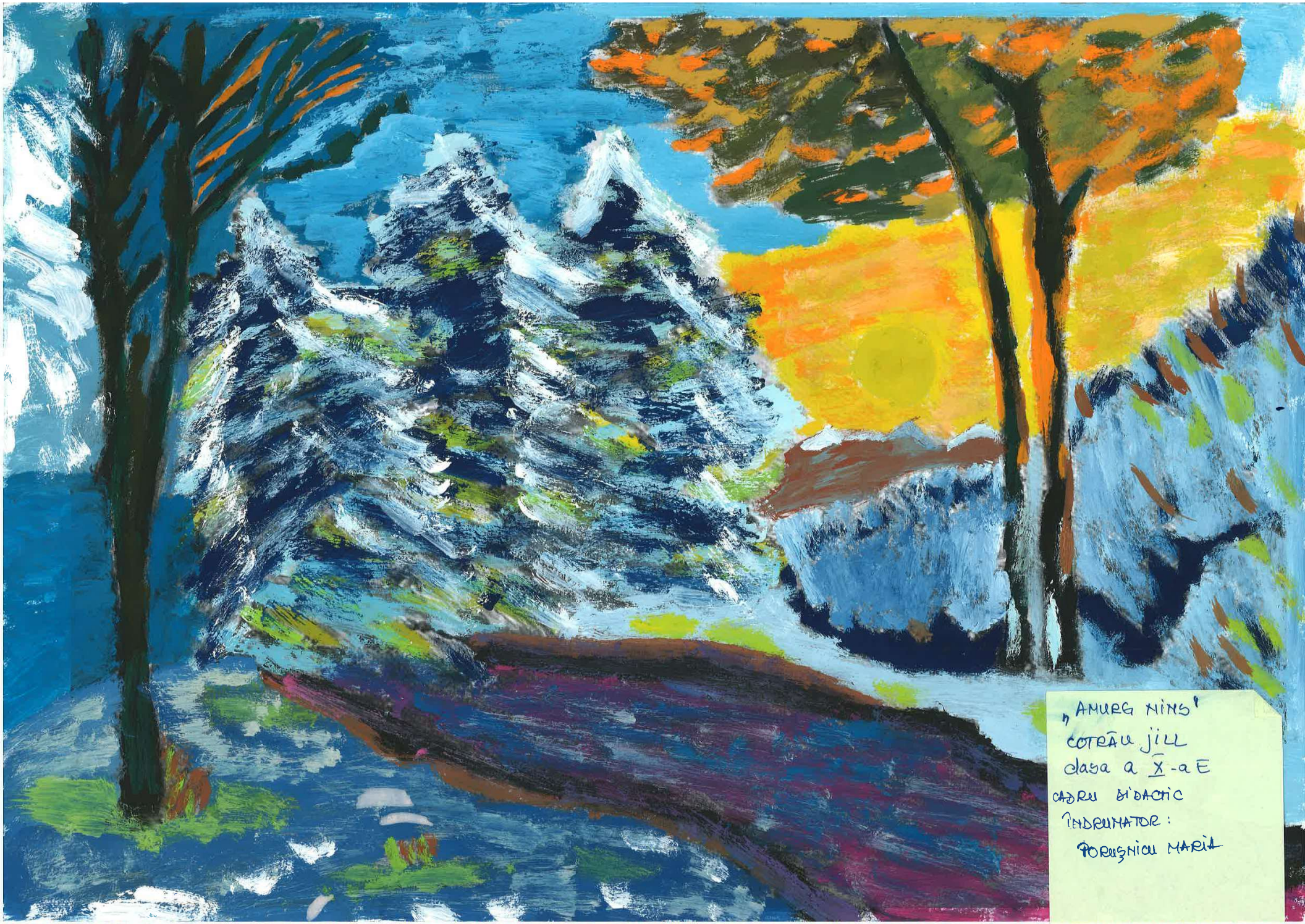
„AMURG NINS"
COTĂU JILL
clasa a X-a E
CADRU DIDACTIC
ÎNDRUMĂTOR:
PORUȘNICU MARIA

COVACIU
ROXANA

COVARIU
DENISA

Nume elev: Cristoiu Maria
Școala Gimnazială Găgești
Clasa a VI-a
Prof. coordonator: Apostolie Ana Maria

CSERCSE TUNDE-LIVIA
IX D KOVÁCS EMESE
LICEUL ECONOMIC „BERDE-
AȘON" ȘF. GHEORGHE

CSERCSE TUNDE-LIVIA
IX D KOVÁCS EMESE
LICEUL ECONOMIC „BERNAT
ARON" ST. GHEORGHE

Elev: CUC ANA MARIA
Clasă: a VII-a
Școală: GIMN. „REGINA MARIA" AR.
Prof. coord.: TOLEA LOREDANA

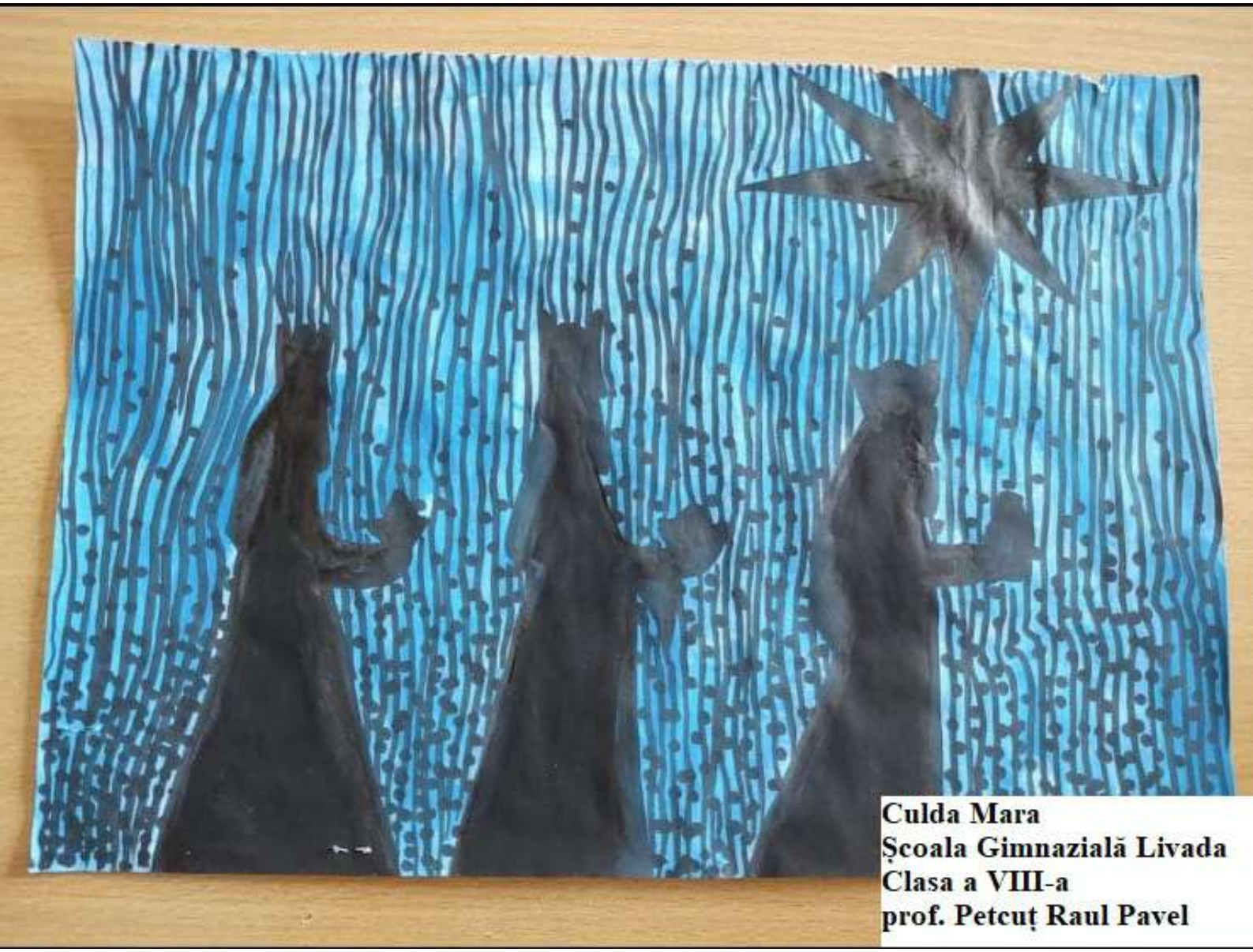

Culda Mara
Școala Gimnazială Livada
Clasa a VIII-a
prof. Petcuț Raul Pavel

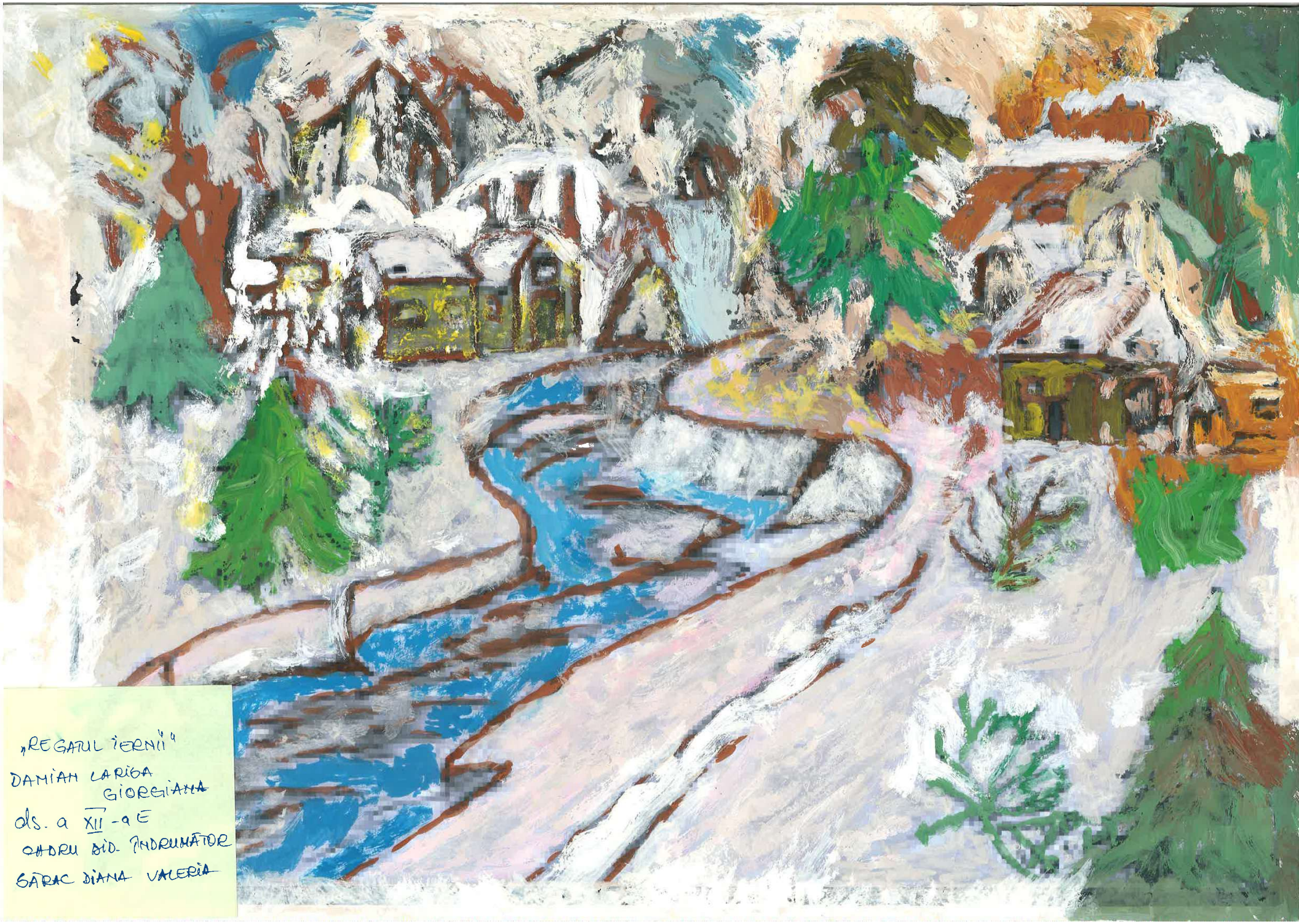

„REGATUL IERNII"

DAMIAN LARISA GIORGIANA

cls. a XII-a E

COORD. ȘTIINȚIFIC ÎNDRUMĂTOR

BĂRAC DIANA VALERIA

„CRÎMPEI -DE IARNĂ"
DĂRĂBAN BIANCA
cls a VII -a
CĂDRU DID. ÎNDRUMĂTOR
SARAC DIANA VALERIA

Elev: DEACU ANDREEA
Clasă: a V-a
Școală: GIMN. „MIHAI EMINESCU" AR
Prof. coord.: DANCIU SIMINA

May you be happy and
blessed.
Not just on Christmas day,
but throughout the year!
Merry Christmas and
Happy New Year!

At the close of
another year
We gratefully pause to
wish you
A warm and Happy
Holiday Season!

Merry Christmas
DEMETER DALMA
Clasa a VIII-a B
prof. Maier Francisc
Școala Gimnazială "Ion Creangă" Satu Mare
Județul Satu Mare

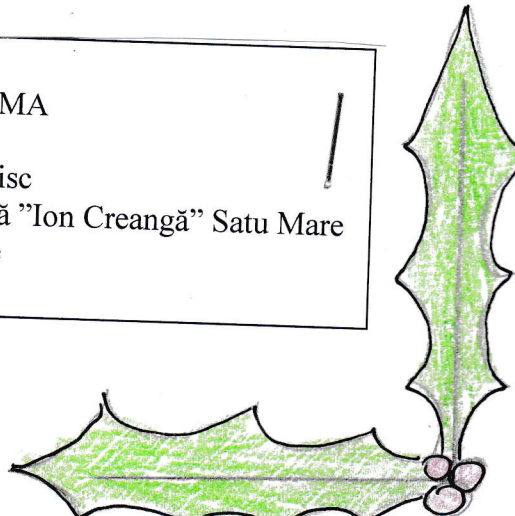

Demeter Dalma 8B

Elev: DIMITROVICI REBECCA
Clasă: a VIII-a
Şcoală: GIMN. „MIHAI EMINESCU" AR.
Prof. coord.: ȚOLEA LOREDANA

CRYOUT
FERRIT

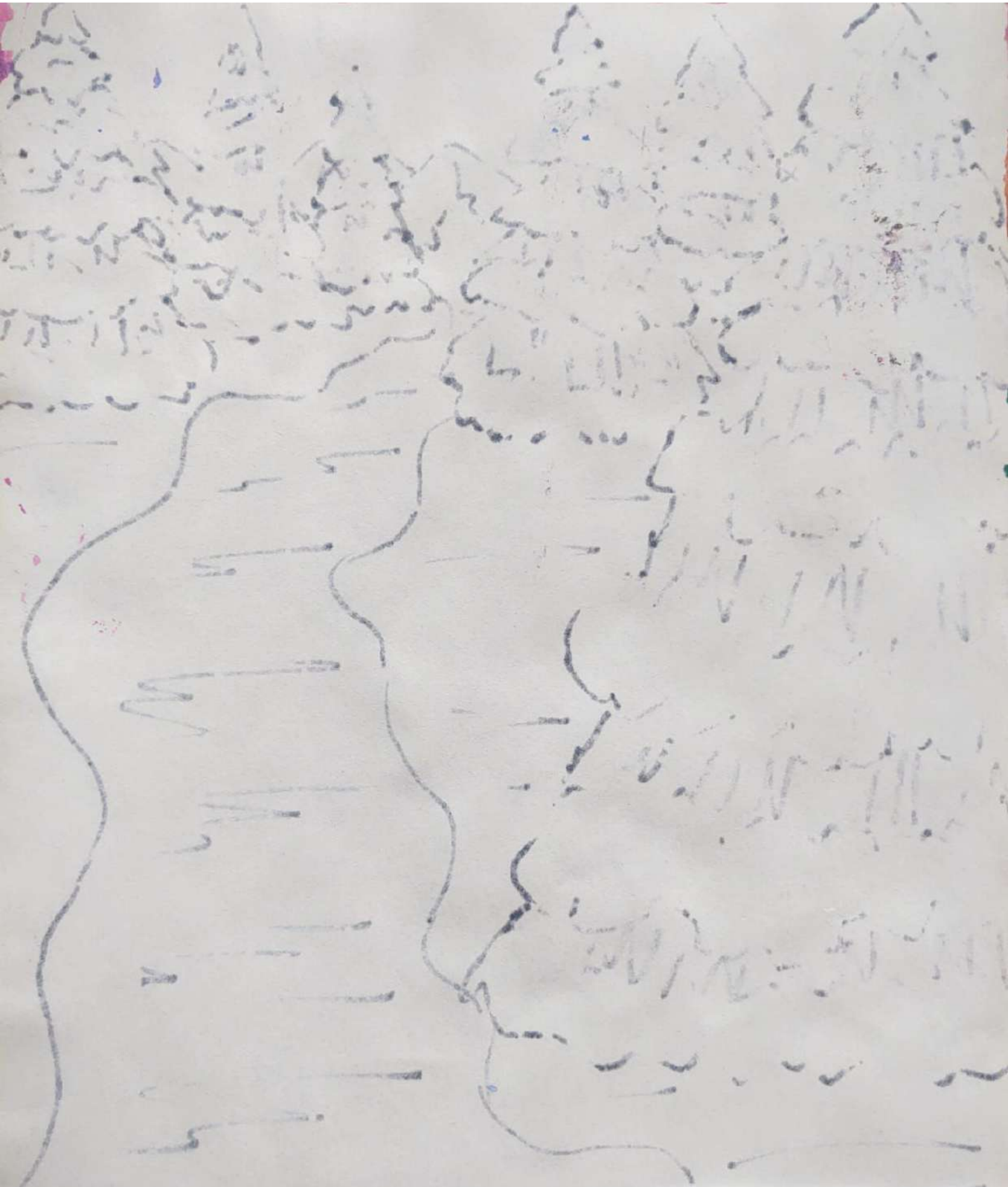

Elev: DUCEC DELIA
Clasă: a VII-a
Şcoală: GIMN. „MIHAI EMINESCU" AR.
Prof. coord.: UNGUREANU OANA

Dudan Diana
Clasa a VII-a
S.G. „Sabin Manuilă", Sântotimi
Prof. coord.: Marcu Larisa-Daniela

MERRY
CHRISTMAS

Elev: FARCAȘ RALUCA

Clasă: a VII-a

Școală: GIMN. „REGINA MARIA" AR.

Prof. coord.: ȚOLEA LOREDANA

Profesoara coordonatoare: Larisa Daniela Marcu

Nume, Prenume: Florian Paula Mihaela

Clasa: a VI-a

Școala: Ș.G. „Sabin Manuilă", Sâmbătene

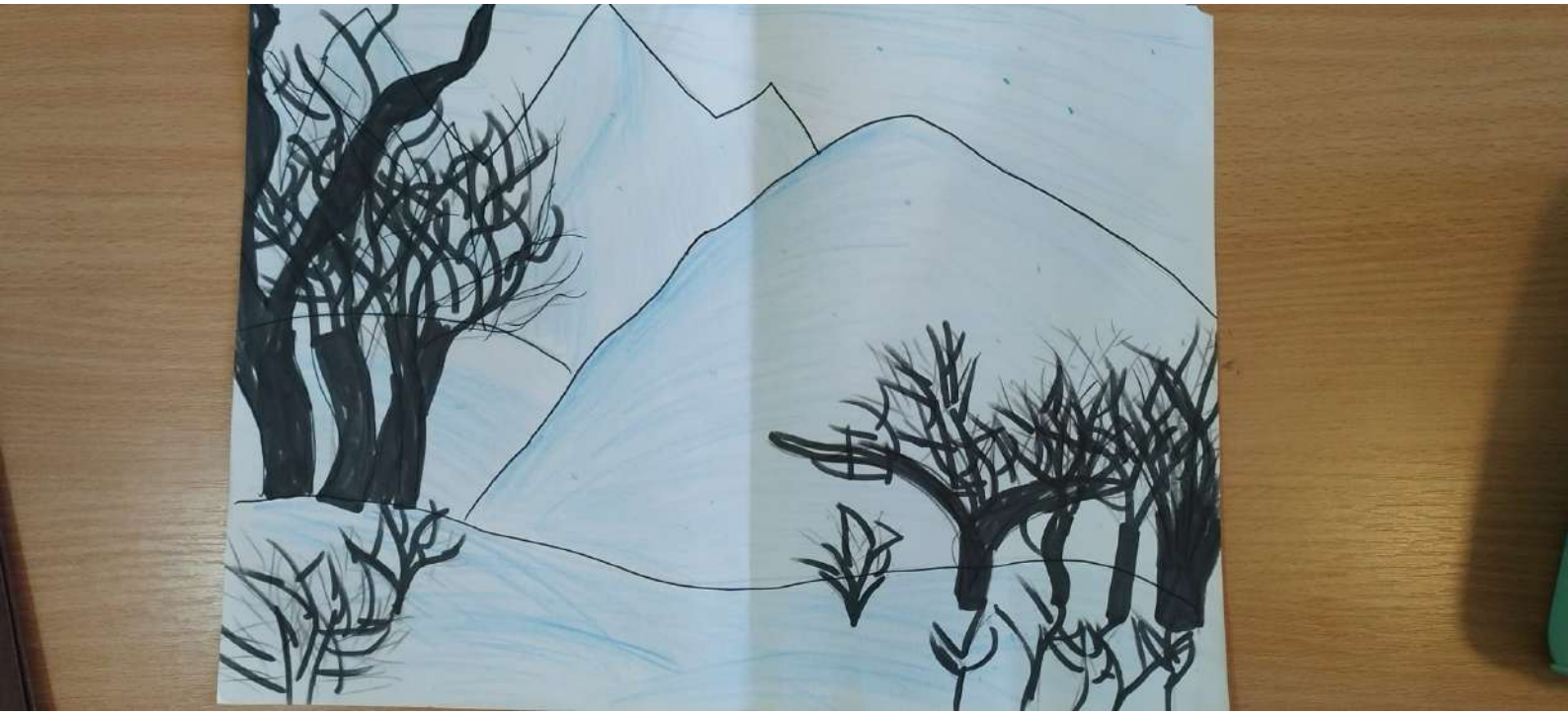

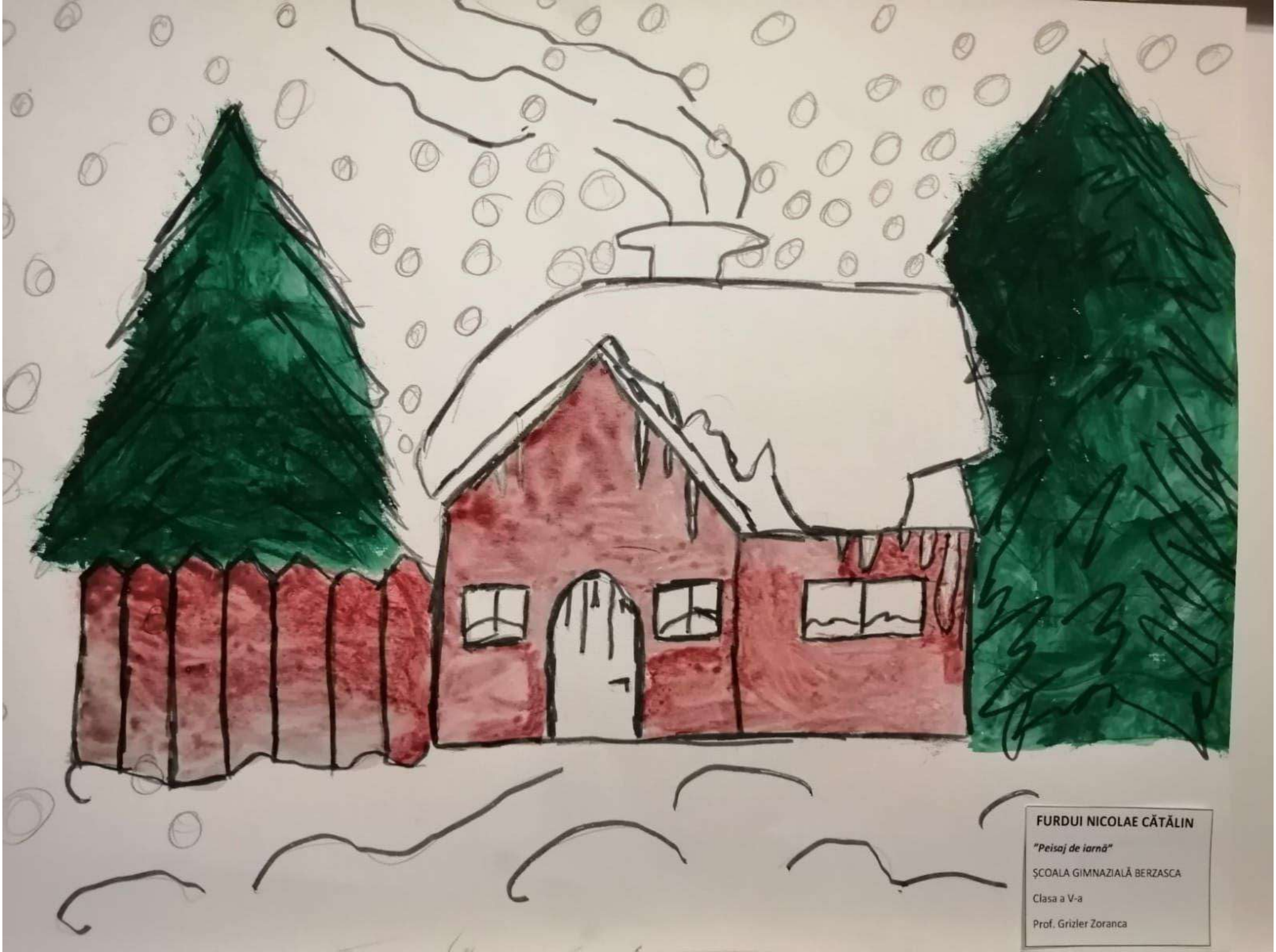

FURDUI NICOLAE CĂTĂLIN

"Peisaj de iarnă"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a V-a

Prof. Grizler Zoranca

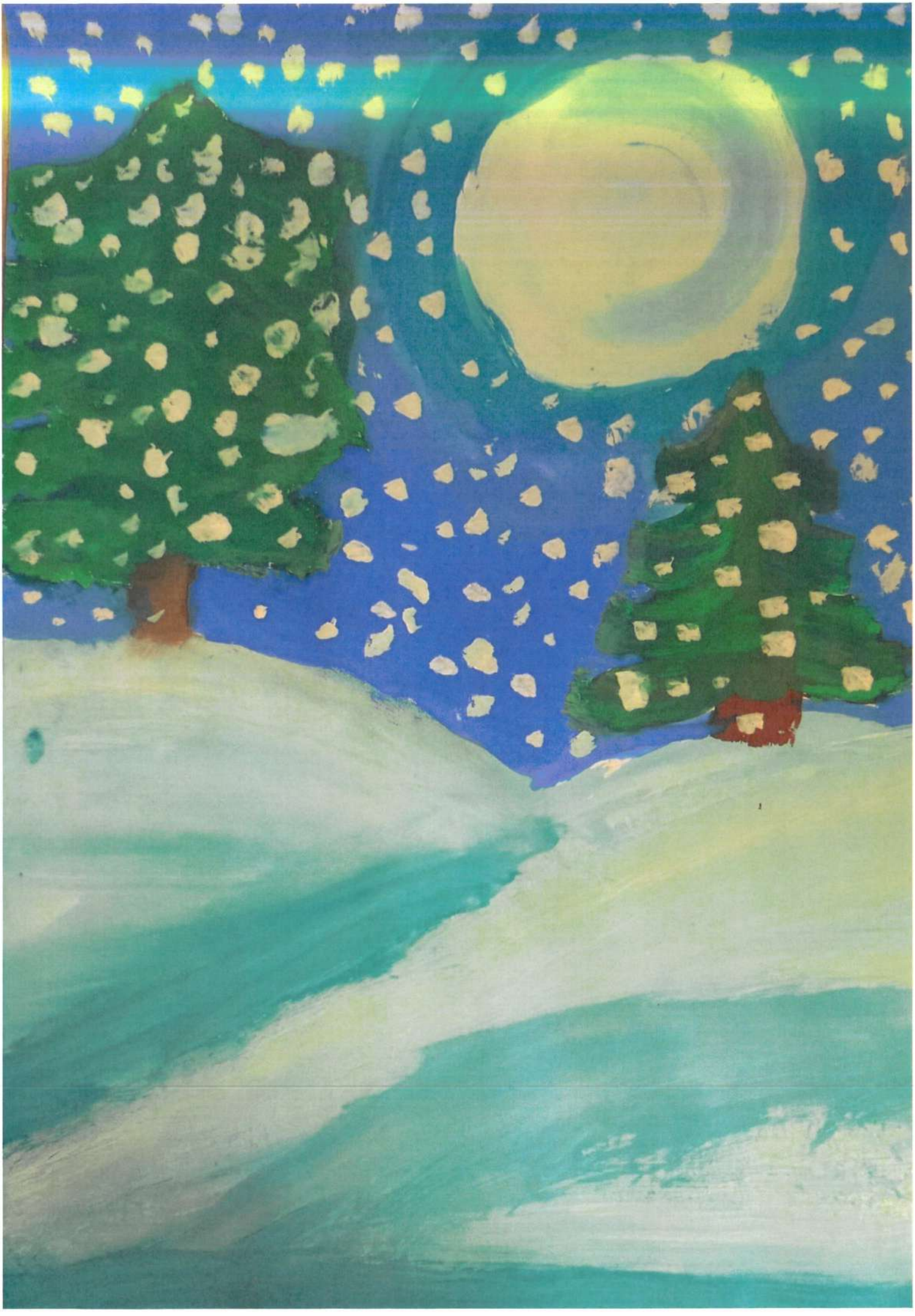

Elev: GAVRILĂ VANESA
Clasă: a VIII-a
Școală: GIMN. „REGINA MARIA" ARAD
Prof. coord.: GAVREA LUMINIȚA

Peisaj de iarnă
Ghineț Ruxandra-clasa a VIII-a
Coord. Bibl. Onea Lăcrămioara
Școala Gimnazială "George Enescu"
Moinești, jud. Bacău

GOGA MARIA LISZET
IXC; CEORAPIN T. ANDREA
LICEUL ECONOMIC „BERDE
ÁRON" SF. GHEORGHE

Grec Filip
Școala Gimnazială Livada
Clasa a VIII-a
prof. Petcuț Raul Pavel

Merry Christmas

Nume elev: Grecu Denisa
Școala Gimnazială Găgești
Clasa a VI-a
Prof. coordonator: Apostolie Ana Maria

Crestyah Adn 8.osztály

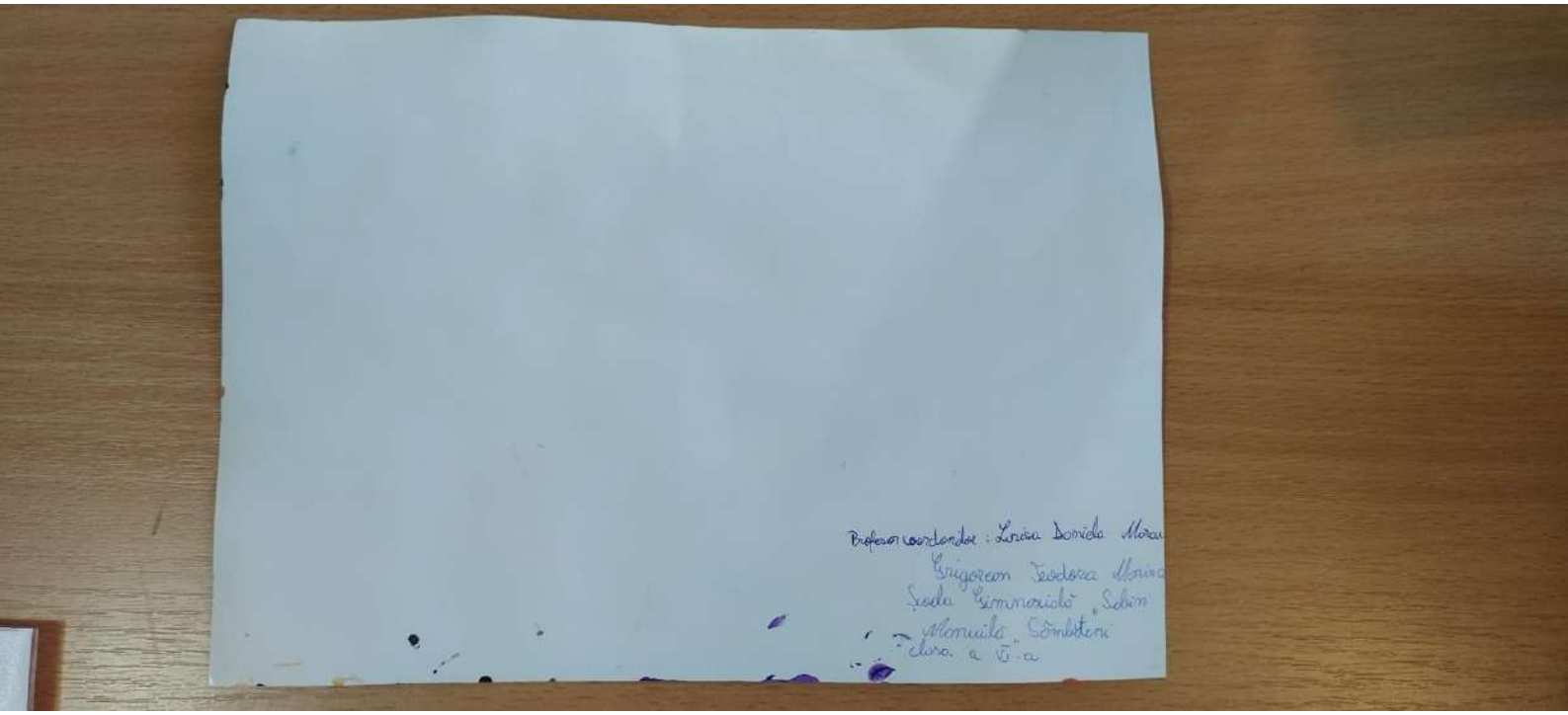

Profesor coordonator: Larisa Daniela Marcu

Grigorean Teodora Marisa

Școala Gimnazială „Sabin Manuilă" Sâmbăteni

clasa a VI-a

GUI BOGDAN

GUI BOGDAN
Sc. Gimn. „Aurel Vlaicu"
Arad
cls. a VI-a
Prof. coord. PANTIN
ANGELICA

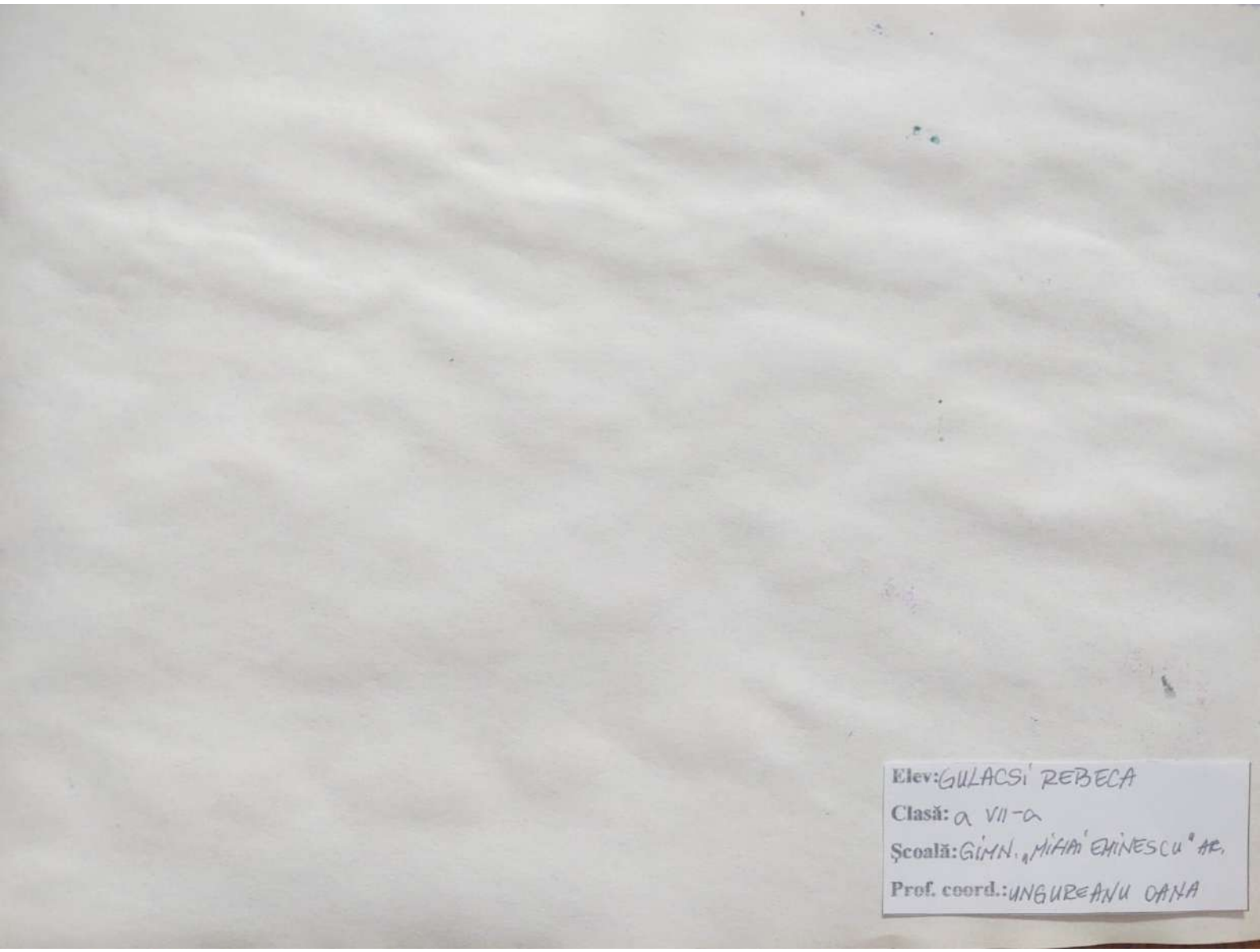

Elev: GULACSI REBECA
Clasă: a VII-a
Şcoală: GIMN. „MIHAI EMINESCU" AR.
Prof. coord.: UNGUREANU OANA

Magia Crăciunului
Hollo Reka
Clasa a VI-a
Colegiul Național ”Kolcsey Ferenc” Satu Mare
Prof. Maier Arnold

Elev: HUTOPILA ANELIZ
Clasă: a V-a
Școală: GIMN. „MIHAI EMINESCU" AR.
Prof. coord.: STANA AURELIAN.

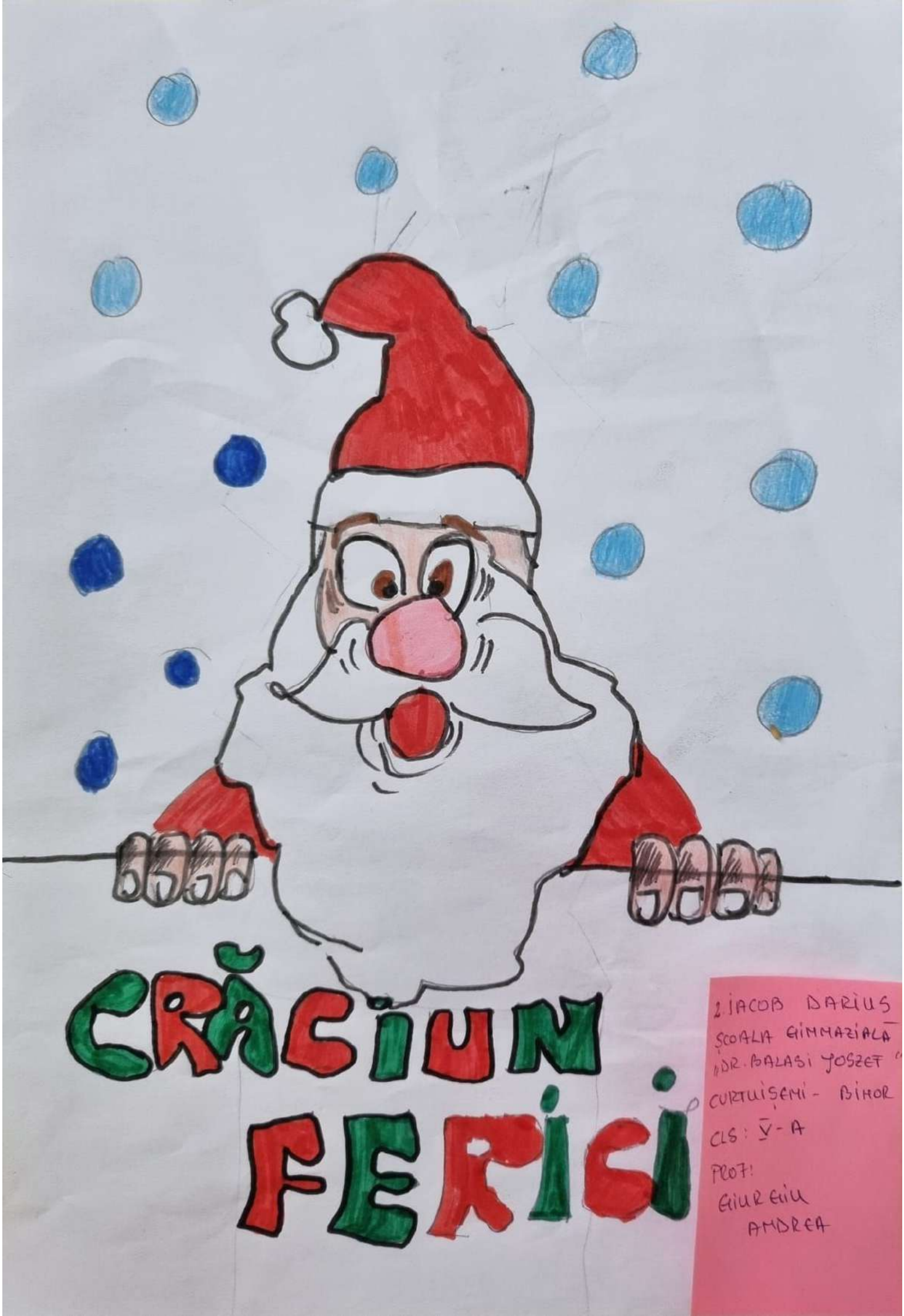

2. IACOB DARIUS
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
„DR. BALASI JOSZEF"
CURTUIȘENI - BIHOR
CLS: V - A
PROF:
GIURGIU
ANDREA

Ianțuc David Toni

"Omul de zăpadă vesel"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a V-a

Prof. SCHIHA EMILIA-DANA

Ianțuc David Toni

"Peisaj de iarnă"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a V-a

Prof. Grizler Zoranca

Numele şi prenumele ..ILICĂ DELIA.....
Clasa...a VI-a.....
Şcoala Gimnazială Zvorîştea

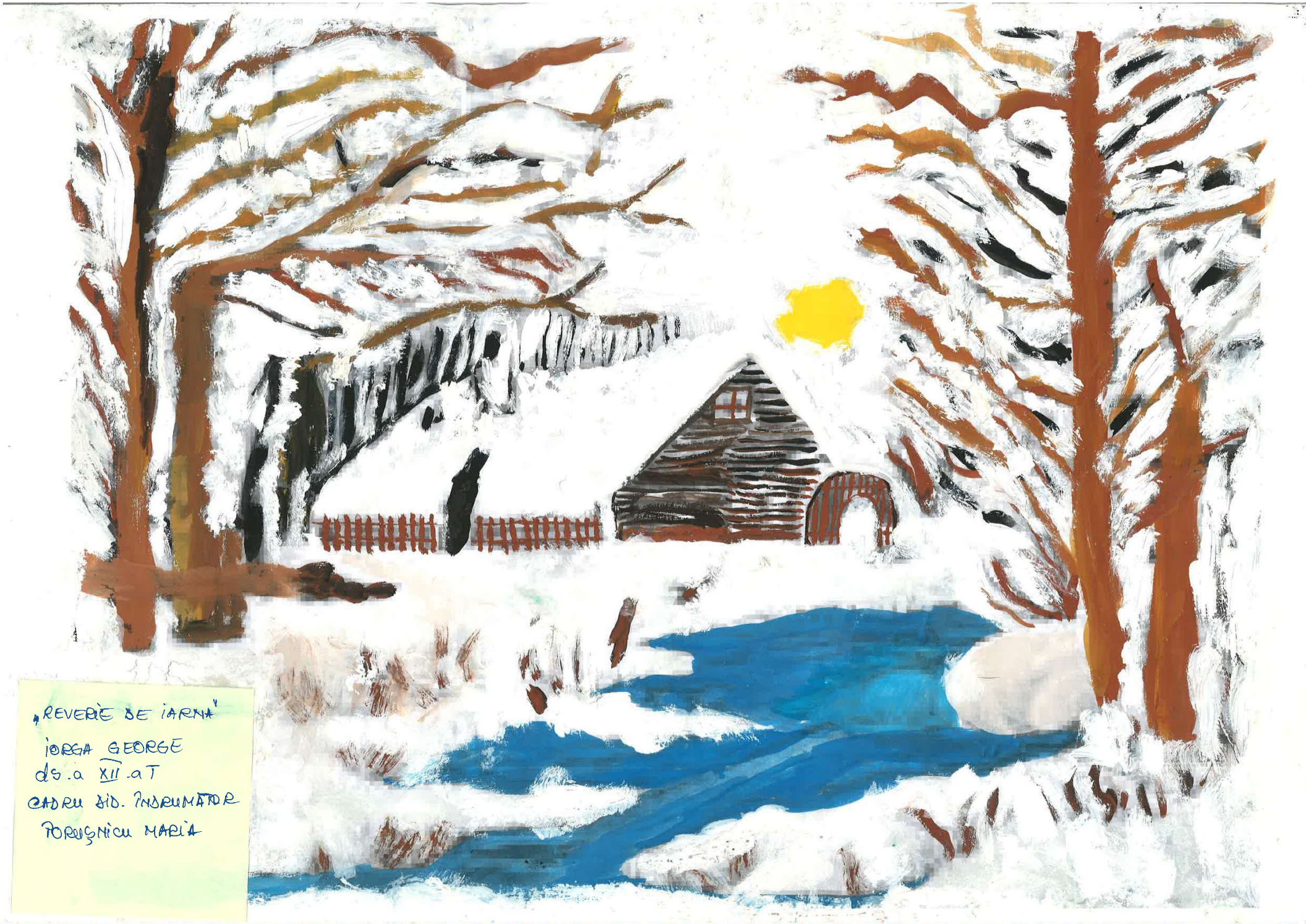

„REVERIE DE IARNA"
IORGA GEORGE
cls. a XII-a T
CADRU DID. INDRUMATOR
TORUȘNICU MARIA

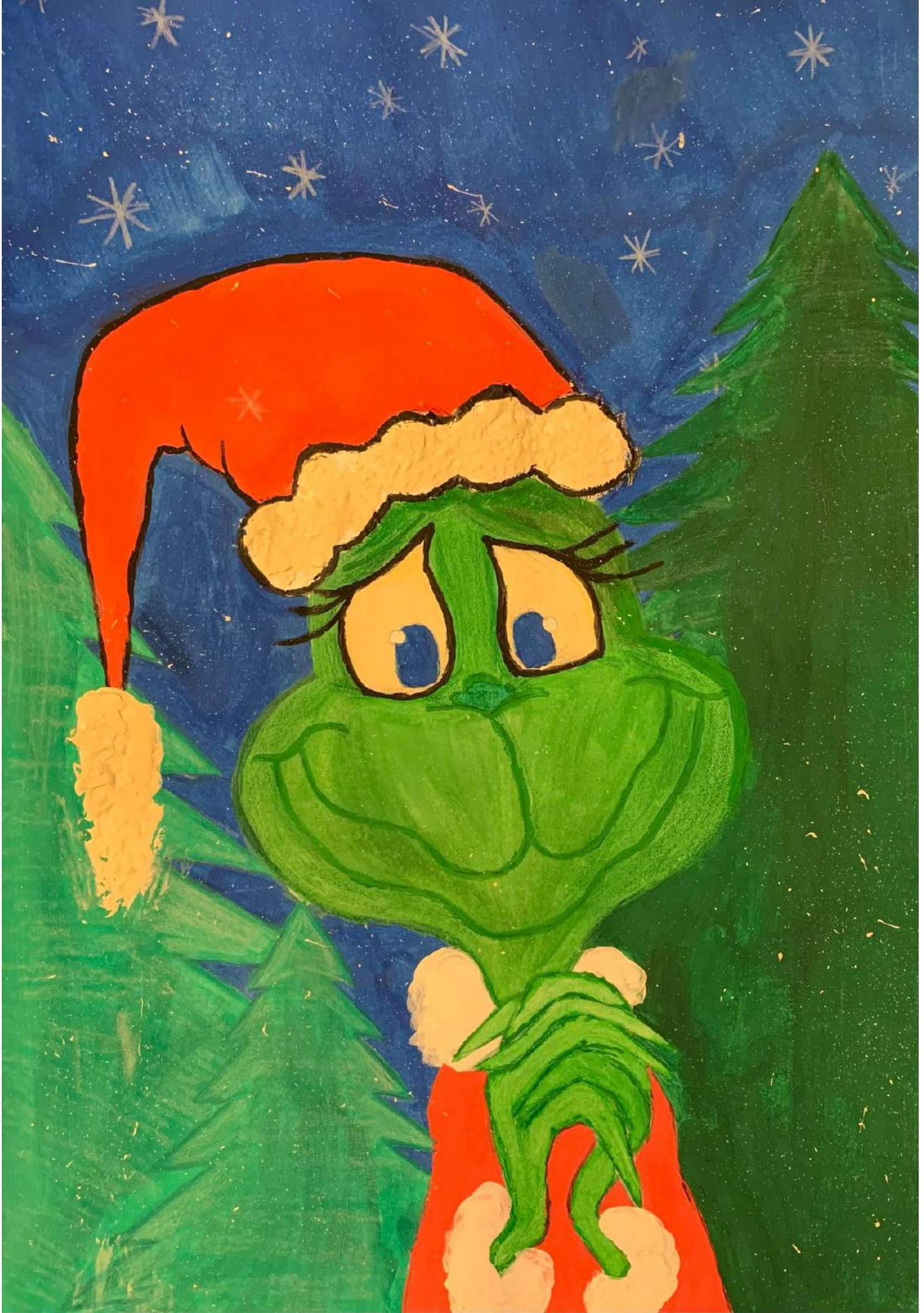

COLINDE

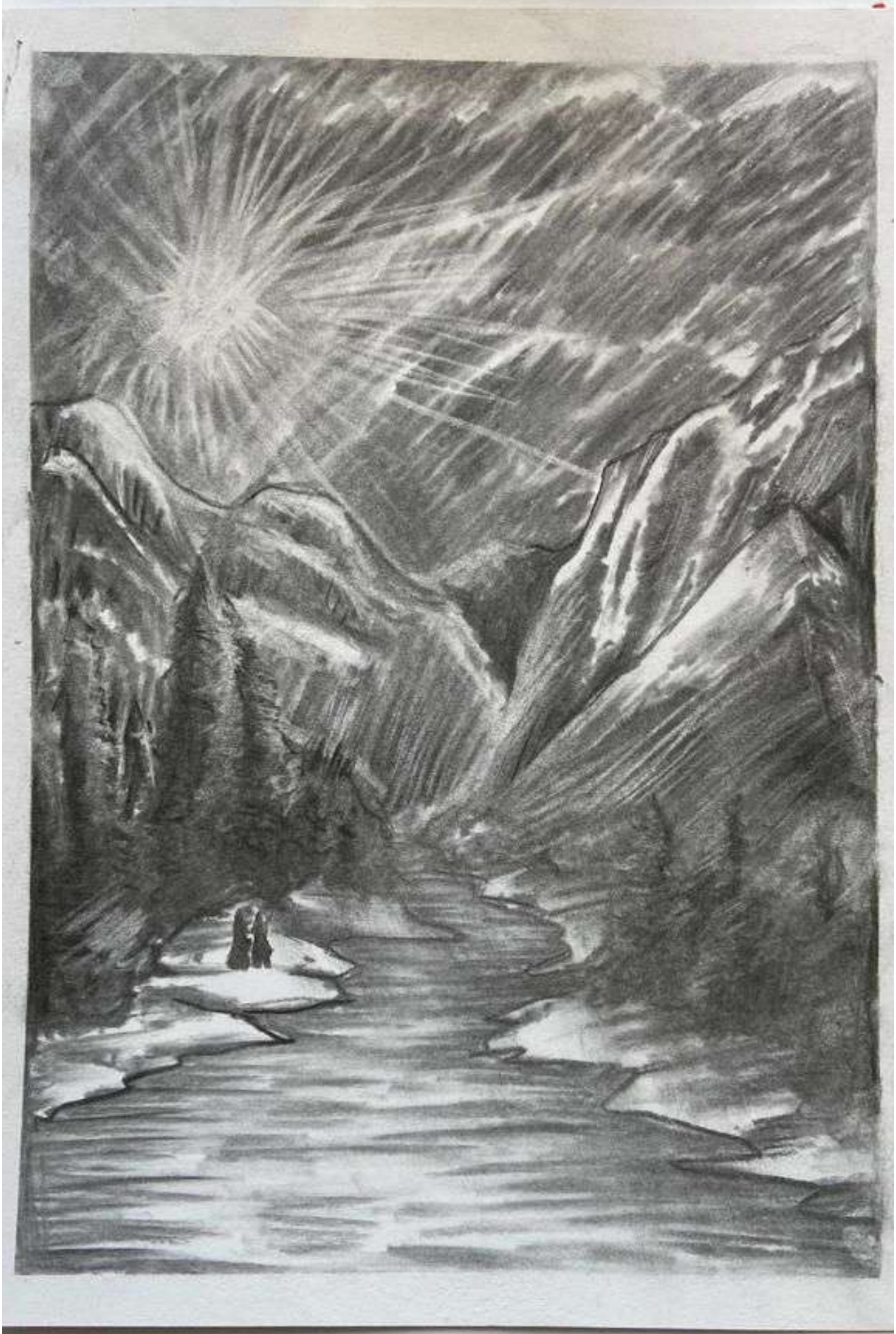

Nume elev: Jelea Teodora
Școala Gimnazială Găgești
Clasa a VI-a
Prof. coordonator: Apostolie Ana Maria

FABIAN
JUNCAN

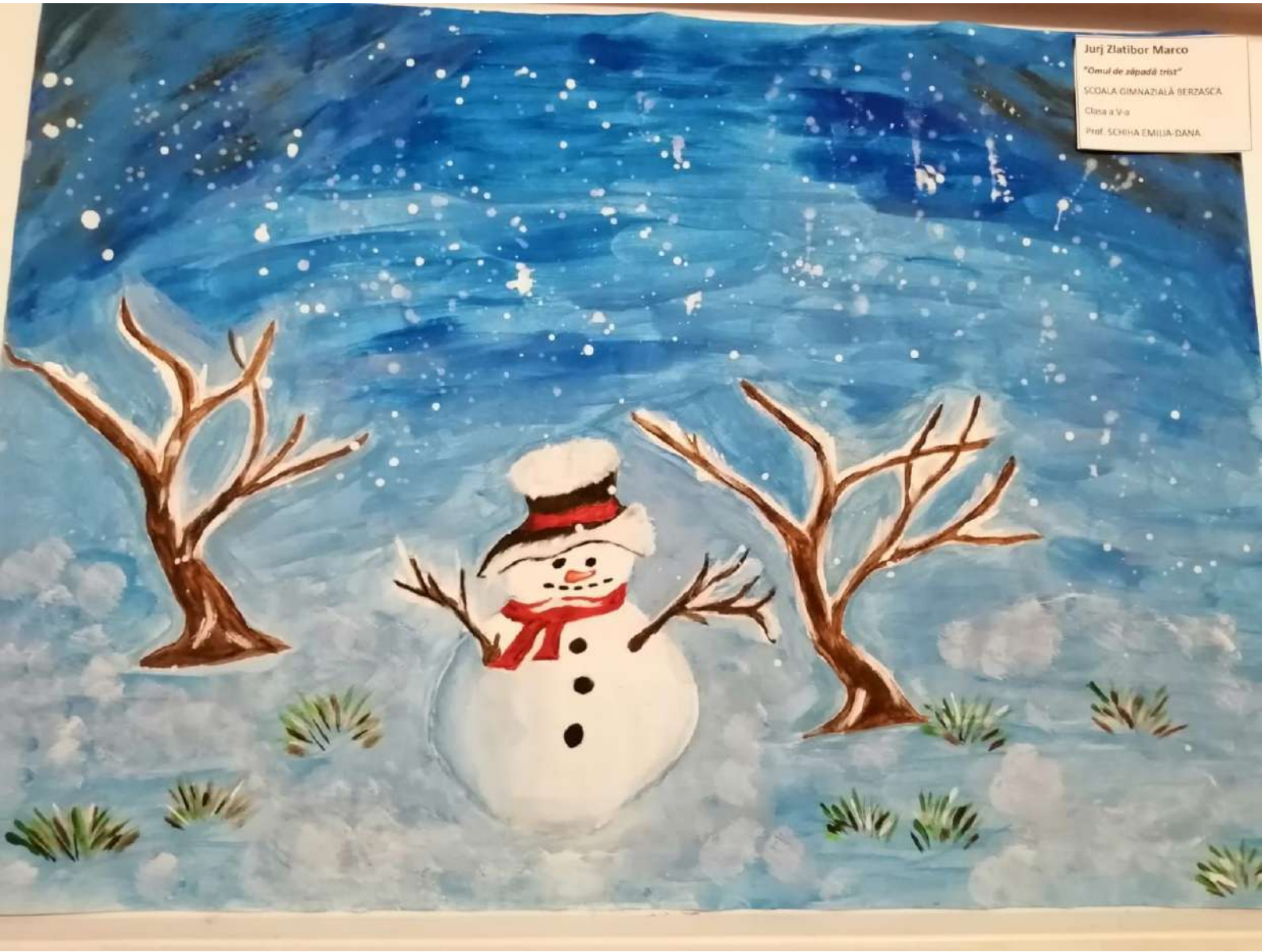
Jurj Zlatibor Marco
"Omul de zăpadă trist"
SCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA
Clasa a V-a
Prof. SCHIHA EMILIA-DANA

Ho-ho-ho
KATO ANETTE
Clasa a VIII-a B
prof. Maier Francisc
Școala Gimnazială "Ion Creangă" Satu Mare
Județul Satu Mare

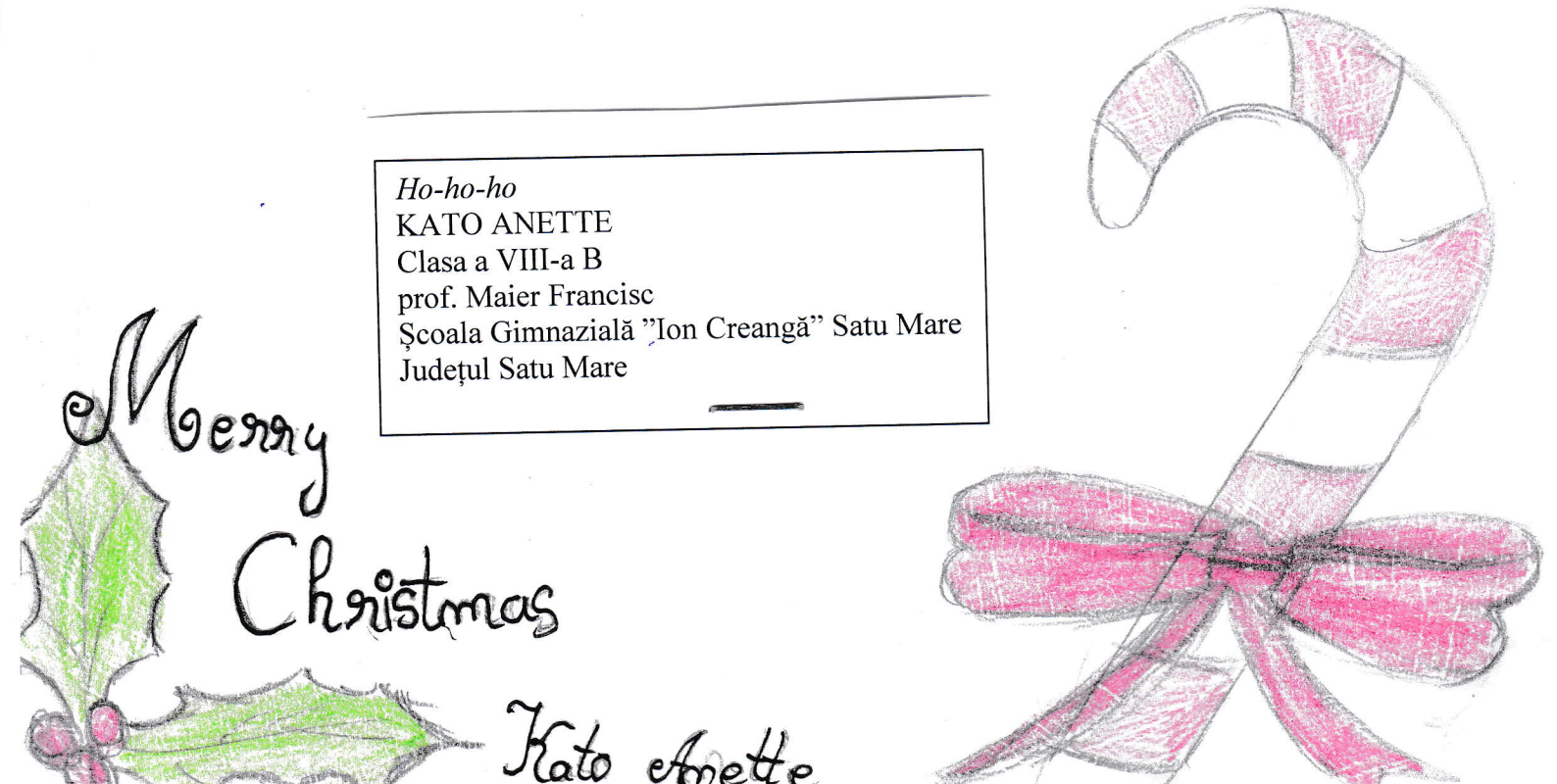

„MAGIA CRĂCIUNULUI"

KAZONA ALEXANDRU

cls. a XII-a T

CADRU DID. ÎNDRUMĂTOR:

PORUȘNICU MARIA

Seară de iarnă
Lupaşcu Ştefania
Coord. Bibl. Onea Lăcrămioara
Şcoala Gimnazială "George Enescu"

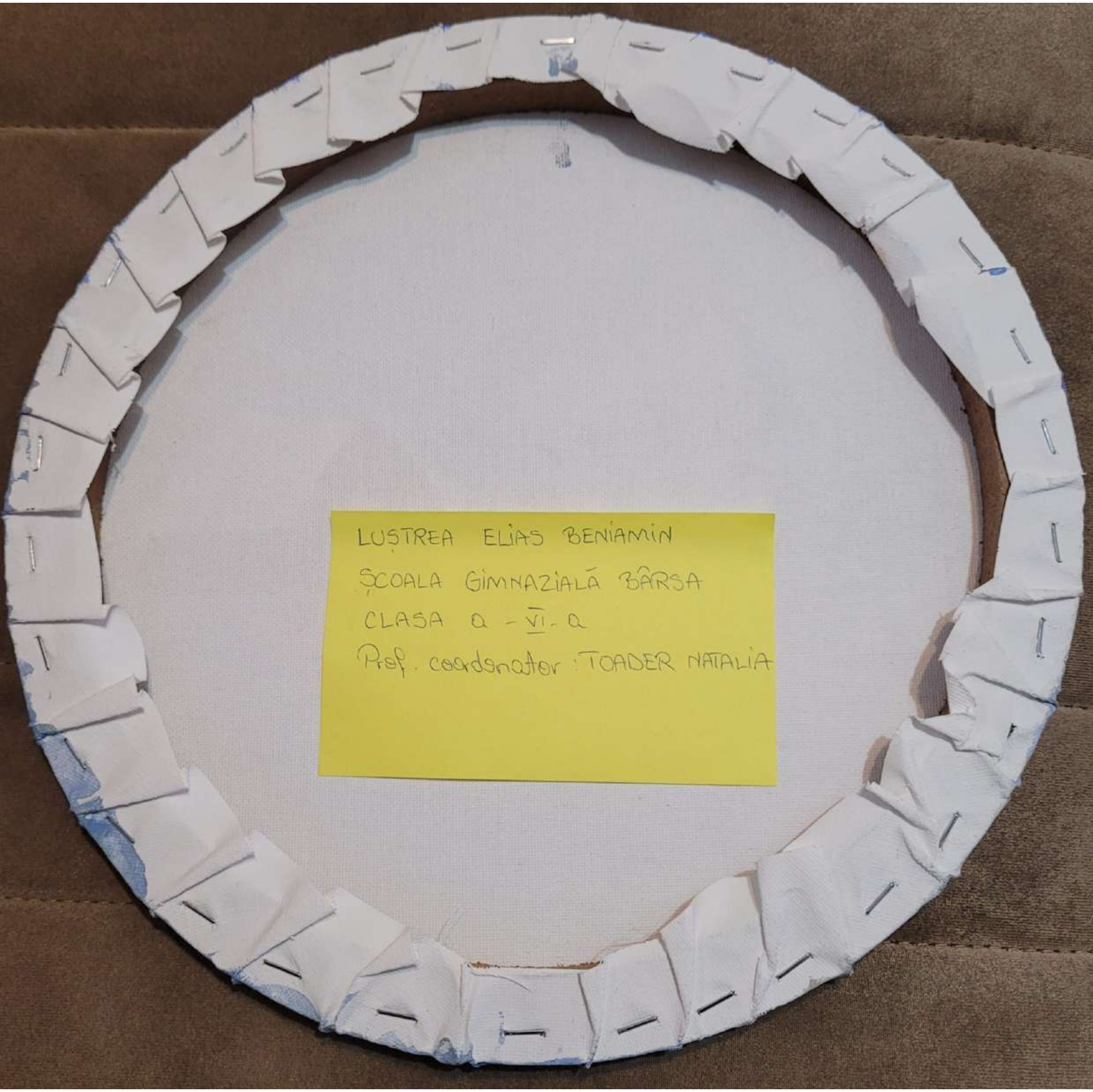
LUȘTREA ELIAS BENIAMIN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ BÂRSA
CLASA a - VI - a
Prof. coordonator : TOADER NATALIA

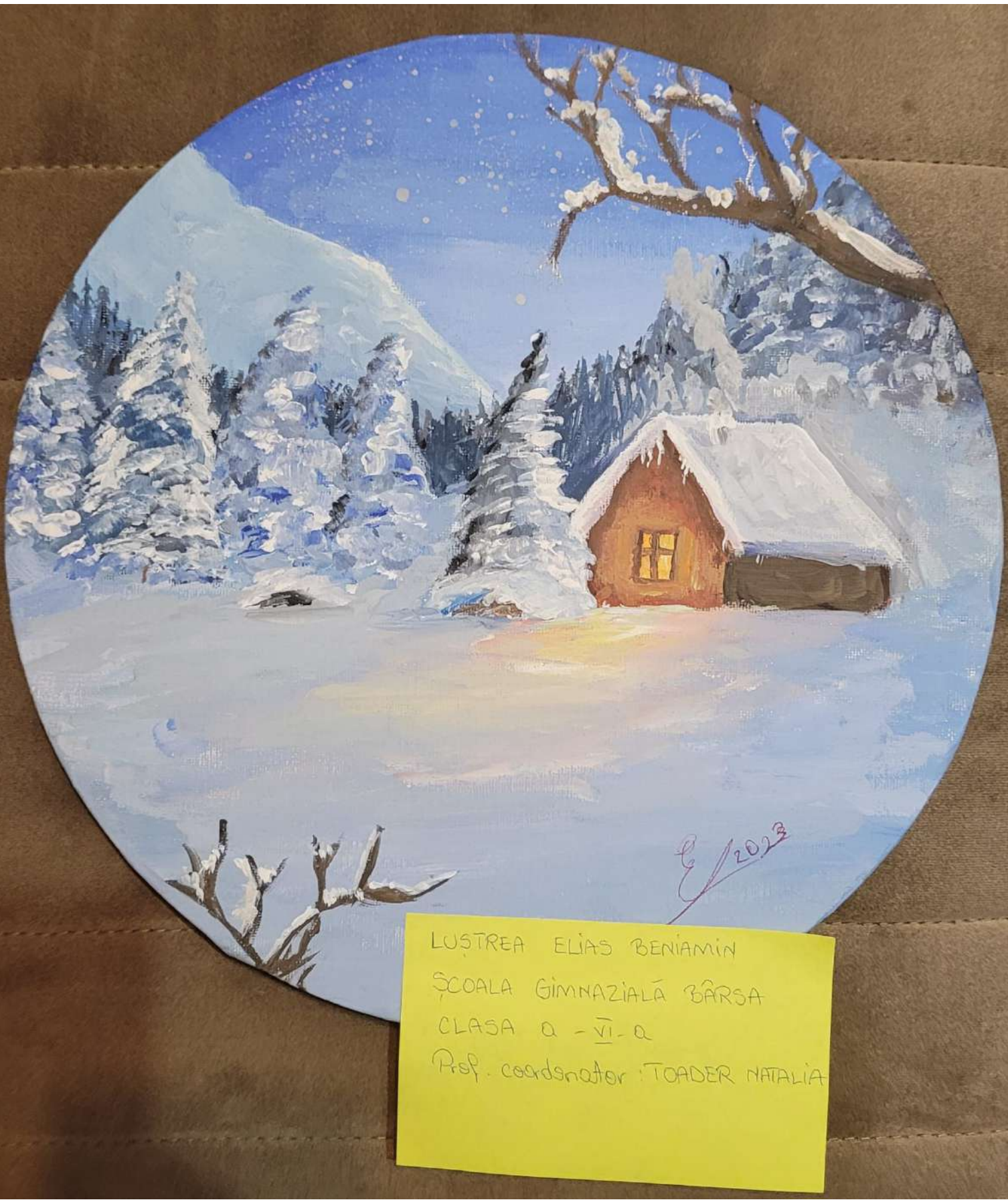

LUȘTREA ELIAS BENIAMIN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ BÂRSA
CLASA a - VI - a
Prof. coordonator: TOADER NATALIA

2023

Naty

Marișescu Daria Maria-Samira

"Jocuri de iarnă"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a VII-a

Prof. SCHIHA EMILIA-DANA

Elev: MARTINAȘ MAIA
Clasă: a VIII-a
Școală: GIMN. „REGINA MARIA" ARAD
Prof. coord.: GAVREA LUMINIȚA

Elev: MERCEA RUXANDRA
Clasă: a VII-a
Școală: GIMN. „REGINA MARIA" AR.
Prof. coord.: TOLEA LOREDANA

Elev: MILEA CLAUDIA
Clasă: a VIII-a
Școală: GIMN. „MIHAI EMINESCU" AR.
Prof. coord.: ȚOLEA LOREDANA

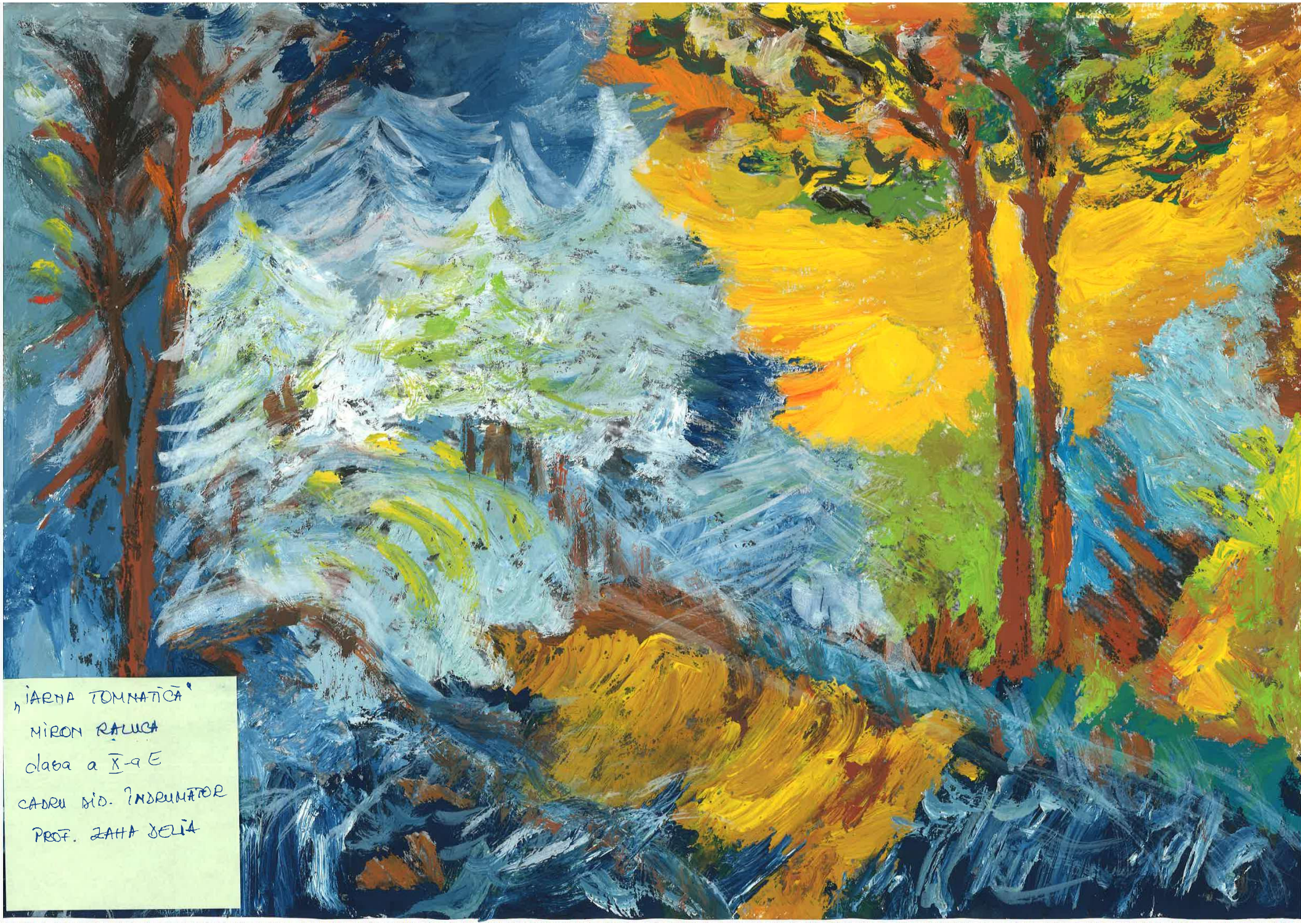
„IARNA TOAMNATICĂ"
MIRON RALUCA
clasa a X-a E
CADRU DID. ÎNDRUMĂTOR
PROF. ZAHA DELIA

Elev: Mocanu Ambra
Școala Gimnazială Găgești
Clasa a VIII-a
Prof. coordonator: Lovin Daniela

Nume Elev: Mocanu Maria
Scoala: Liceul Special "Sfânta Maria" Arad
Clasa: a VI-a
Profesor coordonator: Cosma Oana Dora

Elev: Moisă Miruna
Școala Gimnazială Găgești
Clasa a VIII-a
Prof. coordonator: Lovin Daniela

Elev: MURESAN GIULIA
Clasă: a V-a
Școală: GIMN. „MIHAI EMINESCU" AR.
Prof. coord.: DANCIU SIMINA

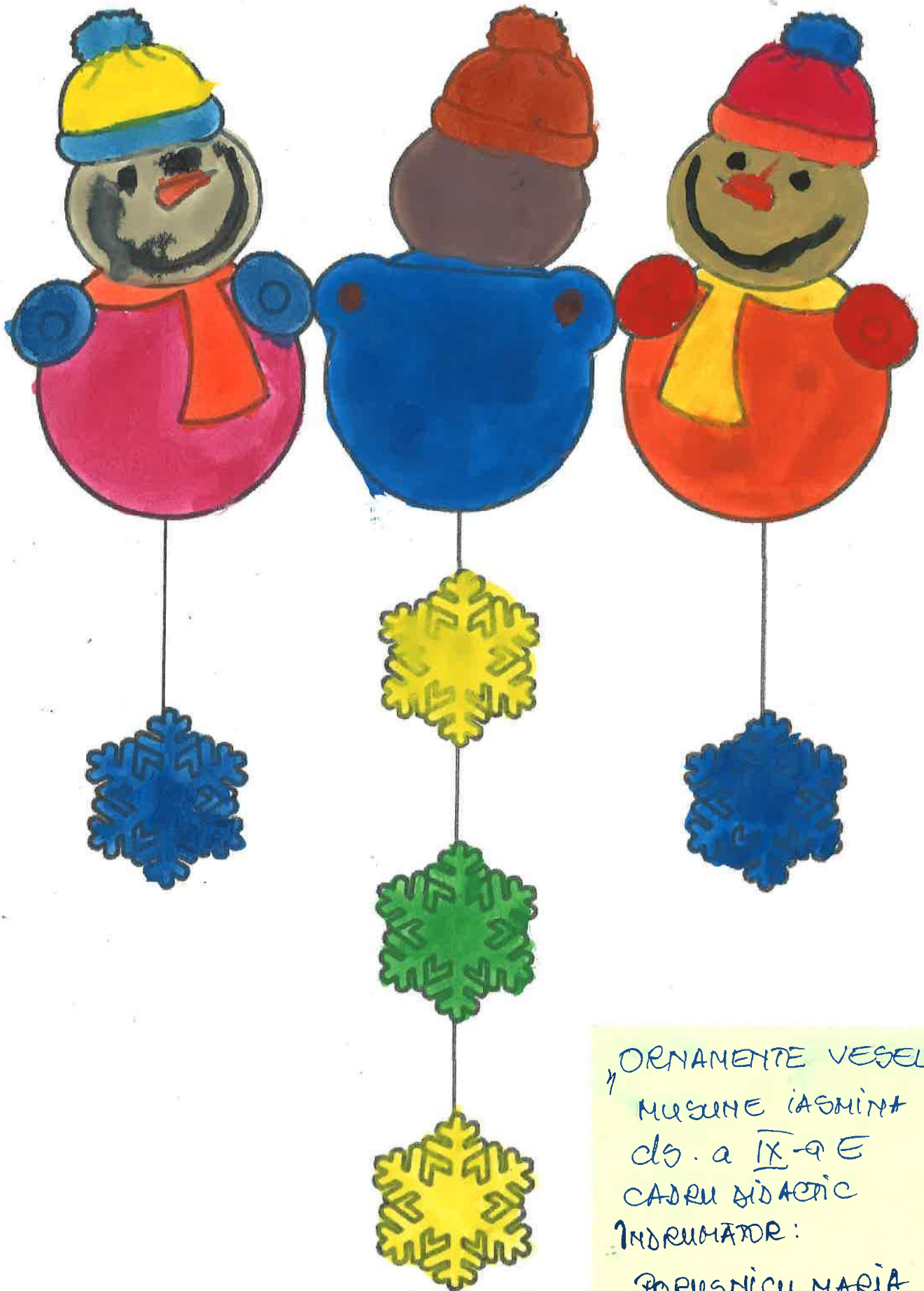

„ORNAMENTE VESELE"
MUSUNE IASMINA
cls. a IX-a E
CADRU DIDACTIC
INDRUMĂTOR:
PORUȘNICU MARIA

BRADUL DE CRĂCIUN

BRAD CU ACE DE
SMARALD,
POMIȘOR CU
SUFLET CALD.

TE-AM
DORIT ÎN
CASA
NOASTRĂ,

CHIAR
AICI,
LÂNGĂ
FEREASTRĂ.

Titlul lucrării: BRADUL DE CRĂCIUN
Nume și prenume: NEACȘU RĂZVAN
Clasa VII
Școala Gimnazială nr 17 Botoșani
Coordonator: prof. Itinerant ACHILĂRIȚEI MARIA
Email **achilariteimaria@gmail.com**
Elev **CES**

NEGOITA LARISA MARIA
SCOALA GIM. COM. BLAJANI
CLASA A VII-A
PROF. COORD. FALCUTA VIORICA

Niculescu Ema Natalia

"Moș Crăciun vesel"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a VII-a

Prof. Grizler Zoranca

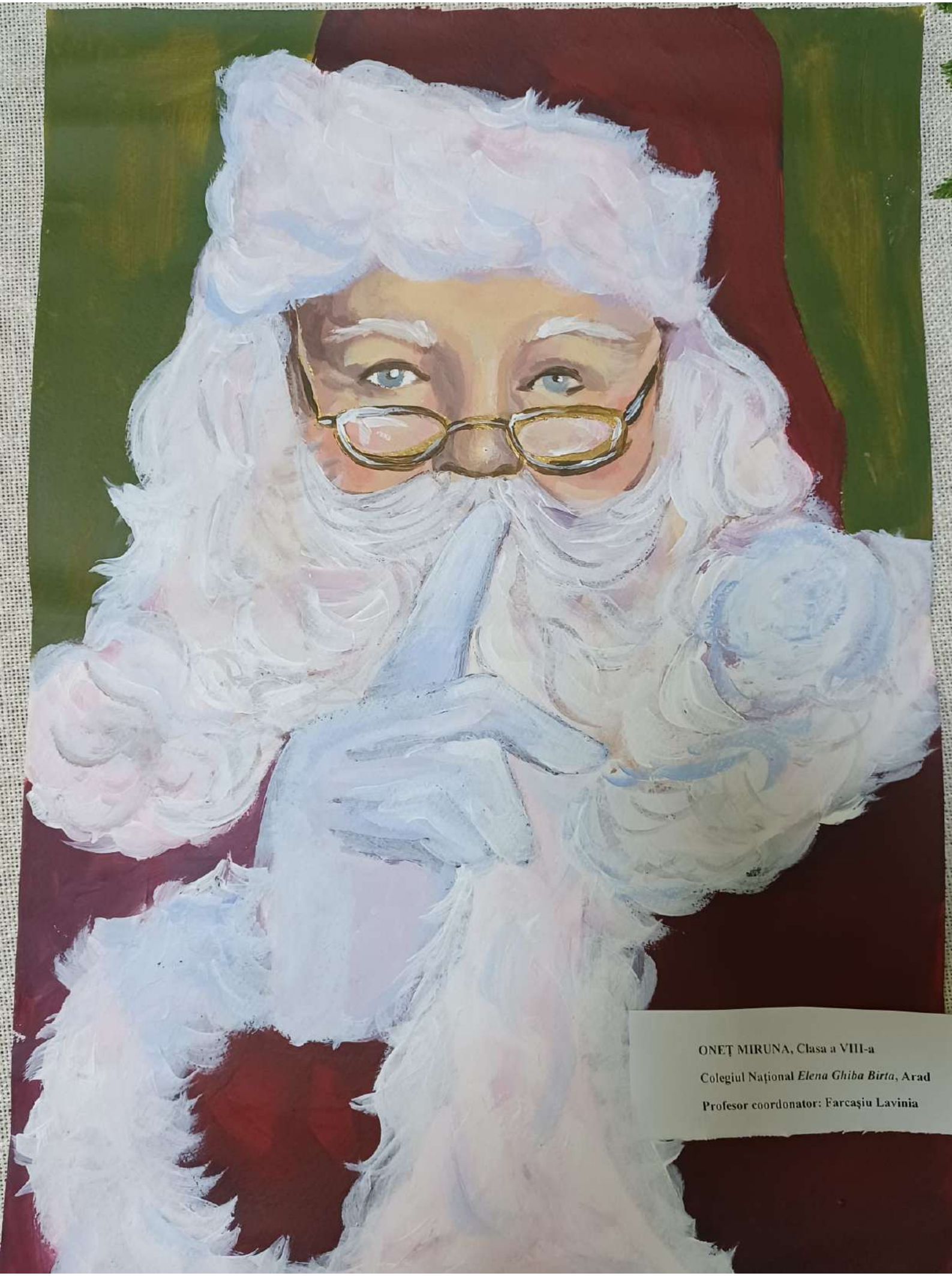

ONEȚ MIRUNA, Clasa a VIII-a

Colegiul Național *Elena Ghiba Birta*, Arad

Profesor coordonator: Farcașiu Lavinia

TITLUL: „DULCE CONTEMPLARE"
autor: MIRUNA ONET, a VIII-a
prof. coord.: RĂZVAN SURCEL
școala: Col. Nat. „ELENA GHIBA-BÎR
ARAD

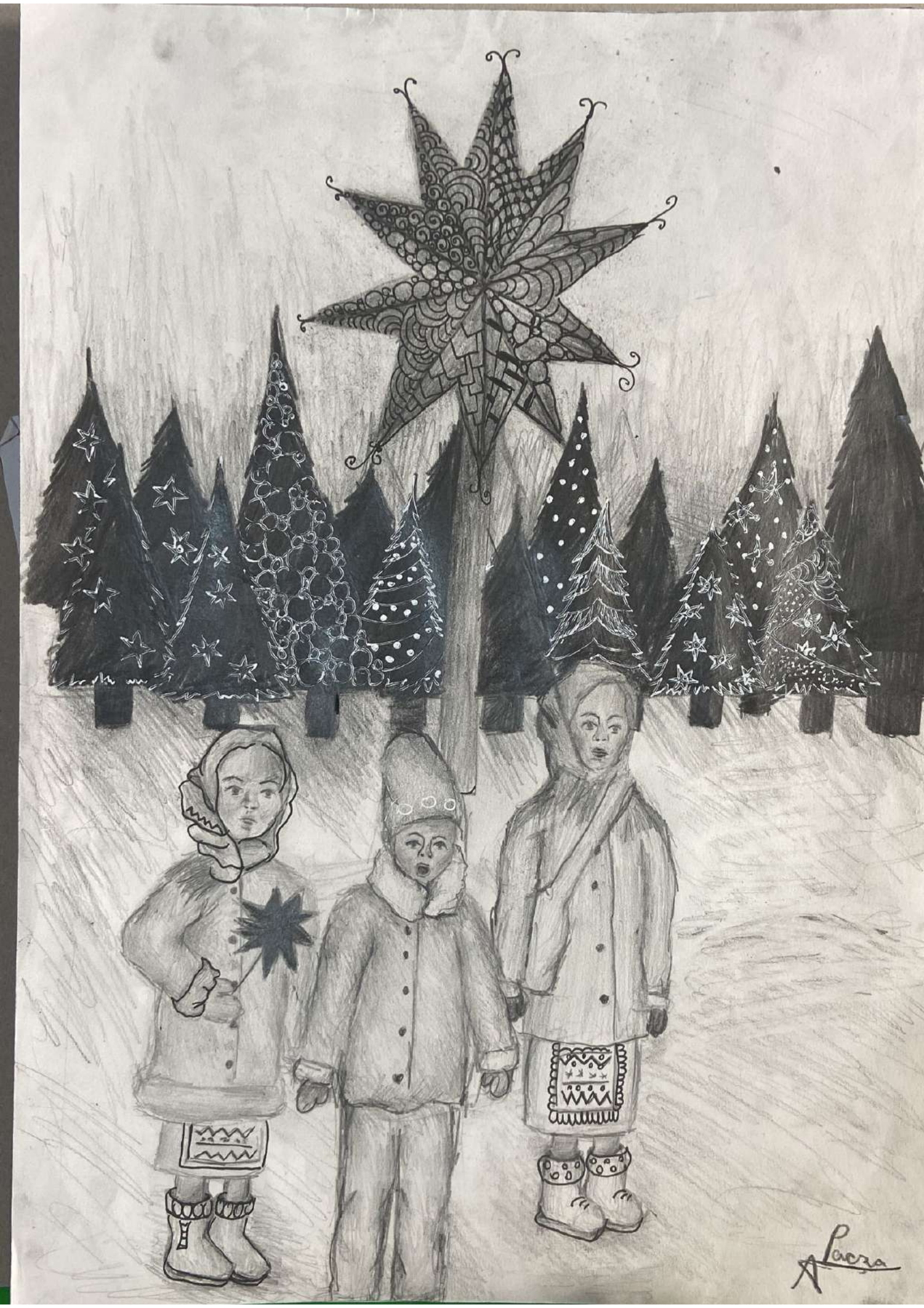

Sia - Snowman

Elev: Pătrașcu Ion
Școala Gimnazială Găgești
Clasa a VIII-a
Prof. coordonator: Lovin Daniela

Numele şi prenumele POIANARU RARES
Clasa a VI-a
Şcoala Gimnazială Zvorîştea

Poran Ștefania Virginia

"Liniștea iernii"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a VII-a

Prof. SCHIHA EMILIA-DANA

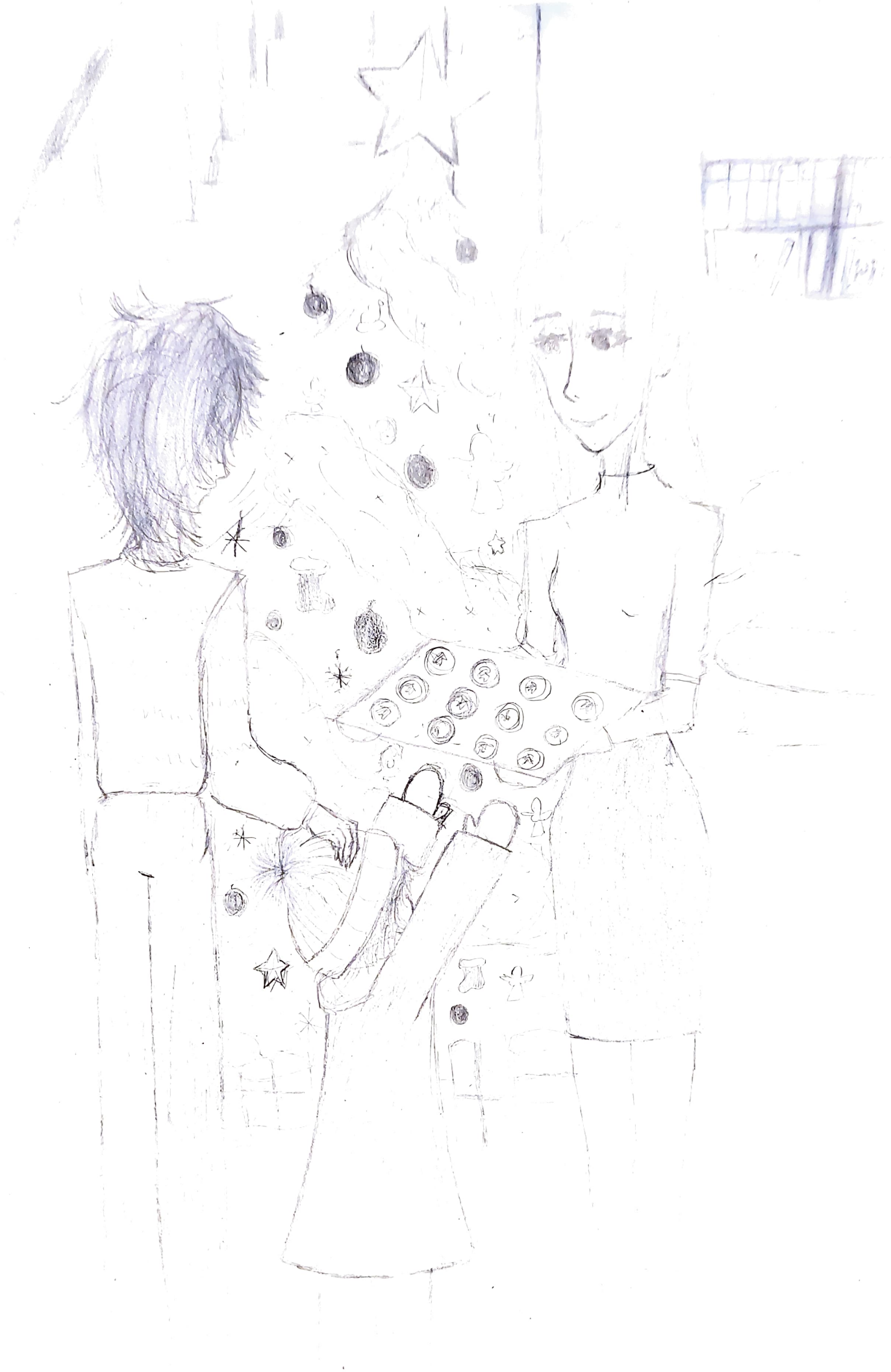

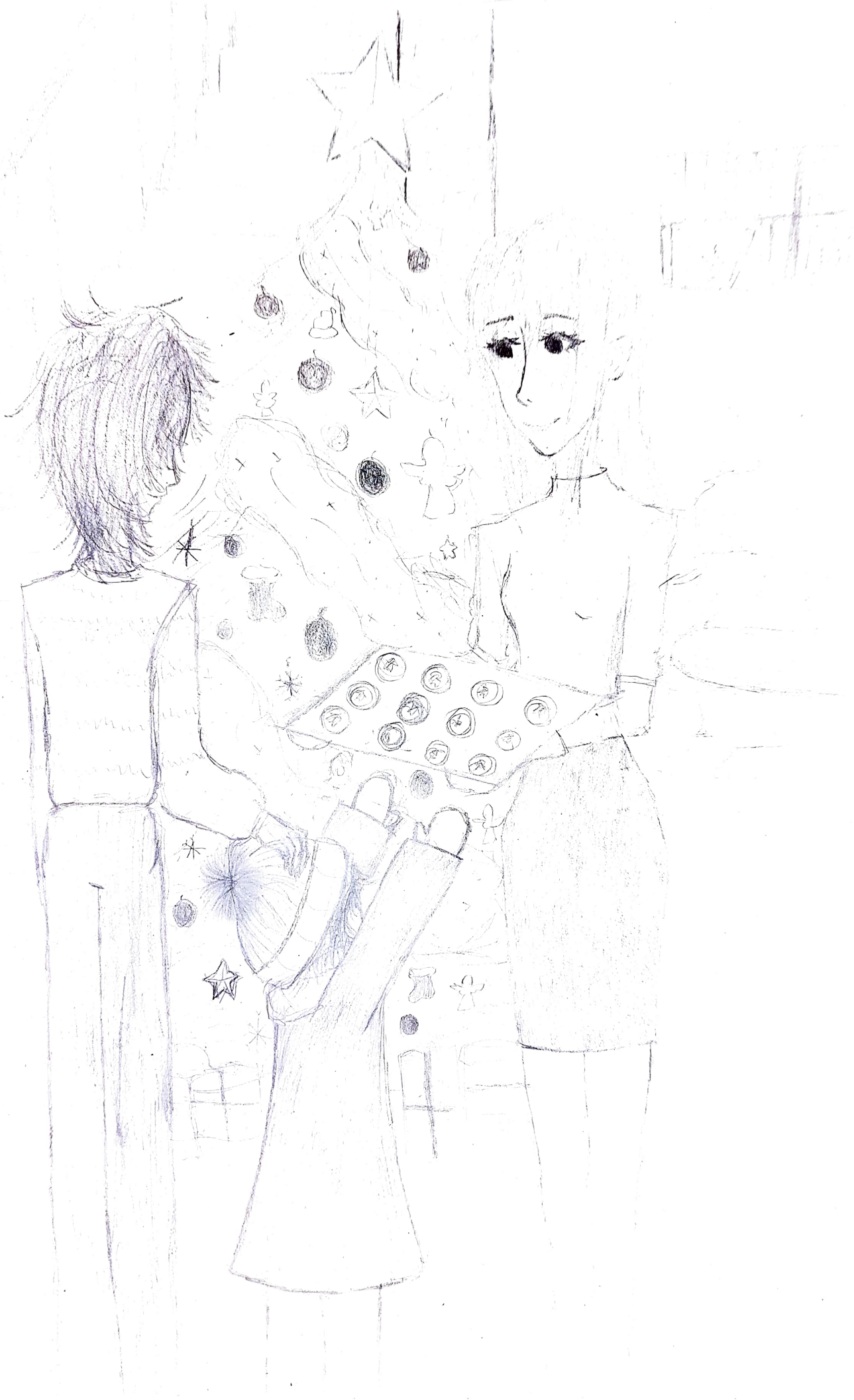

Instituția : CSEI nr 1 ORADEA
Elev : REȘTE ARIANA clasa : VII-oA
Titlul lucrării : Peisaj de iarnă
Prof. coordonator : URȘ MARIANA-SIMONA.

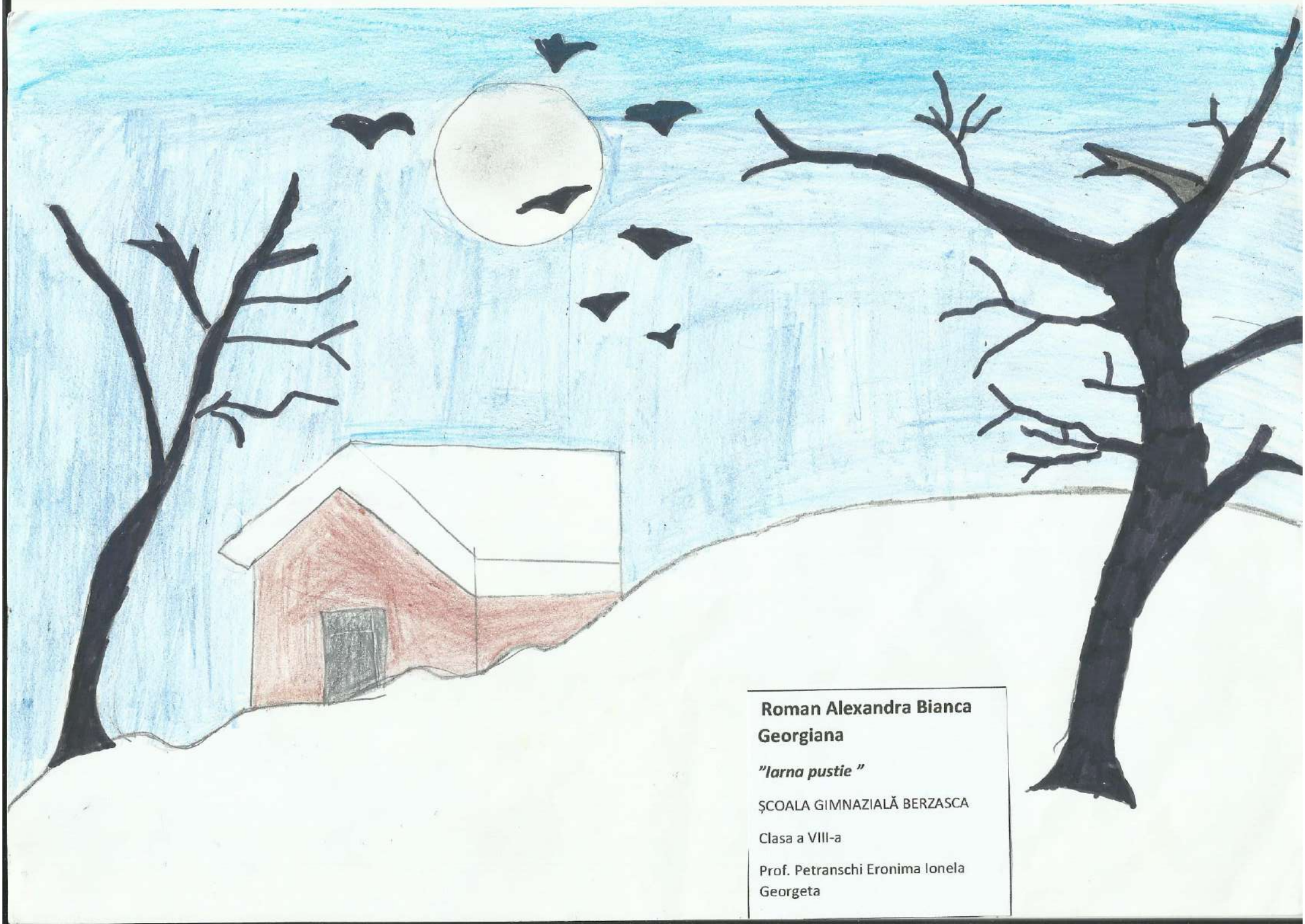

Roman Alexandra Bianca Georgiana

"Iarna pustie "

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a VIII-a

Prof. Petranschi Eronima Ionela Georgeta

Elev: ROMAN CRISTIAN
Clasă: a VIII-a
Școală: GIMN. „MIHAI EMINESCU" AR.
Prof. coord.: ȚOLEA LOREDANA

Elev: ROMAN RAISA
Clasă: a VII-a
Școală: GIMN. „REGINA MARIA" AR.
Prof. coord.: ȚOLEA LOREDANA

Roman Rebeca

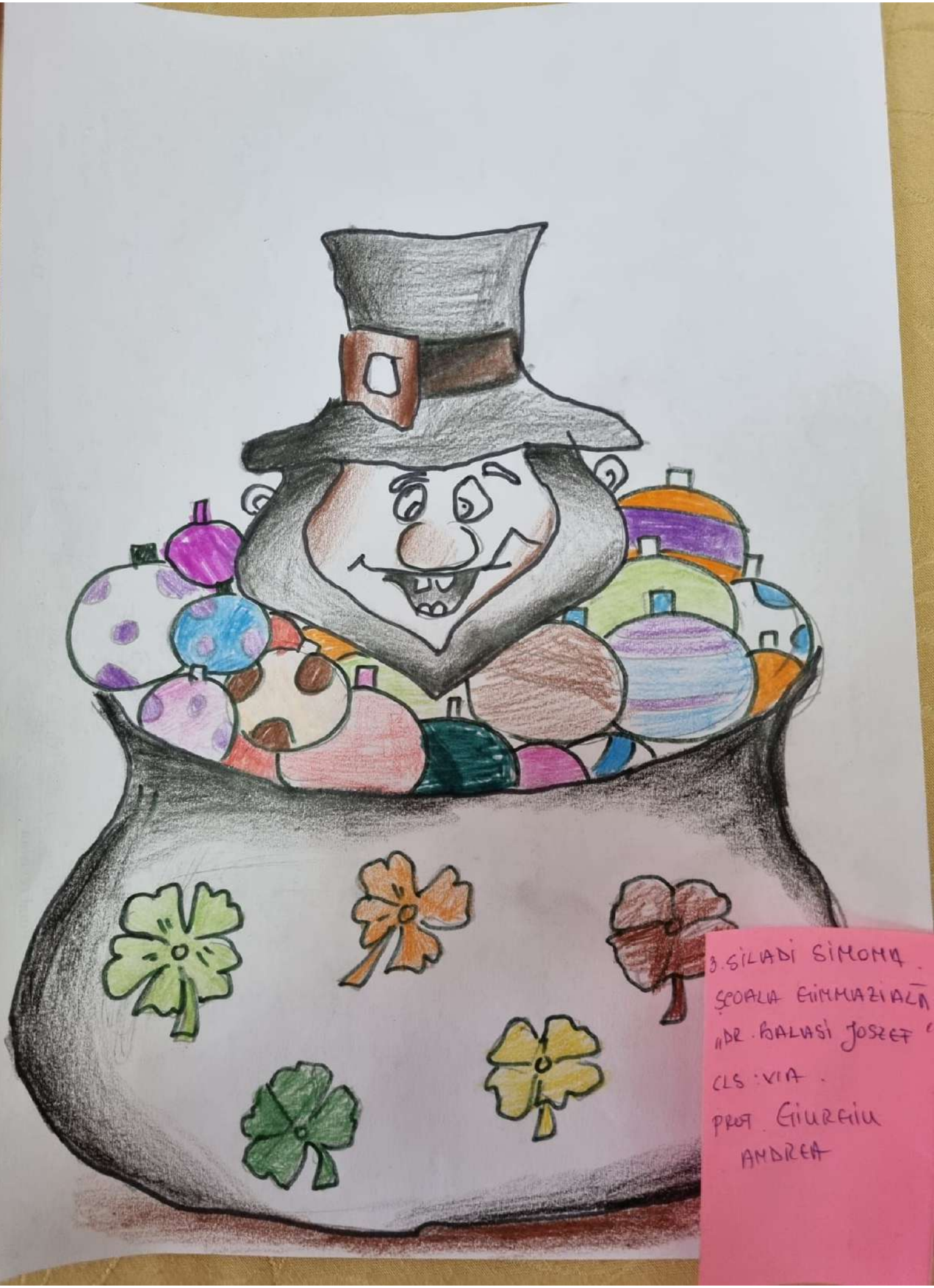

S. SILADI SIMONA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
„DR. BALASI JOSEF"
CLS: VIA
PROF. GIURGIU
ANDREA

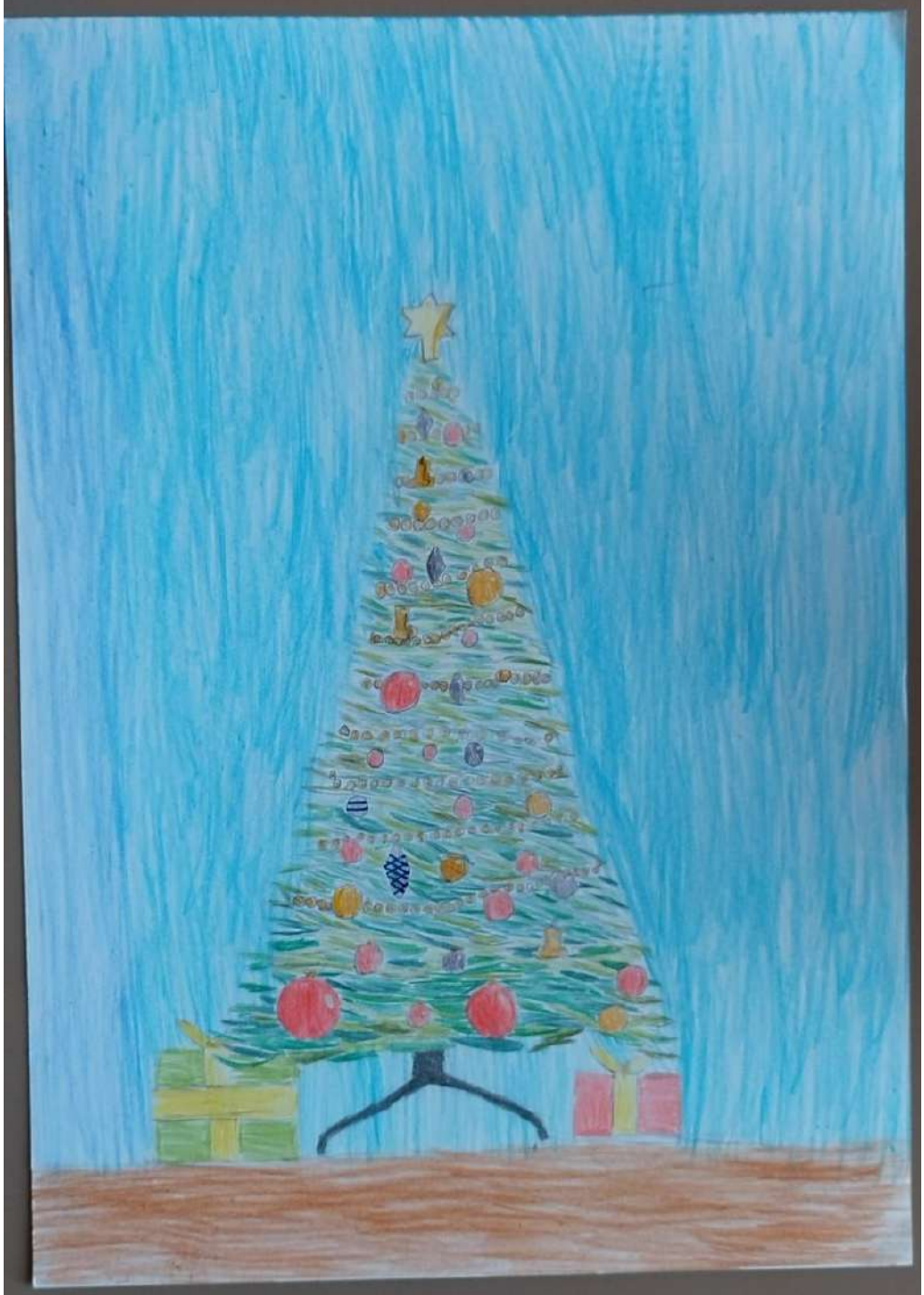

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI: **STOICA MIRUNA**
CLASA: **a VIII-a**
Scoala: **ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 BĂNIȘOR**
Cadrul didactic coordonator: **GLIGUȚA LUMINIȚA NICOLETA**
Localitatea: BĂNIȘOR, SĂLAJ
Secțiunea: IV

Stoican Romina Apolina Kristina

"Iarna în satul meu "

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a VII-a

Prof. SCHIHA EMILIA-DANA

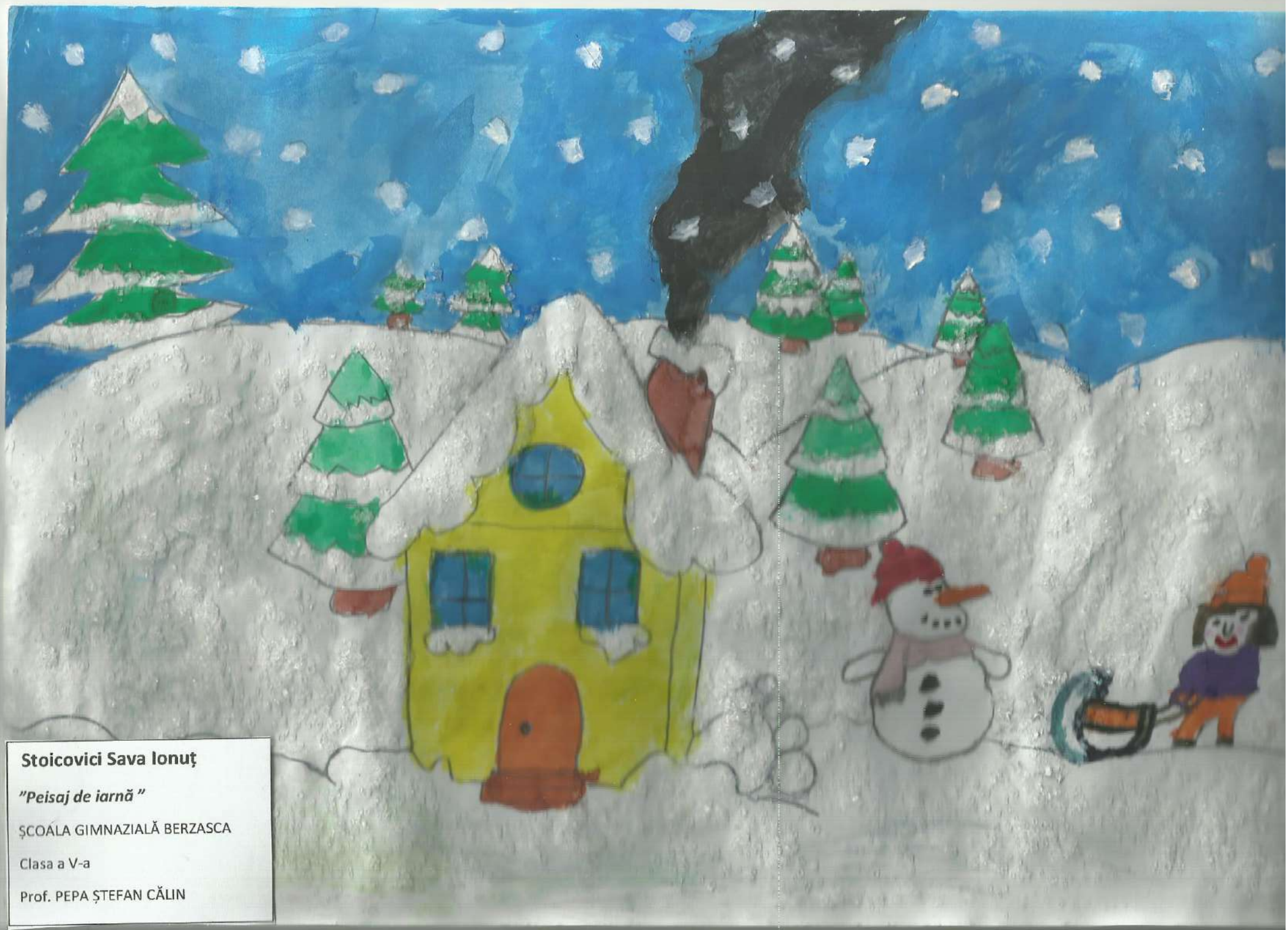

Stoicovici Sava Ionuț

"Peisaj de iarnă "

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a V-a

Prof. PEPA ȘTEFAN CĂLIN

Stoicovici Ema Saviana

"Brăduțul meu"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a VIII-a

Prof. Petranschi Eronima Ionela Georgeta

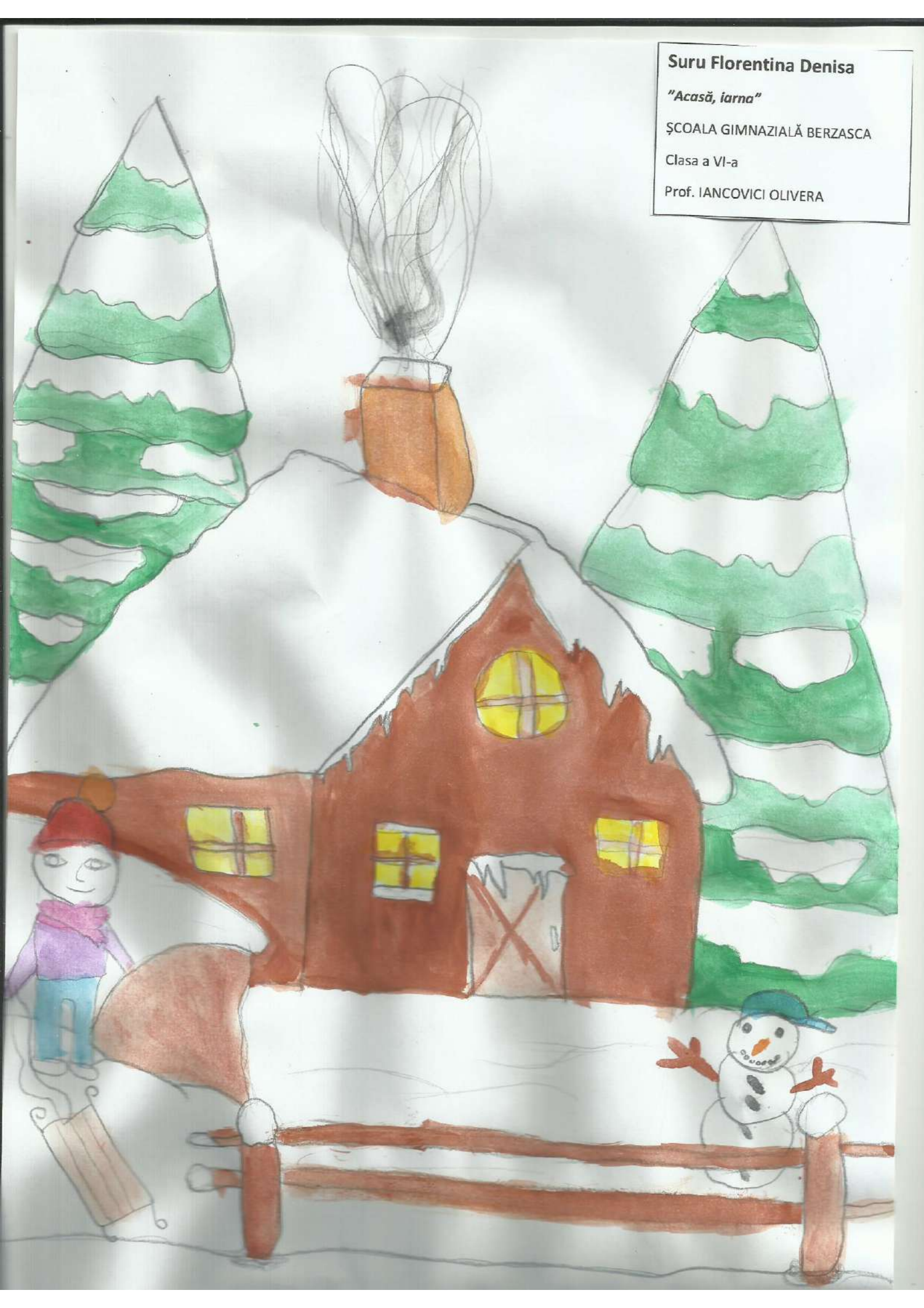

Suru Florentina Denisa

"Acasă, iarna"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a VI-a

Prof. IANCOVICI OLIVERA

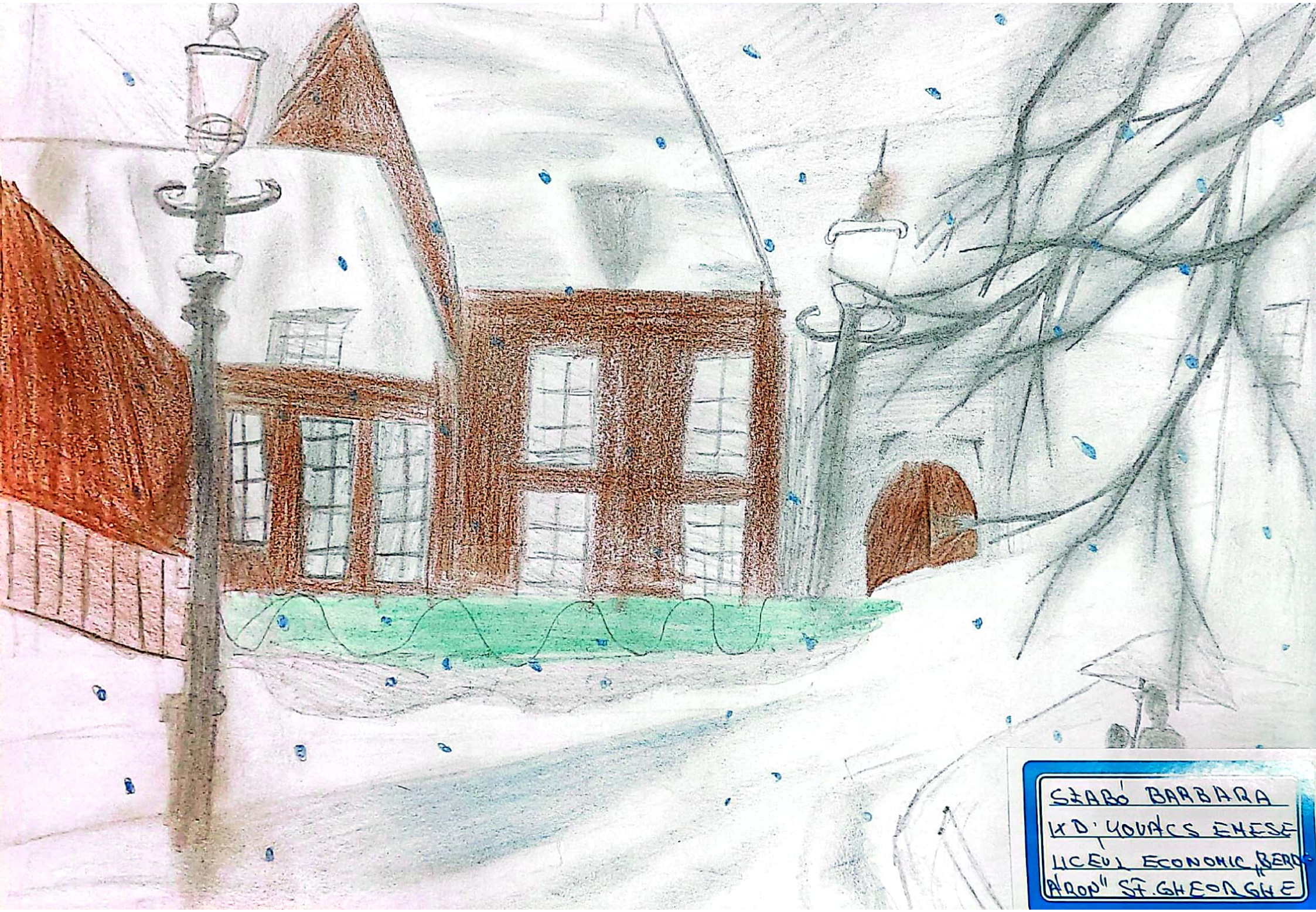
SZABÓ BARBARA
IX D; KOVÁCS EMESE
LICEUL ECONOMIC „BERDE
ÁRON" ST. GHEORGHE

O, brad frumos…
Szabo Erik
Clasa a VI-a
Colegiul Național ”Kolcsey Ferenc” Satu Mare
Prof. Maier Arnold

Elev: SZABO PATRICIA

Clasă: a VII-a

Școală: GIMN. „REGINA MARIA" AR.

Prof. coord.: TOLEA LOREDANA

Crăciun fericit!

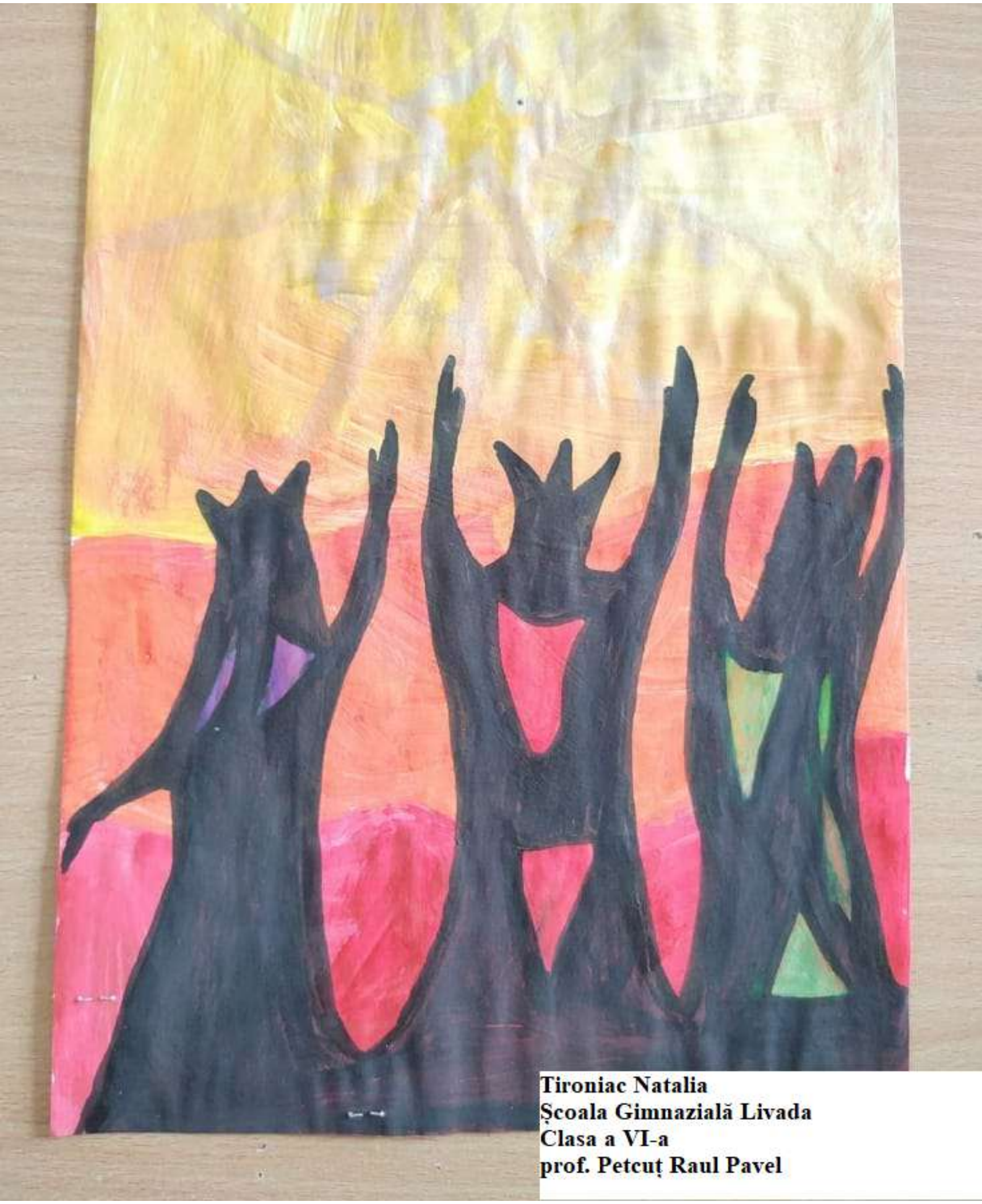

Tironiac Natalia
Școala Gimnazială Livada
Clasa a VI-a
prof. Petcuț Raul Pavel

family
Merry
Christmas

TOADER PAULA
Sc. Gimn. „Aurel Vlaicu"
Arad
cls. a V-a
prof. coord. MIRON SORINA

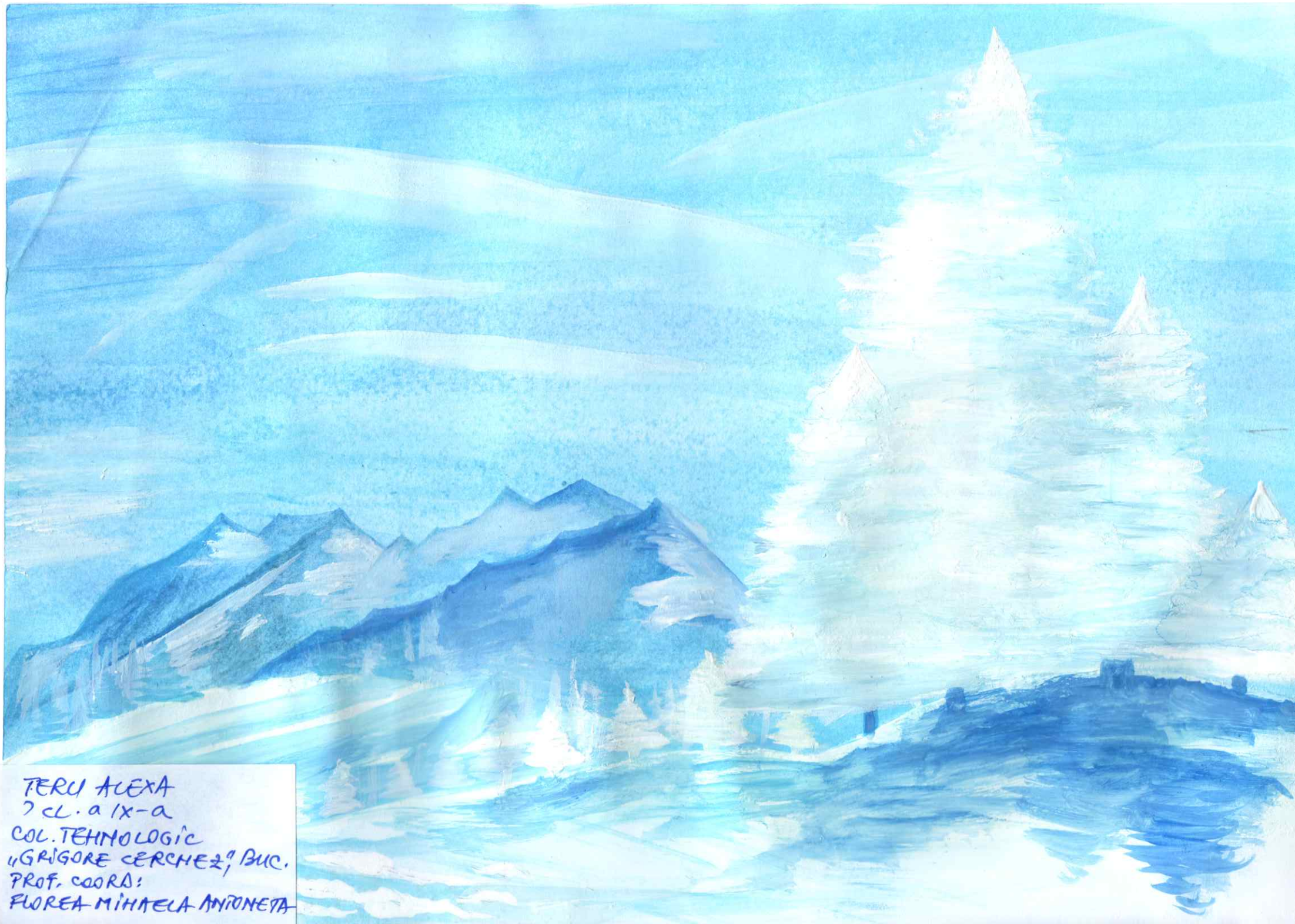

TERU ALEXA
7 cl. a IX-a
COL. TEHNOLOGIC
„GRIGORE CERCHEZ" BUC.
PROF. COORD:
FLOREA MIHAELA ANTONETA

Numele şi prenumele UNGUREAN SARA
Clasa a V-a
Şcoala Gimnazială Zvorîştea

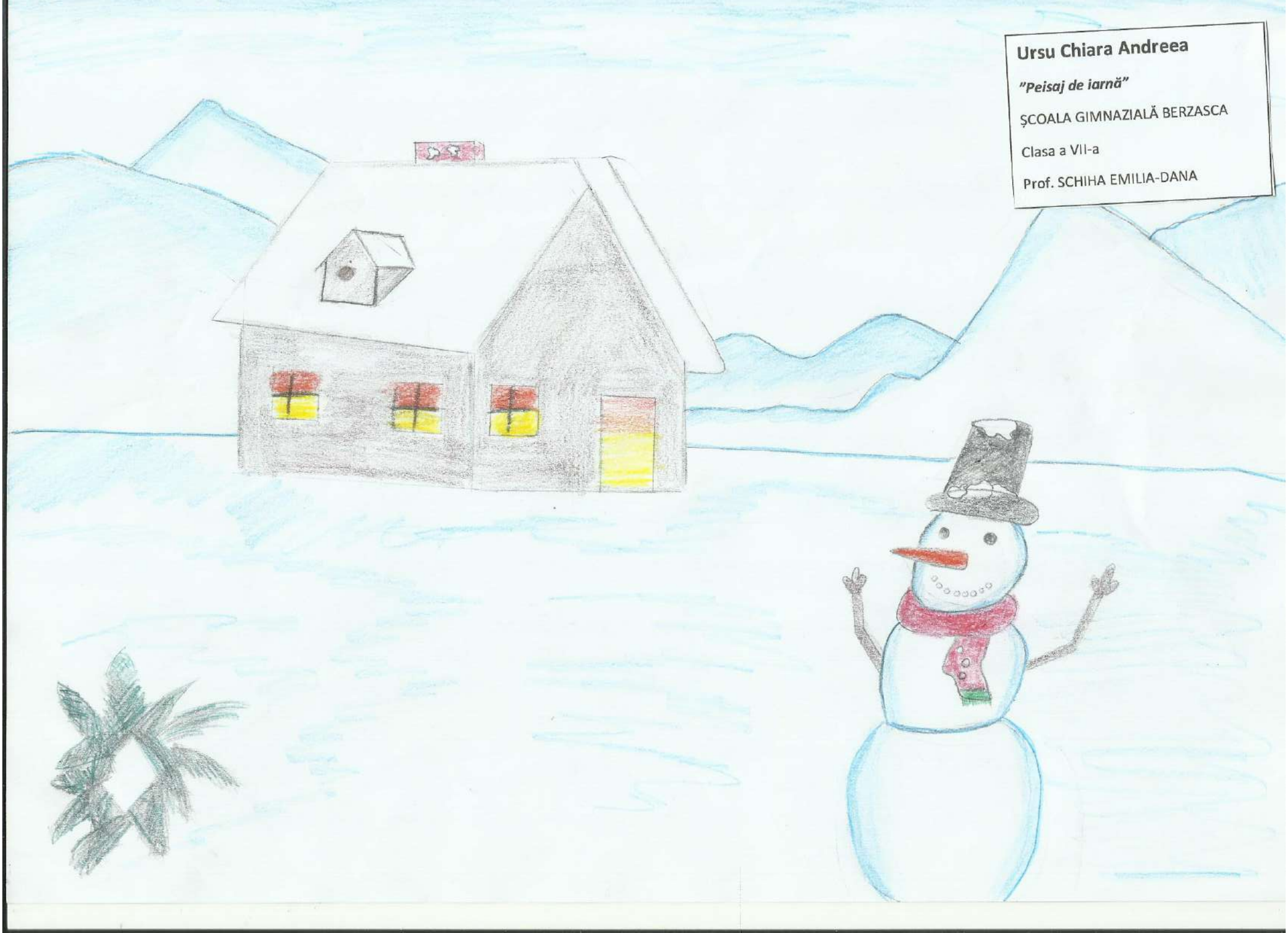

Ursu Chiara Andreea

"Peisaj de iarnă"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a VII-a

Prof. SCHIHA EMILIA-DANA

Titlul lucrării: OBICEIURI DE IARNĂ
Nume și prenume: URZICĂ ȘERBAN
Clasa a VII a
Școala Gimnazială nr 17 Botoșani
Coordonator: prof. Itinerant ACHILĂRIȚEI MARIA
Email **achilariteimaria@gmail.com**
Elev **CES**

Velcotă Natalia Maria

"Ninge"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a VI-a

Prof. IANCOVICI OLIVERA

Veselin Ana-Maria Alisia

"Brăduțul"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERZASCA

Clasa a VI-a

Prof. Petranschi Eronima Ionela Georgeta

„POVESTE NINSĂ"
JULFE EDUARD
clasa a X-a E
CADRU DID. COORDONATOR
ZAHA DELIA

MERRY
XMAS

